ព្រះបន្ទូលថ្ងៃនេះ

សម្ព័ន្ធព្រះបន្ទូល

និង

CTM

ចលនាបំផ្លាស់បំប្រែកម្ពុជា

រក្សាសិទ្ធិ

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់បែបយ៉ាង។ ហាមថតចម្លងតាម ឬបោះពុម្ពជាថ្មីលើសៀវភៅទាំងមូល ឬផ្នែកណាមួយដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត។ សៀវភៅ **ព្រះបន្ទូលថ្ងៃនេះ** ត្រូវបានបោះពុម្ពបួនខែម្តង ដោយសម្ព័ន្ធព្រះបន្ទូលកូរ៉េ និង CTM។

COPYRIGHT

©All rights reserved. Reproduction of the whole or any part of contents without writing permission is prohibited. Daily Bible is published every four months by Scripture Union Korea and CTM.

75th Edition:	May - August 2023
Printed by:	Scripture Union, Korea and CTM
Address:	Building 131, St 1928, Bayab Village,
	Sangkat Phnom Penh Thmey, Khan Sen Sok,
	Phnom Penh, Cambodia
	Tel: 093 482 540 / 085 960 809 / 092 232 234 / 012 264 364
	E-mail: ctmisson@live.com
Director :	Rev. Lee, Sungmin
Coordinator :	Mrs. Kim Changsook
Translator :	CTM Translation Team
Editor :	Mrs Sok Chantrea
Printing house :	Good News
The Holy Bible :	Khmer Old Version (1954)

All scripture is God-breathed and is useful for teaching, rebuking, correcting and training in righteousness, so that the man of God may be thoroughly equipped for every good work. (2 Timothy 3:16 -17)

វិធីប្រើប្រាស់ព្រះបន្ទូលថ្ងៃនេះ

- រកពេលវេលា និងទីកន្លែងស្ងៀមស្ងាត់។ គួរតែយកពេលព្រឹកព្រលឹម ឬពេលល្ងាចបន្តិច ។
- អធិស្ឋានមុនពេលសញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូលព្រះ ។
  1- ផ្ចង់បញ្ចាំងលើព្រះផ្ទាល់ ។
  2- ទូលសុំឲ្យព្រះបើកភ្នែកអ្នកឲ្យយល់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ដោយត្រឹមត្រូវ (ទំនុកដំកើង ១១៩:១៨) ។
  3- ទូលសុំប្រាជ្ញា និងកម្លាំង ដើម្បីអនុវត្តព្រះបន្ទូលនេះក្នុងជីវិតអ្នក ។

❶ ការអានព្រះគម្ពីរ

ចូរផ្ចង់បញ្ចាំងលើខ្លឹមសារថ្ងៃមុន រួចហើយអានអត្ថបទថ្ងៃនេះ។ វាជាការសំខាន់ដែលអ្នកត្រូវអានអត្ថបទដោយខ្លួនឯង។ ទោះបីអត្ថបទនោះជាអត្ថបទដែលអ្នកធ្លាប់ចេះច្បាស់ក៏ដោយ ចូរអានវាដូចជាទើបនឹងជួបវាលើកទីមួយ ។

❷ ខ្លឹមសារសំខាន់នៃអត្ថបទ

ចូរសង្ខេបអត្ថបទថ្ងៃនេះឲ្យទៅជាពីរ ឬបីប្រយោគ។ រួចហើយចូរសង្ខេបបន្ថែមទៀតឲ្យទៅជាពីរ ឬបីពាក្យ ដែលក្តាបអត្ថន័យផ្ទៃរឿងទាំងមូល។ ត្រូវសរសេរពាក្យទាំងនោះ ។

❸ ឆ្លើយនឹងសំណួរ " តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច ? "

ចូរពិនិត្យទៅលើលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ ជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយត្រូវសរសេរចុះនូវរបៀបដែលទ្រង់គ្រងរាជ្យលើជីវិតអ្នក។ នៅពេលអ្នកអានព្រះបន្ទូលទ្រង់ ចូរស្វែងរកមើលនូវ៖

1- ការងារ និងកិច្ចការបម្រើរបស់ទ្រង់
2- បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ និងរបៀបដែលបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ស្តែងចេញក្នុងលោកិយនេះ
3- ការទទួលស្គាល់របស់អ្នកនិពន្ធ ឬចំណុចពិសេសក្នុងអត្ថបទ

តើអ្នកអាចអនុវត្តអ្វី ដែលអ្នកបានរកឃើញអំពីព្រះដោយរបៀបណា?

ដំបូងអ្នកត្រូវចាត់ទុកការបើកសម្តែងទាំងនេះ ដូចជាព្រះកំពុងមានបន្ទូលមកកាន់អ្នក។ ការអនុវត្តព្រះបន្ទូលព្រះ គឺជាការឆ្លើយតបទៅនឹងអ្វីដែលព្រះបានបើកសម្តែងឲ្យអ្នកឃើញ។ វាជាផ្លូវដែលអ្នកអាចឆ្លើយតប និងបង្ហាញបំណងចិត្ត ដើម្បីអនុវត្តសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែត្រូវប្រយ័ត្ន ក្រែងលោអ្នកប្រើព្រះបន្ទូលព្រះ ដើម្បីតម្រូវតាមចិត្តខ្លួនឯង។ ចូរអនុវត្តឲ្យច្បាស់លាស់៖

1. ការអរព្រះគុណ និងការសរសើរ
2. ស្មោះត្រង់ និងទុកចិត្ត
3. ការលន់តួ
4. ការសម្រេចចិត្ត និងការប្តេជ្ញាចិត្ត

ពេលស្មៀមស្ងាត់សំដៅលើពេលវេលានៃការប្រកបស្និទ្ធស្នាល និងការជួបជាមួយព្រះដោយផ្ទាល់ ដែលអាចធ្វើទៅបានដោយការជួបជាមួយព្រះឥតឈប់ឈរ តាមរយៈការអធិស្ឋាន និងការអានព្រះបន្ទូលទ្រង់ជាប្រចាំថ្ងៃ។ ការជួបជាមួយព្រះគឺជាការដ៏សំខាន់បំផុតនៃជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់។ ដូច្នេះយើងគួរផ្ចង់ចិត្តលើការជួបជាមួយព្រះឲ្យបានជិតស្និទ្ធនិងដោយផ្ទាល់ខ្លួនជារៀងរាល់ថ្ងៃ ជាជាងការផ្តោតលើការរីកចម្រើននូវទម្លាប់នៃការអានព្រះគម្ពីរ ។

❹តើមេរៀនអ្វីព្រះកំពុងបង្រៀនដល់អ្នក?

ចូរអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់បង្រៀនអ្នកតាមរបៀបជាក់លាក់។ ចូរកត់ត្រាទុកនូវសេចក្តីបង្រៀនលម្អិត នៅខណៈពេលអ្នករកឃើញពីអត្ថបទ ដើម្បីអ្នកអាចធ្វើតាមមេរៀននោះ ។ ចូរសង្កេតមើលនូវ ៖

1. សេចក្តីបង្គាប់ដែលត្រូវធ្វើតាម (និងការព្រមាន)
2. សកម្មភាពដែលត្រូវទទួលយក (គំរូល្អពីតួអង្គក្នុងព្រះគម្ពីរ)
3. អំពើបាបដែលត្រូវចៀសវាង (កំហុសរបស់តួអង្គក្នុងព្រះគម្ពីរ)
4. អំពើបាបដែលត្រូវលះបង់ចោល
5. ការសន្យាក្នុងការកាន់តាម
6. សេចក្តីអធិស្ឋានដែលត្រូវអធិស្ឋាន
7. គំនិតដែលត្រូវកែតម្រូវ

តើអ្នកអាចអនុវត្តសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយ៉ាងដូចម្តេច?

ចូរសរសេរចុះដោយលម្អិតនូវអ្វីដែលអ្នកនឹងអនុវត្តតាមសេចក្តីបង្រៀន ដែលអ្នកបានទទួល ហើយត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នដោយចៀសវាងនូវការអនុវត្តណាដែលស្រពិចស្រពិល ឬមិនច្បាស់លាស់ ដែលមិនអាចធ្វើទៅបាន។ ចូរដាក់ផែនការនៅពេលណា និងអ្វី ហើយដោយរបៀបណាដែលអ្នកត្រូវយកការបង្រៀននេះទៅអនុវត្ត។ ហើយក៏ត្រូវគិតឲ្យទូលាយថា ព្រះបន្ទូលទ្រង់ត្រូវអនុវត្តមិនមែនតែនៅក្នុងជីវិតអ្នកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រួសារ ក្រុមជំនុំ អ្នកជិតខាង ប្រទេសជាតិ និងពិភពលោកនេះផង។ ចូរអនុវត្តសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ នៅកន្លែងណាដែលអ្នកអាចធ្វើបាន ។

- ចូរអធិស្ឋានជាពិសេសសម្រាប់ចំណុចនៃការអនុវត្តរបស់អ្នក ។

❺បន្ទាប់ពីការសញ្ជឹងគិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកលើអត្ថបទគម្ពីររួច ចូរអានសេចក្តីពន្យល់នៅលើទំព័រខាងឆ្វេង ។

- ចូរសរសេរចុះនូវការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់អ្នក៖

អ្នកនឹងរកឃើញថា ការសរសេរចុះនូវគំនិតរបស់អ្នកនឹងជួយក្នុងដំណើររបស់អ្នកក្នុងសេចក្តីជំនឿ។ វាមានប្រយោជន៍សម្រាប់រំឭកឡើងវិញ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងលើការអនុវត្តប្រចាំថ្ងៃ និងការចែកចាយការនេះជាមួយអ្នកដទៃ។ ការកត់ត្រាគឺប្រសើរជាងការទន្ទេញចាំមាត់ក្នុងថ្ងៃនីមួយៗ ។

បន្ថែម ៖ *សូមអានព្រះបន្ទូលដែលស្ថិតនៅខាងលើសេចក្តីអធិស្ឋានតាមថ្ងៃនីមួយៗ នោះលោកអ្នកនឹងបញ្ចប់ក្នុងការអានព្រះគម្ពីរទាំងមូលក្នុងរយៈពេល១ឆ្នាំ ។*

មាតិកា

០១. វិធីប្រើប្រាស់ព្រះបន្ទូលថ្ងៃនេះ............................. ....៣-៤

០២. មាតិកា ៥

០៣. ប្រក្រតីទិនឆ្នាំ២០២៣ ....៦

០៤. កាលវិភាគប្រចាំខែឧសភា ៧

០៥. នាងរស់ ១:១-៤:២២...៨-២១

០៦. ១ សាំយូអែល ១:១-១៥:១៥...២២-៦៩

០៧. កាលវិភាគប្រចាំខែមិថុនា...៧១

០៨. ១ សាំយូអែល ១៥:១៦-៣១:១៣ .... ៧២-១២១

០៩. ទំនុកដំកើង ៨២:១-៨៦:១៧..................................១២២-១៣១

១០. កាលវិភាគប្រចាំខែកក្កដា ១៣៣

១១. ហេព្រើរ ១:១-១៣:២៥ .... ១៣៤-១៨៥

១២. ទំនុកដំកើង ៨៧:១-៨៩:៥២ ....១៨៦-១៩៥

១៣. កាលវិភាគប្រចាំខែសីហា...១៩៧

១៤. លេវីវិន័យ ១៨:១-២៧:៣៤.......................................១៩៨-២៤១

១៥. ១ ថែស្សាឡូនីច ១:១-៥:២៨ ....២៤២-២៥៣

១៦. ២ ថែស្សាឡូនីច ១:១-៣:១៨.................................... ២៥៤-២៥៩

2023

January 2023

S	M	T	W	Th	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

February 2023

S	M	T	W	Th	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

March 2023

S	M	T	W	Th	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

April 2023

S	M	T	W	Th	F	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

May 2023

S	M	T	W	Th	F	S
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

June 2023

S	M	T	W	Th	F	S
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

July 2023

S	M	T	W	Th	F	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

August 2023

S	M	T	W	Th	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

September 2023

S	M	T	W	Th	F	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

October 2023

S	M	T	W	Th	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

November 2023

S	M	T	W	Th	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

December 2023

S	M	T	W	Th	F	S
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Public Holidays in Cambodia for Year 2023

1 Jan : International New Year Day

7 Jan : Victory Day

8 Mar : International Women's Day

14-16 Apr : Khmer New Year Day

1 May : Labour Day

4 May : Visak Bochea Day

8 May : Royal Ploughing Ceremony

14 May : King Sihamoni’s Birthday

18 June : Queen Mother’s Birthday

24 Sep : Constitution Day

13-15 Oct : Pchum Ben Day

15 Oct : Commemoration Day of King’s Father

29 Oct : King Norodom Sihamoni’s Coronation Day

9 Nov : Independence Day

26-28 Nov : Water Festival Ceremony

When a holiday fall on Sunday, the following Monday will be a public holiday.

កាលវិភាគប្រចាំខែឧសភា *May 5*

អាទិត្យ	ចន្ទ	អង្គារ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍
	1 នាងរស់ ១:១-១៤	2 នាងរស់ ១:១៥-២២	3 នាងរស់ ២:១-១៣	4 នាងរស់ ២:១៤-២៣	5 នាងរស់ ៣:១-១៣	6 នាងរស់ ៣:១៤-៤:៦
7 នាងរស់ ៤:៧-២២	8 ១ សាំយូអែល ១:១-១៨	9 ១ សាំយូអែល ១:១៩-២៨	10 ១ សាំយូអែល ២:១-១០	11 ១ សាំយូអែល ២:១១-២១	12 ១ សាំយូអែល ២:២២-៣៦	13 ១ សាំយូអែល ៣:១-២១
14 ១ សាំយូអែល ៤:១-១១	15 ១ សាំយូអែល ៤:១២-២២	16 ១ សាំយូអែល ៥:១-១២	17 ១ សាំយូអែល ៦:១-៧:២	18 ១ សាំយូអែល ៧:៣-១៧	19 ១ សាំយូអែល ៨:១-២២	20 ១ សាំយូអែល ៩:១-១៤
21 ១ សាំយូអែល ៩:១៥-២៧	22 ១ សាំយូអែល ១០:១-១៦	23 ១ សាំយូអែល ១០:១៧-២៧	24 ១ សាំយូអែល ១១:១-១៥	25 ១ សាំយូអែល ១២:១-១៥	26 ១ សាំយូអែល ១២:១៦-២៥	27 ១ សាំយូអែល ១៣:១-២៣
28 ១ សាំយូអែល ១៤:១-២៣	29 ១ សាំយូអែល ១៤:២៤-៣៥	30 ១ សាំយូអែល ១៤:៣៦-៥២	31 ១ សាំយូអែល ១៥:១-១៥			

ឧសភា	ពេលឮដំណឹងពីព្រះគុណរបស់ព្រះ
១ ចន្ទ	នាងរស់ ១:១-១៤

គិត និង ស្វែងយល់

ស្ថានភាពគ្រួសាររបស់លោកអេលីម៉ាលេច ជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបានចេញពីស្រុករបស់ពួកគេ ហើយមកស្នាក់នៅក្នុងស្រុកសាសន៍ដទៃ ដោយសារអំណត់អត់ នោះឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពពិតខាងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស នៅក្នុងគ្រានៃពួកចៅហ្វាយ ដែលបានដាច់ចេញពីព្រះ។ បន្ទាប់ពីការបាត់បង់ប្តី និងកូនប្រុសរបស់នាងនៅក្នុងស្រុកសាសន៍ដទៃ ន៉ាអូមីបានដឹងថា មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះជាអ្នកការពារដ៏ពិតរបស់នាង ហើយបានសម្រេចចិត្ត ត្រឡប់ទៅឯស្រុកកំណើតវិញ (ខ ១-៦)។ នាងបានទូន្មានដល់កូនប្រសាស្រីទាំង២ ឲ្យត្រឡប់ទៅឯផ្ទះម្តាយរបស់ពួកគេវិញរៀងខ្លួន។ នាងអ័រប៉ា បានចាកចេញពីន៉ាអូមីយ៉ាងវេទនា ប៉ុន្តែនាងរស់បាននៅជាប់នឹងន៉ាអូមីដល់ទីបញ្ចប់វិញ (ខ ៧-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

១-៦ ព្រះយកព្រះទ័យទុកដាក់ និងផ្តល់សេចក្តីមេត្តាករុណាដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានទតថែរក្សាន៉ាអូមី ដែលបានបាត់បង់ប្តី និងកូនប្រុសទាំង២របស់នាង។ ទោះបីជាពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានបោះបង់ចោលស្រុក ដែលបានសន្យាក្តី ក៏ព្រះមិនបានបោះបង់ចោលសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ ចំពោះពួកគេដែរ។ កំហុស និងការបរាជ័យរបស់យើង មិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរំលំសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះឡើយ។ តើអ្នកនៅតែទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ដែលធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់រួមគ្នា ដើម្បីការល្អ ទោះបីជាអ្នកមានការកំហុស និងការខុសឆ្គងពីអតីតកាល ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៦-៧ យើងត្រូវតែត្រឡប់មកវិញ នៅពេលយើងឮដំណឹងអំពីព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ដំណឹងដែលព្រះបានប្រទានអាហារដល់មនុស្ស នៅក្រុងបេថ្លេហិម គឺជាការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ ឲ្យន៉ាអូមីចាកចេញពីស្រុកម៉ូអាប់។ នាងមិនមានពេល ដើម្បីខ្វល់ខ្វាយពីការចំអករបស់អ្នកដទៃឡើយ។ សេចក្តីជំនឿដែលបញ្ចប់ ដោយការស្តាប់ព្រះបន្ទូល គឺជាសេចក្តីជំនឿដ៏នៅឋិតថេរ។ ប្រសិនបើយើងមិនក្រោកចេញពី "កន្លែងដែលយើងនៅ" ទេ នោះយើងមិនអាចភ្លក់នូវ "នំបុ័ង" ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់យើងបានឡើយ។

អានគម្ពីរ ៖ ២របាក្សត្រ ២៥-២៨

អធិស្ឋាន* ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបើកភ្នែកទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំឃើញកិច្ចការ នៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះអង្គ សូម្បីតែចេញពីកន្លែងនៃការបរាជ័យក៏ដោយ។

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា

២ អង្គារ

ស្ត្រី២នាក់ ដែលទទួលស្គាល់អធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ

នាងរស់ ១:១៥-២២

គិត និង ស្វែងយល់

ការសម្រេចចិត្តរបស់នាងរស់ គឺលើសពីលទ្ធផលនៃសីលធម៌ និងភាពសប្បុរសដ៏ប្រពៃ ចំពោះម្តាយក្មេករបស់នាងទៅទៀត។ វាត្រូវបានអមមកដោយសេចក្តីជំនឿ ដែលបានមកពីការជួបប្រទះនឹងព្រះរបស់ន៉ាអូមី និងភាពពេញចិត្តជាបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីចុះចូលចំពោះការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះនោះ។ សូម្បីតែន៉ាអូមីក៏ត្រូវទន់ចិត្តដែរ ពេលនាងបានឮនាងរស់និយាយ ពីការទទួលស្គាល់នេះ (ខ ១៥-១៨)។ ពេលន៉ាអូមីបានត្រឡប់ទៅឯក្រុងបេថ្លេហិមវិញ នាងត្រូវបានស្វាគមន៍ដោយពួកបណ្តាជន នៅឯស្រុកកំណើតរបស់នាង។ ន៉ាអូមីបានទទួលស្គាល់ដោយស្មោះត្រង់ អំពីរឿងដ៏សោកសៅ ដែលបានកើតដល់គ្រួសាររបស់នាង ហើយបានទទួលស្គាល់ពីអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ (ខ ១៩-២២)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៦-១៧ នាងរស់បានទៅជាមួយនឹងព្រះ ទៅឯរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ មិនមានសេចក្តីជំនឿណា ដែលមានសុវត្ថិភាព និងមានភាពសុខស្រួល ដែលគ្មានការបង្អាក់ពីអ្នកដទៃនោះឡើយ។ យើងមិនអាចមានជំនឿលើព្រះ ដោយគ្មានការក្លាយទៅជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។ ព្រះចាត់ទុកពួកអ្នកដែលចូលមកចំពោះទ្រង់ជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយសង់នគររបស់ទ្រង់តាមរយៈពួកគេ។

២០-២១ ទោះបីជា ន៉ាអូមីមិនបានយល់ពីមូលហេតុ នៃការរងទុក្ខរបស់នាងក្តី តែនាងបានយល់ថានរណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការរងទុក្ខរបស់នាង ដូច្នេះ ទើបនាងបានទទួលសារភាពថា "ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាបានធ្វើទុកខ្ញុំដូច្នេះ"។ ការទទួលស្គាល់ដ៏ឈឺចាប់នេះ បានត្រឡប់ទៅជាហេតុផល ដែលនាងអាចទុកចិត្តលើព្រះ ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តា ជាមួយនឹងកម្លាំងដែលសល់នៅរបស់នាង។

អានគម្ពីរ ៖ ២របាក្សត្រ ២៩-៣២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យទទួលស្គាល់ និងចុះចូលអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះអង្គផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………

………

………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

………

………

………

………

………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………

………

………

………

………

………

ការអនុវត្ត

………

………

………

………

ការអធិស្ឋាន

………

………

………

………

ឧសភា	**ការដឹកនាំដ៏ម៉ត់ចត់របស់ព្រះ**
៣ ពុធ	**នាងរស់ ២:១-១៣**

គិត និង ស្វែងយល់

នាងរស់បានសម្រេចចិត្តដើររើសសន្សំស្រូវ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត ហើយព្រះបាននាំនាងទៅឯស្រែរបស់លោកបូអូស។ នាងអាចរើសសន្សំស្រូវបាន ដោយសារពួកម្ចាស់ស្រែបានបើកស្រែរបស់ពួកគេ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ពួកអ្នកដែលបានតស៊ូ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត។ លោកបូអូស បានលើកទឹកចិត្តយ៉ាងកក់ក្តៅដល់ពួកអ្នកច្រូតដែលនឿយហត់ និងពួកអ្នកខ្សោយដែលបានប្រមូលគ្នា នៅក្នុងចំណោមពួកអ្នកច្រូត។ លោកក៏បានបង្ហាញពីសេចក្តីសប្បុរសយ៉ាងធំ ចំពោះនាងរស់ ដោយយល់ថា នាងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាក ក្នុងការសម្របខ្លួនទៅនឹងបរិយាកាសថ្មី។ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសប្បុរសរបស់លោកបូអូស គឺបានធ្វើឲ្យនឹកឃើញដល់សេចក្តីល្អរបស់ព្រះ ដែលទ្រង់គ្រប់គ្រងលើយើង (ខ ១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

៣-៤ ព្រះគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនងរបស់យើង ជាមួយនឹងអ្នកដទៃ។ ទំនាក់ទំនងរបស់នាងរស់ និងលោកបូអូស ប្រហែលកើតឡើងហាក់ដូចជាព្រឹត្តិការណ៍នៃឱកាស ប៉ុន្តែ វាត្រូវបានគ្រោងទុកដោយព្រះ។ នេះគឺជាការផ្គត់ផ្គង់របស់ព្រះ។ តើអ្នកអាចមើលឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះ កំពុងសម្រេចកិច្ចការនៃនគររបស់ព្រះ តាមរយៈជីវិតប្រចាំថ្ងៃ និងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយនឹងអ្នកដទៃ ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤-៧ ព្រះគុណ គឺលើសពីសេចក្តីសប្បុរស។ សេចក្តីសប្បុរសរបស់លោកបូអូស ចំពោះសាសន៍ដទៃ គឺជាសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណ (ហេសេដ) ដែលហួសពីការកំណត់នៃច្បាប់។ ដូចនេះ យើងក៏ដូចគ្នាដែរ ត្រូវតែមើលអ្នកជិតខាងរបស់យើង តាមរយៈភ្នែកនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលព្រះបានប្រទានដល់យើង ហើយអាចផ្គត់ផ្គង់នូវសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេ។ តើនរណាជាអ្នកដែលត្រូវការជំនួយរបស់អ្នក ដែលនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ ពីការដែលអ្នកនៅក្បែរពួកគេ?

អានគម្ពីរ ៖ ២របាក្សត្រ ៣៣-៣៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំបង្ហាញពីសេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះទ័យក្តួលអាណិតរបស់ព្រះអង្គ តាមរយៈជីវិតរបស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	# ព្រះគុណដែលគ្មានទីបញ្ចប់
៤ ព្រហ.	**នាងរស់ ២:១៤-២៣**

គិត និង ស្វែងយល់

លោកបូអូស បានបង្កើតបរិយាកាសដ៏សប្បុរសមួយ ដែលធ្វើឲ្យនាងរស់ អាចធ្វើការក្រោមលក្ខខណ្ឌដ៏ប្រសើរ។ ដោយសារតែចិត្តសប្បុរសរបស់លោក នោះនាងរស់មិនគ្រាន់តែអាចប្រមូលផល ក្នុងកណ្ដាប់ស្រូវប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ អាចប្រមូលបានទាំងអាហារ ជាបរិបូរថែមទៀតផង (ខ ១៤-១៨)។ ពេលបានឮអំពីសេចក្ដីសប្បុរសរបស់លោកបូអូស តាមរយៈនាងរស់ ន៉ាអូមីបានប្រកាសពីព្រះពរដល់លោកបូអូស។ ន៉ាអូមីចាប់ផ្ដើមដឹងថា សេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះចំពោះគ្រួសាររបស់នាង កំពុងត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈលោកបូអូស (ខ ១៩-២៣)។

តើព្រះជានរណា?

១៩-២០ គ្មានទីបញ្ចប់ ឬដែនកំណត់ ចំពោះព្រះគុណរបស់ព្រះឡើយ។ ភ្នែករបស់ន៉ាអូមីបានបើកចំហចំពោះព្រះគុណរបស់ព្រះ នៅពេលដែលនាងបានបាត់បង់អស់នូវសេចក្ដីសង្ឃឹម បន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់ប្ដី និងកូនប្រុសរបស់នាង។ នាងបានរកឃើញឡើងវិញ នូវព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលមិនបានបោះបង់នាងចោល។ គ្មានអ្វីអាចកំណត់ព្រះគុណរបស់ព្រះបានទេ។ តើអ្នកកំពុងប្រទះនឹងការជួបជាថ្មីនៃព្រះគុណ ដែលមិនប្រែប្រួលរបស់ព្រះ និងការរកឃើញសេចក្ដីពិតថ្មីនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលអ្នកមិនបានដឹងពីមុនមក ដែរឬទេ? តើអ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងជីវិត ដែលបង្ហាញពីសេចក្ដីពិតទាំងនេះ តាមរយៈការប្រព្រឹត្ត ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៧-១៨, ២៣ ព្រះគុណមានជាបរិបូរ ហើយហូរហៀរ។ ព្រះគុណដែលនាងរស់បានប្រទះ គឺជាសេចក្ដីសប្បុរស។ សូម្បីតែពេលដែលនាងរស់បានបរិភោគឆ្អែតក្ដី ក៏មានអាហារជាច្រើនសន្ទឹកនៅសល់សម្រាប់ម្ដាយក្មេករបស់នាងផងដែរ។ ព្រះគុណរបស់ព្រះ មិនមែនជាព្រឹត្តិការណ៍តែ១គ្រានោះទេ ប៉ុន្តែជាព្រះគុណដែលបានបន្ត "ដរាបដល់ចុងរដូវចម្រូតស្រូវឱក និងស្រូវភោជ្ជសាលី"។ នៅពេលយើងបានទទួលព្រះគុណដ៏បរិបូរ យើងត្រូវតែផ្ដល់ព្រះគុណដ៏បរិបូរនោះ ដល់អ្នកដទៃដែរ។ តើអ្នកបង្ហាញពីសេចក្ដីស្រឡាញ់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ជាជាងការបង្ហាញពីចំណង់ចិត្តតែ១ភ្លែត ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ អែសរ៉ា ១-៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យចែករំលែកនូវព្រះគុណដ៏បរិបូរណ៍ ដែលទូលបង្គំបានទទួលពីព្រះអង្គ ជាមួយនឹងអ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា

៥ សុក្រ

ការទទួលខុសត្រូវដ៏បរិសុទ្ធ

នាងរស់ ៣:១-១៣

គិត និង ស្វែងយល់

ន៉ាអូមីបានគ្រោងគម្រោងការ ឲ្យនាងរស់រៀបការម្តងទៀត។ យោងតាមច្បាប់របស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល នៅពេលដែលមនុស្សប្រុស ដែលរៀបការរួចបានស្លាប់ទៅ នោះសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធរបស់គាត់អាចទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការថែរក្សាគ្រួសារដែលគាត់បានបន្សល់ទុក។ ដោយការយកប្រយោជន៍ពីទំនៀមទម្លាប់ក្នុងស្រុកនេះ នោះន៉ាអូមីបានជំរុញនាងរស់ ឲ្យស្នើសុំលោកបូអូសសម្រាប់ការរៀបការ (ខ ១-៦)។ កាលបូអូសបានរកឃើញថា នាងរស់ដែលបានមកឯលោកនាកណ្តាលអាធ្រាត្រ បន្ទាប់ពីលោកបានត្រឡប់ពីការស៊ីលៀងវិញ លោកក៏បានផ្តល់សេចក្តីសប្បុរសដល់នាងម្តងទៀត។ លោកបានការពារនាងពីសេចក្តីអាម៉ាស់ប្រកបដោយការគោរព ហើយបានលើកទឹកចិត្តនាង ឲ្យជួបជាមួយនឹងមនុស្សម្នាក់ទៀតជាមុនសិន មុនពេលនាងជ្រើសរើសលោកបូអូស នៅក្នុងករណីដែលព្រះបានរៀបចំ ការផ្សំផ្គុំដ៏ប្រសើរ១សម្រាប់នាង (ខ ៧-១៣)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-៤ ន៉ាអូមីបានគិតគូរនូវផែនការ១ សម្រាប់នាងរស់ ដើម្បីរៀបការជាមួយលោកបូអូស ដោយសង្ឃឹមថាព្រះនឹងប្រទានស្រុក និងកូនចៅដល់នាង។ ទោះបីជាមិនមានការធានាថា នាងនឹងទទួលបានជោគជ័យក្តី ក៏នាងបានប្រឹងប្រែងអស់ពីសមត្ថភាពរបស់នាងដែរ។ ដូចគ្នាដែរ ជាញឹកញាប់ យើងប្រឈមនឹងពេលវេលានៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ពេលដែលយើងត្រូវដើរតាមផ្លូវដែលមិនច្បាស់លាស់ ដោយភាពភ័យព្រួយ ដោយគ្រាន់តែមានពន្លឺភ្លឺតិចៗ ដើម្បីដឹកនាំយើងប៉ុណ្ណោះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា បើយើងទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ នោះទ្រង់នឹងជួយយើង។

២-៦ មិនមានសេចក្តីសម្រាក ដោយគ្មានការស្តាប់បង្គាប់ឡើយ។ ការដែលស្ត្រីសាសន៍ដទៃម្នាក់ចុះទៅឯទីលាន ហើយចូលដេកនៅចុងជើងរបស់លោកបូអូស គឺជាការប្រថុយយ៉ាងខ្លាំង។ ទោះបីជាយ៉ាងណា នាងរស់ "បានធ្វើដូចម្តាយក្មេករបស់នាងបានបង្គាប់"។ ការស្តាប់បង្គាប់មិនមែនតែងតែធានានូវជោគជ័យ តាមទស្សនៈខាងសាច់ឈាមជានិច្ចនោះទេ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី យើងនៅតែត្រូវស្តាប់បង្គាប់។

អានគម្ពីរ ៖ អែសរ៉ា ៥-៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គ សូម្បីតែ នៅក្នុងគ្រាដែលមិនប្រាកដក្តី ដោយការទុកចិត្តលើភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

ឧសភា	# លោកបូអូស ជាអ្នកលោះ
៦ សៅរ៍	**នាងរស់ ៣:១៤-៤:៦**

គិត និង ស្វែងយល់

លោកបូអូសបានបញ្ជូននាងរស់ ឲ្យទៅជាមួយនឹងស្រូវឱកជាច្រើនរង្វាល់ ដោយសារគិតគូរដល់ន៉ាអូមី ដែលបានរង់ចាំនាងរស់ដោយអន្ទះសា (៣:១៥-១៨)។ បន្ទាប់មក លោកបូអូសបានរៀបចំការជួបជុំមួយ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ការពិភាក្សាដោយស្មោះត្រង់ និងយុត្តិធម៌ ទាក់ទងនឹងរឿងនាងរស់ និងគ្រួសាររបស់នាង។ លោកមិននិយាយបំផ្លើស ឬមើលងាយការពិត ឬប្រើល្បិចដ៏ឈ្លាសវៃណាមួយ ដើម្បីបម្រើគោលបំណងរបស់លោកទេ។ លោកបានពិភាក្សាពីរឿងនេះដោយស្មោះត្រង់ ជាមួយនឹងការគិតយ៉ាងហ្មត់ចត់ អំពីអ្វីដែលប្រសើរបំផុតសម្រាប់នាងរស់ និងគ្រួសាររបស់នាង ស្របតាមច្បាប់របស់ព្រះ។ នៅទីបញ្ចប់ សាច់ញាតិម្នាក់ទៀតបានប្រកាសថា គាត់សុខចិត្តបោះបង់សិទ្ធិលោះរបស់គាត់ ហើយបូអូសត្រូវបានរើសជាអ្នកមើលថែនាងរស់ និងគ្រួសាររបស់នាង (៤:១-៦)។

តើព្រះជានរណា?

៣:១៨ ព្រះបានប្រើលោកបូអូស ដើម្បីជួយដល់នាងរស់ និងគ្រួសាររបស់នាងដោយស្មោះត្រង់ រហូតដល់ពួកគេអាចរីករាយនឹងការសម្រាកដ៏ពិត។ ការនេះបានសម្រេច តាមរយៈការខិតខំរបស់លោកបូអូស។ គ្រប់ទាំងការដែលន៉ាអូមី និងនាងរស់ដែលត្រូវធ្វើ គឺរង់ចាំមើល។ វាមិនងាយស្រួលទេក្នុងការធ្វើអ្វីមួយ ហើយត្រូវរង់ចាំ ប៉ុន្តែការរង់ចាំ គឺជាបែបបទនៃសេចក្តីជំនឿ។ ចូរស៊ូទ្រាំដោយអត់ធ្មត់នៅថ្ងៃនេះ ដោយជឿលើព្រះដែលធ្វើការដោយឥតសម្រាក ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចនឹងប្រទានដល់យើង នូវការសម្រាកដ៏ពិតចុះ (យ៉ូហាន ៥:១៧)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤:១-៦ យើងត្រូវតែប្រើនូវវិធីសាស្ត្រ និងដំណើរការល្អៗ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងដ៏ប្រសើរ។ ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហានៃអ្នកលោះជិតស្និទ្ធម្នាក់ទៀត ដែលមានអាទិភាពជាងនោះ លោកបូអូសបានប្រព្រឹត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវ តាមដំណើរការដែលត្រូវបានសម្រេចដោយច្បាប់។ យើងមិនត្រូវគិតថា វាមិនអីទេក្នុងការមិនអើពើពីដំណើរការចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចឲ្យបាននូវគោលដៅបញ្ចប់ ដែលយើងចង់បាននោះឡើយ។

អានគម្ពីរ ៖ *អែសរ៉ា ៨-១០*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យប្រព្រឹត្តដោយប្រយ័ត្ន ហើយរង់ចាំ និងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីបង្គាប់ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ ដល់ការសម្រេចបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះអង្គផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	ពន្យល់ព្រះគម្ពីរ: ពាក្យចចាដ៏បរិសុទ្ធ
៧ អាទិ.	នាងរស់ ៤:៧-២២

គិត និង ស្វែងយល់

លោកបូអូស បានបញ្ចប់សព្វគ្រប់នូវដំណើរការផ្លូវការជាចាំបាច់ ក្នុងការធ្វើឲ្យនាងរស់បានជាប្រពន្ធរបស់លោក (ខ ៧-១០)។ ការរៀបការរបស់ពួកគេ បានបង្ហាញពីការស្តារគ្រួសារឡើងវិញ ហើយបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលបានយកព្រះទ័យទុកដាក់ចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយបានធ្វើឲ្យពួកគេមានសេចក្តីចម្រើនឡើង (ខ ១១-១២)។ បន្ទាប់ពីរៀបការជាមួយលោកបូអូស នាងរស់បង្កើតបានកូនប្រុស១ ហើយបានលើកតម្កើងដល់ព្រះនាមព្រះ ដែលបានប្រទានជីវិតថ្មីដល់នាង (ខ ១៣-១៥)។ ពូជពង្សរបស់នាងរស់ គឺពិសេស។ នេះគឺដោយសារតែ វាជាពូជពង្សរបស់ស្តេចដាវីឌ ដែលជាស្តេចនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ ជាងនេះទៅទៀត កំណត់គម្ពីរនាងរស់ ធ្វើឲ្យយើងគិតដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាជំនួរវង្សរបស់ស្តេចដាវីឌ។ ព្រះបានបន្តកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យនៃការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ តាមរយៈស្ត្រីដ៏សាមញ្ញម្នាក់។

តើព្រះជានរណា?

១៣-១៧ ព្រះស្តារឡើងវិញ។ តាមរយៈនាងរស់ និងលោកបូអូស ព្រះបានបំពេញជីវិតរបស់ន៉ាអូមី ដែលបានធ្លាក់ក្នុងភាពអស់សង្ឃឹម ហើយបានផ្គត់ផ្គង់ដល់នាងជាបរិបូរណ៍។ ទ្រង់បានស្តារនាងពីភាពជា "ម៉ារ៉ា" ឡើងវិញ។ ចូរពឹងផ្អែកលើព្រះដែលបំពេញជីវិតយើង ហើយផ្គត់ផ្គង់យើងជាបរិបូរណ៍។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៧-២២ ការខាតបង់ដែលយើងរងទុក្ខ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ការប្រព្រឹត្តល្អ មិនមែនជាការខាតបង់ពិតឡើយ។ គ្រប់ទាំងអស់ដែលនាងរស់ និងលោកបូអូសបានធ្វើ គឺផ្តោតលើស្ថានភាពនៅចំពោះមុខរបស់ពួកគេ ហើយបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងភាពស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រើសកម្មភាពរបស់ពួកគេ ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការដ៏ធំនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះកំពុងសង់នគររបស់ទ្រង់ឡើង តាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ដ៏បរិសុទ្ធរបស់យើង ទោះជាមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ ដោយនរណាម្នាក់ក្តី។

អានគម្ពីរ ៖ នេហេមា ១-២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមឲ្យសកម្មភាពនៃការស្តាប់បង្គាប់ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏តូចរបស់ទូលបង្គំ អាចនឹងរួមចំណែកដល់ការរីកចំរើនឥតឈប់ឈរ នៃនគររបស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	ការអធិស្ឋានដោយសេចក្ដីជំនឿ
៨ ចន្ទ	១ សាំយូអែល ១:១-១៨

គិត និង ស្វែងយល់

នៅក្នុងគ្រានៃពួកចៅហ្វាយ ស្រុកអ៊ីស្រាអែលបានរងទុក្ខ ដោយការវាយលុករបស់ពួកខ្មាំងសត្រូវពីខាងក្រៅ និងអំពើអាក្រក់ខាងសីលធម៌ពីខាងក្នុង។ ភាពជាក់ស្ដែងរបស់ពួកគេ គឺគ្រៀមក្រំដូចភាពជាក់ស្ដែង ដែលបានកើតឡើងចំពោះហាណា ដែលមិនមានកូនដែរ។ ការជ្រើសរើសរបស់ព្រះ ក្នុងការធ្វើឲ្យហាណាទៅជាស្ត្រីអារ មិនបានពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាព ខាងវិញ្ញាណរបស់អ៊ីស្រាអែលទេ។ ការចំអករបស់ពេនីណាដែលមានកូនជាច្រើន បានជម្រុញហាណាឲ្យទៅជិតក្ដីអស់សង្ឃឹម (ខ ១-៨)។ ទោះបីជាយ៉ាងណាទីបំផុត នាងបានក្រោកឡើងពីការឈឺចាប់របស់នាង ហើយបានប្រឈមមុខនឹងព្រះ។ នាងបានអធិស្ឋានដល់ព្រះដ៏ជាព្រះអាទិករ ដោយសេចក្ដីជំនឿ។ នៅពេលហាណាបានបែរមុខទៅរកព្រះ ភាពសោកសៅពីវាត្រូវបានលើកឡើង ហើយបានជំនួសដោយពន្លឺនៃសេចក្ដីសង្ឃឹម និងអំណរ (ខ ៩-១៨)។

តើព្រះជានរណា?

៥-៦, ១១ ព្រះគ្រប់គ្រងលើព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ក្នុងជីវិតរបស់មនុស្ស។ ទោះបីជាពេលខ្លះ ទ្រង់ប្រទានឲ្យយើងនូវសេចក្ដីទុក្ខលំបាកក្ដី ក៏សេចក្ដីទុក្ខលំបាកនោះ គ្រាន់តែជាផ្នែក១នៃផែនការដ៏អស្ចារ្យប៉ុណ្ណោះ។ សម្រាប់មនុស្សដែលមានជំនឿ សេចក្ដីទុក្ខលំបាក គឺគ្រាន់តែដូចទៅនឹងកិច្ចសន្យានៃការងារពលកម្ម ប៉ុន្តែការឈឺចាប់នោះ គឺបានអមមកដោយអំណរនៃកំណើតវិញ។ អ្វីដែលយើងត្រូវការបំផុត ក្នុងពេលមានសេចក្ដីទុក្ខលំបាកនោះ គឺជាសេចក្ដីជំនឿ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៧-១៨ ការឆ្លើយតបទៅនឹងការអធិស្ឋាន ដែលបានទូលថ្វាយដោយសេចក្ដីជំនឿ គឺជាសេចក្ដីសុខសាន្ត។ តាមរយៈការអធិស្ឋាន ព្រះយកបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើងទុកជារបស់ទ្រង់ ហើយប្រទានថ្ងៃសម្រាកដល់ចិត្តដែលនឿយព្រួយរបស់យើង។ ចូរអធិស្ឋានដល់ព្រះ ដែលទ្រង់ជ្រាបអំពីស្ថានភាពរបស់យើងយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល ដើម្បីឲ្យមានសេរីភាព ចេញពីក្ដីអស់សង្ឃឹមដែលកំពុងសង្កត់សង្កិនយើងចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ នេហេមា ៣-៥

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស៊ូទ្រាំដល់ទីបញ្ចប់ ដោយការទុកចិត្តលើព្រះអង្គ គ្រប់ពេលដែលទូលបង្គំប្រឈមមុខ នឹងសេចក្ដីទុក្ខលំបាកនោះ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	## ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ ហាណាដ៏ស្មោះត្រង់
៩ អង្គារ	**១ សាំយូអែល ១:១៩-២៨**

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះបាននឹកចាំពីការអធិស្ឋានរបស់ហាណា ដែលបានទូលសុំព្រះឲ្យនឹកចាំពីនាង (ខ ១១) ហើយបានប្រទានកូនប្រុស១ ដល់នាង។ ហាណាបានប្រកាសថា កូនរបស់នាងត្រូវបានប្រទានមកនាង ដោយព្រះអម្ចាស់ដែលបានឮពាក្យទូលអង្វររបស់នាង ហើយបានដាក់ឈ្មោះថា សាំយូអែល។ បន្ទាប់មក នាងបានបំពេញតាមពាក្យសន្យារបស់នាងយ៉ាងរហ័ស។ ដោយសារពាក្យសន្យារបស់នាង នោះនាងបានគោរពតាមដោយអំណរ ជាជាងដោយការបង្ខំ។ ទោះបីជា នាងបានចង់បីកូនប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់នាង ឲ្យបានយូរតាមដែលអាចធ្វើទៅបានក្តី ក៏នាងមិនបានធ្វើដូច្នោះដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ភ្លាមៗពេលកូនផ្តាច់ដោះស្រេចហើយ នោះនាងនិងប្តីរបស់នាងបានទៅរកលោកអេលី ហើយប្រគល់សាំយូអែលឲ្យទៅលោក ធ្វើជាអ្នកណាសារីត "រហូតតទៅ" (ខ ២២-២៨)។

តើព្រះជានរណា?

១៩-២០, ២៧ ព្រះឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីអធិស្ឋាន ដែលបានទូលថ្វាយដោយសេចក្តីជំនឿ។ ទ្រង់បំផ្លាស់បំប្រែដំងូរទៅជាការសរសើរ។ ដោយសារព្រះឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យើង សូម្បីតែនៅពេលដែលមានហេតុផលជាច្រើន ដែលត្រូវមានអារម្មណ៍សោកសៅក្តី ក៏មានហេតុផលជាច្រើនដើម្បីអរព្រះគុណផងដែរ។ នៅពេលដែលយើងនឹកចាំពីព្រះ នោះព្រះក៏នឹកចាំពីយើងដែរ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើការ នៅក្នុងគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះយើងពីក្តីអស់សង្ឃឹមនោះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៧, ២៨ ការឆ្លើយតបរបស់ព្រះ ចំពោះសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យើង មិនមែនជាទីបញ្ចប់ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមប៉ុណ្ណោះ។ សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ហាណា បានចាប់ផ្តើមដោយការទូលសុំឲ្យទទួល ប៉ុន្តែបានបញ្ចប់ដោយការសន្យានៃការថ្វាយទៅដល់ព្រះវិញ។ បន្ទាប់មក នៅពេលព្រះបានឆ្លើយតបដោយប្រទានកូនប្រុស១ ដល់នាង នោះហាណាបានឆ្លើយតប ដោយរក្សាពាក្យសន្យារបស់នាងថា នឹងថ្វាយកូនប្រុសរបស់នាងដល់ព្រះ។ នាងបានរៀនថា ព្រះធ្វើការតាមរយៈការអធិស្ឋានរបស់រាស្ត្រទ្រង់។ តើអ្នកកំពុងស្គាល់ព្រះកាន់តែស្និទ្ធស្នាល តាមរយៈការអធិស្ឋាន ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ នេហេមា ៦-៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យលះបង់ដោយស្ម័គ្រពីចិត្ត សម្រាប់គ្រប់ទាំងអំណោយទានដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់ទូលបង្គំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	# គ្មានព្រះឯណាដូចព្រះអម្ចាស់ឡើយ
១០ ពុធ	**១ សាំយូអែល ២:១-១០**

គិត និង ស្វែងយល់

ហាណា បានច្រៀងចម្រៀងដ៏រីករាយ១បទ ខណៈដែលនាងបានថ្វាយកូនប្រុសរបស់នាង ឲ្យធ្វើជាអ្នកណាសារីតរហូតតទៅ។ ហាណាបានប្រកាសថា ព្រះដែលបានទតមើលរាល់ការប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្ស គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃប្រាជ្ញា និងជាព្រះនៃការសងឲ្យវិញ។ នៅទីបំផុត ហាណាបានបញ្ចប់បទចម្រៀងរបស់នាង ដោយការប្រកាសថា ព្រះជាព្រះនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ (ខ ១-១០)។ ដូច្នេះ អស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ដោយទុកចិត្តលើសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន នឹងមិនអាចគេចពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះបានឡើយ។ ចម្រៀងរបស់ហាណា ពោរពេញទៅដោយការទទួលស្គាល់អំពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ ដំណើរនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ហាណា គឺជាដំណើរនៃការស្វែងរកព្រះ។

តើព្រះជានរណា?

១, ១០ ព្រះបានបំពេញចិត្តរបស់ហាណា ដោយសេចក្តីអំណរ។ តាមរយៈកំណើតរបស់សាំយូអែល ព្រះបានធ្វើឲ្យហាណាដឹងថា ទ្រង់មិនមែនជាព្រះដែលគ្មានបំណងព្រះទ័យជួយ ដោយការបង្គាប់ដែលបានបង្កើតឡើង ដោយមនុស្សមានអំណាចនោះទេ ប៉ុន្តែ ជាព្រះដែលអាចផ្លាស់ប្តូរគ្រប់ស្ថានភាព សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សទន់ខ្សោយ ដែលបានសារភាពពីសេចក្តីទុក្ខលំបាករបស់ពួកគេ នៅចំពោះព្រះវិញ។ តើអ្នកនៅតែជឿថា ព្រះកំពុងធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២-៣, ៨-១០ ព្រះគឺមិនអាចប្រៀបផ្ទឹមបាន ជាព្រះនៃសេរីភាព។ ព្រះគឺបរិសុទ្ធ។ ព្រះគឺជាព្រះតែ១ ដែលយើងអាចជឿ ហើយទ្រង់មិនអាចត្រូវបានចាញ់នរណាម្នាក់ នៅក្នុងលោកីយនេះឡើយ។ ព្រះជាព្រះពិតដ៏ខ្ពស់បំផុតតែ១ ដែលជ្រាបដឹងគ្រប់ទាំងអស់ ជាព្រះដែលមានអំណាច ដែលនឹងសម្រេចព្រះទ័យថា ត្រូវជំនុំជម្រះ ឬប្រទានពរ ដោយមិនអាស្រ័យលើពាក្យសម្តីរបស់មនុស្សទេ តែលើការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេវិញ។ ចូរអធិស្ឋានដោយចិត្តបន្ទាបចុះ ដើម្បីឲ្យព្រះជួយធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

អានគម្ពីរ ៖ នេហេមា ១០-១៣

អធិស្ឋាន* ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គសក្តិសមនឹងទទួលការសរសើរ។ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យសរសើរព្រះអង្គ អស់មួយជីវិតរបស់ទូលបង្គំផង។

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	ពួកកូនប្រុសរបស់អេលី និង កូនប្រុសរបស់ហាណា
១១ ព្រហ.	១ សាំយូអែល ២:១១-២១

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកកូនប្រុសរបស់លោកអេលីដ៏ជាសង្ឃ ជា "មនុស្សគំរក់អាក្រក់" ដែលបានបដិសេធព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេបានយកតង្វាយដែលបានថ្វាយដល់ព្រះ ទៅចម្អែតតែពោះខ្លួនឯង (ខ ១៣-១៧)។ ទន្ទឹមនឹងនេះ សាំយូអែលជាក្មេងតូចត្រូវបានពិពណ៌នាថា កំពុងមានវ័យធំឡើង "នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់" កំពុងបម្រើដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយពាក់អេផូឌ ជាការប្រាប់ទុកមុនថា សាំយូអែលនឹងបំពេញកិច្ចការជាសង្ឃ ជំនួសឲ្យពួកកូនប្រុសទាំង២ របស់លោកអេលី នាពេលខាងមុខ។ ទោះបីជា ហាណាបានជួបសាំយូអែលតែ១ដងក្នុង១ឆ្នាំក្តី ក៏នាងបានចំណាយពេល១ឆ្នាំពេញ ដើម្បីធ្វើអាវ និងអធិស្ឋានសម្រាប់កូនប្រុសរបស់នាងដែរ។ ជាថ្នូរនឹងការនេះ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ហាណា ដោយឲ្យនាងមានកូនជាច្រើន (ខ ១៨-២១)។

តើព្រះជានរណា?

១៨-២១ ព្រះបានឆ្លើយតបដោយព្រះហឫទ័យសប្បុរស ចំពោះការលះបង់ដ៏ស្មោះត្រង់ និងស្ម័គ្រចិត្តរបស់ហាណា។ ព្រះបានប្រទានពរដល់ហាណា និងអែលកាណា ដែលបានថ្វាយសាំយូអែលជាកូនប្រុសរបស់ពួកគេដល់ព្រះ ដោយប្រទានពរឲ្យពួកគេមានកូនជាច្រើន។ ជាជាងការព្យាយាមសម្រេចកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយនឹងព្រះ នោះចូររស់នៅដោយការពឹងលើព្រះ ដែលជាព្រះនៃសេចក្តីបរិបូរចុះ។ ព្រះឆ្លើយតបដោយព្រះគុណដ៏សប្បុរស ចំពោះសេចក្តីអធិស្ឋាន និងជីវិតដែលលះបង់ចំពោះនគរ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១, ១៨-១៩ ហាណា និងអែលកាណា បានថ្វាយសាំយូអែលជាកូនប្រុសរបស់ពួកគេ ដល់ព្រះដ៏មានអំណាចព្រះចេស្តា ហើយបានត្រឡប់ទៅឯផ្ទះវិញ។ ទន្ទឹមនឹងនោះដែរ សាំយូអែលបានបម្រើព្រះអម្ចាស់ ក្នុងនាមជាអ្នកហាត់ការដែលពាក់អេផូឌរបស់សង្ឃ រហូតដល់គាត់មានវ័យល្មម ដើម្បីបំពេញកិច្ចការជាសង្ឃ។ ព្រះប្រទានកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ដល់ពួកអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់ និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកកំពុងជួយមនុស្សជំនាន់ក្រោយ ឲ្យមានវ័យធំឡើងនៅចំពោះព្រះ ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ នាងអេសធើរ ១-៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យជញ្ជឹងគិតលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយរស់នៅដោយការប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ នៅចំពោះព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

ការអនុវត្ត

ការអធិស្ឋាន

ឧសភា	ចន័យដោយគ្មានការដាក់ទោស
១២ សុក្រ	១ សាំយូអែល ២:២២-៣៦

គិត និង ស្វែងយល់

នៅពេលលោកអេលី បានឮពីការអាក្រក់របស់ពួកកូនប្រុសរបស់លោក នោះលោកមិនបានដកពួកគេចេញពីភាពជាសង្ឃភ្លាមៗឡើយ គឺដោយគ្រាន់តែនិយាយហេតុផលជាមួយនឹងពួកគេ ដោយពាក្យសុភាពតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅទីបំផុត ពួកកូនប្រុសរបស់លោកអេលី បានព្រងើយចំពោះឪពុករបស់ពួកគេ ហើយបានបន្តប្រព្រឹត្តចំពោះទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដោយការមើលងាយ (ខ ២២-២៦)។ ព្រះបានចាត់ហោរាម្នាក់ឲ្យមកបន្ទោសដល់លោកអេលី។ ព្រះបានប្រកាសថា ទ្រង់នឹងបំផ្លាញពួកគ្រួរបស់លោកអេលី ដែលមិនបានលើកតម្កើងព្រះ ហើយនឹងតាំងសង្ឃថ្មីឡើង ដែលនឹងលើកតម្កើងព្រះវិញ។ នៅគ្រានោះ ព្រះបានរៀបចំកូនប្រុសរបស់ហាណា គឺសាំយូអែលឲ្យក្លាយជាសង្ឃថ្មី (ខ ២៧-៣៦)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣០-៣៤ ព្រះចាត់ទុកពួកអ្នកដែលលើកតម្កើង (លើកតម្កើងយ៉ាងខ្ពស់) ដល់ទ្រង់ ទុកដូចជាវិសេស ហើយបណ្តេញពួកអ្នកដែលបដិសេធទ្រង់។ បន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់លោកអេលី ដែលបានចូលដល់វ័យចាស់ នោះនឹងមិនមានមនុស្សចាស់ នៅក្នុងជំនួរវង្សរបស់លោកអេលីតទៅទៀតឡើយ។ ការស្លាប់របស់កូនប្រុសទាំង២ របស់លោកអេលី ដែលបណ្តាលមកពីអំពើបាបផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃតែ១ (៤:១១) បានបង្ហាញថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺជាសេចក្តីពិត។ យើងមិនត្រូវភ្លេចទេថា ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ គឺគួរឲ្យស្ញែងខ្លាចយ៉ាងណា នោះព្រះគុណរបស់ទ្រង់ គឺអស្ចារ្យយ៉ាងនោះដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៩ នៅពីក្រោយ នៃការធ្វើបាបរបស់ពួកកូនប្រុសរបស់លោកអេលី គឺជាការធ្វេសប្រហែស និងការខ្វះចន្លោះ នូវការទទួលខុសត្រូវខាងវិញ្ញាណរបស់ឪពុកពួកគេ។ លោកអេលីបានអត់ឱនចំពោះការអាក្រក់របស់ពួកកូនប្រុសរបស់លោក ដោយសារលោកបានរាប់អានពួកគេលើសជាងព្រះ។ ជាលទ្ធផលលោកត្រូវបានបង្ខំចិត្ត ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីការដួលនៃពួកកូនប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់លោក។ ការលើកតម្កើងព្រះ គឺជារបៀបដ៏ល្អបំផុតក្នុងការរាប់អាន (ស្រឡាញ់) ចំពោះកូនរបស់យើង។ បើយើងស្រឡាញ់កូនរបស់យើង នោះយើងមិនត្រូវនៅស្ងៀម នៅពេលពួកគេបែកចេញពីទ្រង់ឡើយ។

អានគម្ពីរ ៖ នាងអេសធើរ ៤-៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យលើកតម្កើង និងដឹងគុណជានិច្ចចំពោះព្រះគុណដែលទូលបង្គំបានទទួលពីព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	**សាំយូអែល! សាំយូអែល!**
១៣ សៅរ៍	**១ សាំយូអែល ៣:១-២១**

គិត និង ស្វែងយល់

គ្រានៃភាពងងឹតខាងវិញ្ញាណ អំឡុងពេលដែលព្រះនៅស្ងៀម ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសំឡេងរបស់ព្រះ។ ទាំងសាំយូអែល និងលោកអេលីមានការភាន់ច្រឡំ ពេលព្រះស្រែកហៅ "សាំយូអែល!" ពីព្រោះពួកគេមិនបានឮសំឡេងរបស់ព្រះ ជាយូរមកហើយ។ នៅពេលដែលព្រះបានហៅសាំយូអែល ជាលើកទី៣ប៉ុណ្ណោះ ដែលទីបំផុតសាំយូអែលបានឆ្លើយតបថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ អ្នកបំរើទ្រង់ប្រុងស្តាប់ហើយ" (ខ ១-១០)។ ព្រះបន្ទូលលើកដំបូងរបស់ព្រះមកដល់សាំយូអែល គឺជាការជំនុំជម្រះលើគ្រួសាររបស់លោកអេលី។ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះត្រូវបានបញ្ជូនតទៅកាន់លោកអេលី ដោយសាំយូអែល។ ព្រះបានបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមរយៈសាំយូអែល ហើយពួកបណ្តាជនអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ បានទទួលស្គាល់សាំយូអែលជាហោរា (ខ ១១-២១)។

តើព្រះជានរណា?

១-១០ ព្រះមិនដែលឈប់ក្នុងការរកផ្លូវ ដើម្បីមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់ដកចេញគ្រប់ទាំងឧបសគ្គ ហើយបង្កើតឧបករណ៍នៃការទាក់ទងថ្មី។ តើអ្នកកំពុងស្តាប់ឮសំឡេងរបស់ព្រះដែលមានបន្ទូលឥតឈប់ឈរមកកាន់យើង តាមរបៀបផ្សេងៗដោយរបៀបណា?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៥-១៩ អំពើអាក្រក់របស់អ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ រំខានដល់ទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះជាមួយនឹងពួកអ្នកជឿ។ ផ្ទុយទៅវិញ នៅពេលដែលអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ ចែកចាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយ "ឥតមានលាក់អ្វី" (ខ ១៨) នោះព្រះធានាថា ព្រះបន្ទូលដែលពួកគេបានចែកចាយ គឺពិតជាបានសម្រេច (ខ ១៩)។ ដូច្នេះ អ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណត្រូវកោតខ្លាចការឆ្លើយតបរបស់ព្រះ ជាជាងការឆ្លើយតបរបស់ពួកជំនុំរបស់ពួកគេ។ ចូរអធិស្ឋានឲ្យអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណរបស់យើង អាចប្រព្រឹត្តចំពោះព្រះដោយការគោរព កាន់តែជ្រាលជ្រៅឡើងថែមទៀត។

អានគម្ពីរ ៖ នាងអេសធើរ ៨-១០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដោយបន្ទាបខ្លួន ហើយស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនោះ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	ជោគវាសនានៃពួកអ្នកដែលពឹងលើខ្លួនឯង
១៤ អាទិត្យ	១ សាំយូអែល ៤:១-១១

គិត និង ស្វែងយល់

បន្ទាប់ពីរងការចាញ់ជាខ្លាំង ក្នុងការច្បាំងទាស់នឹងពួកភីលីស្ទីន ពួកចាស់ទុំនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានសម្រេចចិត្តនាំយកហិបពីស៊ីឡូរមក។ នេះគឺដោយសារពួកគេជឿថា ការដែលមិនមានហិប គឺជាមូលហេតុនៃការចាញ់របស់ពួកគេ (ជនគណនា ១៤:៤៤)។ ពួកគេមិនបានសួរតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេចាញ់នោះទេ។ ពេលហិបបានមកដល់ក្នុងត្រសាលភ្លាម សាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានត្រេកអរឡើង ហើយពួកភីលីស្ទីនបានភ័យខ្លាច។ ទោះបីជាយ៉ាងណា សាសន៍អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានចាញ់ ហើយហិបក៏ត្រូវបានយកចេញពីពួកគេ។ កូនប្រុសទាំង២ របស់លោកអេលីក៏បានស្លាប់ដែរ ដូចជាព្រះបានមានបន្ទូលទុក (ខ ១-១១)។

តើព្រះជានរណា?

១០-១១ ការច្បាំងរបស់ព្រះមិនមែនសំដៅទៅលើពួកភីលីស្ទីនទេ ប៉ុន្តែសំដៅទៅលើសាសន៍អ៊ីស្រាអែលវិញ។ សាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះ មានតិចជាងពួកភីលីស្ទីន (ខ ៧) ដែលជាខ្មាំងសត្រូវពិតរបស់ព្រះ។ ជាជាងការព្យាយាមប្រើព្រះ សម្រាប់តម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ចូរឲ្យយើងសួរតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ជាមុនសិន ហើយអធិស្ឋាន ដើម្បីឲ្យយើងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនោះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-៤ យើងមិនត្រូវប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាប្រដាប់ប្រដា ឬឧបករណ៍ប្រើប្រាស់នោះទេ។ ការចាត់ទុកព្រះដូចជាឧបករណ៍ខាងមន្តអាគម ជាជាងការបម្រើ និងការប្រកបផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ តើអ្នកមិនមែនកំពុងប្រើព្រះបន្ទូល ដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់អ្នក ខណៈដែលកំពុងខ្វះនូវដួងចិត្តដើម្បីទទួលយក និងស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលនោះ ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ យ៉ូប ១-៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យលះចោលនូវជំនឿបែបអបិយជំនឿ ហើយបង្កើតទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួនដ៏ត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	ព្រះបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
១៥ ចន្ទ	១ សាំយូអែល ៤:១២-២២

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកនាំសារម្នាក់ បានប្រាប់ដំណឹងពីការចាញ់របស់ពួកអ៊ីស្រាអែលដល់ស៊ីឡូរ។ លោកអេលីបានភ័យញ័រដោយដំណឹងដែលថា ហិបរបស់ព្រះត្រូវលួច នោះលោកបានផ្ងារក្រោយ ហើយបានបាក់កស្លាប់ទៅ (ខ ១២-១៨)។ ភាពងងឹតរបស់លោកអេលី និងភាពធ្ងន់នៃខ្លួនរបស់លោក គឺជាសញ្ញានៃស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណ ដែលមិនមានសុខភាពល្អ និងកង្វះភាពរហ័សរហួន ចំពោះបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះរបស់លោកអេលី។ ទោះបីជាលោកបានគ្រប់គ្រងលើស្រុកអ៊ីស្រាអែល ក្នុងនាមជាពួកចៅហ្វាយអស់រយៈពេល៤0ឆ្នាំក្តី ក៏វាសនារបស់លោកពិតជាគួរឲ្យអាណិត និងមិនសមហេតុផលសោះ។ ខណៈនោះ កូនប្រសាររបស់លោកអេលី ដែលភ័យញ័រនឹងដំណឹងនៃការស្លាប់របស់ប្តីនាង បានចូលមក ហើយភ្លាមៗក៏បានសម្រាលកូនមក។ ទោះបីជានាងសម្រាលបានកូនប្រុស១ក្តី ក៏នាងមិនអាចអរសប្បាយបានដែរ ប៉ុន្តែបែរជាបានស្លាប់ដោយក្តីអស់សង្ឃឹម ដោយនិយាយថា "សិរីល្អបានចេញពីពួកអ៊ីស្រាអែលបាត់ហើយ" ដែលជាពាក្យចុងក្រោយរបស់នាង (ខ ១៩-២២)។

តើព្រះជានរណា?

១៨ ព្រះអនុញ្ញាតឲ្យពួកអស់អ្នកដែលលើកតម្កើងទ្រង់ (២:៣០) អង្គុយនៅកន្លែងនៃសិរីល្អ (២:៨) ខណៈកំពុងបណ្តេញពួកអ្នកដែលបដិសេធទ្រង់ ចេញពីកន្លែងនោះ។ ព្រះបានបន្ទាបពួកអ៊ីស្រាអែល កូនប្រុសទាំង២របស់លោកអេលី លោកអេលី និងកូនប្រសាររបស់លោកអេលី ដែលបានប្រើប្រាស់ទ្រង់ និងមិនបានកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ជាបន្តបន្ទាប់គ្នា។ ចូរកុំស្វែងរកសិរីល្អណាដែលមិនលើកតម្កើងដល់ព្រះ និងមិនត្រូវបានប្រទានមកយើងដោយព្រះនោះឡើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២១-២២ មិនមានសិរីល្អពិតប្រាកដ នៅកន្លែងដែលមនុស្សជាតិព្យាយាមប្រើប្រាស់ព្រះ ដើម្បីបំពេញសេចក្តីលោភរបស់ខ្លួនទេ។ គ្មានជីវិត ឬអំណរនៅកន្លែងដែលសិរីល្អរបស់ព្រះ បានចេញបាត់ពីទីនោះឡើយ។ កំណើតនៃកូនប្រុស គឺជាថ្ងៃនៃសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង បានក្លាយជាថ្ងៃនៃការទួញសោក ដោយសារអំពើបាបរបស់មនុស្ស ដែលបានដាច់ចេញពីព្រះ។ តើសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះកំពុងបន្តស្ថិតនៅលើអ្នក និងសហគមន៍ពួកជំនុំរបស់អ្នក ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ យ៉ូប ៤-៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យដឹងពីអំពើបាប ហើយប្រែចិត្តជាបន្ទាន់ ដើម្បីកុំឲ្យសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គចេញបាត់ពីទូលបង្គំឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា

១៦ អង្គារ

ហឹបនៃព្រះ និងទហារនៃព្រះដាកុន

១ សាំយូអែល ៥:១-១២

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកភីលីស្ទីនបានដាក់ហឹបនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេ។ ពួកគេធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីបង្ហាញនូវការពិតដែលថា ព្រះរបស់ពួកគេមានអំណាចជាងព្រះរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី នៅថ្ងៃបន្ទាប់ បាតុភូតចម្លែក១ បានកើតឡើង។ រូបសំណាករបស់ព្រះដាកុនបានដួលផ្កាប់មុខដល់ដី នៅចំពោះហឹបនៃព្រះអម្ចាស់។ ទោះបីជាវាត្រូវបានដាក់នៅកន្លែងដើមវិញក្តី ក៏នៅថ្ងៃបន្ទាប់ វាបានខ្វាយនៅលើដី ដោយក្បាល និងដៃទាំង២របស់វាត្រូវបានបាក់ដាច់ (ខ ១-៥)។ ក្រោយមក គ្រោះមហន្តរាយដ៏ធំ បានធ្លាក់មកលើគ្រប់ទាំងទីក្រុងនៃពួកភីលីស្ទីន ដែលហឹបបាននៅនោះ។ ការនេះបានបង្ហាញថា វាមិនមែនដោយសារព្រះគ្មានអំណាច ដែលពួកអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានចាញ់ និងហឹបត្រូវបានលួចពីពួកគេនោះទេឡើយ (ខ ៦-១២)។

តើព្រះជានរណា?

១-៤, ៦-១២ ព្រះ គឺជាព្រះពិតតែ១។ ពួកភីលីស្ទីនដែលពឹងលើដៃរបស់ព្រះដាកុន ត្រូវបានវាយដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះ ដែលគួរឲ្យស្ញែងខ្លាច (ខ ៧) ។ ព្រះបានតាំងអង្គទ្រង់ ជាអ្នកដែលបានឆ្លងផុតពីអំណាចរបស់ពួកភីលីស្ទីន និងរូបព្រះរបស់ពួកគេ ដោយបានបង្ហាញពីភាពមិនពិត និងគ្មានអំណាចនៃរូបព្រះរបស់ពួកគេ ហើយបង្ហាញថា ទ្រង់តែ១ គឺជាព្រះពិត។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-១២ ពួកភីលីស្ទីនបានបរាជ័យក្នុងការបោះចោលព្រះដាកុន សូម្បីតែបន្ទាប់ពីបានប្រទះនឹងសិរីល្អ និងអំណាចរបស់ព្រះក្តី។ ដួងចិត្តដែលដើរតាមរូបព្រះដោយងងឹតងងុល មិនអាចផ្លាស់ប្រែបានដោយងាយឡើយ។ តើអ្នកត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយរូបព្រះនៃសម្ភារៈនិយម ភាពរុងរឿង ឬបុគ្គលនិយម ដែរឬទេ? បើដូច្នេះ តើអ្នកត្រូវសម្រេចចិត្តធ្វើបែបណា ដើម្បីបោះចោលរូបព្រះទាំងនោះ?

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ៨-១០*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យដកយករូបព្រះ ដែលបានយកឈ្នះចិត្តទូលបង្គំចេញ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា

១៧ ពុធ

ការវិលត្រឡប់នៃសិរីល្អរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល

១ សាំយូអែល ៦:១-៧:២

គិត និង ស្វែងយល់

មេនៃពួកភីលីស្ទីន ដែលមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងគ្រោះមហន្តរាយ បានសម្រេចចិត្តរកវិធីបញ្ជូនហឹបទៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលវិញ។ ទោះបីជាពួកគេបានធ្វើដូច្នេះក្តី ពួកគេបានបង្កើតផែនការមួយ ដើម្បីល្បងថា តើគ្រោះមហន្តរាយដែលពួកគេបានប្រទះនោះ គ្រាន់តែជាការចៃដន្យ ឬយ៉ាងណា (ខ ១-៩)។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី គោញីដែលមិនធ្លាប់ទឹម ហើយថែមទាំងបង្ខាំងកូនរបស់ពួកវានៅឆ្ងាយ គឺបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងលក្ខណៈធម្មជាតិដើមរបស់វា បានធ្វើដំណើរត្រង់ឆ្ពោះទៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែល (ខ ១០-១២)។ ដូចនេះ ហឹបរបស់ព្រះបានបញ្ជូនទៅឯស្រុកអ៊ីស្រាអែលវិញ ដូចជាមេទ័ពដែលមានជ័យជម្នះម្នាក់។ ពួកអ្នកនៅបេត-សេមែសបានអរសប្បាយ ចំពោះការត្រឡប់មកវិញរបស់ហឹបនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយបានថ្វាយតង្វាយ ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានប្រហារដោយសារមិនបានធ្វើដូច្នេះ ហើយបែរជាបើកមើលទៅក្នុងហឹបទៅវិញ (ខ ១៣-២១)។

តើព្រះជានរណា?

៦:១-៧:២ ព្រះ គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងសកលលោក ដែលសូម្បីតែអ្នកគ្រប់គ្រងពិភពលោក ក៏ត្រូវចុះចូលដែរ។ សូម្បីតែសត្វក៏ប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងលក្ខណៈធម្មជាតិដើមរបស់វា ដើម្បីស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដែរ។ បំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះត្រូវបានបំពេញយ៉ាងឥតខ្ចោះ ដោយមិនអាស្រ័យលើការចៃដន្យ និងមិនគិតពីការរំពឹងទុករបស់មនុស្សឡើយ។ ដូច្នេះ ចូរត្រូវតែសួរពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ហើយត្រូវប្រព្រឹត្តតាមព្រះហឫទ័យនោះ តែ១ ប៉ុណ្ណោះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៦:១៩-៧:២ ពួកភីលីស្ទីនដែលជាសាសន៍ដទៃ បានស្គាល់ព្រះតាមរយៈគ្រោះមហន្តរាយ ដែលពួកគេបានប្រទះ ប៉ុន្តែនៅតែមិនកោតខ្លាចដល់ទ្រង់ ហើយផ្ទុយទៅវិញ បានប្រព្រឹត្តតាមហេតុផលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ចូរជញ្ជឹងគិតលើខ្លួនយើង ដើម្បីធានាថា យើងមិនរស់នៅដូចជា "អ្នកក្រឡេកមើល" នៃសេចក្តីជំនឿនោះទេ ប៉ុន្តែជាគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ពិតវិញ។

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ១១-១៤*

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យដាក់កម្រិតចំពោះព្រះអង្គ តាមការយល់ដឹងដែលមានកម្រិតរបស់ទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវឲ្យស្គាល់ព្រះអង្គ និងស្តាប់តាមព្រះអង្គយ៉ាងត្រឹមត្រូវវិញ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	# មីសប៉ា និង អេបេនអេសើរ
១៨ ព្រហ.	**១ សាំយូអែល ៧:៣-១៧**

គិត និង ស្វែងយល់

អស់កំណត់២០ ឆ្នាំ ក្រោយការត្រឡប់មកវិញនៃហឹប ហោរាសាំយូអែលបានជំរុញឲ្យធ្វើកំណែទម្រង់នៃពួកអ៊ីស្រាអែល។ តាមការបង្គាប់របស់ហោរាសាំយូអែល ពួកបណ្តាជនបានលុបបំបាត់រូបព្រះរបស់ខ្លួនទាំងអស់ ហើយចាប់ផ្តើមបម្រើព្រះតែ១ ប៉ុណ្ណោះ។ ពេលដែលពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល បានប្រមូលគ្នានៅត្រង់មីសប៉ាដើម្បីថ្វាយបង្គំ ពួកភីលីស្ទីនបានយល់ច្រឡំថា ជាសញ្ញានៃការត្រៀមខ្លួនធ្វើចម្បាំង ហើយបានឡើងមកច្បាំងនឹងពួកគេ។ ព្រះបានជួយពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលឲ្យបានឈ្នះ ដោយធ្វើឲ្យពួកភីលីស្ទីនតក់ស្លុតយ៉ាងខ្លាំង ដោយសំឡេងផ្គរលាន់ (ខ ៣-១១)។ តាមរយៈការជួយរបស់ព្រះ (អេបេនអេស៊ើរ) សន្តិភាពបានមកលើស្រុកអ៊ីស្រាអែល ហើយហោរាសាំយូអែលបានគ្រប់គ្រងលើស្រុកអ៊ីស្រាអែល ជាពួកចៅហ្វាយរហូតដល់គ្រប់១ ជីវិតរបស់លោក (ខ ១២-១៧)។

តើព្រះជានរណា?

៨-១២ ព្រះជួយដល់ពួកអ្នកដែលស្វែងរកទ្រង់យ៉ាងអស់ពីចិត្ត។ ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលធ្លាប់ចាញ់ដោយសារការព្យាយាមប្រើប្រាស់ព្រះ (៤:១១) បានឈ្នះដោយការពឹងលើព្រះ។ ចូរឲ្យទទួលពិសោធន៍នៃ "អេបេនអេស៊ើ" ដោយការថ្វាយគ្រប់ទាំងបញ្ហារបស់យើងទៅចំពោះព្រះចុះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-៤ ការប្រែចិត្តដ៏ពិត រួមបញ្ចូលដោយការបែរត្រឡប់មកវិញ ដោយអស់ពីចិត្ត និងការកែកំហុសរបស់យើង។ ចូរបញ្ឈប់នូវបែបបទនៃការអធិស្ឋាន អំពីការប្រែចិត្តរបស់យើង ហើយសោកសៅយ៉ាងអស់ពីចិត្តចំពោះអំពើបាបរបស់យើងចុះ។ យើងក៏ត្រូវអធិស្ឋានទូលសុំដល់ព្រះដែរ ដើម្បីប្រទានឲ្យយើងនូវសេចក្តីក្លាហានក្នុងការលះបង់ផលប្រយោជន៍ណាមួយ ដែលយើងទទួលបានតាមរយៈអំពើបាប។

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ១៥-១៧*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យបោះចោលរូបព្រះទាំងអស់ ហើយបម្រើដល់ព្រះអង្គតែ១ ប៉ុណ្ណោះ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	# ជម្រើសដ៏គ្រោះថ្នាក់
១៩ សុក្រ	**១ សាំយូអែល ៨:១-២២**

គិត និង ស្វែងយល់

កាលហោរាសាំយូអែលចាស់ហើយ កូនប្រុសរបស់លោកកំពុងខ្វះចន្លោះ នោះពួកបណ្តាជនបានទាមទារឲ្យហោរាសាំយូអែលតាំងស្តេច១ អង្គដល់ពួកគេ។ ទោះបីជាហោរាសាំយូអែលបានព្រមានពួកគេ ពីគ្រោះថ្នាក់នៃការតាំងស្តេច ដែលមិនត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះក្តី ក៏ពួកបណ្តាជនបានជម្មះយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដដែ (ខ ១-២០)។ ពួកគេបានបោះបង់ចោលព្រះម្តងទៀត ដោយសារពួកគេបានសុបិនឃើញនគរដ៏វិសេសវិសាល១ ដែលបានគ្រប់គ្រងដោយស្តេចដ៏មានអំណាច និងសាសន៍ដ៏អស្ចារ្យជាមួយនឹងកងទ័ពដ៏ខ្លាំងក្លា១។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ព្រះបានអនុញ្ញាត ហើយបានប្រទានឲ្យតាមសេចក្តីសំណូមរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលប្រាប់ដល់ហោរាសាំយូអែល ឲ្យព្រមានដល់ពួកបណ្តាជនយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ពីការលំបាកដែលពួកគេនឹងប្រទះ បន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានតាំងស្តេច១ អង្គឡើងនោះ (ខ ១១-២២)។

តើព្រះជានរណា?

៩, ២២ ទោះបីជាព្រះបានប្រទានឲ្យមានស្តេច១ អង្គ ដល់ពួកបណ្តាជនក្តី ទ្រង់ក៏បានព្រមានពួកគេដែរ។ ទោះបីជាទ្រង់បានទុកទ្វារបើកចំហ សម្រាប់ប្រព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រងនៃពួកស្តេចក្តី (ចោទិយកថា ១៧:១៤-២០) ក៏ទ្រង់បានរៀបរាប់យ៉ាងលម្អិតអំពីការបរាជ័យនៃពួកស្តេច ដែលពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលមិនបានគិតដល់។ ការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកស្តេច ដែលពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចង់បានជាខ្លាំង ដែលពួកគេបានសុខចិត្តបែកចេញពីព្រះ នោះនឹងលោមកលើពួកគេវិញ ដូចជាការរងទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១០-២០ ពួកបណ្តាជនបានរួមគ្នា សហការគ្នា ដើម្បីជាប្រយោជន៍ភ្លាមៗ។ ទោះបីជាពួកគេត្រូវបានព្រមានថា ស្តេចដែលគេប្រាថ្នាចង់បាន នឹងប្រែពួកគេទៅជាទាសករក្តី ក៏ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ដែរ។ តើអ្នកបានក្លាយទៅជាទាសករ ចំពោះរបស់អ្វី១ដែលអ្នកបានជ្រើសរើស ដើម្បីតែប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ យ៉ូប ១៨-២០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យសេចក្តីពិត និងបំណងព្រះទ័យដ៏ប្រសើររបស់ព្រះអង្គជាជាងលោកីយ ក្លាយជាគម្រូនៃការវិនិច្ឆ័យ និងការសម្រេចចិត្តរបស់ទូលបង្គំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	**ការគាំទ្របន្ទាប់ដែលមិនអាចជៀសបាន**
២០ សៅរ៍	**១ សាំយូអែល ៩:១-១៤**

គិត និង ស្វែងយល់

សូល គឺជាមនុស្សម្នាក់ ដែលសក្តិសមនឹងគំនិតរបស់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចង់បាន ដើម្បីតាំងឡើងជាស្តេច (ខ ១-៤)។ លោក គឺជាកូនប្រុសដែលមានកាតព្វកិច្ចមើលថែឪពុក ជាមនុស្សកំឡោះដែលមានគំនិតចេះរៀបចំអំណោយ សម្រាប់ការទៅសួរសុខទុក្ខ និងជាអ្នកដឹកនាំដែលចេះស្តាប់អ្នកបម្រើរបស់លោក (ខ ៥-១០)។ នៅពេលសូលរកសត្វលារបស់ឪពុកលោកមិនឃើញ លោកបានទៅរកហោរាសាំយូអែល ដែលជាអ្នកមើលឆុតនៅក្នុងស្រុកស៊ូភ ដើម្បីសុំជំនួយ។ លោកអាចជួបនឹងហោរាសាំយូអែល ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានសំខាន់ៗដែលផ្តល់ឲ្យ ដោយពួកស្រីក្រមុំៗនៅឯអណ្តូង (ខ ១១-១៤)។ ដូចនេះ ព្រះបានរៀបចំការជួបគ្នារវាងសូល និងហោរាសាំយូអែល។

តើព្រះជានរណា?

៣-៥ ព្រះបានត្រាស់ហៅសូលដែលបានបំពេញកិច្ចការតូចតាច និងសាមញ្ញដោយស្មោះត្រង់ ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់លោក ឲ្យធ្វើជាស្តេច។ ព្រះសង្ឃឹមថា លោកនឹងបង្ហាញភាពស្មោះត្រង់ដូចគ្នា ចំពោះកិច្ចការរបស់លោកក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំ។ ចូរទទួលយកការទូន្មាននៃព្រះបន្ទូល ដើម្បីឲ្យយើងកាន់ខ្ជាប់នូវភាពរាបទាបរបស់យើង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១-១៤ សូម្បីតែការដែលហាក់ដូចជាចៃដន្យក្តី ក៏អាចជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលជៀសមិនរួច ដែលត្រូវបានគ្រោងទុកដោយព្រះដែរ។ តើអ្នកមិនកំពុងប្រគល់ខ្លួនទៅក្នុងភាពខ្ជិលច្រអូស ដោយជឿថា អ្វីៗនឹងកើតឡើងដោយ "សំណាង" ឬ "ឱកាស" ដែរឬទេ? ជាជាងការជឿលើ "សំណាង" នោះចូរលះបង់ឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់យើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយជឿលើការដឹកនាំដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ២១-២៤*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ កុំឲ្យស្វែងរកការទទួលស្គាល់ពីអ្នកដទៃឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវអនុវត្តដោយស្មោះត្រង់ សូម្បីតែកិច្ចការដ៏តូចបំផុតនៅចំពោះព្រះអង្គវិញ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	ការជួបប្រទះនឹងសេចក្ដីចំនាយ
២១ អាទិត្យ	១ សាំយូអែល ៩:១៥-២៧

គិត និង ស្វែងយល់

ហោរាសាំយូអែល បានស្គាល់សូលរួចទៅហើយ។ នេះដោយសារព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់ហោរាសាំយូអែលថា លោកនឹងជួបមនុស្សដែលនឹងធ្វើជា "ស្តេចលើពួកអ៊ីស្រាអែល"។ ហោរាសាំយូអែលបានប្រាប់សូល ដែលបានមករកលោក ដើម្បីស្វែងរកហ្វូងលារបស់គាត់ថា គាត់គឺជា "សេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នា" របស់ពួកអ៊ីស្រាអែល ហើយសូលបានងឿងឆ្ងល់ចំពោះការនេះ (ខ ១៥-២១)។ ហោរាសាំយូអែលបានធ្វើឲ្យសូលដែលជាពួកបេនយ៉ាមីន ដែលជាអំបូរតូចជាងគេ ទៅអង្គុយនៅកន្លែងទី១នៅតុ។ បន្ទាប់មក លោកបានបម្រើសូលនូវអាហារដែលបានរៀបចំយ៉ាងពិសេស។ ក្រោយពីបរិភោគលៀងរួច សូលបានស្នាក់នៅពេញ១យប់ ដោយនិយាយជាមួយហោរាសាំយូអែល ជាអ្នកដឹកនាំរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល ដូចជាស្តេច។ នៅពេលព្រលឹមស្រាង ហោរាសាំយូអែលបានប្រាប់សូលថា លោកនឹងប្រាប់គាត់នូវព្រះបន្ទូលដ៏វិសេស ដែលមកអំពីព្រះ (ខ ២២-២៧)។

តើព្រះជានរណា?

១៦ ព្រះស្ដាប់ឮសម្រែករបស់រាស្ត្រទ្រង់។ ព្រះបានតាំងសូលសម្រាប់ការសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ព្រះសព្វព្រះទ័យឲ្យអ្នកដឹកនាំ មើលឃើញសេចក្ដីទុក្ខលំបាករបស់រាស្ត្រទ្រង់ និងមើលរក្សាសុខុមាលភាពរបស់ពួកគេ។ តើអ្នកយល់ដឹងពីការត្រាស់ហៅ ដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នក ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២០-២១ ទោះបីជា ហោរាសាំយូអែលបានដឹងពីបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ ក្នុងការតាំងសូលជាស្តេចក្ដី ក៏លោកបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការនេះ ដោយប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង។ មិនមានរបៀបដើម្បីធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវចំពោះភាពខ្ជិលច្រអូស ឬការមិនស្ដាប់បង្គាប់ ដែលក្លែងធ្វើតាមបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះឡើយ។ តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វីដើម្បីស្ដាប់តាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដែលបានបើកសម្ដែងដល់អ្នក?

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ២៥-២៨*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យប្រាថ្នា មិនត្រឹមតែចង់ដឹងពីបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវស្ដាប់តាមដោយអស់ពីចិត្តថែមទៀត។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	**សូលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយប្រេង**
២២ ចន្ទ	**១ សាំយូអែល ១០:១-១៦**

គិត និង ស្វែងយល់

ហោរាសាំយូអែលបានតាំងសូលជាស្តេច ដោយចាក់ប្រេងលើក្បាលរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មក បានប្រកាសព្រះបន្ទូលអំពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ក្រោយមក ហោរាសាំយូអែលបានទាយប្រាប់ដល់សូល ដែលបានបន្តច្របូកច្របល់ និងមិនជឿថា នឹងមានទីសម្គាល់៣ ហើយថា "នោះត្រូវឲ្យអ្នកធ្វើតាមទំនងនៅឱកាសនោះចុះ" នៅពេលគាត់បានជួបនឹងទីសម្គាល់ទាំងនោះ។ នេះគឺជាការបង្គាប់ ដើម្បីឲ្យសូលស្តាប់តាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាប្រញាប់ ហើយសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ក្នុងនាមជាស្តេចដែលបានចាក់ប្រេងតាំង (ខ ១-៨)។ ស្របតាមពាក្យទំនាយរបស់ហោរាសាំយូអែល ទីសម្គាល់ទាំង៣បានកើតឡើង អំឡុងពេលដែលសូលធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី សូលបានលាក់ការពិតនៃការចាក់ប្រេងតាំងពីមារបស់គាត់ ហើយមិនបានធ្វើអ្វីសោះ (ខ ៩-១៦)។

តើព្រះជានរណា?

១, ៧, ១០ ព្រះបានប្រទានឲ្យសូលជាមនុស្សដ៏សាមញ្ញម្នាក់ មានសមត្ថភាពដើម្បីបំពេញកិច្ចការជាស្តេច។ ព្រះត្រាស់ហៅពួកអ្នកធ្វើការដើរជាមួយនឹងពួកគេ ហើយបង្ហូរសមត្ថភាពនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មកលើពួកគេ។ នៅពេលណាដែលអ្នកកំពុងដោះស្រាយជាមួយនឹងអ្វីមួយ ដែលពិបាកនឹងដោះស្រាយខ្លាំងពេក ចូរចាំថា អ្នកតែងតែមានបង្គោលនៃការគាំទ្រដ៏រឹងមាំ នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៤-១៦ សូលបានឃើញតែភាពខ្វះចន្លោះរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ គាត់បានបរាជ័យក្នុងការមើលឃើញព្រះ ដែលនឹងធ្វើឲ្យគាត់មានសមត្ថភាព។ ដោយហេតុនេះហើយ ទើបគាត់មិនបានប្រាប់មារបស់គាត់ថា នឹងឡើងធ្វើជាស្តេច។ ទោះបីជាគាត់បានឃើញការសម្រេចនៃទីសម្គាល់ទាំង៣ ហើយបានជួបនឹងវិញ្ញាណរបស់ព្រះក្តី ក៏លោកមិនហ៊ានទទួលតួនាទីជាស្តេចដែរ (សូមមើល ខ ៧)។ តើអ្នកឆ្លើយតបដោយការស្តាប់បង្គាប់ នៅពេលដែលព្រះប្រទានឲ្យអ្នក នូវការជឿជាក់លើការត្រាស់ហៅរបស់អ្នក ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ២៩-៣១*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានឲ្យទូលបង្គំនូវដួងចិត្តថ្មី ដែលពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	សូល ជាស្តេចដំបូងរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល
២៣ អង្គារ	១ សាំយូអែល ១០:១៧-២៧

គិត និង ស្វែងយល់

ជំនួសឲ្យការជួយសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ក្នុងនាមជាស្តេចដែលបានចាក់ប្រេងតាំង នោះស្តេចសូល បានទៅលាក់ខ្លួន។ ហោរាសាំយូអែលបានហៅពួកបណ្តាជនឲ្យមូលគ្នានៅត្រង់មីសប៉ា ហើយបានរើសមនុស្សឲ្យទៅតាមរកស្តេចសូល។ ទោះបីជា ស្តេចសូលត្រូវបានចាប់ឆ្នោតជ្រើសរើសឲ្យធ្វើជាស្តេចក្តី ក៏ស្តេចសូលនៅតែលាក់ខ្លួនយ៉ាងរឹងរូសដដែល (ខ ១៧-២១)។ នៅពេលដែលទ្រង់បានចេញមក ពួកអ៊ីស្រាអែលបានបញ្ជាក់ថា ទ្រង់គឺជាស្តេចដែលពួកគេបានរង់ចាំ ហើយបន្លឺសម្លេងឡើងជាខ្លាំង។ ហោរាសាំយូអែលបានប្រាប់ពន្យល់របៀបនគរ ហើយបានកត់ក្នុងសៀវភៅ រួចរក្សាទុក។ ស្តេចសូលបានត្រឡប់ទៅឯគីបៀវិញ ជាមួយនឹងពួកមនុស្សដែលមានចិត្តក្លាហាន ប៉ុន្តែ ក៏នៅតែមានពួកមនុស្ស ដែលមិនបានទទួលស្គាល់ស្តេចសូលផងដែរ (ខ ២២-២៧)។

តើព្រះជានរណា?

១៨-១៩ ព្រះបានរំដោះពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ឲ្យរួចពីពួកអ្នកដែលបំពានរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់នឹងរំដោះពួកគេពីពួកភីលីស្ទីនជាប្រាកដ។ ដូច្នេះ មុននឹងស្វែងរកដំណោះស្រាយណាមួយ យើងត្រូវតែទុកចិត្តលើព្រះជាមុនសិន។ តើអ្នកបានសួរខ្លួនឯងពីអ្វី ដែលព្រះប្រហែលជាកំពុងរំពឹងទុកអំពីអ្នក មុននឹងស្វែងរកការឆ្លើយតបដែលអ្នកចង់បាន ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៦-២៧ ទោះបីជាមាន "ពួកមនុស្សដែលមានចិត្តក្លាហាន" ដែលព្រះបានប៉ះពាល់ដួងចិត្ត ដើម្បីឲ្យដើរតាមស្តេចសូលក្តី ក៏នៅមាន "ពួកពាលអនាថា" ដែលបានមើលងាយដល់ស្តេចសូលដែរ។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ស្តេចសូលតតាំរស់ឡើយ។ អ្វីដែលសំខាន់ គឺព្រះបានតាំងទ្រង់ឡើងឲ្យធ្វើជាស្តេច។ តើអ្នកវិនិច្ឆ័យសមត្ថភាពរបស់អ្នកដទៃ នៅក្នុងការបំពេញកិច្ចការ ដោយផ្អែកលើតែរូបរាងខាងក្រៅ ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ យ៉ូប ៣២-៣៤

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ កុំឲ្យគេចចេញពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ ឬស្វែងរកសុវត្ថិភាពនៅក្នុងអ្វីផ្សេង ក្រៅពីព្រះអង្គឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	សេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈការរួបរួមគ្នា
២៤ ពុធ	១ សាំយូអែល ១១:១-១៥

គិត និង ស្វែងយល់

ណាហាស សាសន៍អាំម៉ូន បានឡើងមកទាស់នឹងក្រុងយ៉ាបេស-កាឡាត។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ បានយាងមកសណ្ឋិតលើស្តេចសូល ដែលកំពុងកៀងហ្វូងគោមកពីទីវាល ដូច្នេះ ស្តេចសូលមានកំហឹងឆួលឆេះឡើងជាខ្លាំង។ ស្តេចសូលបានប្រមូលមនុស្សពីគ្រប់ពូជអំបូរ។ ពួកបណ្តាជនពីគ្រប់ពូជអំបូរនៃពួកអ៊ីស្រាអែលបានមករកស្តេចសូលដោយស្រុះចិត្តគ្នាតែ១ និងអាចយកឈ្នះសាសន៍អាំម៉ូន ហើយជួយសង្គ្រោះក្រុងយ៉ាបេស-កាឡាត (ខ ១-១១)។ ទ្រង់បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់នូវសមត្ថភាពរបស់ទ្រង់ ក្នុងការដឹកនាំពួកអ៊ីស្រាអែលក្នុងនាមជាស្តេច។ ទ្រង់ក៏បានបង្ហាញនូវសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់អ្នកគ្រប់គ្រង ដែលមានគុណធម៌ចំពោះពួកអ្នកដែលទាស់នឹងទ្រង់។ ហោរាសាំយូអែលបានឃើញថា សូលមានគ្រប់លក្ខណៈដែលបានតម្រូវឲ្យធ្វើជាស្តេច ហើយបានប្រកាសពីការតាំងនគរថ្មីរបស់ស្តេចសូល នៅត្រង់គីលកាល (ខ ១២-១៥)។

តើព្រះជានរណា?

៤, ៦ ព្រះបានបំពេញស្តេចសូលដោយ "សេចក្តីក្រោធដ៏បរិសុទ្ធ" ដើម្បីជាប្រយោជន៍ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលត្រូវបានចាប់ដោយសេចក្តីភ័យខ្លាច។ ព្រះក៏ប្រទានឲ្យយើងនូវចំណង់ចិត្តដ៏ខ្លាំងក្លា សម្រាប់ការបម្រើនគររបស់ទ្រង់ផងដែរ។ តើនរណាជាអ្នកជិតខាងដែលអ្នកគួរជួយ និងបម្រើដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់អ្នក?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៩-១១ ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបានបរាជ័យនៅក្នុងការបញ្ចុះបញ្ចូលសាសន៍អាំម៉ូន ដើម្បីឲ្យតាំងសេចក្តីសញ្ញាមេត្រី នោះបានទទួលនូវការទុកចិត្តលើជ័យជំនះរបស់ពួកគេ មុនពេលចូលទៅក្នុងទីចម្បាំងភ្លាមៗ នៅពេលដែលពួកគេបានដឹងថា ព្រះគង់នៅជាមួយនឹងពួកគេ។ តើ "សាសន៍អាំម៉ូន" គឺជាអ្វីនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក សព្វថ្ងៃនេះ? ចូរបញ្ឈប់នូវការចុះចូលតាមរយៈការធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀង ហើយស្វែងរកជំនួយពីព្រះចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ យ៉ូប ៣៥-៣៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យចេះយល់ ចំពោះទុក្ខលំបាករបស់អ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំ និងប្រទានឲ្យទូលបង្គំនូវចិត្តក្លាហាន ដើម្បីជួយដល់ពួកគេផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា

២៥ ព្រហ.

ផ្លូវរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែលទៅឯសេចក្ដីសង្គ្រោះ

១ សាំយូអែល ១២:១-១៥

គិត និង ស្វែងយល់

តាមរយៈការប្រកាសប្រាប់របស់លោក នៅឯពិធីឡើងសោយរាជ្យរបស់ស្ដេច ហោរាសាំយូអែលបានប្រកាសជាផ្លូវការថា កិច្ចការរបស់លោកក្នុងនាមជាពួកចៅហ្វាយ ត្រូវបានប្រគល់ទៅឲ្យស្ដេច ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា លោកបានបំពេញកិច្ចការរបស់លោកជាពួកចៅហ្វាយ ដោយស្មោះត្រង់។ បន្ទាប់មក ហោរាសាំយូអែលបានថ្លែងអំពីរបៀប ដែលព្រះបានសង្គ្រោះពួកអ៊ីស្រាអែល តាំងពីថ្ងៃរំដោះពួកគេពីស្រុកអេស៊ីព្ទ រហូតដល់សព្វថ្ងៃ ហើយបានបន្ទោសពួកបណ្ដាជនអ៊ីស្រាអែល ចំពោះការបំភ្លេចព្រះគុណរបស់ព្រះ ហើយទាមទារឲ្យតាំងស្ដេច១អង្គឡើង។ ហោរាសាំយូអែលបានព្រមានពួកបណ្ដាជនថា ទោះបីជាព្រះបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេនូវសេចក្ដីសំណូមដ៏អាក្រក់របស់ពួកគេសម្រាប់ស្ដេច១អង្គក្ដី ក៏ពួកគេត្រូវតែចាំថា ព្រះគឺជាស្ដេចដ៏ពិតរបស់ពួកគេ (ខ ១-១៥)។

តើព្រះជានរណា?

៦-១២ ព្រះបានធ្វើការសុចរិត ដើម្បីសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្ដី ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត ដោយការទាមទារឲ្យមានស្ដេច១ អង្គជំនួសព្រះ។ យើងត្រូវតែចាំថា ការមិនជឿ ឬការរអ៊ូរទាំណាក៏ដោយ មិនថាតូច ឬធំ អាចធ្វើឲ្យយើងមានកំហុស ក្នុងការបំភ្លេចចោលសេចក្ដីល្អរបស់ព្រះ ទាំងស្រុង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៤-១៥ ការកោតខ្លាចព្រះ នាំទៅរកការស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូល។ អនាគត និងសុខសុវត្ថិភាពរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល មិនអាស្រ័យលើប្រព័ន្ធរាជានិយម ឬការមានស្ដេចដ៏គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍នោះទេ ប៉ុន្តែអាស្រ័យលើការស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ។ ចំពោះអនាគត និងសុខសុវត្ថិភាពរបស់យើងក៏ដូចគ្នាផងដែរ។ ចូរអធិស្ឋាន សម្រាប់គោលបំណងនៃចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់យើង ដើម្បីរៀន និងស្គាល់ព្រះបន្ទូល ហើយដើម្បីផ្គាប់ព្រះទ័យព្រះ តាមរយៈការស្ដាប់បង្គាប់។

អានគម្ពីរ ៖ *យ៉ូប ៣៨-៤២*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យភ្លេចព្រះអង្គ ដែលបានដឹកនាំទូលបង្គំមកដល់ចំណុចនេះ ហើយត្រូវស្ដាប់តាមព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអង្គជានិច្ច។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	## ដោយស្មោះត្រង់យ៉ាងអស់អំពីចិត្ត
២៦ សុក្រ	**១ សាំយូអែល ១២:១៦-២៥**

គិត និង ស្វែងយល់

ដោយសារពួកបណ្ដាជនមិនបានប្រែចិត្តសូម្បីតែបន្តិច ទោះបីជា ហោរាសាំយូអែលបានព្រមានម្ដងហើយម្ដងទៀត អំពីអំពើបាបរបស់ពួកគេក្តី ក៏ហោរាសាំយូអែលបានអំពាវនាវដល់ព្រះអម្ចាស់ ឲ្យបញ្ជូនឲ្យមានផ្គរលាន់ និងទឹកភ្លៀងមក។ នៅទីបំផុត ពួកបណ្ដាជនអ៊ីស្រាអែលបានដឹងពីទម្ងន់នៃអំពើបាប ហើយបានប្រែចិត្តចេញពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ ដោយការទូលសុំស្ដេច១ អង្គ (ខ ១៦-១៩)។ នេះគឺជាការឆ្លើយតប ដែលហោរាសាំយូអែលបានទន្ទឹងរង់ចាំ។ ហោរាសាំយូអែលបានឆ្លើយតបដោយការកម្សាន្តចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តដល់ពួកបណ្ដាជនដោយអស់អំពីចិត្តរបស់លោក។ លោកបានសន្យាថា ព្រះនឹងមិនបោះបង់ចោលពួកអ៊ីស្រាអែលឡើយ ដោយការរក្សាសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ហើយលោកផ្ទាល់នឹងមិនឈប់អធិស្ឋាន ហើយនឹងបន្តបង្ហាត់បង្រៀនដល់ពួកបណ្ដាជន តាមផ្លូវដែលត្រឹមត្រូវដែរ។ នៅទីបំផុត ហោរាសាំយូអែលបានទូន្មានពួកបណ្ដាជនកុំឲ្យងាកបែរចេញពីផ្លូវនៃការដើរតាមព្រះអម្ចាស់ឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវឲ្យបម្រើព្រះអម្ចាស់ដោយអស់អំពីចិត្តវិញ (ខ ២០-២៥)។

តើព្រះជានរណា?

២២, ២៤ ព្រះនឹងមិនបោះបង់ចោល ពួកអ្នកដែលដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ និងបម្រើទ្រង់ដោយអស់អំពីចិត្តឡើយ។ តើអ្នកកំពុងមានអារម្មណ៍ខកចិត្តចំពោះព្រះ ដោយសារអ្នកមិនអាចទទួលអារម្មណ៍ថា មានវត្តមានរបស់ទ្រង់ដែរឬទេ? ដំបូង ចូរសម្លឹងមើលទៅក្រោយដើម្បីឲ្យឃើញថា អ្នកបានងាកបែរចេញពីផ្លូវរបស់ព្រះឬអត់។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៣ ហោរាសាំយូអែលបានសន្យាថា លោកនឹងមិនឈប់អធិស្ឋាន និងការបង្ហាត់បង្រៀនដល់ពួកបណ្ដាជនតាមផ្លូវដែលត្រឹមត្រូវឡើយ។ តាមរយៈការធ្វើដូច្នេះ លោកនឹងជួយពួកបណ្ដាជន ដើម្បីមិនឲ្យភ្លេចអំពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ឬងាកបែរចេញពីការបម្រើព្រះដោយស្មោះត្រង់ឡើយ។ ការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់គឺអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែយើងនឹកចាំពីព្រះគុណរបស់ព្រះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១-៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យដើរតាមព្រះអង្គដល់ទីបញ្ចប់ ហើយបម្រើព្រះអង្គដោយស្មោះត្រង់អស់អំពីចិត្ត។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

ការអនុវត្ត

ការអធិស្ឋាន

ឧសភា	# ស្តេចសូលព្រងើយចំពោះការព្រមានរបស់ព្រះ
២៧ សៅរ៍	១ សាំយូអែល ១៣:១-២៣

គិត និង ស្វែងយល់

ស្តេចសូលបានបង្កើតកងទ័ពចំនួន៣ពាន់នាក់ ដើម្បីការពារស្រុកអ៊ីស្រាអែលពីពួកភីលីស្ទីន។ យ៉ូណាថានបានវាយបន្ទាយពួកភីលីស្ទីន ប៉ុន្តែ ពួកអ៊ីស្រាអែលបានភ័យខ្លាចដោយអំណាចរបស់កងទ័ពភីលីស្ទីន ហើយបានជ្រកពួន។ នៅពេលហោរាសាំយូអែលមិនបានមកដល់តាមពេលកំណត់ នោះកងទ័ពកាន់តែខ្ចាត់ខ្ចាយអស់ជាច្រើនថែមទៀត (ខ ១-៨)។ ដោយក្តីអស់សង្ឃឹម ស្តេចសូលបានថ្វាយតង្វាយដុត ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដោយមិនរង់ចាំហោរាសាំយូអែលឡើយ។ ទោះបីជា ហោរាសាំយូអែលបានព្រមានម្តងហើយម្តងទៀតថា ផ្លូវនៃការស្តាប់បង្គាប់ គឺជាផ្លូវទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះក្តី ក៏ស្តេចសូលបានបរាជ័យក្នុងការទុកចិត្តលើព្រះ នៅពេលដែលប្រឈមមុខនឹងវិបត្តិដែរ។ ដូច្នេះ ព្រះបានសម្រេចព្រះទ័យបញ្ចប់រាជ្យរបស់ស្តេចសូល ហើយបានរៀបចំមនុស្សម្នាក់ទៀត ដែលត្រូវនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់វិញ (ខ ៩-១៤)។

តើព្រះជានរណា?

១៣-១៤ ព្រះធ្វើការតាមរយៈពួកអ្នកដឹកនាំដែលស្តាប់បង្គាប់។ ពេលប្រឈមមុខនឹងវិបត្តិ ស្តេចសូលបានបោះបង់ចោលសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះ ហើយបានស្វែងរកដំណោះស្រាយពីមនុស្ស។ ព្រះបានប្រកាសថា ទ្រង់នឹងតាំងមនុស្សម្នាក់ទៀតដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ជំនួសស្តេចសូលដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ ឲ្យធ្វើជាស្តេចថ្មី។ ដោយមិនគិតពីចំណុចខ្វះខាតរបស់យើង នោះយើងអាចត្រូវបានប្រើយ៉ាងពេញទីដោយព្រះ ដរាបណាយើងស្តាប់បង្គាប់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ប្រសិនបើយើងមិនស្តាប់បង្គាប់ នោះព្រះមិនប្រើយើងឡើយ ទោះបីជាយើងមានសមត្ថភាពអស្ចារ្យយ៉ាងណាក៏ដោយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១០-១២ ស្ថានភាពដែលសំខាន់ ឬចេតនាល្អ មិនបង្ហាញពីការមិនស្តាប់បង្គាប់ឡើយ។ ស្ថានភាពរបស់យើងកាន់តែពិបាក យើងកាន់តែត្រូវដើរលើផ្លូវត្រឹមត្រូវ ដោយការដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ។ ប្រសិនបើយើងងាកបែរចេញពីផ្លូវនេះ ដោយសារតែក្តីអស់សង្ឃឹមរបស់យើង នោះយើងអាចបញ្ចប់ក្នុងស្ថានភាពមួយ ដែលកាន់តែពិបាកក្នុងការដោះស្រាយថែមទៀត។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៤-៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស៊ូទ្រាំ នៅគ្រាមុនពេលព្រឹកព្រលឹមស្រាង ហើយនៅពេលដែលយប់ងងឹតបំផុត ដោយការទុកចិត្តលើព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា

២៨ អាទិត្យ

ពីក្តីអស់សង្ឃឹមទៅជាក្តីសង្ឃឹម

១ សាំយូអែល ១៤:១-២៣

គិត និង ស្វែងយល់

យ៉ូណាថានជាបុត្រារបស់ស្តេចសូល បានវាយបន្ទាយរបស់ពួកភីលីស្ទីន ដោយមានជំនួយការតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ នៅពេលដែលកម្លាំង និងទឹកចិត្តរបស់កងទ័ពបានធ្លាក់ចុះ។ នេះគឺដោយសារយ៉ូណាថានមានជំនឿថា ជ័យជម្នះក្នុងទីចម្បាំងមិនអាស្រ័យលើចំនួនមនុស្សទេ តែអាស្រ័យលើព្រះ។ តាមរយៈការវាយប្រហារដ៏ភ្ញាក់ផ្អើលនេះ និងជំនួយរបស់ព្រះ (ផែនដីកក្រើកឡើង និងការញ័ររន្ធត់) នោះតុល្យភាពនៃអំណាចត្រូវបានបញ្ច្រាស់ទៅវិញទាំងស្រុង ក្នុង១រំពេច (ខ ១-២៣)។

តើព្រះជានរណា?

១៦-២៣ ព្រះសម្រេចបាននូវកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងកិច្ចការជាច្រើន ទោះបីជាតាមរយៈមធ្យោបាយដ៏តូចក្តី។ តាមរយៈមនុស្សតែ២នាក់ យ៉ូណាថាន និងជំនួយការរបស់ទ្រង់ ព្រះបានបង្វែរការប្រឈមទាំងស្រុង នៅក្នុងទីចម្បាំង ដែលពួកអ៊ីស្រាអែលគ្មានឱកាសនឹងឈ្នះ។ កិច្ចការរបស់ព្រះមិនត្រូវបានសម្រេច តាមរយៈយុទ្ធសាស្ត្រ ឬលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ណាមួយនោះទេ ប៉ុន្តែ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿវិញ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៧, ១១-១៥ មនុស្សកំឡោះដែលកាន់គ្រឿងសាស្ត្រាវុធរបស់យ៉ូណាថាន បានយល់ព្រមនឹងផែនការរបស់យ៉ូណាថាន ក្នុងការឆ្លងទៅឯបន្ទាយសត្រូវដោយមិនស្ទាក់ស្ទើរ។ នេះជាអាកប្បកិរិយាដែលព្រះ និងហោរាសាំយូអែលសព្វព្រះទ័យ ចង់បានពីស្តេចសូល។ ស្ថានភាពនៃទីចម្បាំងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុង តាមរយៈមនុស្ស២នាក់នេះ ដែលបានរួមគ្នាដោយកម្លាំង និងចិត្ត។ នគររបស់ព្រះកាន់តែខ្លាំងឡើង នៅពេលដែលពួកអ្នកដឹកនាំ និងពួកអ្នកដើរតាមស្តាប់គ្នា ហើយធ្វើការជាមួយគ្នាដោយការទុកចិត្តលើព្រះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៧-៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យអស់សង្ឃឹមចំពោះភាពតូចតាច និងភាពទន់ខ្សោយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវធ្វើតាមព្រះអង្គដោយពឹងលើភាពអស្ចារ្យ និងព្រះចេស្តារបស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	**ការសម្រេចចិត្តដ៏អត្តានិយម**
២៩ ចន្ទ	**១ សាំយូអែល ១៤:២៤-៣៥**

គិត និង ស្វែងយល់

នៅពេលដែលតុល្យភាពនៃទីចម្បាំង ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងការពេញចិត្តរបស់ពួកគេ ស្តេចសូលបានឲ្យពួកទ័ពតម ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ជ័យជម្នះទាំងស្រុង។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ពួកទ័ពដែលស្រេកឃ្លានមិនអាចប្រយុទ្ធបានត្រឹមត្រូវឡើយ ដោយសារតែភាពស្រេកឃ្លាន និងភាពនឿយហត់។ នៅពេលនោះ យ៉ូណាថានដែលមិនបានឮការបង្គាប់របស់ស្តេចសូល បានបរិភោគទឹកឃ្មុំ ហើយបានចម្រើនកម្លាំងឡើង។ បន្ទាប់ពីបានដឹងថា ស្តេចសូលបានបង្គាប់ដល់ពួកទ័ពឲ្យតម យ៉ូណាថានបានទួញសោកចំពោះរឿងនេះ ដែលធ្វើឲ្យពួកគេខកខានក្នុងការទទួលជ័យជម្នះដ៏ធំជាងនេះ (ខ ២៤-៣០)។ ក្រោយពេលតមរួច ពួកទ័ពដែលស្រេកឃ្លានបានធ្វើបាបទាស់នឹងព្រះ ដោយការបរិភោគសាច់ជាប់មានឈាម។ ពេលបានឮដូច្នេះ ស្តេចសូលបានឲ្យពួកទ័ពប្រមៀលថ្ម១យ៉ាងធំមកឯទ្រង់ និងចាប់យកគោមក ហើយស្អាងអាសនាមុនដំបូងរបស់ទ្រង់ (ខ ៣១-៣៤)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៤-៣៥ ការបង្គាប់ដែលពុំបានគិតឲ្យស្រួលបួលរបស់ស្តេចសូល បានធ្វើឲ្យពួកទ័ពរបស់ទ្រង់ស្រេកឃ្លាន ហើយអស់កម្លាំង។ ជាលទ្ធផល មិនត្រឹមតែខកខានក្នុងការទទួលបានជ័យជម្នះដ៏ធំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ក៏ត្រូវបាននាំទៅរកអំពើបាបដែរ។ ចូរប្រយ័ត្នចំពោះពាក្យសម្តី និងទង្វើរបស់យើង ដោយចាំថា វាអាចធ្វើឲ្យអ្នកដទៃធ្វើបាប ឬអស់សង្ឃឹមបាន។

២៥-២៦ យ៉ូណាថាន បានរិះគន់ចំពោះភាពព្រងើយកន្តើយ និងភាពល្ងង់ខ្លៅនៃសម្បថរបស់ស្តេចសូល។ ការស្តាប់បង្គាប់ដោយងងឹតងងល់ មិនសមហេតុផលចំពោះសិទ្ធិអំណាចរបស់មនុស្ស ដែលមិនអនុវត្តតាមការវិនិច្ឆ័យដែលសមហេតុផល ឬមិនអាចប្រមូលនូវចិត្តក្លាហាន ដើម្បីសាកល្បងនឹងជម្រើសដែលមិនល្អ អាចរារាំងដល់វឌ្ឍនភាពនៃសហគមន៍។ យើងត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះការដែលចាត់ទុកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដូចជាមិនដាច់ខាត (១៣:១៣) ខណៈដែលយើងចាត់ទុកពាក្យសម្តីរបស់យើង ដូចជាពាក្យដាច់ខាតនោះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១០-១២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យធ្វើការសម្រេចចិត្ត ប្រកបដោយប្រាជ្ញា និងទៀងត្រង់ ដោយការគិតគូរពីអ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	**សម្បថឥតបើគត**
៣០ អង្គារ	**១ សាំយូអែល ១៤:៣៦-៥២**

គិត និង ស្វែងយល់

ស្ដេចសូល បានសួរតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទាក់ទងនឹងចម្បាំង ប៉ុន្តែព្រះនៅស្ងៀម។ ស្ដេចសូលបានប្រកាសថា មានអ្នកណាម្នាក់បានធ្វើបាបដោយកំបាំង ហើយស្បថថា នឹងរកឲ្យឃើញអ្នកដែលជាប់មានទោសនោះ។ ទ្រង់បានស្បថថា ទ្រង់នឹងសម្លាប់អ្នកណាដែលមានទោស ទោះបីជាអ្នកនោះជាយ៉ូណាថានជាបុត្រារបស់ទ្រង់ក៏ដោយ។ វាបានកើតឡើងយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលដែលឆ្នោតបានធ្លាក់មកលើយ៉ូណាថាន។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ស្ដេចសូលមិនអាចសម្លាប់យ៉ូណាថានបានទេ ដោយសារតែការប្រឆាំងរបស់ពួកទ័ពដែលគាំទ្រយ៉ូណាថាន។ សម្បថរបស់ស្ដេចសូលជាមនុស្សអាត្មានិយម ដូចអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងអត្ថបទព្រះគម្ពីរកាលពីម្សិលមិញ មិនបានសំរេចទេ (ខ ៣៦-៤៦)។ នេះជាទីសម្គាល់ដែលបញ្ជាក់ថា ព្រះបានចាកចេញពីសូល។ ទោះបីយ៉ាងណាក្ដី ស្ដេចសូលបានបន្តរក្សាការគ្រងរាជ្យរបស់ទ្រង់ ដោយទទួលបានជ័យជំនះបន្ទាប់ពីជ័យជម្នះនៅក្នុងទីចម្បាំង (ខ ៤៧-៥២)។

តើព្រះជានរណា?

៣៦ ព្រះមិនបានឆ្លើយនឹងសំណួររបស់ស្ដេចសូលទេ។ ការស្ងៀមស្ងាត់របស់ព្រះ មិនមែនជាលទ្ធផលនៃការបំពានរបស់យ៉ូណាថាន ចំពោះសម្បថរបស់ស្ដេចសូលទេ (ខ ៤៥) ប៉ុន្តែគឺជាការបដិសេធរបស់ស្ដេចសូលវិញ។ ការស្ងៀមស្ងាត់ក៏ជាបែបបទនៃការឆ្លើយតបផងដែរ។ ដូច្នេះ មុននឹងយើងត្អូញត្អែរថា ព្រះកំពុងនៅស្ងៀម ឬយឺតក្នុងការឆ្លើយតប នោះយើងត្រូវគិតអំពីខ្លួនយើងជាមុនសិន។ យើងត្រូវតែប្រយ័ត្នថា ការជញ្ជឹងគិតនិងការអធិស្ឋានដោយគ្មានការពិចារណាដោយខ្លួនឯង អាចនាំឲ្យមានការបោកប្រាស់ដល់ខ្លួនឯង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣៨-៤៥ ស្ដេចសូលបានបន្តការស្បថដោយឥតបើគិត និងហួសហេតុ ដោយហេតុផលអាត្មានិយម។ ពួកវាមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះទេ ហើយគ្មានមួយណាក្នុងចំណោមពួកវាត្រូវបានសម្រេចឡើយ។ ការស្ដាប់បង្គាប់ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ប្រសើរជាងពាក្យសម្បថ។ តើអ្នកគឺជាមនុស្សដែលធ្វើឲ្យពាក្យសម្បថឥតន័យ ឬជាអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួនតាមរយៈការប្រព្រឹត្ត?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៣-១៥

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យដួងចិត្តរបស់ទូលបង្គំ ពេញពោរដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីសុចរិត ដូចជាពេលទូលបង្គំរីករាយនឹងថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលមកពីព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

ឧសភា	# ស្តេចដែលមិនស្តាប់បង្គាប់
៣១ ពុធ	**១ សាំយូអែល ១៥:១-១៥**

គិត និង ស្វែងយល់

ហោរាសាំយូអែលបានត្រឡប់មកវិញ ហើយបានផ្តល់ឱកាសឲ្យស្តេចសូលប្រែចិត្ត។ លោកបានបង្គាប់ឲ្យស្តេចសូល ស្តារទំនាក់ទំនងរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងព្រះឡើងវិញ ដោយការបំផ្លាញពួកអាម៉ាលេកទាំងអស់ដែលជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ស្តេចសូលមិនបានស្តាប់បង្គាប់តាមម្តងទៀត។ ទ្រង់បានទុកជីវិតឲ្យស្តេចសាសន៍អាម៉ាលេក ដើម្បីផ្សាយពីជ័យជម្នះរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានលាក់ទុកហ្វូងសត្វរបស់សាសន៍អាម៉ាលេក ដើម្បីទុកជារបឹប (ខ ១-៩)។ ជាការឆ្លើយតបនឹងស្តេចសូល ដែលបានបោះបង់ចោលឱកាសដើម្បីប្រែចិត្ត ហើយងើបឈរឡើងវិញ នោះព្រះបានបង្ហាញនូវ "ការសោកស្តាយ" របស់ទ្រង់។ ខណៈដែលហោរាសាំយូអែលបានអធិស្ឋានពេញ១យប់ ដើម្បីបង្វែរព្រះទ័យរបស់ព្រះមកវិញ នោះស្តេចសូលបានដំឡើងគោលសម្រាប់អង្គទ្រង់វិញ (ខ ១០-១៥)។

តើព្រះជានរណា?

១១ ព្រះ "បានសោកស្តាយ" ចំពោះការធ្វើឲ្យស្តេចសូលឡើងធ្វើជាស្តេច។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ការសោកស្តាយរបស់ព្រះមិនមែនមានន័យថា ព្រះបានបរាជ័យទេ។ ព្រះសោកស្តាយចំពោះអំពើអាក្រក់របស់យើង ប៉ុន្តែទ្រង់មិនឈប់នៅទីនោះទេ។ ចូរទុកចិត្តលើព្រះ ដែលជំនួសវិញនូវការសង្គ្រោះអំពើបាបរបស់យើង នៅក្នុងអនាគតថ្មី។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១០-១៣ ពេលដែលហោរាសាំយូអែលបាននៅពេញ១យប់ ដើម្បីអធិស្ឋានឲ្យស្តេចសូល នោះស្តេចសូលបានដំឡើងគោលនៃជ័យជម្នះ។ ពេលធ្វើដូច្នេះ ទ្រង់ថែមទាំងបានអះអាងទៀតថា ទ្រង់បានធ្វើសម្រេចតាមការបង្គាប់របស់ព្រះ យ៉ាងពេញទី។ ដរាបណាយើងនៅមានជីវិត យើងនឹងរក្សានូវបំណងប្រាថ្នា ចង់បន្សល់ទុកនូវកេរ្តិ៍ដំណែលនៅក្នុងពិភពលោកនេះ ឬដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃបានទទួលស្គាល់។ ចម្បាំងខាងវិញ្ញាណ គឺអស្ចារ្យណាស់ ហើយនៅទីបំផុតនឹងកើតឡើង មិនថាតែយើងបដិសេធព្រះអម្ចាស់ ហើយគាំទ្រខ្លួនយើង ឬមិនថាតែយើងបដិសេធខ្លួនយើង ហើយគាំទ្រសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះក៏ដោយ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៦-១៨

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យស្តាប់តាមព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអង្គ ច្រើនជាងអ្វីផ្សេងទៀត ហើយស្តាប់តាមព្រះសូរសៀងនោះឲ្យបានពេញទី។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កាលវិភាគប្រចាំខែមិថុនា

June 6

អាទិត្យ	ចន្ទ	អង្គារ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍
				1 ១ សាំយូអែល ១៥:១៦-៣៥	2 ១ សាំយូអែល ១៦:១-២៣	3 ១ សាំយូអែល ១៧:១-២៣
4 ១ សាំយូអែល ១៧:២៤-៤០	5 ១ សាំយូអែល ១៧:៤១-៥៨	6 ១ សាំយូអែល ១៨:១-១៦	7 ១ សាំយូអែល ១៨:១៧-៣០	8 ១ សាំយូអែល ១៩:១-២៤	9 ១ សាំយូអែល ២០:១-២៣	10 ១ សាំយូអែល ២០:២៤-៤២
11 ១ សាំយូអែល ២១:១-១៥	12 ១ សាំយូអែល ២២:១-២៣	13 ១ សាំយូអែល ២៣:១-១៤	14 ១ សាំយូអែល ២៣:១៥-២៩	15 ១ សាំយូអែល ២៤:១-២២	16 ១ សាំយូអែល ២៥:១-២២	17 ១ សាំយូអែល ២៥:២៣-៤៤
18 ១ សាំយូអែល ២៦:១-១២	19 ១ សាំយូអែល ២៦:១៣-២៥	20 ១ សាំយូអែល ២៧:១-២៨:២	21 ១ សាំយូអែល ២៨:៣-២៥	22 ១ សាំយូអែល ២៩:១-១១	23 ១ សាំយូអែល ៣០:១-២០	24 ១ សាំយូអែល ៣០:២១-៣១
25 ១ សាំយូអែល ៣១:១-១៣	26 ទំនុកដំកើង ៨២:១-៨	27 ទំនុកដំកើង ៨៣:១-១៨	28 ទំនុកដំកើង ៨៤:១-១២	29 ទំនុកដំកើង ៨៥:១-១៣	30 ទំនុកដំកើង ៨៦:១-១៧	

មិថុនា	ការស្តាប់បង្គាប់ខសេសលើសជាងតង្វាយ
១ ព្រហ.	១ សាំយូអែល ១៥:១៦-៣៥

គិត និង ស្វែងយល់

ហោរាសាំយូអែលបានបន្ទោសស្តេចសូល ចំពោះការមិនស្តាប់តាមការបង្គាប់របស់ព្រះ ដែលបានតាំងទ្រង់ឡើងជាស្តេច ដោយសារទ្រង់មានបំណងចង់ប្រមូលយករបឹប។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ស្តេចសូលបានឆ្លើយថា ទ្រង់បានធ្វើវាមិនមែនសម្រាប់អង្គទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ព្រះ ហើយបានប្រកែកថា ការចាប់យករបឹបជាក់ស្តែងមិនមែនជាទង្វើរបស់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែគឺជាទង្វើរបស់ពួកទ័ពរបស់ទ្រង់ (ខ ១៦-២១)។ ហោរាសាំយូអែលបានប្រកាសថា ព្រះគាប់ព្រះទ័យចំពោះការស្តាប់បង្គាប់ជាជាងតង្វាយ ហើយការមិនស្តាប់បង្គាប់នោះ ជាអំពើបាបដែលស្មើនឹងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ ទីបំផុត ស្តេចសូលបានលន់តួអំពើបាបរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែព្រះបានសម្រេចព្រះទ័យបោះបង់ចោលទ្រង់ ហើយប្រគល់បល្ល័ង្កទៅឲ្យមនុស្សម្នាក់ផ្សេងទៀត រួចទៅហើយ។ ហោរាសាំយូអែលបានដាក់ទោសអ័កាក់ ហើយបានចែកផ្លូវជាមួយនឹងស្តេចសូលទាំងស្រុង (ខ ២២-៣៥)។

តើព្រះជានរណា?

២២-២៣ ព្រះសព្វព្រះទ័យចំពោះការស្តាប់បង្គាប់ លើសជាងតង្វាយ។ ស្តេចសូលបានព្យាយាមបិទបាំងសេចក្តីលោភរបស់ទ្រង់ ហើយបង្កើតនូវភាពទុច្ចរិតរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងតង្វាយដ៏វិសេស ប៉ុន្តែតង្វាយរបស់ទ្រង់ គឺជាការគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមដល់ព្រះ។ ព្រះបានបោះបង់ចោលស្តេចសូល ដែលបានបោះបង់ចោលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីតែជាប្រយោជន៍ដល់អង្គទ្រង់។ ចូរកុំបញ្ឆោតខ្លួនយើងឲ្យគិតថា វាមិនអីទេ ក្នុងការបិទបាំងការមិនស្តាប់បង្គាប់ដ៏ធ្ងន់ក្រៃលែង ជាមួយនឹងទង្វើតូចតាចនៃការស្តាប់បង្គាប់ឡើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៧ យើងត្រូវតែតាំងចិត្តដោយស្មោះត្រង់ ឲ្យបានចុះចូលដោយបន្ទាបខ្លួន និងស្តាប់បង្គាប់ដោយទៀងត្រង់ចំពោះការបង្គាប់របស់ព្រះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ការបម្រើនគររបស់ព្រះ។ ស្តេចសូលបានស្តាប់ព្រះ នៅពេលទ្រង់បានចាត់ទុកអង្គទ្រង់ថា ខ្សោយ ហើយព្រះក៏តាំងទ្រង់ឡើងជាស្តេច។ ព្រះបានប្រើចិត្តរាបទាបរបស់ស្តេចសូល ជាឧបករណ៍ដើម្បីបង្ហាញពីសមត្ថភាពរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះហើយ យើងត្រូវប្រយ័ត្ននឹងភាពក្រអឺតក្រទម ជាជាងភាពដែលគ្មានអំណាច។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៥-២១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យរស់នៅក្នុងជីវិត ដែលគាប់ព្រះទ័យដល់ព្រះអង្គដោយការកាន់តាមយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន និងការស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គជានិច្ច។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………

មិថុនា	ដាវីឌត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយប្រេង
២ សុក្រ	១ សាំយូអែល ១៦:១-២៣

គិត និង ស្វែងយល់

ហោរាសាំយូអែល បានទៅផ្ទះរបស់លោកអ៊ីសាយនៅបេថ្លេហិម ដើម្បីនឹងរកស្តេចថ្មីតាមការបង្គាប់របស់ព្រះ។ នៅទីនោះ ព្រះបានរើសយកដាវីឌដើម្បីនឹងចាក់ប្រេងតាំងឲ្យ។ ទោះបីជាហោរាសាំយូអែលបានរំពឹងថាព្រះនឹងរើសយកអេលាបដែលមានកម្ពស់ខ្ពស់ និងគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ក្តី ក៏ព្រះបានរើសយកដាវីឌ មិនមែនដោយការផ្អែកលើឫកពារខាងក្រៅនោះទេ ប៉ុន្តែដោយការទតចំពោះក្នុងចិត្តវិញ (ខ ១-១២)។ ដាវីឌបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលគាត់ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងមក។ នៅពេលនោះ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់បានដកថយចេញពីស្តេចសូល ដោយចាត់វិញ្ញាណអាក្រក់១ឲ្យមកបំភ័យទ្រង់។ ដាវីឌបានចូលទៅក្នុងវាំង ក្នុងនាមជាអ្នកព្យាបាលដោយភ្លេងរបស់ស្តេចសូល និងបានក្លាយជាអ្នកកាន់គ្រឿងសាស្ត្រាវុធរបស់ស្តេចសូល ដោយទទួលបានការគាប់ព្រះទ័យពីស្តេចសូល (ខ ១៣-២៣)។

តើព្រះជានរណា?

៦-១២ ព្រះមិនទតមើលចំពោះឫកពារខាងក្រៅរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែគឺជាចិត្តរបស់យើងវិញ។ ទោះបីជាមនុស្សពេញចិត្តលើឫកពាដ៏ភ្លឺស្វាតខាងក្រៅក្តី ប៉ុន្តែព្រះគាប់ព្រះទ័យ ចំពោះចិត្តដែលស្តាប់បង្គាប់វិញ។ ព្រះមិនតាំងមនុស្សដែលមានគុណសម្បត្តិ ឬសមត្ថភាពពិសេសនោះទេ ប៉ុន្តែជាមនុស្សដែលស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ។ តម្លៃរបស់មនុស្ស ត្រូវបានកំណត់ដោយអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ តើអ្វីជាចំណុចកណ្តាលនៃចិត្តរបស់អ្នក?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៣ ដាវីឌត្រូវបានជំរុញ ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់ (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ)។ មុនពេលគាត់បានទទួលយកការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ ចិត្តរបស់គាត់បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាមុនរួចទៅហើយ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជួយយើងឲ្យពឹងលើព្រះយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ជាជាងពឹងលើខ្លួនយើង។ តើអ្នកបម្រើដោយពឹងលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ២២-២៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យបោះបង់ចោល នូវខ្នាតគម្រូរបស់មនុស្ស ហើយរស់នៅតាមខ្នាតគម្រូរបស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……

……

……

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

……

……

……

……

……

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……

……

……

……

……

……

ការអនុវត្ត

……

……

……

……

ការអធិស្ឋាន

……

……

……

……

មិថុនា	ចម្បាំងទាស់នឹងសេចក្តីភ័យខ្លាច
៣ សៅរ៍	១ សាំយូអែល ១៧:១-២៣

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកភីលីស្ទីនបានវាយលុកចូលក្នុងក្រុងនៃស្រុកយូដា ហើយបានបោះទ័ពប្រទល់មុខនឹងពួកទ័ពអ៊ីស្រាអែល។ កូលីយ៉ាត បានមើលងាយដល់ពួកទ័ពអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែដោយពួកអ៊ីស្រាអែលមានការភ័យខ្លាចជាខ្លាំង មិនហ៊ានតតាំងនឹងវាឡើយ ដោយសារមាឌដ៏ធំសម្បើមរបស់វា (ខ ១-១១)។ ពេលនោះ ដាវីឌបានឡើងទៅឯទីចម្បាំង ដើម្បីពិនិត្យមើលសុវត្ថិភាពរបស់ពួកបងរបស់គាត់ តាមការផ្តាំផ្ញើរបស់ឪពុកគាត់។ ចម្បាំងទើបតែចាប់ផ្តើម នៅពេលដែលដាវីឌចូលទៅក្នុងទីចម្បាំង ហើយដាវីឌបានឮទាហានរបស់ពួកភីលីស្ទីន គឺកូលីយ៉ាតកំពុងមើលងាយដល់ពួកទ័ពអ៊ីស្រាអែល (ខ ១២-២៣)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១ ស្តេចសូល ជាអ្នកដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបានដកថយចេញទៅនោះ បានត្រឡប់ជាគ្មានអំណាចសោះ។ ទ្រង់ធ្លាប់ជាអ្នកចម្បាំងដ៏ក្លាហាន (១១:១-១១) ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវបានប្តូរទៅមនុស្សដែលមានឋានៈខ្ពស់ តែគ្មានអំណាចដែលឥតបានការ ដែលមិនអាចធ្វើអ្វីបានដើម្បីទាស់នឹងពួកទ័ពភីលីស្ទីន ដែលកំពុងមើលងាយដល់ព្រះ និងពួកអ៊ីស្រាអែល។ នេះជាផលវិបាកដែលទ្រង់បាននាំមកលើអង្គទ្រង់ ជាលទ្ធផលនៃការប្រព្រឹត្តដូចជាស្តេច១អង្គ ដែលគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង ហើយកំពុងបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងកំពុងតាមរកសេចក្តីលោភរបស់ខ្លួន។

១២-១៦ សមត្ថភាព មិនមែនជាក្តីបារម្ភចម្បងបំផុតនៃនគររបស់ព្រះទេ។ ដាវីឌ ត្រូវរស់នៅក្នុងជីវិតសាមញ្ញធម្មតា រហូតដល់វាបានក្លាយជាពេលកំណត់របស់ព្រះ សម្រាប់ឲ្យគាត់បង្ហាញខ្លួន។ ដូចនេះ ចូរចាំថា ទោះបីជាពេលខ្លះ វាហាក់បីដូចជាអ្វីៗកំពុងរំកិលទៅមុខយឺតៗ និងកើតឡើងដដែលៗក្តី ដរាបណាយើងកំពុងដេញតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ មិនមែន១ថ្ងៃ ឬ១ភ្លែត ត្រូវបានចំណាយដោយអសារឥតការឡើយ។ ថ្ងៃស្អែកនឹងបានជាលទ្ធផលនៃការបម្រើដោយស្មោះត្រង់ ចំពោះបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅថ្ងៃនេះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ២៥-២៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ កុំឲ្យតយុទ្ធតាមរបៀបនៃលោកីយឡើយ ប៉ុន្តែតាមរបៀបរបស់ព្រះអង្គវិញ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	# គ្រឿងសឹករបស់ដាវីឌ
៤ អាទិត្យ	១ សាំយូអែល ១៧:២៤-៤០

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌបានខឹងឆ្អួលនឹងកូលីយ៉ាត ដែលមើលងាយពួកទ័ពអ៊ីស្រាអែល ហើយបានស្ម័គ្រចិត្តចេញទៅសម្លាប់កូលីយ៉ាត។ អេលាប ជាបងប្រុសរបស់ដាវីឌបានបន្ទោសដាវីឌ ដោយចិត្តខឹងចំពោះភាពក្លាហានហួសហេតុរបស់គាត់ ហើយស្តេចសូលបានឃាត់ដាវីឌមិនឲ្យចេញទៅទេ ដោយសារតែដាវីឌមិនមែនជាទាហានដែលមានជំនាញទេ។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ដាវីឌបានប្រកាសថា ព្រះនឹងរំដោះគាត់ចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់កូលីយ៉ាត ដូចព្រះបានរំដោះគាត់ឲ្យរួចពីក្រចកសត្វសិង្ហ និងខ្លាឃ្មុំដែរ ហើយគាត់បានចេញទៅច្បាំងនឹងកូលីយ៉ាត ដោយគ្មានគ្រឿងសាស្ត្រាវុធ គឺគ្រាន់តែមានដំបង១ និងក្រួសរលីង៥ដុំប៉ុណ្ណោះ (ខ ៤០)។

តើព្រះជានរណា?

៣៧ ព្រះបានការពារដាវីឌពីសត្វសិង្ហ និងខ្លាឃ្មុំ។ តាមរយៈបទពិសោធន៍ទាំងនេះ ដាវីឌបានរៀនទុកចិត្តទាំងស្រុងលើព្រះ។ ការទុកចិត្តលើព្រះ តម្រូវឲ្យមានការអនុវត្ត និងការពិសោធន៍។ តើអ្នកកំពុងពង្រឹងសាច់ដុំនៃសេចក្តីជំនឿដូចជាដាវីឌ ដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣៨-៤០ ដាវីឌបានឡើងទៅច្បាំងនឹងកូលីយ៉ាត ដោយការពឹងលើជំនាញដែលគាត់បានបណ្តុះ អំឡុងពេលដែលគាត់ធ្វើជាអ្នកគង្វាល។ ទោះបីជាគ្រឿងសស្ត្រាវុធ និងគ្រឿងសឹករបស់ស្តេចសូលមានគុណភាពខ្ពស់យ៉ាងណាក្តី ក៏ពួកវាគ្មានប្រយោជន៍ចំពោះដាវីឌទេ ព្រោះមិនសក្តិសមនឹងគាត់។ តើអ្វីជាគ្រឿងសឹកខាងវិញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក (ការអធិស្ឋាន ការជញ្ជឹងគិតព្រះបន្ទូល ការថ្វាយបង្គំ និងការអនុវត្ត)?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ២៨-៣០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យរៀនទុកចិត្តព្រះអង្គ ឲ្យកាន់តែជ្រៅថែមទៀត តាមរយៈបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ទូលបង្គំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ជ័យជម្នះដែលធ្វើឲ្យភ្ញាក់ផ្អើល
៥ ចន្ទ	១ សាំយូអែល ១៧:៤១-៥៨

គិត និង ស្វែងយល់

កូលីយ៉ាត បាននិយាយមើលងាយពេលជួបនឹងដាវីឌ។ វាបានប្រទេចផ្ដាសាដាវីឌ ដោយនូវព្រះរបស់វា ប៉ុន្តែដាវីឌមិនបានញាប់ញ័រទាល់តែសោះ។ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់បានប្រកាសថា លទ្ធផលនៃចម្បាំងមិនអាស្រ័យលើដាវ លំពែង ឬដែកពួយទេ ប៉ុន្តែលើព្រះវិញ (ខ ៤១-៤៧)។ បន្ទាប់មក គាត់បានវាយកូលីយ៉ាតឲ្យដួលចុះដោយដំុក្រួស ហើយបានកាត់ក្បាលកូលីយ៉ាត ដោយដាវ។ ពួកទ័ពអ៊ីស្រាអែលបានទទួលជំនឿចិត្ត តាមរយៈជ័យជម្នះរបស់ដាវីឌ ហើយបានគ្រប់គ្រងការបំផ្លាញលើពួកភីលីស្ទីនទាំងស្រុង ហើយដេញតាមពួកគេរហូតដល់ក្រុងអេក្រុន (ខ ៤៨-៥៤)។ ដោយសារដាវីឌ ដែលគ្រាន់តែជាអ្នកលេងស៊ុងថ្វាយស្តេចសូល បានក្លាយជាមនុស្សក្លាហាននៅក្នុងទីចម្បាំង នោះស្តេចសូលបានចាប់ផ្ដើមសួរនាំអំពីដាវីឌ (ខ ៥៥-៥៨)។

តើព្រះជានរណា?

៤៨-៤៩ ព្រះធ្វើឲ្យពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ ក្រាបចុះនៅចំពោះទ្រង់។ កូលីយ៉ាត ត្រូវបានបាញ់ឲ្យដួលដោយខ្សែដង្ហក់របស់ដាវីឌ។ ដាវីឌអាចក្លាហាន មិនមែនដោយសារសមត្ថភាពរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែសេចក្ដីជំនឿរបស់គាត់ទៅលើព្រះ ដែលតែងតែនៅខាងគាត់។ តើអ្នករវល់នឹងបញ្ហាចំពោះមុខរបស់អ្នកមែនទេ? ចូរនឹកចាំរបៀប ដែលព្រះបានជួយអ្នកឆ្លងកាត់គ្រាលំបាកពីគ្រាមុន ហើយជឿថាទ្រង់នឹងផ្ដល់កម្លាំងជាថ្មីម្ដងទៀតដល់អ្នក។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤៥-៤៧ ខណៈដែលគ្រឿងសឹករបស់កូលីយ៉ាត មានដូចជាដាវ និងលំពែង នោះគ្រឿងសឹករបស់ដាវីឌគឺជាព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់។ គ្មាននរណាអាចយកឈ្នះអ្នកដែលពឹង និងលើកតម្កើងតែព្រះ១បានឡើយ។ ទោះបីជា ជីវិតរបស់យើងតែងតែពោរពេញដោយឧបសគ្គក្តី ដរាបណាយើងពឹងលើព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះយើងក៏អាចអរសប្បាយនឹងជ័យជម្នះ ដែលព្រះបានសន្យាដែរ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៣១-៣៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យតយុទ្ធដោយសេចក្ដីជំនឿ ដោយការពឹងលើព្រះអង្គដែលប្រទានឲ្យយើងខ្ញុំនូវជ័យជម្នះ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	## ការចាប់ផ្ដើមនៃជម្លោះ
៦ អង្គារ	១ សាំយូអែល ១៨:១-១៦

គិត និង ស្វែងយល់

យ៉ូណាថាន និងដាវីឌបានបង្កើតការតាំងសញ្ញានឹងគ្នា ហើយបានស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាខ្លួនរបស់ពួកគេដែរ។ ពួកបណ្ដាជន និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ស្ដេចសូល ក៏បានទទួលស្គាល់ឧត្ដមភាពរបស់ដាវីឌផងដែរ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្ដី នៅពេលដែលភាពល្បីរបស់ដាវីឌកើនឡើង ស្ដេចសូលកាន់តែច្រណែន ហើយចាប់ផ្ដើមមានចិត្តមន្ទិលចំពោះដាវីឌ។ ស្ដេចសូលដែលត្រូវបានចាប់ដោយ "វិញ្ញាណអាក្រក់" ថែមទាំងបានព្យាយាមសម្លាប់ដាវីឌ ដោយការពួយដែកពួយទៅលើគាត់ (ខ ១-១១)។ ស្ដេចសូលបានដឹងថា ព្រះបានបោះបង់ចោលទ្រង់ និងបានរើសយកដាវីឌ ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្ដើមមានអារម្មណ៍ភ័យខ្លាច។ ទ្រង់បានចាត់ដាវីឌឲ្យទៅច្បាំងជាមេទ័ពលើ១ពាន់នាក់ ប៉ុន្ដែដាវីឌទទួលបានជ័យជម្នះគ្រប់ទីកន្លែង ដែលគាត់បានទៅ។ គ្រប់ពេលដែលដាវីឌបានទទួលជ័យជំនះថ្មី ពួកបណ្ដាជនបានសាទរគាត់កាន់តែខ្លាំង ហើយការភ័យខ្លាចរបស់ស្ដេចសូល បានកើនឡើងថែមទៀត (ខ ១២-១៦)។

តើព្រះជានរណា?

១-១៦ ព្រះប្រទានជ័យជម្នះដល់ពួកអ្នកដែលទុកចិត្តលើទ្រង់។ ព្រះបានការពារដាវីឌពីដែកពួយរបស់ស្ដេចសូល ហើយបានឲ្យគាត់ទទួលជ័យជម្នះក្នុងគ្រប់ចម្បាំងទាំងអស់។ ចូរស្ដាប់បង្គាប់ដោយសេចក្ដីសង្ឃឹមក្នុងព្រះគុណ ដែលព្រះនឹងប្រទានដល់យើង ទោះបីជានៅក្នុងស្ថានភាពមិនអំណោយផល និងលក្ខខណ្ឌដ៏អាក្រក់បំផុតក៏ដោយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៥-៩ ដាវីឌបានដោះស្រាយ "ដោយប្រាជ្ញា" លើរាល់កិច្ចការដែលស្ដេចសូលបានប្រទានដល់គាត់ (ខ ១៥)។ គាត់មិនបានអនុញ្ញាតឲ្យការសរសើររបស់ពួកបណ្ដាជន ធ្វើឲ្យគាត់មានចិត្តក្រអឺតក្រទមឡើយ ហើយគាត់ក៏មិនញាប់ញ័រដោយការច្រណែនរបស់ស្ដេចដែរ។ ចិត្តរបស់គាត់ស្ថិតស្ថេរនៅជាប់ជានិច្ច។ យើងត្រូវពិនិត្យមើលដើម្បីឲ្យដឹងថា តើយើងជាមនុស្សបែបណា ជាជាងកន្លែងណាដែលយើងនៅ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៣៤-៣៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យពិសោធន៍នឹងវត្តមានរបស់ព្រះអង្គ នៅគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

…………………………………………………………………………………………

មិថុនា	យុទ្ធសាស្ត្របរាជ័យរបស់ស្តេចសូល
៧ ពុធ	១ សាំយូអែល ១៨:១៧-៣០

គិត និង ស្វែងយល់

ស្តេចសូលដែលបានសន្យាថា នឹងលើកបុត្រីរបស់ទ្រង់ឲ្យធ្វើជាប្រពន្ធ ដល់អ្នកណាដែលអាចយកឈ្នះលើកូលីយ៉ាតបាន (១៧:២៥) នោះបានព្យាយាមប្រើពាក្យសន្យារបស់ទ្រង់ ទុកជាអន្ទាក់សម្រាប់សម្លាប់ដាវីឌ។ ទ្រង់បានប្រកាសថា ទ្រង់នឹងលើកបុត្រីរបស់ទ្រង់ឈ្មោះម៉្រាប ឲ្យធ្វើជាប្រពន្ធរបស់ដាវីឌ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលដាវីឌចូលទៅច្បាំងនឹងពួកភីលីស្ទីន អស់ពេល២ឆ្នាំ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី បើទោះបីជាដាវីឌបានត្រឡប់មកពីសង្គ្រាមទាំងនៅរស់ក៏ដោយ ក៏ស្តេចសូលបានរៀបការនាងម៉្រាបជាមួយនឹងអ្នកផ្សេង រួចទៅហើយ (ខ ១៧-១៩)។ ស្តេចសូលបានប្រើបុត្រីរបស់ទ្រង់ម្នាក់ទៀត ឈ្មោះមីកាល ដើម្បីចាត់ឲ្យដាវីឌទៅច្បាំងម្តងទៀត។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ដាវីឌបានទទួលជ័យជម្នះជាថ្មីម្តងទៀត ហើយទទួលបានមីកាលធ្វើជាប្រពន្ធ។ មីកាលបានស្រឡាញ់ដាវីឌ (ខ ២០-៣០)។

តើព្រះជានរណា?

១៧ ព្រះប្រើសូម្បីតែយុទ្ធសាស្ត្រដ៏អាក្រក់ ទុកជាឧបករណ៍ដើម្បីសម្រេចសេចក្តីល្អ។ ព្រះសើចចំពោះផែនការឥតប្រយោជន៍របស់ពួកមនុស្សទុច្ចរិត (ទំនុកដំកើង ២:៤) ហើយប្រទានពរដល់ពួកអ្នកដែលមិនដើរតាមផ្លូវរបស់ពួកគេ (ទំនុកដំកើង ១:១)។ ចូរកុំឲ្យច្រណែននឹងលោកីយ៍ដែលប្រើល្បិចកល និងពាក្យបោកបញ្ឆោត ដើម្បីសម្រេចប្រយោជន៍នោះឡើយ ហើយចូរកុំឲ្យខ្លាចក្នុងការរស់នៅដោយទៀងត្រង់ឡើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៩-៣០ អំពើអាក្រក់របស់ស្តេចសូលបានកើនឡើង។ សេចក្តីច្រណែនរបស់ទ្រង់ បានធ្វើឲ្យទ្រង់មានគម្រោងសម្លាប់ដាវីឌ។ ប្រសិនបើយើងមិនប្រយ័ត្ននឹងអំពើបាបតូចៗ នោះយើងនឹងក្លាយទៅជាទាសករនៃអំពើបាបធំជាងនេះ ដែលយើងនឹងមិនអាចត្រឡប់ក្រោយវិញបាន។ តើមានអំពើបាបណាមួយដែលអ្នកកំពុងលើកលែងដោយចេតនា ដែរឬទេ? ចូរដកអំពើបាបនោះចេញពីឫសរបស់វាចុះ មុននឹងវាដុះឡើង។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៣៧-៣៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យឆ្លើយតបយ៉ាងរហ័ស និងសោកសៅយ៉ាងខ្លាំង សូម្បីតែអំពើបាបដ៏តូចក៏ដោយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ការរំដោះឥតឈប់ឈររបស់ព្រះ
៨ ព្រហ.	១ សាំយូអែល ១៩:១-២៤

គិត និង ស្វែងយល់

ស្តេចសូលបានបង្គាប់ឲ្យពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទាំងអស់ ឲ្យសម្លាប់ដាវីឌ។ យ៉ូណាថាន ដែលបានស្រឡាញ់ចំពោះដាវីឌ បានធ្វើឲ្យចិត្តស្តេចសូលស្ងប់ ដោយការនិយាយការពារនូវការសម្រេចបានជោគជ័យ និងភក្តីភាពរបស់ដាវីឌ។ ស្តេចសូលបានស្បថថា ទ្រង់នឹងមិនសម្លាប់ដាវីឌឡើយ (ខ ១-៧)។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី នៅពេលដែលដាវីឌបានទទួលជ័យជម្នះពីចម្បាំងម្តងទៀត ទាស់នឹងពួកភីលីស្ទីន ស្តេចសូលបានគ្រោងនឹងសម្លាប់ដាវីឌជាថ្មីម្តងទៀត។ លើកនេះ ដាវីឌត្រូវបានជួយដោយមីកាល និងការពារដោយហោរាសាំយូអែល ហើយសំខាន់បំផុត គឺគាត់មានព្រះនៅខាងគាត់។ ស្តេចសូលបានយាងទៅឯរ៉ាម៉ាដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីចាប់ដាវីឌ ប៉ុន្តែត្រូវបានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះសណ្ឋិតលើទ្រង់ ហើយបានដោះព្រះពស្ត្រចេញ ហើយបានទាយ (ខ ១៨-២៤)។

តើព្រះជានរណា?

១-២៤ ព្រះបានការពារដាវីឌ គ្រប់ពេលដែលគាត់មានគ្រោះថ្នាក់។ នេះគឺដោយសារទ្រង់បានសន្យាថា នឹងតាំងដាវីឌឡើងជាស្តេច។ សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះ ព្រះរក្សារាល់សេចក្តីសន្យាដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះយើង។ នេះគឺដោយសារទ្រង់បានប្រកាសថា យើងជា "ពួកសង្ឃហ្លួង" (១ ពេត្រុស ២:៩)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២០-២៤ ស្តេចសូលត្រូវបានដកចេញដោយឥតមានអំណាច (១៨:១០; ១៩:៩)។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដឹកនាំពួកអ្នកដែលមានចិត្តរាបទាប តែទ្រង់នឹងបោះបង់ចោល ពួកអ្នកដែលមានចិត្តក្រអឺតក្រទមវិញ។ ដូច្នេះហើយ យើងត្រូវតែដោះស្បែកជើងដែលបានប្រឡាក់ និងសម្លៀកបំពាក់ដែលយើងបាននឹងកំពុងប្រើទុកជាគ្រឿងសឹកចេញ នៅពេលដែលយើងឈានជើងជាន់លើដីបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងដែលព្រះគង់នៅ (និក្ខមនំ ៣:៥)។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៤០-៤២

អធិស្ឋាន ៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមលុបបំបាត់សេចក្តីសម្អប់ នៅក្នុងចិត្តរបស់ទូលបង្គំ ហើយជួយឲ្យទូលបង្គំរីកចម្រើនក្នុងសេចក្តីជំនឿ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……

……

……

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

……

……

……

……

……

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……

……

……

……

……

……

ការអនុវត្ត

……

……

……

……

ការអធិស្ឋាន

……

……

……

……

មិថុនា	**ការតាំងសេចក្តីសញ្ញានៃមិត្តសម្លាញ់**
៩ សុក្រ	**១ សាំយូអែល ២០:១-២៣**

គិត និង ស្វែងយល់

បន្ទាប់ពីដាវីឌបានចេញពីរ៉ាម៉ាមក គាត់បានស្វែងរកយ៉ូណាថាន ហើយប្រាប់គាត់អំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលគាត់កំពុងជួប។ បន្ទាប់មក ជាមួយនឹងយ៉ូណាថាន គាត់បានមានផែនការ១ ដើម្បីល្បងលស្តេចសូល ដើម្បីបង្ហាញពីព្រះទ័យរបស់ស្តេចសូល។ ដាវីឌបានសុំឲ្យយ៉ូណាថានរក្សា "ពាក្យសម្បថនៃមិត្តសម្លាញ់" របស់គាត់ ហើយយ៉ូណាថានបានស្បថថា នឹងឈរនៅខាងដាវីឌ ដោយមានព្រះជាសាក្សី (ខ ១-១៣)។ យ៉ូណាថានក៏បានសុំឲ្យគាត់ និងពួកវង្សរបស់គាត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យរស់នៅ ដោយរីករាយនឹង "សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ស្ថិតស្ថេររបស់ព្រះ"។ ជោគវាសនារបស់ដាវីឌ និងយ៉ូណាថាន នឹងត្រូវសម្រេចនៅ២ថ្ងៃក្រោយនៅត្រង់ថ្មដាអេសែល ("ថ្មដាអេសែល") (ខ ១៤-២៣)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-២៣ ផែនការរបស់ដាវីឌ និងយ៉ូណាថានបង្ហាញថា ពួកគេទុកចិត្តចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកទាំងស្រុង។ ពួកគេបានប្រគល់ជីវិតរបស់ពួកគេ ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងពេញលេញ (ខ ៨,១៤)។ មិត្តភាពដ៏ពិតមិនឈប់ត្រឹមតែទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមក រវាងមនុស្ស២នាក់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពង្រីកបន្តទៅដល់ទំនាក់ទំនងដ៏ពិសេសជាមួយនឹងព្រះផងដែរ។ តើអ្នកមានមិត្តសម្លាញ់ខាងវិញ្ញាណ ដែលអ្នកអាចចែករំលែកនូវក្តីបារម្ភរបស់អ្នក ហើយអធិស្ឋានជាមួយនឹងគ្នាសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ដែរឬទេ?

១៤-១៧ យ៉ូណាថាន បានសុំឲ្យដាវីឌរក្សាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលមិនចេះប្រួលប្រែរបស់គាត់ ហើយការពារជីវិតរបស់យ៉ូណាថាន។ គាត់បានទាយថា ដាវីឌនឹងក្លាយជាស្តេច។ គាត់មិនត្រឹមតែបានទទួលការផ្លាស់ប្តូរនេះ ដោយគ្មានការច្រណែនដោយសារតែភាពស្មោះត្រង់ នៃមិត្តភាពរបស់គាត់ជាមួយនឹងដាវីឌ និងសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់លើព្រះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគាត់ថែមទាំងបានសូមពរ ឲ្យដាវីឌទទួលបានពរដោយការទទួលជ័យជម្នះ និងសេចក្តីចម្រើនឡើងថែមទៀតផង។ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីជំនឿពិត មានន័យថា ការសម្រេចបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដោយមិនមានការប្រកាន់យកផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៤៣-៤៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានឲ្យទូលបង្គំបានដៃគូនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលទូលបង្គំអាចធ្វើការជាមួយនឹងគ្នា ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះនគររបស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	
១០ សៅរ៍	

មិត្តភាពដ៏ពិត

១ សាំយូអែល ២០:២៤-៤២

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌមិនបានទៅបរិភោគភោជនាហារ២ថ្ងៃជាប់គ្នា ហើយត្រូវបានការពារដោយយ៉ូណាថាន។ ដោយបានខ្វាល់នឹងរឿងនេះ ស្ដេចសូលបានដេញឲ្យយ៉ូណាថានចេញទៅ។ បន្ទាប់ពីបានដឹងពីបំណងព្រះទ័យពិតរបស់ស្ដេចសូល យ៉ូណាថានមានការសោកស្ដាយជាខ្លាំង ចំពោះភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃការពិតជាក់ស្ដែង នៅចំពោះមុខគាត់ ដែលធ្វើឲ្យគាត់មិនអាចបរិភោគ១ថ្ងៃពេញ (ខ ២៤-៣៤)។ យ៉ូណាថាន បានប្រាប់ដាវីឌអំពីស្ថានភាពដូចដែលបានសន្យា។ មិត្តសម្លាញ់ទាំង២ បានឱបថើបគ្នាដោយយំសោកចំពោះស្ថានភាព ដែលនៅចំពោះមុខរបស់ពួកគេ។ នៅពេលពួកគេលាគ្នា យ៉ូណាថានបានរំឭកដាវីឌ ពីពាក្យសម្បថរបស់គាត់ថានឹងបន្តបង្ហាញ "សេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ស្ថិតស្ថេររបស់ព្រះអម្ចាស់"។ បន្ទាប់មក មិត្តសម្លាញ់ទាំង២ បានទៅតាមផ្លូវដោយឡែកពីគ្នា (ខ ៣៥-៤២)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣០-៣១ ការឈ្លក់វង្វេងរបស់ស្ដេចសូលចំពោះបល្ល័ង្ក បានធ្វើឲ្យទ្រង់បាត់បង់នូវការទតឃើញនូវហេតុផល ហើយបានពោរពេញទៅដោយកំហឹង។ កាលនៅជាមនុស្សកំឡោះ ស្ដេចសូលមានចិត្តរាបទាប ហើយមានសុជីវធម៌ល្អ ប៉ុន្តែពេលវេលាកាន់តែកន្លងផុតទៅ ទ្រង់កាន់តែក្លាយជាទាសករដោយសេចក្ដីលោភ ហើយបន្ទូលរបស់ទ្រង់ពោរពេញដោយសេចក្ដីគំនុំ។ ការឈ្លក់វង្វេងនឹងរឿងតែ១ អាចនាំឲ្យយើងបាត់បង់គ្រប់យ៉ាង។

៣៤, ៤២ យ៉ូណាថាន ជាមនុស្សម្នាក់ដែលមានបំណងចិត្ត ចង់រស់នៅដោយការអរសប្បាយ នឹងសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ស្ថិតស្ថេររបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយគាត់ផ្ទាល់បានស្រឡាញ់ដោយឥតប្រួលប្រែ។ គាត់ត្រូវបានដឹកនាំដោយ "សេចក្ដីស្រឡាញ់" និង "ចិត្តក្ដួលអាណិត" តែប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ គាត់មិនបានបោះបង់ចោលស្ដេចសូលទេ ទោះបីជាគាត់បានស្រឡាញ់ចំពោះដាវីឌក៏ដោយ។ តើអ្នកចង់ក្លាយជាមិត្តសម្លាញ់បែបណា ដែលសមឲ្យព្រះ និងអ្នកដទៃទឹកចាំពីអ្នក?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៤៧-៥០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យបម្រើដល់អ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំ ដោយចិត្តស្រឡាញ់ និងចិត្តក្ដួលអាណិត។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា

១១ អាទិត្យ

ដាវីឌ ជាអ្នកភៀសខ្លួន

១ សាំយូអែល ២១:១-១៥

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌដែលបានរត់គេចពីស្តេចសូល បានស្វែងរកអ័ហ៊ីម៉ាលេកដ៏ជាសង្ឃ ហើយបានទទួល "នំបុ័ងបរិសុទ្ធ" និងដាវរបស់កូលីយ៉ាតពីលោក។ ដូអេក ដែលជាមេតម្រួតលើពួកគង្វាលរបស់ស្តេចសូល បានឃើញហេតុការណ៍នេះដោយចៃដន្យ ដោយការប្រាប់ទុកជាមុនថា ជីវិតរបស់ដាវីឌដែលកំពុងរត់គេច នឹងមិនស្រួលឡើយ (ខ ១-៩)។ ដាវីឌបានទៅជួបនឹងស្តេចអ័គីស ជាស្តេចក្រុងកាថ ដើម្បីអោយនៅឆ្ងាយពីស្តេចសូលតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី អត្តសញ្ញាណរបស់ដាវីឌត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងរហ័ស។ ដាវីឌបានដោះស្រាយវិបត្តិ ដោយការប្រព្រឹត្តដូចជាមនុស្សឆ្កួត (ខ ១០-១៥)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-៦ អ័ហ៊ីម៉ាលេកដ៏ជាសង្ឃបានឲ្យ "នំបុ័ងបរិសុទ្ធ" ដល់ដាវីឌ ដែលគ្រាន់តែដូចជាពួកសង្ឃបរិភោគប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនពីការប្រព្រឹត្តរបស់អ័ហ៊ីម៉ាលេកថា ជាលទ្ធផលនៃការយល់ដឹងពិតអំពីបញ្ញត្តរបស់ព្រះ (ម៉ាថាយ ១២:៣-៤)។ នេះគឺដោយសារការបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ ចំពោះអ្នកជិតខាងដែលមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក គឺជាវិញ្ញាណដ៏ពិតនៃបញ្ញត្តិ។

១០-១៥ ដាវីឌត្រូវបានបន្ថយភាពសៅហ្មង ដោយការប្រព្រឹត្តដូចជាមនុស្សឆ្កួត នៅចំពោះមុខស្តេចអ័គីសនៃក្រុងកាថ ដែលបានស្គាល់ពីអត្តសញ្ញាណរបស់គាត់។ ទោះបីជាយ៉ាងណា គាត់នៅតែមិនចាកចេញពីព្រះ។ សេចក្តីជំនឿដ៏ពិត គឺការបន្តស្វែងរកព្រះដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ទោះបីជាមានសេចក្តីទុក្ខលំបាកក៏ដោយ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៥១-៥៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ កុំឲ្យភ្លេចសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គ នៅពេលប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីលំបាកឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	**អ្នកភៀសខ្លួនត្រូវបានតាមដោយពួកមនុស្សខ្វាត់ខ្វាយ**
១២ ចន្ទ	**១ សាំយូអែល ២២:១-២៣**

គិត និង ស្វែងយល់

មានមនុស្ស៤០០នាក់ ដែលត្រូវបានសង្កត់សង្កិន ជាប់បំណុល ឬត្រូវបានប្រព្រឹត្តចំពោះដោយអយុត្តិធម៌ បានចូលមកឯដាវីឌ ដែលកំពុងលាក់ខ្លួននៅក្នុងរអាងអាឌុឡាម។ ដាវីឌបានទៅស្រុកយូដាតាមការបង្គាប់របស់ហោរា (ខ ១-៥)។ ខណៈពេលដាវីឌមានមនុស្សកំសោយ៤០០នាក់ ស្តេចសូលបានខ្វាល់ដោយព្រោះ អ័ហ៊ីម៉ាលេកបានជួយដល់ដាវីឌ ហើយបានសម្លាប់ពួកសង្ឃ៨៥នាក់ និងពួកគ្រួរបស់ពួកគេ។ កូនប្រុសរបស់អ័ហ៊ីម៉ាលេកបានរត់រួច ទៅដល់ដាវីឌ (ខ ៦-២៣)។

តើព្រះជានរណា?

៣-៥ ព្រះមានបន្ទូល ទៅកាន់ពួកអ្នកដែលស្វែងរកបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។ ដាវីឌ ដែលពីដើមបានភៀសខ្លួន ទៅឯពួកសាសន៍ភីលីស្ទីន ដោយទុកចិត្តលើការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់ ពេលនេះបានចេញទៅស្រុកយូដា តាមការបង្គាប់របស់ព្រះ។ ដូចជាដាវីឌមានហោរានៅជាមួយ យើងមានព្រះគម្ពីរនៅជាមួយ។ តើអ្នកទុកចិត្តលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ច្រើនជាងការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នក ដែលមានឥទ្ធិពលដោយបំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២, ២២-២៣ ដាវីឌបានក្លាយជាទីជ្រកកោន សម្រាប់សង្គមនៃពួកមនុស្សទុរគត។ ពួកអ៊ីស្រាអែលដែលមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក បានប្រមូលផ្តុំគ្នាដោយស្ម័គ្រចិត្ត មកឯដាវីឌ។ ទោះបីជា ការនេះអាចជាបន្ទុកបន្ថែមក្តី ក៏ដាវីឌមិនបានបដិសេធពួកគេឡើយ។ តើអ្នក និងគ្រួសារពួកជំនុំរបស់អ្នក កំពុងធ្វើជាមិត្តនឹងវិញ្ញាណដែលឈឺចាប់ ដែលគ្មានកន្លែងដើម្បីនឹងត្រឡប់ក្រោយ ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៥៥-៥៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ កុំឲ្យបែរចេញពីពួកអ្នកដែលរងការឈឺចាប់ ឬត្រូវបានរារាំង ប៉ុន្តែ ដើម្បីឲ្យបានក្លាយជារអាងអាឌុឡាមសម្រាប់ពួកគេវិញ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ពីអ្នកភៀសខ្លួនទៅជាអ្នកសង្គ្រោះ
១៣ អង្គារ	**១ សាំយូអែល ២៣:១-១៤**

គិត និង ស្វែងយល់

នៅពេលឮថា ពួកភីលីស្ទីនបានចូលមកច្បាំងនឹងក្រុងកៃឡា ដាវីឌបានទូលសួរព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ជាការឆ្លើយតបនឹងការបង្គាប់របស់ព្រះ ដើម្បី "ជួយសង្គ្រោះក្រុងកៃឡា" ពួកមនុស្សរបស់ដាវីឌ បានយកឈ្នះការបម្រុងទុកជាលើកដំបូងរបស់ពួកគេ បានលើកគ្រឿងសាស្ត្រាវុធ ហើយបានសង្គ្រោះកៃឡា (ខ ១-៦)។ នៅពេលនោះ ស្តេចសូលបានឮថា ដាវីឌចុះមកក្រុងកៃឡា ហើយចេញទៅចាប់ដាវីឌ។ ដាវីឌបានដឹងពីផែនការរបស់ស្តេចសូល ហើយបានទូលសួរដល់ព្រះថា តើពួកមនុស្សនៅក្រុងកៃឡានឹងក្បត់គាត់ ដែរឬអត់ (ខ ៧-១២)។ ដាវីឌបានចេញពីក្រុងកៃឡា ហើយបន្តជីវិតជាអ្នកភៀសខ្លួន។ ស្តេចសូលបានបន្តព្យាយាមចាប់ដាវីឌ។ ទោះបីយ៉ាងណា ដាវីឌត្រូវបានការពារដោយព្រះ (ខ ១៣-១៤)។

តើព្រះជានរណា?

៤, ១១, ១៤ ព្រះបានប្រគល់ពួកភីលីស្ទីន ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ដាវីឌ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានប្រគល់ដាវីឌទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ស្តេចសូលឡើយ។ ប្រសិនបើ ដាវីឌមិនបានទូលសួរព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ នោះគាត់នឹងមិនបានទទួលបទពិសោធន៍ នៃ "ជ័យជម្នះ" និង "ការការពារ" ឡើយ។ តើព្រះគុណដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ព្រះបានដឹកនាំអ្នករហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ យ៉ាងដូចម្តេច? តើមុនដំបូង ឬមុនបង្អស់ នៅពេលដែលប្រឈមមុខនឹងការសម្រេចចិត្តដ៏សំខាន់ ឬវិបត្តិអ្វីមួយ អ្នកអធិស្ឋានដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣, ៧ មានពេលដែលយើងត្រូវក្រោកឡើង លើសពីដែនកំណត់នៃស្ថានភាព ឬកាលៈទេសៈរបស់យើង។ ការវិនិច្ឆ័យរបស់មនុស្សរបស់ដាវីឌ (ខ ៣) និងការវិនិច្ឆ័យរបស់ស្តេចសូល (ខ ៧) ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យនូវស្ថានភាព និងទោះបីជាយ៉ាងណា ព្រះបានមានផែនការខុសគ្នាទាំងស្រុង។ តើអ្វីដែលអ្នកកំពុងពន្យារពេល ដោយផ្អែកលើការកំណត់នៃស្ថានភាព និងកាលៈទេសៈរបស់អ្នក?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៥៨-៦១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យទូលសួរតាមបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះអង្គជានិច្ច ហើយស្តាប់តាមបំណងព្រះទ័យនោះ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	
១៤ ពុធ	

ចម្បាំងក្នុងការដេញតាមនៃខ្មាំងសត្រូវ

១ សាំយូអែល ២៣:១៥-២៩

គិត និង ស្វែងយល់

បន្ទាប់ពីដាវីឌបានរត់គៀសខ្លួន ចេញទៅទីរហោស្ថានស៊ីភ យ៉ូណាថានបានស្វែងរកដាវីឌ ហើយបានលើកទឹកចិត្តដល់គាត់។ គាត់បាននិយាយថា ដាវីឌនឹងធ្វើជាស្តេច ហើយជាថ្មីម្តងទៀត បានស្នើសុំឲ្យឋានៈរបស់គាត់ត្រូវបានការពារ (ខ ១៥-១៨)។ នៅពេលនោះ ស្តេចសូលបានតាំងចិត្តចាប់ដាវីឌឲ្យខានតែបានតាមគ្រប់វិធីដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ទោះបីជាយ៉ាងណា នៅពេលដែលស្តេចសូលបានព័ទ្ធចាប់ដាវីឌ នោះព្រះបានបង្ខំឲ្យស្តេចសូលដកថយមកវិញ ដោយការបញ្ជូនពួកភីលីស្ទីនឲ្យមក (ខ ២៤-២៩)។

តើព្រះជានរណា?

២៦-២៨ ព្រះបានធ្វើឲ្យផែនការដ៏ល្អិតល្អន់របស់ស្តេចសូល ត្រូវបានបែកខ្ញែកតែក្នុងពេល១ភ្លែត។ ការប្រព្រឹត្តណាដែលទាស់នឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ប្រៀបដូចជា "ផ្ទះដែលសង់លើខ្សាច់"។ មុននឹងការសង់ផ្ទះដ៏ធំ និងប្រណីត យើងត្រូវពិនិត្យមើលគ្រឹះរបស់វា ជាមុនសិន។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៥-១៨ យ៉ូណាថានបានស្វែងរកដាវីឌ ដែលបាននឿយហត់ទាំងផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវកាយ ដោយការដេញតាមរបស់ស្តេចសូល ហើយបានផ្តល់ភាពក្លាហាន និងទំនុកចិត្តដល់គាត់។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ស្តេចសូលដែលបានជ្រាបច្បាស់ជាងអ្នកណាទាំងអស់ដែលថា ដាវីឌមានឯកសិទ្ធិឡើងសោយរាជ្យ បានធ្វើគ្រប់យ៉ាងតាមដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន ដើម្បីព្រងើយកន្តើយនឹងបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះ។ តើអ្នកកំពុងស្ទាក់ស្ទើរចំពោះបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ ទោះបីជាវាត្រូវបានប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងយ៉ាងច្បាស់ ដែរឬទេ? ចូរនឹកចាំថា ព្រះស្វែងរកមនុស្សដូចយ៉ូណាថាន ដែលស្តាប់បង្គាប់តាមអ្វីដែលពួកគេដឹង។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៦២-៦៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយកុំឲ្យទូលបង្គំកំសាក នៅពេលប្រឈមមុខនឹងអំពើទុច្ចរិត ប៉ុន្តែសូមប្រទានឲ្យទូលបង្គំមានភាពក្លាហាន ក្នុងការនិយាយទាស់នឹងវា។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ដាវីឌសងចំពោះការអាក្រក់ដោយការល្អ
១៥ ព្រហ.	១ សាំយូអែល ២៤:១-២២

គិត និង ស្វែងយល់

នៅពេលកំពុងដេញតាមដាវីឌ ស្តេចសូលបានចូលក្នុងរអាង១តែអង្គឯង ដើម្បីផ្ទំ។ ដាវីឌ និងពួកមនុស្សរបស់គាត់ បានលាក់ខ្លួនក្នុងទីជ្រៅនៃរអាងនោះដែរ។ ពួកមនុស្សរបស់ដាវីឌបានប្រកាសថា ព្រះបានប្រទានឱកាសឲ្យពួកគេសម្លាប់ស្តេចសូល ប៉ុន្តែ ដាវីឌបានគ្រាន់តែកាត់ផ្តាច់ជាយព្រះពស្ត្ររបស់សូល ដោយសម្ងាត់ ហើយឲ្យទ្រង់បន្តដំណើរទៅមុខទៀត (ខ ១-៧)។ ក្រោយពីស្តេចសូលយាងចេញពីរអាង ដាវីឌក៏តាមពីក្រោយស្តេចសូល ហើយស្រែកទូលដល់ទ្រង់ពីចម្ងាយ។ បន្ទាប់មក នៅចំពោះព្រះដ៏ជាចៅក្រម គាត់បានការពារសេចក្តីពិតត្រង់របស់គាត់ ហើយចោទស្តេចសូលពីសេចក្តីកំហុសទាំងប៉ុន្មាន ដែលស្តេចសូលបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់។ ស្តេចសូលបានទទួលស្គាល់ដាវីឌថា ជាស្តេចដែលព្រះបានចាក់ប្រេងតាំង ហើយបានចុះចាញ់នឹងបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ (ខ ៨-២២)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤-៧ ដាវីឌបានបដិសេធយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ចំពោះការអះអាងរបស់ពួកគាត់ដែលថា ការសម្លាប់ស្តេចសូលគឺជាបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ។ នេះគឺដោយសារគាត់បានជឿថា ព្រះតែ១ គឺជាចៅក្រម ហើយវាជាបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ សម្រាប់ការអាក្រក់ដែលត្រូវបានសងដោយការល្អ។ វាមិនងាយស្រួលឡើយ នៅក្នុងការចុះចាញ់នូវអ្វី ដែលយើងអាចសម្រេចបានដោយកម្លាំងរបស់យើងផ្ទាល់ ចំពោះអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា យើងត្រូវចាំថា សមត្ថភាពរបស់យើងគ្រាន់តែជាឧបករណ៍ សម្រាប់ការសម្រេចបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ តែប៉ុណ្ណោះ។

១៧-១៩ ការអាក្រក់មិនមែនអាចឈ្នះបាន ដោយការអាក្រក់ដែលធំជាងនោះទេ ប៉ុន្តែដោយការល្អវិញ។ ស្តេចសូលបានទទួលស្គាល់ការល្អរបស់ដាវីឌ ហើយបានបែរត្រឡប់មកវិញ។ មនុស្សត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ដោយការប្រព្រឹត្តដ៏ស្មោះត្រង់១ ជាជាងពាក្យសម្តី១ពាន់ម៉ាត់ និងការដាក់ទោសដ៏ឃោរឃៅ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៦៥-៦៧

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យសង្ស័យថា ផ្លូវនៃឈើឆ្កាងជាផ្លូវនៃជ័យជម្នះឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………

………

………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

………

………

………

………

………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………

………

………

………

………

………

ការអនុវត្ត

………

………

………

………

ការអធិស្ឋាន

………

………

………

………

មិថុនា	ភាពល្ងើយរបស់ណាបាល សេចក្ដីកំហឹងរបស់ដាវីឌ
១៦ សុក្រ	១ សាំយូអែល ២៥:១-២២

គិត និង ស្វែងយល់

ហោរាសាំយូអែលបានស្លាប់ទៅ ហើយដាវីឌបានឡើងទៅឯទីរហោស្ថានប៉ារ៉ានវិញ (ខ ១)។ ដាវីឌ បានឮថា មានអ្នកមានម្នាក់ឈ្មោះណាបាល កំពុងតែកាត់រោមចៀមនៅត្រង់កើមែល ហើយបានចាត់មនុស្សកំឡោះឲ្យទៅសុំអាហារ ដោយក្ដីគោរព។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ណាបាលបានបដិសេធចំពោះការសុំរបស់គាត់ យ៉ាងល្ងើយជាទីបំផុត (ខ ១-១១)។ លោកក៏បានចំអកឲ្យដាវីឌថា ជាអ្នកបម្រើដែលបានក្បត់ម្ចាស់របស់គាត់។ ដោយខឹងនឹងណាបាល ដែលបានប្រព្រឹត្តការអាក្រក់ស្នងនឹងការល្អចំពោះគាត់ ដាវីឌបានទៅរកលោកដោយក្រវាត់ដាវគ្រប់គ្នាឡើង។ អ័ប៊ីកែលជាប្រពន្ធរបស់ណាបាល បានរៀបចំអាហារយ៉ាងប្រញឹកប្រញាប់ ហើយបានចេញទៅទទួលដាវីឌ។ ដាវីឌបានសម្រេចចិត្តថា ណាបាលដែលបានប្រព្រឹត្តការអាក្រក់ស្នងនឹងការល្អចំពោះគាត់ គួរតែត្រូវបានសងចំពោះការអាក្រក់របស់លោក ដោយការអាក្រក់វិញ (ខ ១២-២២)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤-១១ ណាបាលបានឆ្លើយតបនឹងការស្នើសុំដ៏គួរសមរបស់ដាវីឌ ដោយការចំអក និងកំហឹង។ លោកបានភ្លេចពីព្រះគុណដែលបានប្រទានដល់លោក និងមិនមានចិត្តសប្បុរស ដើម្បីផ្ដល់ព្រះគុណនោះដល់អ្នកដទៃឡើយ។ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើង គឺជាលទ្ធផលនៃព្រះគុណ ដែលព្រះបានប្រទានដល់យើងតាមរយៈជំនួយពីអ្នកដទៃ។ តើអ្នកកំពុងតែផ្ដល់ឲ្យច្រើនតាមដែលអ្នកបានទទួល ដោយការនឹកចាំពីព្រះគុណដែលព្រះបានប្រទានដល់អ្នក ដែរឬទេ?

២១-២២ ដាវីឌដែលអាចអត់ទោសឲ្យបាន សូម្បីតែស្ដេចសូល ក៏នៅតែមិនអាចអត់ទោសឲ្យណាបាលបាន។ ចិត្តដែលឆាប់ច្រឡោតរបស់ដាវីឌក្នុងការសម្លាប់ណាបាល មិនខុសពីស្ដេចសូលប៉ុន្មាននោះឡើយ។ ដូចនេះ សាតាំងអាចប្រើចន្លោះដ៏តូចបំផុតនៃសេចក្ដីកំសោយ ដើម្បីធ្វើឲ្យយើងក្លាយទៅជាឧបករណ៍នៃសេចក្ដីកំហឹងបាន។ តើអ្នកមានប្រតិកម្មយ៉ាងណា នៅពេលដែលអ្នកដទៃបដិសេធអំពើល្អរបស់អ្នក?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៦៨-៧០

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យធ្វើបាបដល់អ្នកដទៃ ដោយពាក្យសម្ដី ឬទង្វើរបស់ទូលបង្គំ ដោយសារតែកំហឹងឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិដ្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ
១៧ សៅរ៍	១ សាំយូអែល ២៥:២៣-៤៤

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌដែលមានចិត្តខឹងបានស្ងប់ចិត្តទៅវិញ ដោយសារការអន្តរាគមន៍ ដែលប្រកបដោយប្រាជ្ញារបស់អ័ប៊ីកែល ហើយដាវីឌបានអរគុណដល់អ័ប៊ីកែល។ គាត់បានទទួលស្គាល់ថា ដូចដែលអ័ប៊ីកែលបានប្រកាសថា ព្រះអម្ចាស់បាន "ឃាត់" គាត់ (ខ ២៣-៣៥)។ ក្រោយពីការដោះស្រាយបញ្ហាប្រកបដោយប្រាជ្ញា អ័ប៊ីកែលបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ណាបាលដែលបានស្រវឹង ហើយមិនដឹងពីរឿងនោះ បានរន្ធត់ចិត្ត ពេលបានឮការថ្លែងប្រាប់របស់អ័ប៊ីកែលអំពីរឿងនោះ ហើយ១០ថ្ងៃក្រោយមក គាត់ក៏បានស្លាប់ទៅ។ ពេលឮដំណឹងពីការស្លាប់របស់ណាបាល ដាវីឌបានសរសើរតម្កើងព្រះចំពោះការសងសឹក និងការឃាត់គាត់មិនឲ្យប្រព្រឹត្តសេចក្ដីអាក្រក់។ បន្ទាប់មក គាត់បានយកអ័ប៊ីកែលធ្វើជាប្រពន្ធរបស់គាត់ទៅ (ខ ៣៦-៤៤)។

តើព្រះជានរណា?

៣៨-៣៩ ព្រះប្រោសយើងឲ្យរួចពីសេចក្ដីអាក្រក់។ ពេលឮដំណឹងពីការស្លាប់របស់ណាបាល ដាវីឌបានសរសើរតម្កើងចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះ ដែលបានរារាំងគាត់ពីការប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយបានប្រោសគាត់ឲ្យរួចពីសេចក្ដីអាក្រក់។ ការដែលមិនចេះទប់ចិត្តចំពោះការអាក្រក់របស់យើង អាចបង្អាក់ព្រះគុណរបស់ព្រះបាន។ ហេតុនេះហើយបានជាសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលសុំឲ្យព្រះ "ប្រោសយើងឲ្យរួចពីសេចក្ដីអាក្រក់" គឺសំខាន់ណាស់។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៨-៣៥ អ័ប៊ីកែលបានរារាំងពួកទ័ពដែលបានក្រវ៉ាត់ដោយដាវ ដោយ "នំបុ័ងនៃសន្តិភាព" និងអាកប្បកិរិយាដ៏រាបទាប។ ការធ្វើអន្តរាគមន៍ក្នុងចម្បាំង និងជម្លោះអាចនឹងត្រូវមានគ្រោះថ្នាក់ ហើយនិងត្រូវមានការលះបង់។ តើអ្នកគួរធ្វើកិច្ចការអ្វីខ្លះ ដើម្បីបញ្ចប់ជម្លោះ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៧១-៧៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបើកសម្ដែងនូវអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងពិភពលោកដ៏អាក្រក់នេះ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

ការអនុវត្ត

ការអធិស្ឋាន

មិថុនា	**ការជំនុំជម្រះនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ**
១៨ អាទិត្យ	**១ សាំយូអែល ២៦:១-១២**

គិត និង ស្វែងយល់

ស្តេចសូលដែលបានប្រកាសថា ដាវីឌនឹងធ្វើជាស្តេច (២៣:១៧) បានដេញតាមដាវីឌជាថ្មីម្តងទៀត នៅទីរហោស្ថានស៊ីភ។ ដូចនៅគ្រាដែលទ្រង់បានរកឃើញដាវីឌ ដែលឥតទីពឹងនៅត្រង់អេន-កេឌីនោះ ហើយពេលនេះស្តេចសូលត្រូវបានរកឃើញដោយដាវីឌ ពេលដែលទ្រង់កំពុងផ្ទំយ៉ាងលង់លក់ (ខ ១-៧)។ អ័ប៊ីសាយ ជាសាច់ញាតិដ៏ស្មោះរបស់ដាវីឌ បានប្រកាសពីឆន្ទៈរបស់លោកក្នុងការសម្លាប់ស្តេចសូល។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ជាថ្មីម្តងទៀត ដាវីឌមិនព្រមតាមគាត់ឡើយ។ នេះគឺដោយសារហេតុការជាមួយនឹងណាបាល បានធ្វើឲ្យគាត់មានជំនឿជឿកាន់តែខ្លាំងថា "ការសងសឹកជារបស់ព្រះ" (២៥:៣៩)។ ដូចនៅគ្រាដែលដាវីឌបានកាត់ជាយព្រះពស្ត្ររបស់ស្តេចសូល នៅក្នុងរអាងនោះ ហើយពេលនេះដាវីឌបានយកតែលំពែង និងក្អមទឹករបស់ស្តេចសូលប៉ុណ្ណោះ (ខ ៨-១២)។

តើព្រះជានរណា?

១២ ព្រះបានធ្វើឲ្យពួកទ័ពរបស់ស្តេចសូលដេកលក់ស៊ប់។ ទ្រង់បានបង្វែរពេល ដើម្បីឲ្យដាវីឌដែលជាអ្នករត់គៀសខ្លួន អាចទុកជីវិតឲ្យស្តេចសូលដែលជាអ្នកដេញតាម។ តើមានបញ្ហាណាមួយ ដែលកំពុងហ៊ុំព័ទ្ធនិងរឹតរួបអ្នក ដូចដែលដាវីឌត្រូវបានបៀតបៀនដោយស្តេចសូល ដែរឬទេ? ចូរទុកចិត្តថា ព្រះអាចនឹងធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ ឲ្យនៅស្ងៀមក្នុង១រំពេចបាន។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៦-៨, ១២ ស្តេចសូលបានបង្គាប់ឲ្យពួកទ័ពរបស់ទ្រង់ បោះទ័ពនៅ៤ទិសជុំវិញ ហើយឲ្យអ័ប៊ីនើរ និងពួកទ័ពរបស់លោកដេកនៅក្នុងកន្លែងបោះទ័ពនោះ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានដោតលំពែងនៅដីត្រង់ក្បាលដំណេក។ រូបភាពរបស់ស្តេចសូល ដែលបានពឹងលើលំពែងជាជាងព្រះនេះ គឺជារូបភាព១ដែលគួរឲ្យអាណិតអាសូរបំផុត។ ចូរកុំពឹងលើអ្វីដែលអាចបាត់ក្នុង១រំពេច ដើម្បីឲ្យរក្សាសុវត្ថិភាពរបស់យើងឡើយ។ បើគ្មានព្រះទេ នោះគ្មានអ្វីទាំងអស់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចការពារយើងបានឡើយ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៧៤-៧៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យបញ្ឈប់ការព្យាយាម ដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសុខសាន្តដោយសារកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទូលបង្គំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	នៅក្នុងការដើរតាមសេចក្តីសុចរិត និង សេចក្តីស្មោះត្រង់
១៩ ចន្ទ	១ សាំយូអែល ២៦:១៣-២៥

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌបានឡើងទៅឯទីបោះទ័ពនៅលើកំពូលភ្នំ ប្រទល់មុខនឹងស្តេចសូល។ នៅទីនោះ គាត់បានបន្ទោសដល់អ័ប៊ីនើរ ដែលមិនបានរក្សាស្តេច ហើយបានទាមទារឲ្យលោកទទួលខុសត្រូវ។ បន្ទាប់មក គាត់បានទូលសួរដល់ស្តេចសូល ដោយការប្រកាសពីភាពគ្មានកំហុស និងសេចក្តីទុក្ខព្រួយរបស់គាត់ (ខ ១៣-២០)។ នៅពេលបានឮអំពីការប្រព្រឹត្តរបស់ដាវីឌ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់នៃពាក្យរបស់គាត់ ស្តេចសូលបានទទួលស្គាល់ពីភាពល្ងង់ខ្លៅ និងសេចក្តីកំហុសរបស់ទ្រង់។ ដាវីឌមានជំនឿចិត្តថា ព្រះនឹងប្រទានរង្វាន់ចំពោះ "សេចក្តីសុចរិត" និង "សេចក្តីស្មោះត្រង់" របស់គាត់ដោយសេចក្តីល្អ ហើយស្តេចសូលបានឲ្យពរដល់ដាវីឌ ហើយបានសូមឲ្យដាវីឌទទួលបានជោគជ័យ (ខ ២១-២៥)។

តើព្រះជានរណា?

២៣-២៤ ព្រះតបស្នងឲ្យស្របទៅតាមសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីស្មោះត្រង់។ ដូចជាដាវីឌបានគោរពចំពោះជីវិតរបស់ស្តេចសូល នោះព្រះបានចាត់ទុកជីវិតរបស់ដាវីឌថា មានតម្លៃ ហើយបានការពារគាត់។ ស្ថានភាពកាន់តែគ្រោះថ្នាក់ និងលំបាកយ៉ាងណា នោះយើងត្រូវតែខិតខំកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីស្មោះត្រង់ឲ្យកាន់តែច្រើនថែមទៀត។ ព្រះនឹងប្រទានរង្វាន់ដល់យើង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២១, ២៥ ស្តេចសូលបានទទួលស្គាល់សេចក្តីកំហុសរបស់ទ្រង់ ហើយបានឲ្យពរដល់ដាវីឌ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ការប្តូរព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ហាក់ដូចជាមិនស្មោះត្រង់ឡើយ (សូមមើល ១៩:៦; ២៤:១៧; ខ ១៨)។ ចូរបញ្ឈប់ការប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងការប្រែចិត្តដដែលៗចុះ។ តើអំពើបាបអ្វីដែលអ្នកកំពុងតែនិយាយដដែលៗ ហើយត្រូវតែកាត់ចោល?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៧៧-៧៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យកាត់ចិត្តខ្លួនឯងដោយក្លាហាន ចេញពីរបស់ដែលមិនគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិដ្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	**ជីវិតពីរបស់ដាវីឌ**
២០ អង្គារ	**១ សាំយូអែល ២៧:១-២៨:២**

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌបានភៀសខ្លួនរត់ទៅជ្រកនៅឯស្រុករបស់ពួកភីលីស្ទីន ដើម្បីគេចចេញពីការដេញតាមឥតឈប់ឈររបស់ស្ដេចសូល។ ពេលស្ដេចសូលបានឮដូច្នេះ ទ្រង់ក៏ឈប់លែងដេញតាមដាវីឌទៅ។ ដាវីឌបានអាស្រ័យនៅក្នុងក្រុងស៊ីកឡាក់ ហើយបានចិញ្ចឹមជីវិតដោយការច្បាំង និងការចាប់យករបឹបរបស់ពួកអាម៉ាលេក។ នៅពេលនោះ គាត់បានឆ្លើយកុហកទៅកាន់ស្ដេចអ័គីសថា គាត់កំពុងលុកចូលវាយពួកសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ស្រុកយូដា។ នៅទីបំផុត ស្ដេចអ័គីសបានជឿយ៉ាងប្រាកដថា ដាវីឌបានងាកបែរខ្នងដាក់ពួកអ៊ីស្រាអែល។ ទោះបីជា ដាវីឌបានក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ស្ដេចសាសន៍ភីលីស្ទីនក្ដី ប៉ុន្តែ គាត់មិនដែលភ្លេចការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ក្នុងនាមជាអ្នករំដោះរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែលឡើយ (២៧:១-២៨:២)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៧:១ ដាវីឌដែលបានដើរជាមួយនឹងព្រះ បានភ្លេចព្រះ ហើយសម្រេចចិត្តភៀសខ្លួន រត់ទៅឯស្រុកនៃពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល។ នេះគឺដោយសារ គាត់បានផ្ដោតតែទៅលើស្ថានភាពរបស់គាត់ ជាជាងទៅលើព្រះ។ ជាលទ្ធផល ទោះបីជាគាត់អាចគេចចេញពីស្ដេចសូលក្ដី ប៉ុន្តែគាត់បានក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ស្ដេចអ័គីស។ ដាវីឌដែលមានចិត្តក្លាហាន និងស្មោះត្រង់នៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ស្ដេចសូល បានបញ្ចប់ដោយការលាក់បាំងអត្តសញ្ញាណរបស់គាត់ ហើយរស់នៅដោយការបោកបញ្ឆោតនៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ស្ដេចអ័គីស។ តើបច្ចុប្បន្ននេះ អ្នកបានផ្ដោតទៅលើអ្វី?

២៧:៥-៨ ដាវីឌមិនបានភ្លេចការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ឡើយ សូម្បីតែ នៅក្នុងស្រុករបស់ពួកសាសន៍ដទៃក៏ដោយ។ ដើម្បីជៀសវាងពីការជ្រាបចូលទៅក្នុងវប្បធម៌ គាត់បានអាស្រ័យនៅក្នុងក្រុងស៊ីកឡាក់ ដែលជាក្រុង១នៅជាយនៃអាណាខេត្ត ហើយបានលុកចូលវាយស្រុករបស់ពួកសាសន៍ដទៃ ដែលបានសម្លាប់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ ទោះបីជាយើងមិនអាចឥតខ្ចោះក៏ដោយ ប៉ុន្តែត្រូវឲ្យចិត្តរបស់យើងត្រូវតែផ្ដោតទៅលើព្រះជានិច្ច។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៨០-៨២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យព្រមព្រៀងជាមួយនឹងលោកីយនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់សេចក្ដីសុខស្រួលខាងសាច់ឈាមឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	**កន្លែងដែលសេចក្ដីភ័យខ្លាចនាំទៅ**
២១ ពុធ	**១ សាំយូអែល ២៨:៣-២៥**

គិត និង ស្វែងយល់

ពេលពួកភីលីស្ទីនបានលុកចូលមក ស្ដេចសូលបានទូលសួរតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែព្រះបាននៅស្ងៀម។ ស្ដេចសូលដែលត្រូវបានបង្ខំឲ្យទាល់ បានរកគ្រូខាបនៅអេន-ដោរ ហើយបានសុំពួកគេ ឲ្យខាបយកវិញ្ញាណរបស់ហោរាសាំយូអែល (ខ ៣-១៤)។ ពេលដែលវិញ្ញាណរបស់ហោរាសាំយូអែលបានលេចមក ស្រាប់តែគ្រូខាបបានភ័យ ហើយស្រែកឡើងជាខ្លាំង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានប្រទានមក ដោយវិញ្ញាណដែលមានព្រះ ដោយគ្រូខាបបានបង្ហាញពីជោគវាសនារបស់ស្ដេចសូល។ ស្ដេចសូល ដែលត្រូវបានបម្រើនៅក្នុងការបរិភោគលៀងនៃស្ដេច ដោយហោរាសាំយូអែល (៩:២៤) នោះត្រូវបានបម្រើនៅក្នុងការបរិភោគលៀងចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ ដោយគ្រូខាប (ខ ១៥-២៥)។

តើព្រះជានរណា?

៥-៦ ព្រះបាននៅស្ងៀម នៅក្នុងការឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋានរបស់ស្ដេចសូល។ ស្ដេចសូលត្រូវបានឮព្រះបន្ទូល នៃការជំនុំជម្រះចុងក្រោយរបស់ព្រះមកលើទ្រង់ តាមរយៈគ្រូខាប ជាជាងហោរា។ មិនមានអ្វីគួរឲ្យសោកស្ដាយ ដូចជាបណ្ដាញទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ ត្រូវបានកាត់ផ្ដាច់ឡើយ។ តើអ្វីជាបណ្ដាញទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះ ដែលអ្នកកំពុងបើកឡើងនៅថ្ងៃនេះ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-៧ ដោយគ្មានហោរាសាំយូអែល និងដោយគ្មានសំឡេងរបស់ព្រះ ទោះបីជាពួកភីលីស្ទីនចូលមកជិតព្រំស្រុកក៏ដោយ ក៏ស្ដេចសូលត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយការភ័យខ្លាចដែរ ដោយទ្រង់បានរកគ្រូខាប ដែលអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានបណ្ដេញចេញពីស្រុក។ សេចក្ដីភ័យខ្លាចមិនមែនជាបញ្ហាទេ។ បញ្ហា គឺនៅត្រង់កន្លែងដែលសេចក្ដីភ័យខ្លាចនាំយើងទៅនោះឯង។ កន្លែងដែលយើងត្រូវបាននាំទៅដោយសេចក្ដីភ័យខ្លាច បង្ហាញយើងពីចំណុចដែលសេចក្ដីជំនឿរបស់យើងកំពុងនៅ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៨៣-៨៥

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យបញ្ឈប់ការស្វែងរកកន្លែង ដែលឥតប្រយោជន៍ និងឥតន័យនៅក្នុងសេចក្ដីភ័យខ្លាច។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	# ស្ថានភាពដ៏លំបាករបស់ដាវីឌ
២២ ព្រហ.	**១ សាំយូអែល ២៩:១-១១**

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌបានធ្លាក់ចូលក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាក នៅក្នុងការលុកចូលវាយពួកអ៊ីស្រាអែល ក្នុងនាមជាសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ពួកភីលីស្ទីន។ ជាសំណាងល្អ ពួកមេនៃសាសន៍ភីលីស្ទីនបានជំទាស់នឹងដាវីឌ នៅក្នុងការចូលរួមក្នុងចម្បាំង (ខ ១-៥)។ ស្តេចអ័គីសបានប្រាប់ដាវីឌថា គាត់មិនអាចចូលរួមក្នុងចម្បាំងបានទេ ហើយបានបង្គាប់គាត់ឲ្យត្រឡប់ទៅឯស៊ីកឡាក់វិញ។ ដាវីឌបានធ្វើពុតជាខកចិត្ត ប៉ុន្តែបានក្រោកឡើង "ពីព្រលឹម" នៅព្រឹកស្អែក ហើយបានចេញពីទីចម្បាំងទៅ (ខ ៦-១១)។

តើព្រះជានរណា?

១-១១ ព្រះបានដាក់ដាវីឌ ដែលបាននឹងកំពុងរស់នៅយ៉ាងសុខស្រួល នៅក្នុងស្រុកភីលីស្ទីន ទៅក្នុងស្ថានភាពដ៏លំបាក។ ទ្រង់បានឲ្យដាវីឌរើសរវាងពួកភីលីស្ទីន និងពួកអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះដាស់តឿនដល់ពួកអ្នកជឿសព្វថ្ងៃនេះ ដែលកំពុងរស់នៅយ៉ាងសុខស្រួលក្នុងលោកីយ ដើម្បីឲ្យធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ តើវាមិនមែនជាពេលសម្រាប់អ្នក ដើម្បីបញ្ឈប់ "ការដេកនៅជាមួយនឹងខ្មាំងសត្រូវ" ទេឬអី?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣, ៦, ៩ ស្តេចអ័គីស បានវិនិច្ឆ័យដាវីឌថា ជាមនុស្សឥតទោស និងទៀងត្រង់។ ទោះបីជាដាវីឌកំពុងបោកបញ្ឆោតទ្រង់ក៏ដោយ ក៏ស្តេចអ័គីសបានចាប់អារម្មណ៍ តែចំពោះរបៀបនៃជីវិតរបស់ដាវីឌប៉ុណ្ណោះ។ តើអ្នកត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយពួកអ្នកមិនជឿ នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដោយរបៀបណា? តើអ្នកជាមនុស្សដែលពួកគេអាចទុកចិត្តបាន ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៨៦-៨៨

អធិស្ឋាន៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមដឹកនាំជីវិតរបស់ទូលបង្គំដោយប្រាជ្ញា និងការផ្គត់ផ្គង់របស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	**ការត្រឡប់មកវិញរបស់ដាវីឌ**
២៣ សុក្រ	**១ សាំយូអែល ៣០:១-២០**

គិត និង ស្វែងយល់

ដាវីឌបានត្រឡប់ទៅក្រុងស៊ីកឡាក់វិញ បន្ទាប់ពីវាត្រូវបានពួកអាម៉ាលេកបានលុកចូល និងត្រូវបានបោះបង់ចោល។ ដាវីឌ និងពួកអ្នកបម្រើរបស់គាត់ ដែលបានបាត់បង់ពួកគ្រួរបស់ពួកគេបានយំ និងសោកសៅដរាបដល់គ្មានកម្លាំងនឹងយំទៀត។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្ដី ជាជាងការធ្លាក់ទៅក្នុងក្ដីអស់សង្ឃឹម ដាវីឌបានជឿលើព្រះកាន់តែខ្លាំង ហើយបានទូលសួរតាមបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ។ ព្រះបានឆ្លើយតបដោយការមានបន្ទូលប្រាប់ដល់ដាវីឌថា គាត់ប្រាកដជានឹងយកមកវិញ នូវអ្វីដែលបានបាត់បង់ទៅ។ ដាវីឌបានដេញតាមពួកអាម៉ាលេកជាមួយនឹងមនុស្ស៦០០នាក់ ហើយបានយកទាំងមនុស្ស ហ្វូងសត្វ និងរបឹបមកវិញទាំងអស់ (ខ ១-២០)។

តើព្រះជានរណា?

៨ ព្រះបានសន្យាថា នឹងប្រទានជ័យជម្នះដល់ដាវីឌ ដែលបានទទួលការត្រាស់ហៅរបស់ទ្រង់ ឲ្យធ្វើជាស្ដេច។ ក្នុងស្ថានភាពដ៏អស់សង្ឃឹម ដាវីឌបានដឹងពីការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ ដើម្បីនឹងរំដោះពួកបណ្ដាជនអ៊ីស្រាអែល។ ជំនួសឲ្យការបន្ត ការធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯង នោះគាត់បានទូលសួរតាមបំណងព្រះទ័យរបស់ព្រះ។ ស្ថានភាពដ៏អាក្រក់បំផុតនៅក្នុងជីវិត អាចជាឱកាសដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ព្រះ ក្នុងការជួយអន្តរាគមន៍។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១-១៥ ដាវីឌបានជួយសង្គ្រោះបុរសសាសន៍អេស៊ីព្ទម្នាក់ ដែលគាត់បានឆ្លងកាត់នៅពេលដេញតាមពួកអាម៉ាលេក។ ការដែលចាត់ទុកមនុស្សទាំងអស់ ថាមានតម្លៃ ជាជាងការដែលបណ្ដេញអ្នកទន់ខ្សោយចេញ ហើយប្រកាន់ខ្ជាប់ដោយស្មោះត្រង់ សូម្បីតែកិច្ចការដ៏តូចបំផុត គឺជារបៀបនៃការចូលរួមក្នុងនគររបស់ព្រះ និងជាផ្លូវដើម្បីឲ្យបានបរិសុទ្ធ តាមរបៀបដែលព្រះគាប់ព្រះទ័យ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៨៩-៩១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យពឹងលើព្រះអង្គកាន់តែខ្លាំងឡើង ដែលព្រះអង្គសន្យាថានឹងប្រទានជ័យជម្នះ សូម្បីតែនៅក្នុងស្ថានភាពដែលគ្មានសង្ឃឹមក៏ដោយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	# អាស្រ័យលើគោលការណ៍នៃព្រះគុណ
២៤ សៅរ៍	**១ សាំយូអែល ៣០:២១-៣១**

គិត និង ស្វែងយល់

ពេលដាវីឌបានមកដល់ជ្រោះបេសោរជាមួយនឹងរបឹប នោះពួកអ្នកដែលបាននៅខាងក្រោយ បានចេញទៅទទួល និងស្វាគមន៍គាត់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ពួកទ័ពមួយចំនួនបានប្រកែកថា មិនគួរចែករបឹបឲ្យពួកគេឡើយ។ ដាវីឌបានប្រកាសថា របឹបទាំងនោះមិនមែនជា "ការតបស្នង" នោះទេ ប៉ុន្តែគឺជា "អំណោយ" វិញ ដូច្នេះហើយ ចាំបាច់ត្រូវចែកឲ្យស្មើៗគ្នាក្នុងបណ្តាមនុស្សទាំងអស់ (ខ ២១-២៤)។ គោលការណ៍នេះបានបង្កើតឡើងដោយដាវីឌ ហើយក្រោយមក នឹងត្រូវបន្តរក្សាទុកក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល ទុកជាច្បាប់ និងជាបញ្ញត្តិតទៅ។ ដាវីឌក៏បានផ្ញើចំណែកនៃរបឹប ទៅឲ្យពួកចាស់ទុំនៅតាមទីក្រុងនានានៃស្រុកយូដាផងដែរ (ខ ២៥-៣១)។

តើព្រះជានរណា?

២១-២៤ ព្រះគុណរបស់ព្រះមិនរើសអើង ចំពោះពួកអ្នកដែលជួបការលំបាកនៅក្នុងសង្គម (ខ ១១) ឬពួកអ្នកដែលត្រូវបានបោះបង់ចោលនោះឡើយ។ ជ័យជម្នះនៃការច្បាំងទាស់នឹងពួកអាម៉ាលេក គឺជាលទ្ធផលនៃព្រះគុណរបស់ព្រះ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចអួតដោយភាពក្រអឺតក្រទមថា ជ័យជម្នះត្រូវបានសម្រេចដោយកម្លាំងរបស់ខ្លួនឡើយ។ ដូចដែលយើងបានទទួលដោយឥតគិតថ្លៃជាយ៉ាងណា នោះយើងក៏ត្រូវផ្តល់ឲ្យវិញដោយឥតគិតថ្លៃជាយ៉ាងនោះដែរ។ តើអ្នកកំពុងប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដទៃ តាមគោលការណ៍នៃព្រះគុណនេះដែរឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៦-៣១ ដាវីឌបានចែករបឹបដែលបានយកពីពួកអាម៉ាលេក ជាមួយនឹងពួកចាស់ទុំនៃស្រុកយូដា និងក្រុង១៣ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។ គាត់បានបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ស្តេច ដែលមានព្រះទ័យមេត្តាករុណា ដែលនឹងប្រទានឲ្យ ចែករំលែក និងបម្រើ។ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីធានាថា គោលការណ៍នៃការសង្គ្រោះជីវិតនៃព្រះគុណនេះ ត្រូវបានរក្សានៅក្នុងសមរភូមិ នៃការប្រជែងយ៉ាងឃោរឃៅនៃលោកីយនេះ ដែលធ្វើឲ្យយើងជឿថា មានតែអ្នកឈ្នះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចរស់នៅបាន?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៩២-៩៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ កុំឲ្យអួតអំពីកម្លាំងរបស់ទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវឲ្យអរគុណចំពោះព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គវិញ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ជោគវាសនារបស់ស្តេចសូល
២៥ អាទិត្យ	១ សាំយូអែល ៣១:១-១៣

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានរងទុក្ខលំបាកជាខ្លាំង នៅចំពោះការច្បាំងចាញ់ទល់នឹងពួកភីលីស្ទីន។ បុត្រា៣អង្គរបស់ស្តេចសូល បានសុគតក្នុងទីចម្បាំង ហើយស្តេចសូលបានសម្លាប់ខ្លួនដោយអង្គទ្រង់។ ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបានឃើញការសុគតរបស់ស្តេចសូល បានបោះបង់ចោលក្រុង ហើយបានរត់ភៀសខ្លួន។ ពួកភីលីស្ទីនបានចាប់យក និងត្រួតត្រាលើស្រុកអ៊ីស្រាអែល ហើយបានព្យួរសពរបស់ស្តេចសូលលើកំផែងក្រុង (ខ ១-១០)។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ ពួកអ្នកនៅក្រុងយ៉ាបេស-កាឡាត បានប្រថុយជីវិត ដើម្បីទៅយកគ្រឿងសាស្ត្រាវុធរបស់ស្តេចសូល និងពួកបុត្រាទ្រង់មកវិញ ហើយបានបញ្ចុះអដ្ឋិរបស់ពួកទ្រង់ នៅក្រោមដើមឈើ១ រួចបានតមអាហារ និងកាន់ទុក្ខអស់៧ថ្ងៃ (ខ ១១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

១-៧ ព្រះបានជំនុំជម្រះស្តេចសូល ចំពោះការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ទ្រង់។ ផ្លូវតែ១ដែលស្តេច និងពួកបណ្តាជនអ៊ីស្រាអែលអាចរស់នៅបាន គឺតាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ (១២:១៤-១៥)។ ចូរកុំឲ្យបញ្ចុះបញ្ចូលខ្លួនយើងឡើយ ថាអ្វីៗនឹងមិនអី នៅពេលដែលយើងធ្វើរឿង ដែលព្រះបានហាមមិនឲ្យធ្វើនោះ។ តើអ្នកគួររស់នៅទីនេះ និងឥឡូវនេះដោយរបៀបណា នៅពេលអ្នកគិតថា តើជីវិតរបស់អ្នកអាចនឹងបញ្ចប់ទៅយ៉ាងដូចម្តេចនោះ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១-១៣ ពួកអ្នកនៅក្រុងយ៉ាបេស-កាឡាតបានប្រថុយជីវិត ដើម្បីតបស្នងចំពោះគុណរបស់ស្តេចសូល (ជំពូក ១១)។ ទោះបីជាស្តេចសូលត្រូវបានជំនុំជម្រះដល់សុគតដោយព្រះក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនបានបន្ទោសទ្រង់ឡើយ ប៉ុន្តែបានយំសោកចំពោះការសុគតរបស់ទ្រង់វិញ។ ពួកគេមិនបានទុកឲ្យស្ថានភាពរបស់ស្តេចសូលក្លាយជាលេសសម្រាប់ពួកគេ ដើម្បីបំភ្លេចព្រះគុណដែលពួកគេបានទទួលឡើយ។ តើអ្នកឆ្លើយតបនឹងព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលអ្នកបានទទួលតាមរយៈអ្នកដទៃ យ៉ាងដូចម្តេច?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៩៥-៩៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដោយការកោតខ្លាច និងការគោរព ហើយឆ្លើយតបដោយការស្តាប់បង្គាប់។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	**ការជំនុំជម្រះដែលគ្មានទីបញ្ចប់**
២៦ ចន្ទ	**ទំនុកដំកើង ៨២:១-៨**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ រៀបរាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលគាត់បានធ្វើជាសាក្សី ក្នុងទីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ។ ព្រះដ៏ជាចៅក្រម ហៅព្រះដទៃឲ្យឈរជាអ្នកជាប់ចោទ។ ព្រះឮសម្រែករបស់ពួកអ្នក ដែលត្រូវបានសង្កត់សង្កិនឲ្យរងទុក្ខ ដោយសេចក្ដីអយុត្តិធម៌នៅលើផែនដី ហើយហៅពួកមេគ្រប់គ្រង (ពួកជនល្មើស) ទៅកាន់ទីជំនុំជម្រះនៅឯស្ថានសួគ៌។ សេចក្ដីល្មើសរបស់ពួកគេ គឺជាការជំនុំជម្រះដោយទុច្ចរិត។ សេចក្ដីសុចរិត (ការជំនុំជម្រះដោយសុចរិត) ត្រូវបានបង្ហាញដោយការឈរនៅខាងមនុស្សក្រីក្រ ហើយរំដោះមនុស្សក្រីក្រពីមនុស្សអាក្រក់។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្ដី ពួកមេគ្រប់គ្រងត្រូវបានខ្វាក់ និងចិត្តរបស់ពួកគេបានងងឹត ហើយការជំនុំជម្រះរបស់ពួកជាសេចក្ដីអយុត្តិធម៌។ ការមិនយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះតួនាទីរបស់ពួកគេ និងការបំពានអំណាច បានធ្វើឲ្យគ្រឹះនៃផែនដីត្រូវរញ្ជួយ។ ព្រះបានកាត់ទោសពួកគេឲ្យត្រូវស្លាប់ (ការប្រហារជីវិត) (ខ ១-៨)។

តើព្រះជានរណា?

២-៤ ព្រះតាំងពួកមេគ្រប់គ្រង ដើម្បីឲ្យអនុវត្តន៍សេចក្ដីសុចរិតនៅក្នុងលោកីយ។ តួនាទីរបស់ពួកគេ គឺឈរនៅខាងពួកមនុស្សក្រីក្រ ហើយការពារពួកមនុស្សក្រីក្រ ពីមនុស្សអាក្រក់។ ការរំពៃតាមដាន និងការវិនិច្ឆ័យដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ថានរណាត្រូវបានបម្រើដោយច្បាប់ និងប្រព័ន្ធនយោបាយ គឺជាតួនាទីដ៏សំខាន់របស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៥ ពួកមនុស្សក្រីក្រ និងពួកមនុស្សដែលត្រូវបានបោះបង់ចោល គឺជាគ្រឹះ និងជាឫសនៃផែនដី។ ឫសដ៏រឹងមាំ គឺត្រូវការជាចាំបាច់ ដើម្បីបានបង្កើតផលផ្លែជាបរិបូរ។ សង្គមដែលមានសុខភាពល្អ គឺជាសង្គមៗ ដែលពួកមនុស្សក្រីក្រមានសុវត្ថិភាព និងអាចរស់នៅប្រកបដោយសេចក្ដីថ្លៃថ្នូរ។ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីបានឥឡូវនេះ សម្រាប់ពួកមនុស្សដែលមានវិបត្តិក្នុងសង្គម?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ៩៨-១០០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមលើកពួកអ្នកដឹកនាំ ដែលអាចអនុវត្តន៍នូវសេចក្ដីសុចរិត និងសេចក្ដីយុត្តិធម៌ក្នុងលោកីយនេះ ដើម្បីកុំឲ្យនរណាម្នាក់ត្រូវរងទុក្ខ ដោយសេចក្ដីអយុត្តិធម៌។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………

………

………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

………

………

………

………

………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………

………

………

………

………

………

ការអនុវត្ត

………

………

………

………

ការអធិស្ឋាន

………

………

………

………

មិថុនា	សេចក្ដីអធិស្ឋាននៃសេចក្ដីជួរសៀយឡើងវិញ
២៧ អង្គារ	ទំនុកដំកើង ៨៣:១-១៨

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ និយាយអំពីសម្ព័ន្ធភាពដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក នៃពួកមនុស្សអាក្រក់ដែលលើកគ្នាឡើង ទាស់នឹងអ៊ីស្រាអែល។ ដោយភាពក្រអឺតក្រទម និងភាពខ្លាំងក្លា ពួកគេឡើងមកពីទិសទាំង៤ ដើម្បីបំបាត់ឈ្មោះអ៊ីស្រាអែលចេញ។ អ្នកលើកកំណាព្យដឹងថា អ៊ីស្រាអែលស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំង ហើយគាត់ស្វែងរកព្រះជាប្រញាប់។ គាត់ជឿថា ដូចគ្រាដែលព្រះបានវាយសាសន៍ម៉ាឌាន តាមរយៈមនុស្សតែ៣០០នាក់ ហើយបានសម្លាប់មេទ័ពស៊ីសេរ៉ា តាមរយៈដៃរបស់ស្ត្រីដ៏សាមញ្ញម្នាក់ នោះព្រះក៏នឹងអាចបន្ថយសម្ព័ន្ធភាពនៃពួកមនុស្សអាក្រក់នេះ ទៅជាធូលី ឬកម្ទេចចំបើងដែលផាត់ទៅតាមខ្យល់។ ពួកខ្មាំងសត្រូវដែលមានចិត្តឆ្មើងមិនញញើត នឹងត្រូវបានអាម៉ាស់ ហើយបំផ្លាញ ហើយនឹងដឹងថា ព្រះគឺជាម្ចាស់លើលោកីយទាំងមូល (ខ ១-១៨)។

តើព្រះជានរណា?

១-១៨ ព្រះបានជំនុំជម្រះយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ដល់ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែល ដែលបានសម្លាប់ហ្វូងចៀម និងបានប្លន់យកវាលស្មៅ។ ប្រសិនបើ មានមនុស្សតែ១នាក់រស់នៅដោយសេចក្ដីជំនឿ ហើយតយុទ្ធតាមរយៈការអធិស្ឋាន នោះព្រះនឹងបញ្ចប់ភាពស្ងៀមស្ងាត់របស់ទ្រង់ ហើយតើនឡើង។ ចូរឲ្យក្លាយជាមនុស្សយ៉ាងនោះចុះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៥-៨ គោលដៅរបស់សម្ព័ន្ធភាពនៃពួកមនុស្សអាក្រក់ គឺដើម្បីបំផ្លាញនគររបស់ព្រះ។ នេះជាទង្វើដែលទាស់នឹងព្រះ។ ការកើនឡើង និងការដួលរលំនៃសាសន៍ទាំងអស់ ស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ បើទោះបីជាលោកីយទាំងមូលបៀតបៀនដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះក៏ដោយ ក៏ព្រះមិនត្រូវបានចាញ់ឡើយ ហើយក៏គ្មានអ្វីអាចបង្អាក់ដល់ការល្អ ដែលព្រះសម្រេចសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែរ។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលយើងមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធនៅគ្រប់ទិសទាំងអស់ នោះចូរងើបមើលទៅលើមេឃ ដោយគ្មានការស្ទាក់ស្ទើរចិត្តចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១០១-១០៣

អធិស្ឋាន *៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជំនុំជម្រះ ចំពោះកម្លាំងរបស់ពួកមនុស្សអាក្រក់ទាំងអស់ នៅក្នុងលោកីយនេះ ដែលទាស់នឹងនគររបស់ព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ចម្រៀងនៃអ្នកធ្វើដំណើរទៅដំណាក់នៃព្រះ
២៨ ពុធ	ទំនុកដំកើង ៨៤:១-១២

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ រឭកនឹកដល់ដំណាក់នៃព្រះ។ គាត់ច្រណែននឹងពួកមនុស្សដែលនៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ និងសូម្បីតែសត្វចាប និងសត្វត្រចៀកកាំ ដែលបានធ្វើសំបុកនៅក្នុងកន្លែងនោះ។ អ្នកលើកកំណាព្យតាំងចិត្តធ្វើដំណើរទៅដំណាក់នៃព្រះ។ គាត់ដឹងថា ការធ្វើដំណើរនឹងលំបាក ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យគាត់ នូវកម្លាំងនៅគ្រប់ទាំងការលំបាក។ កម្លាំងរបស់គាត់នឹងត្រូវបានបន្ត រហូតដល់គាត់អាចទៅដល់ក្រុងស៊ីយ៉ូន ហើយបានជួបនឹងព្រះ។ អ្នកលើកកំណាព្យ បានសារភាពថា ការរស់នៅជាអ្នកឆ្មាំទ្វារក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ១ថ្ងៃ នោះវិសេសជាងការរីករាយនឹងសិរីរុងរឿង១ពាន់ថ្ងៃ ក្នុងលំនៅនៃសេចក្តីអាក្រក់។ ព្រះជាព្រះអាទិត្យ និងជាខែល ដល់ពួកអ្នកដែលស្រឡាញ់សេចក្តីសុចរិត ហើយចង់រស់នៅដោយសុចរិត (ខ ១-១១)។

តើព្រះជានរណា?

៥-៧ ព្រះប្រទានកម្លាំង ឲ្យដល់ពួកអ្នកធ្វើដំណើរទៅដំណាក់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានបង្កើតប្រភពទឹកសម្រាប់ពួកអ៊ីស្រាអែលនៅទីរហោស្ថាន ហើយធ្វើឲ្យមាននំម៉ាន៉ាធ្លាក់ពីលើមេឃ។ ចូរកុំអស់សង្ឃឹមដោយព្រោះផ្លូវឆ្ងាយ និងរដិបរដុបឡើយ។ ទោះបីជាវាហាក់ដូចជាអស់សង្ឃឹម ដោយការគណនារបស់យើងក្តី ប្រសិនបើ យើងដើរដោយស្មោះត្រង់ ដោយទុកចិត្តលើព្រះ នោះយើងនឹងជួបនឹងសេចក្តីជំនួយ ដែលព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំយ៉ាងសក្តិសមសម្រាប់យើង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១០-១១ ព្រះជាព្រះអាទិត្យ និងជាខែលរបស់យើង។ ព្រះអាទិត្យតំណាងឲ្យជីវិត ហើយខែលតំណាងឲ្យការការពារ។ ជាជាងការរស់នៅក្នុងការលួងលោមក្លែងក្លាយ នៃលំនៅរបស់មនុស្សទុច្ចរិត ចូរធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលនៅទីនោះ មានជីវិត និងសេចក្តីសុខសាន្តពិត។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១០៤-១០៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យចាប់ផ្តើមជារៀងរាល់ថ្ងៃ ជាមួយនឹងសេចក្តីអំណរនៃការជួបនឹងព្រះអង្គ និងសេចក្តីសុខសាន្តដែលមានតែទ្រង់១ប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចប្រទានឲ្យបាន។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………

………

………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

………

………

………

………

………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………

………

………

………

………

………

ការអនុវត្ត

………

………

………

………

ការអធិស្ឋាន

………

………

………

………

មិថុនា	# ត្រូវបានស្តារឡើងវិញម្តងទៀត
២៩ ព្រហ.	**ទំនុកដំកើង ៨៥:១-១៣**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ អធិស្ឋានសុំព្រះដកសេចក្តីក្រោធចេញពីអ៊ីស្រាអែល។ គាត់ទូលអង្វរសុំឲ្យព្រះអត់ទោស ហើយរំដោះពួកគេដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលមិនចេះផុតរបស់ទ្រង់ ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើពីកាលមុន។ អ្នកលើកកំណាព្យ តាំងចិត្តឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះ ដោយការស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់អធិស្ឋានសុំឲ្យអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានស្តារឡើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យប្រជាជនប្រព្រឹត្តអំពើបាបតទៅទៀត ហើយជំនួសមកវិញ ដោយការបង្កើតជានគរព្រះ ដែលពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីពិត យុត្តិធម៌ និងសេចក្តីសុខសាន្ត (ខ ១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

១-៧ ព្រះស្អប់ខ្ពើមចំពោះអំពើបាប ហើយជំនុំជម្រះអំពើអាក្រក់ ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏ស្រឡាញ់ និងអត់ទោសដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ផងដែរ។ ទោះបីជាយើងធ្វើបាបក៏ដោយ ក៏ព្រះតែងតែដោះស្រាយអំពើបាបរបស់យើង ហើយសង្គ្រោះយើង បើមិនដូច្នោះទេ យើងគ្មានក្តីសង្ឃឹមឡើយ។ ចូរឆ្លុះបញ្ចាំងពីការអត់ទោស ដែលយើងបានទទួលពីព្រះចុះ ទោះបីជាយើងធ្វើឲ្យទ្រង់ឈឺព្រះទ័យ ដោយអំពើបាបរបស់យើងក៏ដោយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៨-១៣ ពេលដែលយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយដាំសេចក្តីស្រឡាញ់នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង នោះភាពស្មោះត្រង់នឹងសាយពេញក្នុងស្រុក និងដី ហើយបានថើបដោយភ្លៀងដ៏ផ្អែមនៃសេចក្តីសុចរិត ហើយនឹងបង្កើតផលនៃសេចក្តីមេត្រី។ ផ្ទុយទៅវិញ ការសង្កត់សង្កិន និងអំពើហិង្សាគ្រប់គ្រងនៅកន្លែងណាដែលពេញពោរទៅដោយការកុហក និងជាកន្លែងដែលលែងមានសេចក្តីយុត្តិធម៌។ តើពិភពលោកបែបណាដែលអ្នកកំពុងតែសុបិនឃើញ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១០៧-១១០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យដាំសេចក្តីស្រឡាញ់ និងអនុវត្តន៍សេចក្តីយុត្តិធម៌ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ពិភពលោកដ៏ស្មោះត្រង់ និងសុខសាន្ត។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

មិថុនា	ដោយស្មោះចំពោះ និង ដោយអស់អំពីចិត្ត
៣០ សុក្រ	ទំនុកដំកើង ៨៦:១-១៧

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ ដែលត្រូវបានកំហែងដល់ជីវិត នោះអធិស្ឋានយ៉ាងអស់សង្ឃឹមទៅចំពោះព្រះ។ អ្នកលើកកំណាព្យ ណែនាំខ្លួនឯងថា ជាអ្នកបម្រើដែលទុកចិត្តលើព្រះ។ គាត់ដឹងតាមរយៈបទពិសោធន៍ ថាព្រះជានរណា។ ព្រះអង្គល្អ មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និងស្រឡាញ់ ហើយទ្រង់សណ្ដាប់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់មនុស្សមានទុក្ខលំបាក។ នៅក្នុងស្ថានភាពដែលគាត់អាចនឹងត្រូវបានសម្លាប់ ដោយសត្រូវគ្រប់ពេល ជាជាងការធ្វើឲ្យដារបស់គាត់កាន់តែមុត អ្នកលើកកំណាព្យប្រកាសយ៉ាងក្លាហាន នូវសេចក្ដីទុកចិត្តរបស់គាត់លើព្រះអម្ចាស់ ហើយលុតជង្គង់របស់គាត់ អធិស្ឋានដោយស្មោះចំពោះព្រះ និងដោយអស់ពីចិត្ត។ នៅទីបញ្ចប់នៃការអធិស្ឋានរបស់គាត់ អ្នកលើកកំណាព្យបានសារភាពនូវជំនឿចិត្តរបស់គាត់ ចំពោះជំនួយរបស់ព្រះ (ខ ១-១៧)។

តើព្រះជានរណា?

៥-៧ ព្រះឆ្លើយតបនឹងការទូលអង្វររបស់ពួកអ្នកដែលត្រូវការ ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏បរិបូរណ៍ និងគ្មានទីបញ្ចប់។ ទោះបីជាពេលខ្លះ ទ្រង់អាចនឹងឆ្លើយតបយឺតក្ដី ក៏គ្មានការអធិស្ឋានណាដែលទ្រង់មិនអើពើឡើយ។ ទោះបីជាយើងមានបាបក្ដី ទ្រង់នឹងសង្គ្រោះយើង ហើយនិងកែយើងជាថ្មីម្ដងទៀត។ នៅពេលជួបនឹងការលំបាក កុំឲ្យខ្លាចឡើយ។ ចូរស្វែងរកព្រះដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ទោះបីជាអ្នកមានអារម្មណ៍ថា មានសេចក្ដីអាម៉ាស់ជាខ្លាំងក៏ដោយ។ សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ គឺជ្រៅ និងទូលំទូលាយជាងអ្វីដែលយើងនឹកស្មានមិនដល់។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១-១៦ នៅក្នុងគ្រាដែលមានវិបត្តិ អ្នកលើកកំណាព្យបានឆ្លុះបញ្ចាំង ពីទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះ។ ដោយការបង្ហាញការទុកចិត្តរបស់គាត់លើព្រះ តាមរយៈការអធិស្ឋាន គាត់ក៏សារភាពថា គាត់កំពុងប្រគល់សិទ្ធិអំណាចទាំងអស់ទៅព្រះ។ គាត់កំពុងតាំងចិត្តដើរតាមផ្លូវណាក៏ដោយ ដែលព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំគាត់ទៅ ដោយសេចក្ដីជំនឿ។ ជាជាងចំណាយពេលយប់របស់យើង ដោយសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយ និងថប់ព្រួយ នោះចូរអធិស្ឋានចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១១១-១១៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យទទួលបានកម្លាំង និងសេចក្ដីជំនឿ ដើម្បីយកឈ្នះលើការលំបាក ដោយការជញ្ជឹងគិតអំពីព្រះអង្គ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កាលវិភាគប្រចាំខែកក្កដា *July 7*

អាទិត្យ	ចន្ទ	អង្គារ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍
						1 ហេព្រើរ ១:១-១៤
2 ហេព្រើរ ២:១-៩	3 ហេព្រើរ ២:១០-៣:៦	4 ហេព្រើរ ៣:៧-១៩	5 ហេព្រើរ ៤:១-១៣	6 ហេព្រើរ ៤:១៤-៥:១០	7 ហេព្រើរ ៥:១១-៦:៨	8 ហេព្រើរ ៦:៩-៦:២០
9 ហេព្រើរ ៧:១-១០	10 ហេព្រើរ ៧:១១-១៩	11 ហេព្រើរ ៧:២០-២៨	12 ហេព្រើរ ៨:១-១៣	13 ហេព្រើរ ៩:១-១០	14 ហេព្រើរ ៩:១១-២២	15 ហេព្រើរ ៩:២៣-២៨
16 ហេព្រើរ ១០:១-១៨	17 ហេព្រើរ ១០:១៩-២៥	18 ហេព្រើរ ១០:២៦-៣៩	19 ហេព្រើរ ១១:១-១២	20 ហេព្រើរ ១១:១៣-២២	21 ហេព្រើរ ១១:២៣-៣១	22 ហេព្រើរ ១១:៣២-៤០
23 ហេព្រើរ ១២:១-១៣	24 ហេព្រើរ ១២:១៤-២៩	25 ហេព្រើរ ១៣:១-១៧	26 ហេព្រើរ ១៣:១៨-២៥	27 ទំនុកដំកើង ៨៧:១-៧	28 ទំនុកដំកើង ៨៨:១-១៨	29 ទំនុកដំកើង ៨៩:១-១៨
30 ទំនុកដំកើង ៨៩:១៩-៣៧	31 ទំនុកដំកើង ៨៩:៣៨-៥២					

កក្កដា	ព្រះរាជបុត្រាដែលប្រសើរជាងពួកទេវតា
១ សៅរ៍	ហេព្រើរ ១:១-១៤

គិត និង ស្វែងយល់

មិនដូចពួកហោរាកាលពីអតីតកាលទេ តែព្រះយេស៊ូវវិញជាអង្គសង្គ្រោះ និងជាការសម្រេចតាមព្រះបន្ទូលព្រះចុងក្រោយបង្អស់។ ពួកទេវតាជាភាវៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលបាននាំក្រឹត្យវិន័យព្រះមកដល់លោកម៉ូសេ (កិច្ចការ ៧:៥៣ កាឡាទី ៣:១៩) ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវវិញ ជាអង្គដែលមានឋានៈដ៏ឧត្តុងឧត្តម និងខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលពួកទេវតាមិនអាចប្រៀបផ្ទឹមស្មើទ្រង់បានឡើយ។ អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរបញ្ជាក់ការនេះ ដោយដកស្រង់ចេញពីព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ពួកទេវតាជាវិញ្ញាណបម្រើការរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវវិញ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ (ខ ១-៧)។ ពួកទេវតាបម្រើរាស្ត្រនៃនគរព្រះ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវជាស្តេចនៃនគរព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច (ខ ៨-១៤)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

១-២ ក ព្រះយេស៊ូវជាហោរាដ៏អស្ចារ្យបំផុត។ ព្រះយេស៊ូវ អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ជាព្រះ ហើយក៏ជាព្រះបន្ទូលព្រះផងដែរ (យ៉ូហាន ១:១,១៤) ដែលបានយាងចុះមករកយើង។ ព្រះយេស៊ូវ បានសម្រេចតាមបទទំនាយទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ (លូកា ២៤:២៧)។ គ្មានបទទំនាយណាផ្សេងដែលមានសិរីល្អ ឬមានសិទ្ធិអំណាចជាងព្រះបន្ទូល និងព្រះជន្មរបស់ព្រះយេស៊ូវឡើយ។ នៅពេលយើងផ្តោតលើព្រះយេស៊ូវ នោះយើងបានជួបព្រះហើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៧-១៤ ព្រះយេស៊ូវជាស្តេចនៃនគរព្រះ ដែលបំពេញនូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង។ ព្រះយេស៊ូវគ្រប់គ្រងស្ថានសួគ៌ពីបល្ល័ង្កទ្រង់ បង្កើតភាពសុចរិត ដោយកំចាត់ពួកពលកំណាច ហើយចាត់ពួកទេវតាឲ្យទៅបម្រើរាស្ត្រទ្រង់។ ព្រះអង្គគ្រប់គ្រងលោកិយទាំងមូល ដូចជាស្តេចដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយជាការបំពេញនូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងផង។ ព្រះយេស៊ូវជាអង្គតែមួយគត់ ដែលយើងអាចសង្ឃឹម និងទុកចិត្តបាន។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១១៥-១១៨

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងផ្តោតលើព្រះយេស៊ូវ ដែលបំពេញនូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងខ្ញុំ និងបើកសម្តែងនូវនិស្ស័យរបស់ព្រះដល់យើងខ្ញុំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា

២ អាទិត្យ

ការសម្រេចនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ព្រះរាជបុត្រា

ហេព្រើរ ២:១-៩

គិត និង ស្វែងយល់

បទគម្ពីរថ្ងៃនេះព្រមានថា អ្នកណាដែលបដិសេធសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដែលពួកគេបានទទួលពីព្រះយេស៊ូវ ហើយត្រឡប់ទៅរកជំនឿរបស់ពួកសាសន៍យូដាវិញ នោះនឹងត្រូវទទួលទោស។ ក្រឹត្យវិន័យដែលត្រូវបានប្រគល់ដោយពួកទេវតានោះ ជាចុងក្រោយ បានចង្អុលទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ ហើយដំណឹងល្អត្រូវបានប្រទានមកពួកគេនោះ ដូចជាការឫទ្ធិបារមី ដែលអស្ចារ្យជាងពួកទេវតាទៅទៀត។ ព្រះយេស៊ូវបានត្រឡប់ទាបជាងពួកទេវតា តែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចទទួលបន្ទុកនៃការរងទុក្ខ និងសេចក្ដីស្លាប់ជំនួសឲ្យមនុស្សមានបាបទាំងឡាយ។ ព្រះយេស៊ូវដែលបានរស់ឡើងវិញ ហើយឥឡូវគង់នៅខាងស្តាំព្រះហស្តព្រះ ដោយទ្រង់គ្រប់គ្រងលើការបង្កើតទាំងអស់ ហើយក៏ត្រូវបានពួកទេវតាថ្វាយបង្គំទ្រង់ផងដែរ (ខ ១-៩)។

តើព្រះជានរណា?

៥-៩ ព្រះនឹងលើកមនុស្សឡើងជាថ្មី ដើម្បីឲ្យគ្រប់គ្រងលើការបង្កើតទាំងអស់។ ទោះជាព្រះបានប្រទានឯកសិទ្ធិដល់មនុស្ស ក្នុងការគ្រប់គ្រងការបង្កើតទាំងអស់ នៅដើមដំបូងក្តី (លោកុ. ១:២៦-២៨) ក៏មនុស្សជាតិបានបាត់បង់អានុភាព និងសិទ្ធិអំណាចនេះដោយការប្រព្រឹត្តបាប។ ទោះជាយ៉ាងណា តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ព្រះទ្រង់នឹងស្តារសិទ្ធិអំណាចនេះឡើងវិញ។ ការនេះត្រូវបានធានាយ៉ាងប្រាកដ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-៣ក យើងត្រូវតែកាន់តាមដំណឹងល្អ ឲ្យកាន់តែមាំមួនឡើង ដើម្បីកុំឲ្យធ្លាក់ទៅរកផ្លូវខុស។ ទំនោរខុសឆ្គងនៃលោកិយនេះ បំភាន់យើង និងលើកទឹកចិត្តយើងឲ្យដើរតាមការជាច្រើន លើសជាងដំណឹងល្អ។ ទោះជាយ៉ាងណា ការដាច់ចេញពីដំណឹងល្អ ត្រឹមតែនាំទៅរកសំណាងអាក្រក់ និងវង្វេងប៉ុណ្ណោះ។ ដើម្បីរក្សាភាពរឹងមាំបាន យើងត្រូវតែសង់ផ្ទះ (ជីវិតយើង) នៅលើគ្រឹះនៃដំណឹងល្អ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១១៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ សម្រាប់ការស្តារយើងខ្ញុំឡើងវិញ ដើម្បីឱ្យបានអង្គុយនៅកៅអីកិត្តិយស និងសិរីល្អតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……

……

……

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

……

……

……

……

……

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……

……

……

……

……

……

ការអនុវត្ត

……

……

……

……

ការអធិស្ឋាន

……

……

……

……

កក្កដា	ផ្លូវនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះត្រូវបានបើកដោយការរងទុក្ខ
៣ ចន្ទ	ហេព្រើរ ២:១០-៣:៦

គិត និង ស្វែងយល់

បទគម្ពីរថ្ងៃនេះ ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវ ដែលត្រូវបានពួកទេវតាថ្វាយបង្គំនោះ បានយាងមកក្នុងរូបអង្គជាមនុស្សទន់ខ្សោយ ហើយបានសុគត។ នេះក៏ព្រោះតែទ្រង់ត្រូវតែក្លាយជាមនុស្ស ដោយទទួលការជំនុំជម្រះនៃអំពើបាប ដើម្បីជួយសង្គ្រោះមនុស្ស ដែលបានក្លាយទៅជាទាសករនៃអំពើបាប។ ដើម្បីជួយអស់អ្នកដែលរងទុក្ខលំបាក នោះព្រះយេស៊ូវត្រូវក្លាយជាមនុស្សដោយអង្គទ្រង់ ហើយទទួលការរងទុក្ខលំបាកនោះ (២:១០-១៨)។ លោកម៉ូសេដែលពួកសាសន៍យូដាគោរពនោះ គ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើម្នាក់ ដែលរក្សាដំណាក់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវវិញ ជាបុត្រព្រះដែលជាម្ចាស់នៃដំណាក់នោះវិញ។ ដើម្បីក្លាយជាសមាជិកគ្រួសាររបស់ព្រះក្នុងដំណាក់ទ្រង់ នោះយើងមិនត្រូវមានជំនឿលើលោកម៉ូសេទេ តែត្រូវជឿលើព្រះយេស៊ូវវិញ (៣:១-៦)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

២:១៨ ព្រះយេស៊ូវជ្រាបពីសេចក្ដីល្បួង និងការរងទុក្ខលំបាករបស់យើង ហើយជួយយើងផងដែរ។ ព្រះយេស៊ូវបានភ្លក់សេចក្ដីល្បួង ដែលយើងជួបប្រទះ (ម៉ាថាយ ៤:១-១១) ហើយបានទ្រាំទ្រនឹងការរងទុក្ខលំបាកនោះ យ៉ាងខ្លាំងជំនួសយើង។ តើអ្នកជឿថា ព្រះយេស៊ូវមិនអាចជ្រាបពីការឈឺចាប់ និងការលំបាករបស់អ្នកមែនទេ? ព្រះយេស៊ូវបានកម្សាន្តចិត្តយើង ដោយព្រះហស្តដែលត្រូវបានបោះជាប់នៅលើឈើឆ្កាង។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣:១ កម្លាំងបញ្ចប់ការប្រណាំងនៃជំនឿ បានមកពីការគិតជញ្ជឹងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ លើព្រះយេស៊ូវ។ ការនេះក៏ព្រោះតែព្រះយេស៊ូវបានបើកផ្លូវនោះ ដោយយាងទៅមុនយើងទៀត ហើយក៏ដឹកនាំយើងផង។ តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថា អ្នកកំពុងធ្លាក់ចេញពីផ្លូវនៃជំនឿឬទេ? ចូរគិតជញ្ជឹងយ៉ាងជ្រាលជ្រៅអំពីព្រះយេស៊ូវ ដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់យើងក្នុងសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ បន្ទាប់មក អ្នកនឹងរកឃើញនូវសេចក្ដីសង្ឃឹមជាថ្មី ដោយភាពជឿជាក់ និងមានមោទនភាពយ៉ាងច្បាស់ នៅពេលដែលយើងដើរលើផ្លូវនេះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១២០-១២៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យបញ្ចប់ដំណើរនៃជំនឿនេះ ដោយគិតជញ្ជឹងលើព្រះយេស៊ូវយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ដែលជាអង្គចាប់ផ្ដើមនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ និងជាសម្ដេចសង្ឃផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

កក្កដា	# នៅថ្ងៃនេះ បើអ្នកស្តាប់ឮសម្លេងទ្រង់
៤ អង្គារ	**ហេព្រើរ ៣:៧-១៩**

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបានរត់ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ជាស្រុកនៃទាសភាពនោះ មិនបានចូលទៅក្នុងស្រុកកាណាន ជាស្រុកនៃសេចក្តីសម្រាកបានទាំងអស់ឡើយ។ អស់អ្នកដែលបានត្អូញត្អែរចំពោះព្រះ អំពីការលំបាកនានានៅទីរហោស្ថាន ហើយបានព្យាយាមវិលត្រឡប់ទៅស្រុកអេស៊ីព្ទវិញ ត្រូវបានទទួលទោស (ខ ៧-១១)។ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកណាដែលត្អូញត្អែរ អំពីការលំបាកក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ហើយព្យាយាមត្រឡប់ទៅរកជំនឿពួកយូដាវិញ នោះនឹងត្រូវទទួលទោសផងដែរ។ ហេតុនេះជាជាងការត្អូញត្អែរពី "ពួកសាសន៍ដទៃ" (ជនគណនា ១១:៤) ពួកអ្នកជឿត្រូវតែលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយរក្សាជំនឿរបស់ពួកគេ រហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ជំនឿខុស លើកទឹកចិត្តយើងឲ្យថមថយ ឬចុះចាញ់នៅទីរហោស្ថាន ប៉ុន្តែជំនឿពិត នឹងរក្សាយើងឲ្យបោះជំហានទៅមុខ រហូតយើងទៅដល់កន្លែងសម្រាកចុងបញ្ចប់ នៅស្ថានសួគ៌វិញ។

តើព្រះជានរណា?

៧ ព្រះមានបន្ទូលមកកាន់យើងនៅថ្ងៃនេះ។ "នៅថ្ងៃនេះ" នៅខ៨ (ព្រះគម្ពីរខ្មែរ) ដែលបានថែងក្នុងកណ្ឌហេព្រើរ ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹង "នៅថ្ងៃនេះ" នៅខ១៣ នៃកណ្ឌហេព្រើរ ហើយបន្តមកដល់ "នៅថ្ងៃនេះ" របស់យើងផងដែរ។ នៅថ្ងៃនេះ តើព្រះបន្ទូលព្រះអ្វី ដែលយើងត្រូវស្តាប់បង្គាប់តាម ដោយមិនស្ទាក់ស្ទើរនោះ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៤, ១៨-១៩ យើងត្រូវការជំនឿ ដើម្បីបានសេចក្តីសម្រាក។ ទោះបីជាយើងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះហើយក្តី ក៏យើងនៅតែស្ថិតនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ដោយកំពុងធ្វើដំណើរ ឆ្ពោះទៅរកសេចក្តីសម្រាកដែរ។ ព្រះយេស៊ូវនាំយើងទៅរកសេចក្តីសម្រាក ក្នុងនាមទ្រង់ជាអ្នកគង្វាលរបស់យើង។ បើទោះជាការពិតបច្ចុប្បន្នរបស់យើង ត្រូវបានកំណត់ដោយភាពទាល់ក្រ និងភាពមិនសុខស្រួលក្តី ចូរយើងដើរតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវចុះ។ ជំនឿ និងជីវិតនៃការស្តាប់បង្គាប់ នឹងជួយយើងឲ្យទទួលសេចក្តីសម្រាកដ៏ពិតបាន។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១២៤-១២៧

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យឆ្លងផុតទីរហោស្ថាន ដោយលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយជំនឿ និងការស្តាប់បង្គាប់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# រហូតដល់ថ្ងៃដែលយើងចូលក្នុងសេចក្តីសម្រាក
៥ ពុធ	ហេព្រើរ ៤:១-១៣

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកអ្នកជឿត្រូវតែប្រយ័ត្ន ដើម្បីជៀសវាងពីព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយ ដែលអាចរារាំងពួកគេ មិនឲ្យចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាក ដែលបានសន្យាទុក ដោយរៀនពីប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែល ដែលបានបរាជ័យមិនអាចចូលទៅក្នុងស្រុកកាណាន។ ស្រុកកាណាន ដែលលោកយ៉ូស្វេបានដឹកនាំសាសន៍អ៊ីស្រាអែលចូលទៅនោះ មិនមែនជាសេចក្តីសម្រាកចុងក្រោយឡើយ។ ប្រសិនបើមែននោះ ម្ល៉ោះពួកអ្នកជឿនឹងមិនត្រូវបានប្រាប់ម្តងទៀត ឲ្យ "ចូលក្នុងសេចក្តីសម្រាក" នៅគ្រាស្តេចដាវីឌឡើយ។ អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ ព្រមានជាថ្មីទាស់នឹងការមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយពន្យល់ពីនិស្ស័យនៃព្រះបន្ទូលព្រះ ដែលបង្ហាញគ្រប់ការទាំងអស់យ៉ាងច្បាស់។ នៅចំពោះព្រះបន្ទូល ដែលធ្លុះចូលទៅក្នុងអ្វីៗទាំងអស់នោះការលាក់ពុត និងការអួតក្អេងក្អាង គ្មានប្រយោជន៍សោះឡើយ (ខ ១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

៣-១០ ព្រះហៅយើង ឲ្យចូលទៅក្នុងសេចក្តីសម្រាករបស់ទ្រង់។ ការដែលព្រះទ្រង់បានសម្រាក មានន័យថា ព្រះបានបញ្ចប់លោកិយនេះ ស្របតាមបំណងព្រះទ័យដ៏ប្រពៃរបស់ទ្រង់។ ប្រសិនបើ យើងរស់នៅក្នុងជីវិត នៃការស្តាប់បង្គាប់ដោយជំនឿ នៅក្នុងលោកិយដែលត្រូវបានបង្ខូចដោយអំពើបាប នោះសេចក្តីសម្រាករបស់ព្រះ នឹងត្រូវប្រទានមកយើងសារជាថ្មី។ នៅពេលការនេះកើតឡើង សេចក្តីទាស់ទែងទាំងអស់នឹងបញ្ឈប់ ហើយយើងនឹងរីករាយនូវសេចក្តីសម្រាកដ៏ពិតបាន។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-២, ១០-១១ "សេចក្តីសម្រាក" មិនត្រូវបានប្រទានឲ្យដោយស្វ័យប្រវត្តិទេ។ ការដែល "ត្រូវបានរួបរួមដោយជំនឿ" មានន័យថា ការជឿលើ "ការសន្យានៃសេចក្តីសម្រាក (ដំណឹងល្អ)" ដែលមកដល់ហើយឲ្យស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលនោះ "នៅថ្ងៃនេះ"។ ជីវិតយើងសព្វថ្ងៃនេះមិនបែបនោះទេ យើងអាចស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូល ដោយគ្មានការប្រឹងប្រែងឲ្យខ្លាំងក្លានោះទេ។ តើអ្នកបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ដើម្បីបណ្តុះយ៉ាងឧស្សាហ៍នូវពាក្យ "នៅថ្ងៃនេះ" ដោយជំនឿ ដែរឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១២៨-១៣១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដោយស្មោះត្រង់ ដោយរំពៃមើលថ្ងៃដែលទូលបង្គំនឹងរីករាយ នូវសេចក្តីសម្រាករបស់ទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា

៦ ព្រហ.

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាសម្ដេចសង្ឃយ៉ាងធំ

ហេព្រើរ ៤:១៤-៥:១០

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកសាសន៍ហេព្រើរបង្ហាញអង្គព្រះយេស៊ូវថា ជា "សង្ឃម្នាក់ ដែលមិនមែនជំនួរនៃលោកអើរ៉ុនទេ ប៉ុន្តែ ជាជំនួរនៃលោកម៉ិលគីស្សាដែកវិញ"។ លោកម៉ិលគីស្សាដែក (លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨-២០) គឺជាសង្ឃយ៉ាងធំ ដែលត្រូវបានព្រះរើសតាំង ដោយមិនគិតពីខ្សែស្រឡាយរបស់លោក។ សម្ដេចសង្ឃនៃពួកសាសន៍យូដា ដែលបានថ្វាយតង្វាយជំនួសពួកមនុស្សមានបាប ត្រូវបានកំណត់ ដោយត្រឡប់ជាមនុស្សមានបាបខ្លួនឯងសិន។ ទោះជាយ៉ាងណា ក្នុងនាមជាសម្ដេចសង្ឃដែលគ្មានបាបម្នាក់ នោះព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយតង្វាយដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ដែលតំណាងឲ្យមនុស្សមានបាបទាំងឡាយ។ ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយទៅជាមនុស្ស ហើយបានរងទុក្ខអង្គទ្រង់ សម្រាប់ជាការស្ដាប់បង្គាប់។ ដូច្នេះ ទ្រង់អាចយល់ពីទុក្ខលំបាករបស់យើង ហើយក៏ជួយយើង ស្របតាមពេលវេលាដ៏ត្រឹមត្រូវផងដែរ (៤:១៤-៥:១០)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

៥:៨-៩ ព្រះយេស៊ូវជាខ្នាតគំរូនៃការស្ដាប់បង្គាប់។ ការស្ដាប់បង្គាប់ ដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញ តាមរយៈការសុគតរបស់ទ្រង់ គឺជាគ្រឹះសម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង ហើយក៏ជាគំនូសចង្អុលនៃជីវិត ដែលយើងត្រូវដើរតាម ដោយយើងបានទទួលការសង្គ្រោះនោះ។ តើអ្នកគ្រាន់តែរួត ពីការទទួលបានការសង្គ្រោះដោយការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ប៉ុណ្ណោះមែនទេ? ព្រះយេស៊ូវបានដាស់តឿនយើង ដែលទទួលបានការសង្គ្រោះនោះ ឲ្យដើរតាមទ្រង់ផងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤:១៤-១៦ ពេលយើងមានអារម្មណ៍មិនសូវមានទំនុកចិត្ត ទៅនឹងការឈរនៅចំពោះព្រះ នោះយើងរឹតតែត្រូវចូលទៅចំពោះទ្រង់។ ក៏ព្រោះតែព្រះយេស៊ូវដែលជាសម្ដេចសង្ឃ នោះភាពកំសោយរបស់យើង បានត្រឡប់ជាកម្មវត្ថុនៃព្រះគុណ និងជំនួយរបស់ព្រះ ជាជាងការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់។ ពេលយើងប្រឈមនឹងការស្ដាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូល នោះយើងមិនត្រូវបោះបង់ចោលឡើយ ប៉ុន្តែចូរអធិស្ឋានវិញ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៣២-១៣៥

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ ចំពោះការត្រឡប់ជាសម្ដេចសង្ឃសម្រាប់យើងខ្ញុំ ដែលជាអ្នកទន់ខ្សោយ អាចពឹងផ្អែកបានជានិច្ច។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	ការនៅលើសពីសេចក្ដីបឋមសិក្សានៃព្រះបន្ទូល
៧ សុក្រ	ហេព្រើរ ៥:១១-៦:៨

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរលែងបង្ហាញ និងពន្យល់ពីអត្តសញ្ញាណព្រះយេស៊ូវ ដែលជាសម្ដេចសង្ឃយ៉ាងធំទៀតហើយ។ ការនេះក៏ព្រោះតែអ្នកអានកណ្ឌហេព្រើរ បានត្រឡប់ពេញវ័យល្មមខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីយល់ពីសេចក្ដីពិតដ៏ជ្រាលជ្រៅនេះហើយ។ អ្នកសរសេរនោះ បានបន្ទោសពួកអ្នកជឿជាយូរ ដែលមិនបានលូតលាស់ ដល់ចំណុចនៃការយល់ពីសេចក្ដីពិតនេះ ហើយក៏ទួញសោកចំពោះការបរាជ័យរបស់ពួកគេ ដែលមិនត្រឡប់ពេញវ័យល្មម ដើម្បីញែកបញ្ហាផ្សេងៗ ដោយការយល់ដឹងយ៉ាងស្រួចស្រាលបានដែរ (៥:១១-១៤)។ អ្នកសរសេរព្រមានយ៉ាងតឹងរឹង ទាស់នឹងភាពខ្ជិលច្រអូស នៃការមិនស្វែងរកភាពពេញវ័យ ហើយលើកទឹកចិត្តពួកអ្នកជឿ ឲ្យសង់ចំណេះថ្មីដទៃទៀត ខាងឯសេចក្ដីបឋមសិក្សា(៦:១-៨)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៥:១១-៦:៣ យើងត្រូវតែរៀន ហើយលូតលាស់ជានិច្ច ដើម្បីអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងយ៉ាងស្រួចស្រាលសម្រាប់ឲ្យបានដឹងខុសត្រូវ។ លោកិយនេះមិនសាមញ្ញពេកទេ ហើយព្រះបន្ទូលព្រះក៏មិនតូចចង្អៀត ឬគ្មានខ្លឹមសារដែរ។ ពេលយើងទទួលបានការយល់ព្រះបន្ទូល កាន់តែស៊ីជម្រៅ និងទូលំទូលាយនោះ យើងក៏ទទួលបានការយល់ ពីរបៀបរស់នៅឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ក្នុងលោកិយដ៏ស្មុគស្មាញនេះដែរ។ តើអ្នកកំពុងខំប្រឹង ដើម្បីទទួលបានអំណាចនៃការយល់ដឹងនេះ ដោយរបៀបណា ?

៦:៤-៨ ប្រសិនបើ យើងមិនលូតលាស់ទេ យើងនឹងរួញស្វិតទៅ។ អ្នកសរសេរព្រមានពួកអ្នកជឿ ទាស់នឹងការភ្លាត់ចេញពីជំនឿ ហើយទទូចឲ្យពួកគេលូតលាស់ឡើង ក៏ព្រោះតែ អស់អ្នកដែលភ្លាត់ចេញពីជំនឿ គឺជាពួកអ្នកដែលជំនឿពួកគេ ត្រូវបានរាំងរឹះទៅ។ តើជំនឿអ្នករួញស្វិត ហើយឬនៅ? ការសិក្សា និងការអនុវត្តព្រះបន្ទូល ហើយការលូតលាស់ខាងភាពពេញវ័យក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាព គឺជារបៀបដែលនាំជំនឿរបស់យើង ឲ្យត្រឡប់ទៅរកជីវិតវិញ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៣៦-១៣៨

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអង្គអើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យលូតលាស់ពេញវ័យឡើង ដើម្បីអភិវឌ្ឍអំណាចនៃការយល់ដឹងយ៉ាងស្រួចស្រាល ដែលអាចញែកការខុសត្រូវបានយ៉ាងល្អផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**សេចក្ដីសន្យាដ៏ជាក់លាក់របស់ព្រះ**
៨ សៅរ៍	**ហេព្រើរ ៦:៩-៦:២០**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរលើកទឹកចិត្តពួកអ្នកជឿ ដោយប្រាប់ពួកគេថា ជំនួយ និងការចែកទានដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ស្ដែងចេញពីជំនឿពិតរបស់ពួកគេ ហើយជម្រុញពួកគេឲ្យបន្តលូតលាស់ក្នុងជំនឿ និងសេចក្ដីអត់ធន់ ទោះជាមានការបៀតបៀនពីពួករ៉ូមក្ដី (ខ ៩-១២)។ ដ្បិតការទទួលបានកូនប្រុស ដែលមិនអាចទៅរួចម្នាក់នោះ លោកអ័ប្រាហាំបានមានសេចក្ដីអត់ធន់ ជាយូរមកហើយ ក៏ព្រោះតែគាត់បានទុកចិត្តលើសេចក្ដីសន្យា និងពាក្យសម្បថរបស់ព្រះ ដែលនឹងប្រទានពរដល់គាត់ ក៏និងចម្រើនគាត់ឡើងផង។ សេចក្ដីសន្យា និងពាក្យសម្បថរបស់ព្រះចំពោះយើង ត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ដែលជាសម្ដេចសង្ឃ។ ព្រះយេស៊ូវបានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត នៅស្ថានសួគ៌ជាមុនសិន ហើយអញ្ជើញយើងទាំងអស់គ្នា ឲ្យចូលទៅទីនោះដែរ (ខ ១៣-២០)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១១-១៥ គ្រីស្ទបរិស័ទ ជាពួកអ្នកដែលរស់នៅដោយជំនឿ និងសេចក្ដីអត់ធន់។ សេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ប្រទានឲ្យយើងនូវសេចក្ដីសង្ឃឹម។ ម្ល៉ោះហើយ យើងត្រូវតែជឿ រហូតដល់ថ្ងៃដែលសេចក្ដីសន្យានោះ ត្រូវបានសម្រេច ហើយអត់ធន់ រហូតដល់ថ្ងៃដែលយើងអាចរីករាយ នឹងសេចក្ដីសន្យានោះ។ ចូរប្រយ័ត្ន ចំពោះការទាំងឡាយណា ដែលនាំឲ្យយើងជឿថា យើងមិនចាំបាច់មានជំនឿ ឬការអត់ធន់ចុះ។ រហូតទាល់តែយើងអាចរីករាយ នឹងការសម្រាករបស់ព្រះ ជាមុនសិន បើពុំនោះទេ យើងមិនត្រូវសម្រាកដោយសុខស្រួលក្នុងលោកិយនេះទេ។

១៦-២០ សេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់យើងជាក់លាក់ណាស់។ ព្រះដែលមិនចេះកុហក បានប្រទានឲ្យយើងនូវសេចក្ដីសន្យា និងពាក្យសម្បថ។ សម្ដេចសង្ឃរបស់យើង ដែលជាព្រះយេស៊ូវ បានធានាពីការសម្រេចនៃសេចក្ដីសង្ឃឹមនេះ។ តើអ្វីជាការអង្រួនជំនឿអ្នក? សេចក្ដីសង្ឃឹមរបស់យើង ដូចទៅនឹងយុថ្កាមួយ ដែលសម្រាកនៅក្នុងព្រះដែរ។ ម្ល៉ោះហើយ វាសនាយើងមិនអាចត្រូវបានរង្គើឡើយ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៣៩-១៤១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យរស់នៅដោយជំនឿ និងសេចក្ដីអត់ធន់ ដោយកាន់តាមសេចក្ដីសង្ឃឹម នៃការរីករាយនឹងការសម្រាករបស់ទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

ការអនុវត្ត

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

…………………………………………………………

កក្កដា	លោកម៉ិលគីស្សាដែក ជាសង្ឃដូចរូបអង្គព្រះគ្រីស្ទ
៩ អាទិត្យ	**ហេព្រើរ ៧:១-១០**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរចាប់ផ្តើមពន្យល់ភស្តុតាង ដែលថា ព្រះយេស៊ូវជា "សម្តេចសង្ឃដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមលំដាប់នៃលោកម៉ិលគីស្សាដែក"។ ទីមួយ លោកអ័ប្រាហាំបានថ្វាយតង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ដល់លោកម៉ិលគីស្សាដែក។ ពួកសង្ឃលេវីបានក្លាយជាសង្ឃ ផ្អែកលើពង្សាវតារ ហើយបានទទួលតង្វាយ១ភាគក្នុង១០ តាមក្រឹត្យវិន័យ ប៉ុន្តែ លោកម៉ិលគីស្សាដែកបានខ្ពស់លើសទាំងពង្សាវតារ និងក្រឹត្យវិន័យ។ ទីពីរ លោកម៉ិលគីស្សាដែកបានប្រទានពរដល់លោកអ័ប្រាហាំ ដែលជាជីតាទួតនៃពួកលេវី។ ទីបី សង្ឃនៃពួកលេវីត្រូវបានកំរិតដោយសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ លោកម៉ិលគីស្សាដែកត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថា ជាសង្ឃដែលបានរស់នៅជារៀងរហូតវិញ (ខ ១-១០)។

តើព្រះជានរណា?

១-៣ ព្រះសម្រេចផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់សម្រាប់យើង ដោយគ្មានសូម្បីតែឧបសគ្គតូចតាចក្តី។ ដូចជាព្រះបានទាយទុក តាមរយៈលោកម៉ិលគីស្សាដែក នោះទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូ ដែលជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីសុចរិត ព្រមទាំងជាសម្តេចសង្ឃដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ឲ្យមកក្នុងលោកិយនេះប្រមាណជាពីរពាន់ឆ្នាំ ក្រោយគ្រាលោកម៉ិលគីស្សាដែក។ ព្រះនឹងធានាថា ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ពេលដែលយើងអាចរីករាយ នឹងការរួបរួមយ៉ាងពេញទីជាមួយនឹងព្រះ ក្នុងពិភពនៃសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីសុចរិត។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២, ៤ យើងត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះយេស៊ូវ ដែលជាស្តេច និងសម្តេចសង្ឃរបស់យើង។ សូម្បីតែលោកអ័ប្រាហាំក៏បានថ្វាយតង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ដល់លោកម៉ិលគីស្សាដែក ដែលគ្រាន់តែធ្វើជាខ្នាតគំរូសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវដែរ។ ម៉្លោះហើយ គឺវាសមណាស់ទៅហើយ ដែលយើងបម្រើ និងស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវឲ្យកាន់តែពិសេសថែមទៀត ដែលទ្រង់ជាការសម្រេចនៃខ្នាតគំរូដ៏ពិតនោះ។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៤២-១៤៤

អធិស្ឋាន ៖ *ទូលបង្គំនឹងថ្វាយបង្គំ ហើយបម្រើព្រះយេស៊ូវ ដែលជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីសុចរិត ព្រមទាំងជាសម្តេចសង្ឃរបស់យើងខ្ញុំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

………………………………………………………………………………………………………

កក្កដា	**សង្ឃដែលប្រទានជីវិត**
១០ ចន្ទ	**ហេព្រើរ ៧:១១-១៩**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ ចង្អុលទៅកាន់ដែនកំណត់របស់ពួកសង្ឃលេវី ដែលមិនអាចធ្វើឲ្យមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍បាន ហើយក៏បញ្ជាក់ថា ព្រះយេស៊ូវដែលជាសម្ដេចសង្ឃ នៃពង្សាវតារដទៃដ៏ប្រសើរនោះ ត្រូវបានប្រទានមក។ លើសជាងក្រឹត្យវិន័យ ដែលផ្អែកលើផលនៃសេចក្ដីស្លាប់ ក៏បានតាំងសង្ឃដែលត្រូវបានជ្រើសរើស តាមខ្សែស្រឡាយរបស់ពួកគេ នោះព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជាសង្ឃដ៏អស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ ជាអំណាចនៃជីវិតដែលមិនអាចពុកផុយ។ ក្រឹត្យវិន័យដែលទន់ខ្សោយ និងឥតខ្លឹមសារ ដែលមិនអាចបំពេញសេចក្ដីសង្គ្រោះបាន ត្រូវបានលុបចោល អមជាមួយនឹងភាពជាសង្ឃនៃលោកអើរ៉ុន ហើយតាំងឡើងវិញ ដោយព្រះបានប្រទានដល់យើងនូវ "សេចក្ដីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរ" នៃការប្រោសលោះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចទៅចំពោះព្រះបាន តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ (ខ ១១-១៩)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១២, ១៨-១៩ យើងពិតជាអាចយល់ដឹងបានពីអ្វីៗ ដែលបណ្ដោះអាសន្ន ចេញពីអ្វីៗដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច។ ក្រឹត្យវិន័យ និងច្បាប់ទម្លាប់ គឺជាខ្នាតវាស់វែងបណ្ដោះអាសន្ន ដែលត្រូវការរហូតដល់ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក។ ការប៉ុនប៉ងត្រឡប់ទៅរកជំនឿពួកសាសន៍យូដាវិញ នេះពិតជាល្ងង់ខ្លៅណាស់។ វេលាដែលមិនអើពើនឹងអ្វីៗ ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ច និងសំខាន់នោះ តើអ្នកកំពុងតោងជាប់នឹងអ្វីៗដែលបណ្ដោះអាសន្ន និងមិនសំខាន់ឬទេ? ចូរយើងស្វែងរកប្រាជ្ញា ដើម្បីយល់នូវអ្វីៗដែលរបស់ពិតចេញពីស្រមោលរបស់វាផង។

១៩ ក្រឹត្យវិន័យ និងច្បាប់ទម្លាប់មិនល្អឥតខ្ចោះទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ព្រះទ្រង់បានបំពេញផ្លូវនោះសម្រាប់យើង ដើម្បីទៅចំពោះទ្រង់បាន។ ការទទួលបានការអត់ទោសទាំងស្រុង សម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង និងការស្ដារទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ជាមួយព្រះឡើងវិញនោះ ជាសេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង។ តើអ្នកកំពុងរីករាយ និងសង្ឃឹមចំពោះឯកសិទ្ធិនេះ ដែលយើងអាចទទួលបានតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៤៥-១៤៧

អធិស្ឋាន ៖ *ឱ ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតាអើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ដែលប្រទានឲ្យយើងខ្ញុំ នូវ "សេចក្ដីសង្ឃឹមដ៏ប្រសើរមួយ" តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**សម្ដេចសង្ឃដែលសក្ដិសម**
១១ អង្គារ	**ហេព្រើរ ៧:២០-២៨**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរបន្តពន្យល់ ពីការដែលព្រះយេស៊ូវធំជាងពួកសង្ឃលេវី។ ពួកសង្ឃលេវីត្រូវបានតែងតាំងជាសង្ឃ ដោយក្រឹត្យវិន័យ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានក្លាយជា "សង្ឃដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច" ដោយពាក្យសម្បថចុងក្រោយបំផុត និងមិនផ្លាស់ប្រែរបស់ព្រះ។ ពួកសង្ឃនៃសេចក្ដីសញ្ញា ត្រូវបានថ្វាយតង្វាយសម្រាប់ខ្លួនលោក ទុកដូចជាពួកលោកជាមនុស្សមានបាបដែរ ហើយក៏បានថ្វាយសត្វដែលមិនអាចធួននឹងបាបដ៏ល្អឥតខ្ចោះនោះ ទុកដូចជាតង្វាយផង។ ដូច្នេះ ពួកលោកត្រូវថ្វាយតង្វាយម្ដងហើយម្ដងទៀត។ ទោះជាយ៉ាងណា ព្រះយេស៊ូវដែលឥតសៅហ្មង និងដែលសក្ដិសមបំផុតនោះ បានប្រគល់អង្គទ្រង់ ជាតង្វាយដ៏ល្អឥតខ្ចោះតែម្ដង សម្រាប់គ្រប់គ្នា (ខ ២០-២៨)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

២៣-២៥ ព្រះយេស៊ូវ គឺជាសម្ដេចសង្ឃ"ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច"របស់យើង។ ពួកសង្ឃលេវីមិនអាចយកឈ្នះ ព្រំដែននៃសេចក្ដីស្លាប់បានទេ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវវិញ បានយកឈ្នះសេចក្ដីស្លាប់ ហើយក៏បានក្លាយជាសម្ដេចសង្ឃ ដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចផង។ ឥទ្ធិពលនៃការធួននឹងបាប ដែលព្រះយេស៊ូវបានបំពេញ ក្នុងនាមជាសម្ដេចសង្ឃនោះ គឺអស់កល្បជានិច្ច ហើយសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវសម្រាប់យើង ក៏មិនដែលឈប់ខានឡើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៦-២៧ ព្រះយេស៊ូវបានសម្រេចគ្រប់ទាំងតង្វាយ ដោយថ្វាយអង្គទ្រង់ទុកជាយញ្ញបូជាដែរ។ ពួកសង្ឃនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ត្រូវតែបន្តថ្វាយតង្វាយយញ្ញបូជា ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់បាបរបស់ពួកលោក និងអំពើបាបរបស់អ្នកដទៃ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវវិញ បានសម្រេចតង្វាយទាំងអស់តែម្ដង សម្រាប់គ្រប់គ្នា តាមរយៈការបង់ព្រះជន្មនៅលើឈើឆ្កាង ហើយបានធ្វើឲ្យយើងជាស្អាត។ ឥឡូវនេះ អ្វីដែលយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវធ្វើ គឺត្រូវអរព្រះគុណ និងរីករាយនឹងអំណោយនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ (ការរួបរួមជាមួយនឹងព្រះ)។

អានគម្ពីរ ៖ ទំនុកដំកើង ១៤៨-១៥០

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះយេស៊ូវអើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ សម្រាប់ការក្លាយជាសម្ដេចសង្ឃដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់យើងខ្ញុំ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា
១២ ពុធ

អ្នកកណ្ដាលរបស់សេចក្ដីសញ្ញាដ៏ប្រសើរមួយ

ហេព្រើរ ៨:១-១៣

គិត និង ស្វែងយល់

ខណៈដែលពួកសង្ឃលេវី បានថ្វាយតង្វាយក្នុងព្រះវិហារនៅលើផែនដី ព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយតង្វាយនៅក្នុងព្រះវិហារ ដែលនៅស្ថានសួគ៌វិញ។ មិនដូចជាព្រះវិហារដែលនៅស្ថានសួគ៌ ដែលត្រូវបានសង់ឡើងដោយព្រះផ្ទាល់ទេ ព្រះវិហារនៅលើផែនដីនេះ គ្រាន់តែបម្រើជាគំរូនៃព្រះវិហារ ដែលនៅស្ថានសួគ៌ប៉ុណ្ណោះ (ខ ១-៥)។ ព្រះយេស៊ូវបានទទួលមុខងារដ៏ជាសង្ឃ នៃការបម្រើក្នុងព្រះវិហារដែលនៅស្ថានសួគ៌ ហើយក៏បានក្លាយជាអ្នកកណ្ដាលនៃសេចក្ដីសញ្ញាថ្មីមួយ។ សេចក្ដីសញ្ញាចាស់ត្រូវបានឥតន័យ ដោយសារពួកអ៊ីស្រាអែល មិនបានរក្សាសេចក្ដីសញ្ញានោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណា តាមរយៈសេចក្ដីសញ្ញាថ្មីនោះ មនុស្សទាំងអស់បានទទួលការអត់ទោសទាំងស្រុង ដោយត្រឡប់ជាអាចរក្សាក្រឹត្យវិន័យ ហើយក៏ត្រូវបានស្ដារនូវទំនាក់ទំនងនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការទុកចិត្តជាមួយព្រះឡើងវិញបាន (ខ ៦-១៣)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

៦-១៣ ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកកណ្ដាល ដែលទ្រទ្រង់សេចក្ដីសញ្ញាថ្មីជារៀងរហូត។ ទោះជាសេចក្ដីសញ្ញាចាស់ ដែលត្រូវបានសង្រួបសង្រួមដោយពួកសង្ឃលេវីនោះ ត្រូវបានលុបចោលក្ដី ក៏សេចក្ដីសញ្ញាថ្មី ដែលត្រូវបានសង្រួបសង្រួមដោយព្រះយេស៊ូវ នឹងមិនត្រូវលុបចោលឡើយ។ ដោយសារការសង្រួបសង្រួមរបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះបញ្ហានៃភាពមានបាប សេចក្ដីទុច្ចរិត និងការខូចអាក្រក់របស់យើងត្រូវបានដោះស្រាយរួចហើយ។ យើងត្រូវបានអត់ទោសឲ្យទាំងស្រុង ហើយយើងក៏ត្រូវបានជានាជាមួយនឹងព្រះទាំងស្រុងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-៥ នៅពេលព្រះយេស៊ូវ បានកាន់តួនាទីជាសម្ដេចសង្ឃ នៅក្នុងព្រះវិហារដែលនៅស្ថានសួគ៌នោះ ព្រះវិហារដែលនៅផែនដី និងភាពជាសង្ឃនៃមនុស្ស ត្រូវបានលើកចោលហើយ។ ដើម្បីតម្កល់ភាពសំខាន់លើព្រះវិហារខាងរូបកាយ ហើយស្វែងរកអ្នកកណ្ដាលដែលជាមនុស្ស នោះត្រូវបដិសេធចោលនូវអ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះយេស៊ូវបានបំពេញ។

អានគម្ពីរ ៖ សុភាសិត ១-៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ ដែលបានត្រឡប់ជាអ្នកកណ្ដាលនៃសញ្ញាថ្មីមួយជំនួសឲ្យយើងខ្ញុំដែលជាអ្នកខ្សោយ និងមិនសក្ដិសមទទួលបាន។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	## មុខងារ និងដែនកំណត់នៃទីបរិសុទ្ធចាស់
១៣ ព្រហ.	**ហេព្រើរ ៩:១-១០**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ ពន្យល់ពីដែនកំណត់នៃយញ្ញបូជា ដែលត្រូវបានថ្វាយស្ថិតក្រោមសេចក្ដីសញ្ញាចាស់។ ទីមួយ បទបញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងការចូលទីបរិសុទ្ធបំផុត គឺតឹងរ៉ឹង និងរឹតត្បិតខ្លាំង។ មានតែសម្ដេចសង្ឃ ដែលអាចចូលទៅបាន តែមួយឆ្នាំម្ដងប៉ុណ្ណោះ ដោយយកឈាមទៅថ្វាយ។ ការនេះជាព្រឹត្តិការណ៍លើកលែងមួយ ហើយបានសម្ដែងថា ផ្លូវមួយមិនទាន់ត្រូវបានបើកសម្រាប់ឲ្យមនុស្សចូលទៅរកព្រះបាននៅឡើយ។ ទីពីរ សូម្បីតែពេលតង្វាយត្រូវបានថ្វាយ នៅកន្លែងដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសេចក្ដីសញ្ញាចាស់ ស្របតាមដំណើរតាមការកំណត់ក្ដី វាក៏បានបំពេញ ត្រឹមតែពិធីលាងសម្អាតប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនអាចសម្អាតចិត្តអ្នកថ្វាយបានឡើយ។ ម្ល៉ោះហើយ តង្វាយយញ្ញបូជានៃសេចក្ដីសញ្ញាចាស់ ចាំបាច់ត្រូវកែទម្រង់ក្នុងរូបភាពជាយញ្ញបូជាថ្មី និងគ្រប់លក្ខណ៍ (ខ ១-១០)។

តើព្រះជានរណា?

១-៧ ព្រះគិតគូរ ចំពោះអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងគ្រាខ្វះចន្លោះ រហូតដល់ផែនការរបស់ទ្រង់ត្រូវបានសម្រេច។ ទីបរិសុទ្ធនៅលើផែនដី និងច្បាប់ទម្លាប់ គឺជាគំរូនៃការនេះ។ មនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញាចាស់ ដែលបានធ្វើជាស្មរបន្ទាល់ពីការនេះ បានសង្ឃឹមទុកសម្រាប់ថ្ងៃនោះ នៅពេលពួកគេអាចទៅនៅចំពោះព្រះ ដោយក្លាហាន តាមរយៈយញ្ញបូជាដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ សូម្បីតែសព្វថ្ងៃនេះក្ដី ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងសហគមន៍ពួកជំនុំ ព្រះក៏អនុញ្ញាតឲ្យយើងភ្លក់រសជាតិនៃនគរព្រះ ដែលនឹងត្រូវបានសម្រេចយ៉ាងប្រាកដ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធផងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១០ នៅពេលធ្វើតាមបទបញ្ញត្តិ នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ យើងត្រូវពិនិត្យពិច័យលើកិច្ចការសម្រេចរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ជាភាពល្ងង់ខ្លៅណាស់ ដែលមើលរំលងខ្លឹមសារនៃព្រះគុណដែលត្រូវបានសម្រេចរួចហើយ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ដោយទទូចរក្សាបទបញ្ញត្តិយ៉ាងរឹងរូសនោះ។

អានគម្ពីរ ៖ សុភាសិត ៤-៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្គាល់ទ្រង់ ដែលបានសម្រេចនូវក្រឹត្យវិន័យ និងបទបញ្ញត្តិនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ឲ្យកាន់តែប្រសើរផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# ព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ
១៤ សុក្រ	**ហេព្រើរ ៩:១១-២២**

គិត និង ស្វែងយល់

ពេលព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ បន្ទាប់ពីបានរស់ឡើងវិញ ទីបរិសុទ្ធនៅលើផែនដីលែងចាំបាច់ទៀតហើយ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែព្រះយេស៊ូវដែលជាសម្ដេចសង្ឃ បានយាងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅស្ថានសួគ៌ តែមួយអង្គសម្រាប់គ្រប់គ្នា ក៏បានសម្អាតមនុស្សជាតិ ពីអំពើបាបទាំងអស់ ដោយព្រះលោហិតដែលទ្រង់បានខ្វាយលើឈើឆ្កាងរួចហើយ (ខ ១១-១៤)។ ជាមួយនឹងសេចក្ដីសញ្ញាចាស់ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយឈាម ដែលជានិមិត្តរូបនៃសេចក្ដីស្លាប់ នោះអំពើបាបរបស់មនុស្ស អាចត្រូវបានសម្អាតដោយឈាមរបស់សត្វ តែប៉ុណ្ណោះ។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានបង្ខូចសេចក្ដីសញ្ញានៃឈាមនេះ ហើយបានដើរតាមផ្លូវនៃអំពើបាបវិញ។ ជាការឆ្លើយតប ព្រះបានជ្រើសរើសប្រទានឲ្យពួកគេ នូវកិច្ចសេចក្ដីសញ្ញាថ្មីមួយ ដែលមិនអាចបង្ខូចបាន ហើយព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្ដើមសេចក្ដីសញ្ញានេះ តាមរយៈការសុគតនិងការបង្ហូរព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ នៅលើឈើឆ្កាង (ខ ១៥-២២)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

១៤ ព្រះយេស៊ូវបានសុគត ដើម្បីឲ្យយើងបានបរិសុទ្ធ។ សេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យ ដែលបានប្រទានមកដោយតង្វាយ ដែលព្រះយេស៊ូវបានថ្វាយ ដោយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់នោះ ត្រូវបានស្ដែងឲ្យឃើញតាមរយៈការសម្អាតចិត្តរបស់យើង ដោយជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការបម្រើព្រះដោយជីវិតរបស់យើង។ តើអ្នកកាន់តែបានបរិសុទ្ធឡើង ឬទេ? ភាពបរិសុទ្ធនេះ ត្រូវបានបំពេញដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៥ ព្រះយេស៊ូវបានសុគត ដើម្បីជួយយើង ឲ្យទទួលបានមរតកនៃសេចក្ដីសញ្ញាថ្មីមួយ ដែលជាសេចក្ដីសង្គ្រោះ។ ក្រោមសេចក្ដីសញ្ញាចាស់ មនុស្សបានបរាជ័យ ដើម្បីទទួលបានមរតក ដែលបានសន្យាទុក ហើយក៏ត្រូវប្រឈមនឹងសេចក្ដីស្លាប់ ដោយសារការល្មើសលើសេចក្ដីសញ្ញារបស់ពួកគេ។ ក្រោមសេចក្ដីសញ្ញាថ្មី ព្រះយេស៊ូវបានទ្រាំទ្រ នឹងបន្ទុកនៃការល្មើសនឹងក្រឹត្យវិន័យនោះ ដោយអនុញ្ញាតឲ្យយើង ទទួលបានមរតកនៃសេចក្ដីសញ្ញាថ្មីវិញ។ ក៏ព្រោះតែព្រះយេស៊ូវ ដែលបានសុគតជំនួសយើង ទើបយើងអាចរីករាយ និងសង្ឃឹមលើព្រះពរនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះនោះបាន។

អានគម្ពីរ ៖ *សុភាសិត ៧-៩*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមសរសើរតម្កើងទ្រង់ ដែលទ្រង់បានធ្វើឲ្យទូលបង្គំបានបរិសុទ្ធតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ដែលបានខ្វាយ និងតាមរយៈការសុគតរបស់ទ្រង់។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	អ្នកកណ្តាលដែលបានយាងចូលស្ថានសួគ៌
១៥ សៅរ៍	ហេព្រើរ ៩:២៣-២៨

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះគ្រីស្ទបានបន្សុទ្ធទីបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ ដោយថ្វាយព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ ទុកជាតង្វាយយញ្ញបូជា។ សម្តេចសង្ឃនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ តែងតែថ្វាយតង្វាយជាសត្វរៀងរាល់ឆ្នាំ នៅថ្ងៃឲ្យធួននឹងបាប ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញតង្វាយនៃការធួននេះ ម្តងសម្រាប់គ្រប់គ្នារួចហើយ។ ដូចមនុស្សជាតិទាំងអស់ត្រូវតែស្លាប់ម្តង នោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានយាងមកជាមនុស្ស ក៏បានសុគតតែម្តង ហើយក៏បានថ្វាយរូបកាយទ្រង់ ជាតង្វាយកម្ចាត់អំពើបាបរបស់មនុស្សជាតិដែរ។ ពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកម្តងទៀតជាលើកទី២ នោះទ្រង់នឹងមិនថ្វាយតង្វាយឲ្យធួននឹងបាបទៀតទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់នឹងសម្រេចនូវសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់មនុស្សជាតិវិញ (ខ ២៣-២៨)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

២៦, ២៨ ក ព្រះយេស៊ូវបានកម្ចាត់អំពើបាបរបស់យើងទាំងស្រុង ដោយការថ្វាយតង្វាយម្តងសម្រាប់គ្រប់គ្នា។ ការថ្វាយតង្វាយឲ្យធួននឹងបាបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មិនចាំបាច់ធ្វើម្តងទៀត ឬបំពេញបន្ថែមទេ ក៏ព្រោះតែ តង្វាយនោះគ្រប់លក្ខណ៍ទៅហើយ។ ចូរកុំបណ្តោយឲ្យការបង្រៀនមិនពិត អំពីតង្វាយឲ្យធួននឹងបាបរបស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅជាមិនគ្រប់គ្រាន់ ហើយជំនួយរបស់អ្នកដទៃធ្វើឲ្យអ្នកថប់បារម្ភនោះឡើយ។ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ត្រូវបានព្រះយេស៊ូវបំពេញដ៏គ្រប់លក្ខណ៍រួចហើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៣-២៤ ការបំពេញទីបរិសុទ្ធបំផុតនៅស្ថានសួគ៌ មានន័យថា វាត្រូវបានពេញទៅដោយរាស្ត្រព្រះ។ ម្ល៉ោះហើយ អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ សំដៅការសម្អាត អស់អ្នកដែលត្រូវទៅមុខបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ ជាការសម្អាតនៃស្ថានសួគ៌។ យើងនឹងត្រូវបានព្រះទទួលស្វាគមន៍ ដែលទ្រង់ចាត់ទុកស្ថានសួគ៌ថា មិនពេញលេញឡើយ បើគ្មានយើងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតទេ។

អានគម្ពីរ ៖ សុភាសិត ១០-១២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមអរព្រះគុណទ្រង់ សម្រាប់ការធួននឹងបាបដ៏ពេញលេញ និងគ្រប់លក្ខណ៍។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	ការពិត(រូបអង្គពិត) និងស្រមោល
១៦ អាទិត្យ	ហេព្រើរ ១០:១-១៨

គិត និង ស្វែងយល់

ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យ មិនអាចធ្វើឲ្យមនុស្សបានគ្រប់លក្ខណ៍ទេ។ ខណៈពេល"ឈរ"ប្រចាំថ្ងៃ" នោះពួកសង្ឃជាន់មុន មិនអាចបំបាត់អំពើបាបបានទេ សូម្បីតែ តាមរយៈការថ្វាយតង្វាយ"ដដែលៗ" ស្របតាមបំណងព្រះទ័យព្រះ។ ទ្រង់អង្គុយនៅខាងស្តាំព្រះហស្តព្រះ ហើយនឹងជួយពួកអ្នកជឿ រហូតដល់ថ្ងៃដែលអំណាចនៃការអាក្រក់ទាំងអស់ ត្រូវបានបំផ្លាញ។ ដូចដែលយើងត្រូវបានអត់ទោសពីអំពើបាបរបស់យើង ក្រោមសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវជាយ៉ាងណា នោះតង្វាយនៃសេចក្តីសញ្ញាចាស់ ក៏លែងចាំបាច់ជាយ៉ាងនោះដែរ (ខ ១-១៨) ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២, ១៧-១៨ យើងត្រូវបានរំដោះឲ្យរួចពីទោសនៃអំពើបាប ដោយតង្វាយយញ្ញបូជាដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះយេស៊ូវ។ នេះក៏ព្រោះតែ តាមរយៈការសង្រួបសង្រួមរបស់ព្រះយេស៊ូវ យើងទទួលបានការអត់ទោសបាបរួចហើយ។ ការដឹងខ្លួនចេញពីអំពើបាបរបស់យើង ហើយវិលត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ តម្រូវឲ្យយើងមានបញ្ញាចិត្ត ប៉ុន្តែ យើងក៏ត្រូវបោះចោលទោសកំហុស ដែលធ្វើឲ្យយើងពួនខ្លួនពីព្រះ ហើយឃ្លាតឆ្ងាយពីទ្រង់ដែរ។

១២-១៤ ព្រះយេស៊ូវ ដែលបានថ្វាយជាតង្វាយគ្រប់លក្ខណ៍ដ៏អស់កល្បជានិច្ច បានទទួលជ័យជម្នះ ហើយបានឡើងទៅកាន់កន្លែង នៃសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្ពស់បំផុត ប៉ុន្តែ ទ្រង់ក៏កំពុងរង់ចាំពួកខ្មាំងសត្រូវចុះចាញ់ដែរ។ នេះហើយ ជាហេតុផលដែលយើងទទួលបានសង្គ្រោះ បន្តជួបពិសោធនូវការរងទុក្ខ និងព្រឹត្តិការណ៍ដែលគ្មានន័យដដែល។ បើយើងស៊ូទ្រាំនឹងគ្រាបែបនេះ ដោយជំនឿបាន នោះយើងប្រាកដជានឹងទទួលបានជ័យជម្នះដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ ជាមិនខាន។

អានគម្ពីរ ៖ សុភាសិត ១៣-១៥

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យរីករាយនឹងសេរីភាព ចេញពីអំពើបាប ដោយនឹកចាំពីតង្វាយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាព ដែលនៅអស់កល្បជានិច្ចផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# ចិត្តពិតចំពោះការធានានៃជំនឿយ៉ាងពេញទី
១៧ ចន្ទ	**ហេព្រើរ ១០:១៩-២៥**

គិត និង ស្វែងយល់

យើងអាចសង្ខេបយ៉ាងទូលំទូលាយបាន នូវអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវជាសម្ដេចសង្ឃ បានធ្វើសម្រាប់យើងទៅជា២ផ្នែក។ ទីមួយ ព្រះយេស៊ូវបានបើកផ្លូវសម្រាប់យើង ឲ្យអាចចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត ដែលព្រះគង់នៅ ដោយប្រទានរូបកាយទ្រង់ជាយញ្ញបូជា (ខ ១៩-២០)។ ទីពីរ ព្រះយេស៊ូវគ្រប់គ្រងដំណាក់នៃព្រះ វាស្រ្ដរបស់ព្រះ ក្នុងនាមជាសម្ដេចសង្ឃ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវទៅចំពោះព្រះ ដោយជំនឿដ៏មុតមាំ និងចិត្តស្មោះត្រង់។ យើងក៏ត្រូវតែកាន់ឲ្យមាំនូវសេចក្ដីសង្ឃឹម នៃការសម្រេចតាមសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ដើម្បីប្រទានឲ្យយើងនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ និងសេចក្ដីសម្រាកដ៏គ្រប់លក្ខណ៍បាន (ខ ២១-២៣)។ ថ្ងៃនៃការសម្រេចតាមការសន្យានេះ ជិតមកដល់ហើយ។ ម្ល៉ោះហើយ បើការពិតរបស់យើងកាន់តែពិបាក នោះយើងត្រូវតែប្រមូលកម្លាំង និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ព្រមទាំងការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើងថែមទៀត (ខ ២៤-២៥)។

តើព្រះយេស៊ូវជានរណា?

១៩-២១ ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកត្រួសត្រាយ និងជាអ្នកដឹកនាំផ្លូវទៅកាន់ព្រះ។ ទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវទៅកាន់ព្រះ ដោយការហែករូបកាយទ្រង់ ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់បានគ្រប់គ្រងអស់អ្នកដែលដើរតាមផ្លូវនោះដែរ។ ព្រះយេស៊ូវមិនត្រឹមតែចាប់ផ្ដើមសេចក្ដីសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះទេ ទ្រង់ក៏បំពេញវាផងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២២-២៥ យើងត្រូវដើរតាមផ្លូវដែលព្រះយេស៊ូវបានបង្កើតនោះ ដោយសេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីស្រឡាញ់។ យើងត្រូវតែជឿថា ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវ បានធ្វើឲ្យយើងស្អាតបរិសុទ្ធ ដោយសង្ឃឹមលើសេចក្ដីសម្រាក ដែលព្រះបានសន្យា ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីដើររហូតដល់ទីបញ្ចប់ លើផ្លូវដ៏ហួតហែងនេះ។ តើសេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់អ្នក យ៉ាងណាដែរ?

អានគម្ពីរ ៖ សុភាសិត ១៦-១៨

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យដើរតាមផ្លូវនេះ ឆ្ពោះទៅរកទ្រង់ដោយសេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**មនុស្សសុចរិតដោយជំនឿ**
១៨ អង្គារ	**ហេព្រើរ ១០:២៦-៣៩**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ ទទូចឲ្យពួកអ្នកជឿរក្សាជំនឿ ដោយព្រមានទាស់នឹងការរាថយចេញពីជំនឿ។ ទីមួយ បើសូម្បីតែ អស់អ្នកដែលបំពាននឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ ដែលត្រូវបានដាក់ទោសដល់ស្លាប់ក៏ដោយ ក៏វាប្រាកដណាស់ថា ការរាថយចេញពីជំនឿដោយបដិសេធ និងចំអកដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ព្រះលោហិតទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះនោះ នឹងត្រូវទទួលទោសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ទីពីរ ព្រះបានប្រកាសថា ព្រះអង្គនឹងចាត់ទុកអ្នកណាម្នាក់ ដែលពុំទទួលស្គាល់ជំនឿរបស់ពួកខ្លួននោះ ទុកដូចជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់វិញ ហើយតបស្នងពួកគេយ៉ាងស័ក្តិសម បើទោះបីជា ពួកគេជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ក៏ដោយ (ខ ២៦-៣១)។ អ្នកនិពន្ធរំលឹកពួកអ្នកអាន អំពីគ្រាកន្លងមករបស់ពួកគេ នៅពេលដែលពួកគេបានរក្សាជំនឿរបស់ពួកគេ ហើយរង្វាន់ដែលពួកគេនឹងទទួលបាន នោះលើកទឹកចិត្តឲ្យពួកគេបន្តរក្សាជំនឿរបស់ខ្លួន ដោយចិត្តអត់ធ្មត់ (ខ ៣២-៣៩)។

តើព្រះជានរណា?

៣៧-៣៩ ព្រះនឹងយាងមកនៅពេល "បន្តិចទៀត" ដោយគ្មាន "ពន្យាពេល" ហើយនឹងប្រទាននូវជីវិត ដល់អស់អ្នកដែលរក្សាជំនឿរបស់ខ្លួន។ ព្រះអង្គនោះនឹងមិនពន្យារពេល មានន័យថា មានពេលកំណត់មួយ ហើយ"បន្តិចទៀត" មានន័យថា គ្រានៃការរងទុក្ខនេះ នឹងខ្លីជាជាងគ្រានៃសិរីល្អ (រ៉ូម ៨:១៨; ២កូរិន. ៤:១៧)។ ព្រះយេស៊ូវនឹងមិនធ្វើឲ្យជំនឿរបស់យើង មានសេចក្តីខ្មាសឡើយ ហើយក៏មិនទុកឲ្យការអត់ធ្មត់របស់យើង ខ្ជះខ្ជាយឥតន័យដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣២-៣៥ ការរក្សាជំនឿ គឺត្រូវទ្រាំទ្រនឹងទុក្ខលំបាក។ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះបាន យើងត្រូវមើលទៅលើសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ហើយជួយគ្នាទៅវិញទៅមក តាមរយៈទុក្ខលំបាកនេះ។ តើអ្នក និងសហគមន៍ពួកជំនុំរបស់អ្នក ទ្រាំទ្រនឹងទុក្ខលំបាក ដោយរបៀបណា?

អានគម្ពីរ ៖ *សុភាសិត ១៩-២១*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យទ្រាំទ្រដោយជំនឿ ដោយគ្មានបែរក្រោយឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃនៃការយាងមកវិញរបស់ទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# មនុស្សនៃជំនឿ
១៩ ពុធ	**ហេព្រើរ ១១:១-១២**

គិត និង ស្វែងយល់

ជំនឿ គឺជាការសង្ឃឹមជាក់ ទៅថ្ងៃអនាគតដែលមិនអាចដឹងមុន។ ជំនឿ គឺការទុកចិត្តថា ព្រះដែលមិនអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកនោះ នឹងជួយយើងតាមរបៀបដែលមើលឃើញ។ លោកអេបិល និងលោកហេណុក គឺជាអយ្យកោរនៃជំនឿ ដែលបានជឿទុកចិត្តខ្លាំងលើរង្វាន់ ដែលមកពីព្រះដែលមើលមិនឃើញជាជាងរង្វាន់ដែលអាចមើលឃើញនៃលោកិយនេះ (ខ ១-៦)។ លោកណូអេ លោកអ័ប្រាហាំ និងនាងសារ៉ាក៏មិនបានចុះចាញ់ចំពោះស្ថានភាព ដែលហាក់ដូចជាមិនអាចទៅរួចនោះឡើយ ប៉ុន្តែ អាចឆ្លងហួសទៅបាន ដោយការឆ្លើយតបយ៉ាងអត់ធ្មត់ និងការស្ដាប់បង្គាប់ ដោយជំនឿចំពោះសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះវិញ (ខ ៧-១២)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១ ជំនឿគឺការសង្ឃឹម ហើយក៏មានទំនុកចិត្តលើអ្វី ដែលយើងមិនអាចឃើញដែរ។ ជំនឿ គឺត្រូវចាត់ទុកសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ដែលមិនអាចមើលឃើញនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ដូចដែលវាមិនទាន់ត្រូវបានសម្រេច ជាសេចក្តីពិតឲ្យប្រាកដជាក់នៅឡើយ។ ទោះបីជាលោកិយនេះ បង្រៀនយើងឲ្យជឿតែលើអ្វីៗដែលយើងអាចមើលឃើញក្តី តែដោយជំនឿដ៏ពិត នោះសូមមើលលើសេចក្តីសន្យា និងនគរព្រះដែលមាននៅ លើសពីអ្វីដែលអាចមើលឃើញចុះ។

៧-១២ ជំនឿសម្រាលចេញមកនូវការស្តាប់បង្គាប់។ ក្នុងនាមជាអ្នកដែលមានជំនឿលើព្រះ និងសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ លោកណូអេបានសង់ទូកមួយ លោកអ័ប្រាហាំបានចាកចេញពីស្រុកកំណើត ទៅរស់នៅជាអ្នកសំណាក់ ហើយនាងសារ៉ាបានរស់នៅ ជាមួយនឹងបុរសដែលគ្មានកូនម្នាក់ ដោយស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូល។ ជំនឿដែលមិននាំទៅរកការស្តាប់បង្គាប់ ជាជំនឿស្លាប់ (យ៉ាកុប ១:១៧)។ តើជីវិតអ្នកបញ្ជាក់ថា ជំនឿរបស់អ្នកនៅរស់ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ *សុភាសិត ២២-២៤*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្តាប់បង្គាប់ដោយជំនឿ ជាមួយនឹងក្តីសង្ឃឹមលើសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# ស្រុកនៃស្ថានសួគ៌
២០ ព្រហ.	**ហេព្រើរ ១១:១៣-២២**

<u>គិត និង ស្វែងយល់</u>

ជំនឿដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយលោកអ័ប្រាហាំ នាងសារ៉ា លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប ជាជំនឿមួយដែលអនុញ្ញាតឲ្យពួកគាត់ រស់នៅក្នុងនាមជាអ្នកសំណាក់លើផែនដី ដោយសង្ឃឹមដល់លំនៅនៃស្ថានសួគ៌របស់ពួកគាត់វិញ (ខ ១៣-១៦)។ លោកអ័ប្រាហាំបានទុកចិត្តទាំងស្រុង លើសេចក្ដីសន្យាព្រះ។ ជំនឿគាត់ដែលថា បើគាត់ថ្វាយអ៊ីសាកដល់ព្រះ ព្រះនឹងប្រោសកូនគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនោះ ក៏មកពីជំនឿដែរ (ខ ១៧-១៩)។ លោកអ៊ីសាក លោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូសែបបានបង្រៀនកូនៗ និងកូនចៅរបស់ពួកគាត់ ដែលជាព្រះពរ និងជាមរតកថា សេចក្ដីសន្យាព្រះនឹងត្រូវបានសម្រេច។ លោកយ៉ាកុបមានប្រាថ្នាចង់ស្លាប់ ដោយឲ្យគេយកសពគាត់ ទៅបញ្ចុះនៅក្នុងស្រុកកាណាន បន្ទាប់ពីគាត់ស្លាប់ទៅ ហើយក៏បានឱនក្រាបចុះថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះ នៅលើគ្រែគាត់ទៅ (លោកុ. ៤៧:៣០-៣១)។ លោកយ៉ូសែបក៏បានសុំពួកអ៊ីស្រាអែល ឲ្យយកឆ្អឹងគាត់ទៅជាមួយ ពេលពួកគេចាកចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទផងដែរ (ខ ២០-២២)។

<u>តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?</u>

១៣-១៦ មនុស្សនៃជំនឿបានរស់នៅ ជាអ្នកសំណាក់នៅលើផែនដីនេះ ដោយស្ម័គ្រពីចិត្ត។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែពួកគាត់បានស្វែងរកនគរ ដែលព្រះបានបម្រុងទុកឲ្យ គឺជាស្រុកកំណើតនៅស្ថានសួគ៌។ ការនេះមិនមែនមានន័យថា ពួកគាត់បោះបង់ចោល ហើយចាកចេញពីលោកិយនោះទេ ប៉ុន្តែ គឺពួកគាត់បានរស់នៅ ក្នុងរបៀបដែលបដិសេធលោកិយ ដែលលោកិយនោះបានបដិសេធការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះវិញ។ ក៏ព្រោះតែ យើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅទីកន្លែងមួយផ្សេងទៀត ដូច្នេះ យើងមិនមែនជាអ្នកសំណាក់ទេ ប៉ុន្តែ យើងជាអ្នកសំណាក់ ដែលរស់នៅពីគេវិញទេតើ។

២០-២២ ជំនឿកំពុងតែឆ្លងចុះ ទៅរកសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ។ បើទោះបីជា ការនោះរួមបញ្ចូលការរស់នៅ ដូចជាអ្នកសំណាក់ក្ដី ក៏មនុស្សនៃជំនឿបានហុចឲ្យនូវព្រះពរ និងសេចក្ដីប្រាថ្នាចង់ស្លាប់ ដែលអាចឲ្យកូនៗ និងកូនចៅរបស់ពួកគាត់ ទទួលបានសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ទុកជាមរតកដែរ។ តើអ្នកជាឪពុកម្ដាយរបស់កូនៗ ឬជាអ្នកបង្ហាត់បង្ហាញ ដែលហុចឲ្យនូវព្រនង់នៃជំនឿ ឬទេ? តើអ្នកបានទទួលសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ *សុភាសិត ២៥-២៧*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអង្គអើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យរស់នៅដូចជាអ្នកសំណាក់ ដែលដើរតាមរបៀបបរិសុទ្ធជាមួយនឹងសេចក្ដីសង្ឃឹមនៃការរីករាយ នឹងសេចក្ដីសម្រាករបស់ទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**ការសម្រេចចិត្តដោយជំនឿ**
២១ សុក្រ	**ហេព្រើរ ១១:២៣-៣១**

គិត និង ស្វែងយល់

ជាជាងភ័យខ្លាចនឹងគ្រោះថ្នាក់ ដែលប្រឈមនៅក្នុងស្រុកអេស៊ីព្ទ ឪពុកម្ដាយលោកម៉ូសេបានលាក់ម៉ូសេទុក ដោយទុកចិត្តលើផែនការព្រះ ដែលជាអាថ៌កំបាំងទាំងស្រុង សម្រាប់ពួកគាត់។ លោកម៉ូសេបានទុកចិត្តលើផែនការព្រះ ដែលលើសជាងការស្រមៃគិត លើសជាងជីវិតដែលគ្មានកង្វល់ ដែលត្រូវបានធានា ហើយបានចែករំលែកទុក្ខលំបាករបស់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែល។ ពេលពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានស្ដាប់បង្គាប់ តាមរាជបញ្ជារបស់ព្រះ ដែលឲ្យពួកគេ "រលាស់ឈាមតាមទ្វារ" នោះព្រះបានរំដោះពួកគេ ចេញពីការជំនុំជម្រះ ដែលទ្រង់បានទម្លាក់មកលើស្រុកអេស៊ីព្ទ។ ពេលពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលស្ដាប់បង្គាប់ដោយជំនឿ ព្រះបានដឹកនាំពួកគេ ដោយពុះញែកសមុទ្រក្រហម ហើយទ្រង់ផ្ទាល់បានបំផ្លាញក្រុងយេរីខូរ។ នាងរ៉ាហាបជាស្រីសំផឹង បានទុកចិត្តលើផែនការព្រះ ទោះបីជា នាងជាមនុស្សម្នាក់នៃក្រុងយេរីខូរ ដូច្នេះ នាងត្រូវបានសង្គ្រោះ ពេលក្រុងយេរីខូរត្រូវបានបំផ្លាញ (ខ ២៣-៣១)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៣-៣១ ជីវិតនៃជំនឿ នាំយើងឆ្ពោះទៅកាន់សេចក្ដីសង្គ្រោះ និងជ័យជម្នះ។ ដោយជំនឿ លោកម៉ូសេ និងពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានរត់គេចពីស្រុកអេស៊ីព្ទ។ ដោយជំនឿ លោកយ៉ូស្វេ និងពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានចូលទៅស្រុកកាណាន ហើយដោយជំនឿ នាងរ៉ាហាបបានជៀសផុតពីសេចក្ដីហិនវិនាស។ មានពេលខ្លះ ជាពេលដែលគួរឲ្យខ្លាចក្នុងការរស់នៅ ស្របតាមគោលការណ៍នៃជំនឿ ប៉ុន្តែ ជំនឿនឹងមិនក្បត់យើងទេ។ ការនេះក៏ព្រោះតែព្រះជាអ្នកប្រទានរង្វាន់។

២៣, ២៧ មនុស្សនៃជំនឿ ប្រព្រឹត្តទាស់នឹងការបញ្ជាទុច្ចរិតរបស់ពួកមានអំណាច និងប្រឆាំងនឹងការផ្ដាច់ការ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែយើងអាចយកឈ្នះសេចក្ដីភ័យខ្លាច ពេលយើងពឹងផ្អែកលើព្រះ ដែលមើលមិនឃើញ (ទំនុកដំកើង ៥៦:៤,១១)។ ចូរយើងក្រោកប្រឆាំងទាស់ នឹងមនុស្សជំនាន់នេះ ដែលបង្រៀនយើងមិនឲ្យស្ដាប់បង្គាប់ តាមព្រះបន្ទូលព្រះ ហើយប្រព្រឹត្តដោយគ្មានចិត្តមេត្តា ចំពោះអ្នកដទៃ។ ភាពក្លាហានកើតចេញពីជំនឿ។

អានគម្ពីរ ៖ សុភាសិត ២៨-៣១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យក្រោកឡើង ទាស់នឹងអំណាចទុច្ចរិតរបស់លោកិយ ហើយទទួលជ័យជម្នះ និងសេចក្ដីសង្គ្រោះដោយជំនឿផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**កិច្ចការនៃជំនឿ**
២២ សៅរ៍	**ហេព្រើរ ១១:៣២-៤០**

គិត និង ស្វែងយល់

មានស្មរបន្ទាល់រាប់មិនអស់ ដែលបានរស់នៅដោយជំនឿ។ ចំណោមពួកគាត់ មានមនុស្សល្បីឈ្មោះមួយចំនួន ដូចជាស្តេច ពួកចៅហ្វាយ និងពួកហោរា។ ពួកគាត់បានសម្រេចកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងសម្បើមដោយជំនឿ (ខ ៣២-៣៤)។ ក៏មានមនុស្សដែលគ្មានឈ្មោះជាច្រើន ដែលបានទ្រាំទ្រដោយស្ងៀមស្ងាត់ដោយជំនឿដែរ ខណៈពេលកំពុងរងការបៀតបៀន និងការគៀបសង្កត់យ៉ាងលំបាក ដូចជាអ្នកប្តូរជីវិតដើម្បីជំនឿក្តី។ ដោយសារជំនឿរបស់ពួកគាត់ ពួកគាត់ត្រូវបានគេដកខ្លួន ចេញពីកន្លែងសុខស្រួលនៃជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ហើយត្រូវគេបណ្តេញចេញទៅភ្នំ ត្រូវគេបៀតបៀន និងធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងព្រៃផ្សៃ គ្រប់បែបយ៉ាង។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគាត់នៅតែមិនស៊ុំគ្រលំ ឬបង់ចោលជំនឿរបស់ពួកគាត់ឡើយ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែពួកគាត់មានជំនឿលើ "ជីវិតដែលប្រសើរ" ជាជីវិតដ៏ល្អឥតខ្ចោះ បន្ទាប់ពីរស់ឡើងវិញ។ ទោះបីជា មនុស្សទាំងនេះមិនបានជួបព្រះយេស៊ូវ ដែលជាការសម្រេច នៃសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះក្តី ក៏ពួកគាត់មិនចុះចាញ់នឹងជំនឿរបស់ពួកគាត់ដែរ ប៉ុន្តែ បានស្តាប់បង្គាប់តាមរហូតដល់ទីបញ្ចប់វិញ (ខ ៣៥-៤០)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣២-៤០ ជំនឿនាំយើងទៅក្នុងទិសដៅផ្សេងៗ។ ជំនឿអាចជួយយើងឲ្យរួចផុតពីគ្រោះថ្នាក់ ឬយកឈ្នះមនុស្សអាក្រក់បាន ប៉ុន្តែ វាក៏អាចធ្វើឲ្យយើងធ្លាក់ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ឬត្រូវគេបៀតបៀនដែរ។ ជំនឿមិនត្រូវបានកំណត់ដោយលទ្ធផលទេ។ អ្វីដែលសំខាន់គឺថា តើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត ដែលយើងបានធ្វើនោះ ពឹងផ្អែកលើជំនឿចំពោះសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ឬអត់វិញ។ ជោគជ័យដែលទទួលបានមក ដោយបែរខ្នងយើងទៅលើសេចក្តីសន្យាព្រះ ហើយពន់រែកការប្រព្រឹត្តទុច្ចរិតនោះ ជាភាពគ្មានជំនឿ។ ការបរាជ័យ ដែលជាផលចេញពីការដេញតាមសេចក្តីសន្យាព្រះ គឺជាជំនឿវិញ។

៣៩-៤០ យើងចែកចាយជីវិត ដែលបានបង្ហាញដោយពួកអយ្យកោនៃជំនឿរបស់យើង ក្នុងន័យថាយើងក៏មិនទាន់ទទួលបានអ្វី ដែលបានសន្យាដែរ។ ទោះមិនបានធ្វើជាស្មរបន្ទាល់ អំពីការសម្រេចនៃសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះក្តី ចូរយើងនឹកចាំពីជំនឿ នៃអស់អ្នកដែលបានរស់នៅដោយសង្ឃឹម និងការជឿជាក់ចុះ។ ចូរយើងបន្តរស់នៅដោយជំនឿ ដោយសង្ឃឹម ក្នុងការទទួលបានការសម្រេច នៃការសន្យារបស់ព្រះ ជាមួយនឹងជំនឿរបស់ពួកអយ្យកោយើងចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ សាស្តា ១-៣

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអង្គអើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យរស់នៅ ដោយដើរតាមផ្លូវនៃជំនឿរបស់ពួកអយ្យកោរបស់យើងខ្ញុំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

ការអនុវត្ត

ការអធិស្ឋាន

កក្កដា
២៣ អាទិត្យ

ការប្រណាំងនៃជំនឿ

ហេព្រើរ ១២:១-១៣

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកអ្នកជឿ ដូចជាពួកអត្តពលិកដែលកំពុងរត់ប្រណាំងអញ្ចឹង។ មានគោលដៅច្បាស់លាស់។ ក៏ព្រោះតែ ព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចប់ការប្រណាំងជាមុន ហើយគង់នៅខាងស្ដាំនៃបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ នោះយើងក៏អាចឈរនៅមុខបល្ល័ង្កនោះ ដោយដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ រហូតដល់ទីបញ្ចប់បានដែរ។ “បន្ទុក” និង “អំពើបាប” ជាឧបសគ្គ ដែលរារាំងដល់ដំណើរការរបស់យើង ក្នុងការប្រណាំង។ ការប្រណាំងនៃជំនឿ ជាដំណើរនៃការអត់ធ្មត់ដ៏លំបាក និងនឿយហត់មួយ។ ទោះជាយ៉ាងណា យើងត្រូវបានសាទរពីអ្នករត់ប្រណាំង ដែលបានរត់មុនយើង និងត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដោយព្រះអម្ចាស់ ដែលបានបញ្ចប់ការប្រណាំងនោះផង។ ម្ល៉ោះហើយ យើងត្រូវតែក្រោកឡើង ដោយលើកដៃដែលស្រពន់នោះ ហើយពង្រឹងជង្គង់ដែលស្លុតរបស់យើង ព្រមទាំងរត់ទៅលើផ្លូវត្រង់នៃជំនឿបន្តទៀត (ខ ១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

៥-១១ ព្រះវាយផ្ចាលដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់។ ដូចទៅនឹងសេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏ស្មោះត្រង់របស់ឪពុកម្ដាយចំពោះកូន ដែលត្រូវបានស្ដែងចេញ តាមរយៈពាក្យលើកទឹកចិត្ត ចំពេលការវាយផ្ចាល និងកិច្ចការនៃការលះបង់នោះ សេចក្ដីស្រឡាញ់ដែលព្រះបានបង្ហាញដល់យើង ក៏បែបដូច្នោះដែរ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែព្រះស្រឡាញ់យើងជាពិត ដែលទ្រង់ប្រើការវាយផ្ចាលដ៏ឈឺចាប់ បន្ថែមលើបន្ទូលនូវពាក្យរីករាយផងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១, ១២-១៣ យើងត្រូវផ្ទេរបន្ទុករបស់យើង ហើយចោលអំពើបាប។ បើយើងបន្ថែមបន្ទុករបស់យើង ហើយចូលរួមគំនិតជាមួយអំពើបាប ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេចក្ដីលោភរបស់យើងនោះ យើងនឹងជំពប់ដួល នៅក្រោមទម្ងន់នៃបន្ទុកដ៏ធ្ងន់របស់យើង ហើយចំណងនៃអំពើបាប នឹងនាំយើងជាក់ជាមិនខាន។ តើបន្ទុកអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកអាចលែលកទម្លាក់ចោល និងអំពើបាបអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកត្រូវកាត់ចោលជាដាច់ខាតនោះ? ចូរយើងសម្រាលទម្ងន់របស់យើង ហើយរត់ចុះរកផ្លូវទៀងត្រង់ នៅលើបន្ទាត់ត្រង់មួយចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ *សាស្តា ៤-៦*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យបញ្ចប់ដោយអំណត់លើផ្លូវនៃជំនឿ ដែលទ្រង់បានយាងទៅមុនផងចុះ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិដ្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**ចូរដេញតាមសេចក្ដីមេត្រី និងភាពបរិសុទ្ធចុះ**
២៤ ចន្ទ	**ហេព្រើរ ១២:១៤-២៩**

គិត និង ស្វែងយល់

ដើម្បីមើលឃើញព្រះបាន យើងត្រូវតែបរិសុទ្ធ។ ម្ល៉ោះហើយ ភាពបរិសុទ្ធគឺជាគ្រឹះ ដែលទ្រទ្រង់ជីវិតនៃជំនឿ។ ទោះយ៉ាងណា វាមិនត្រូវបញ្ចប់ត្រឹមនោះឡើយ។ គោលដៅជីវិតនៃជំនឿដ៏ធំជាង នោះលើសពីបុគ្គលម្នាក់ៗ សម្រេចបាននូវសេចក្ដីមេត្រី និងភាពបរិសុទ្ធក្នុងសហគមន៍ទៀត (ខ ១៤-១៧)។ ពួកអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានជំនុំជម្រះ ចំពោះអំពើបាប នៃការរក្សាអាសនៈរូបព្រះទុក ដោយភ្ជាប់ខ្លួនទៅនឹងសេចក្ដីកំផិត និងបោះចោលសេចក្ដីយុត្តិធម៌ ដើម្បីតែប្រាក់។ ពួកអ្នកជឿនៅក្នុងពួកជំនុំ ដែលបានចូលក្នុងសេចក្ដីសញ្ញាដ៏ធំជាងពួកអ៊ីស្រាអែល នឹងត្រូវបានជំនុំជម្រះកាន់តែខ្លាំងជាងនេះ បើពួកគេបោះចោលជីវិតនៃជំនឿរបស់ពួកគេនោះ (ខ ១៨-២៩)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៤-១៧ ការប្រណាំងនៃជំនឿ តម្រូវឲ្យយើងទៅដល់ទីសម្រាកជាមួយគ្នា ជាជាងការទៅដល់ទីនោះដោយខ្លួនឯង។ ម្ល៉ោះហើយ យើងមិនអាចឈានទៅមុខបានឡើយ ខណៈដែលយើងបង្កជម្លោះជាមួយអ្នកជិតខាងរបស់យើង ហើយមិនអើពើដល់អស់អ្នក ដែលបានជំពប់ដួលទាំងនោះ។ ជាជាងដេញតាម ដើម្បីក្លាយជាអ្នកទីមួយនោះ ចូរយើងរស់នៅជាអ្នកជិតខាងល្អ ចំពោះអស់អ្នកទន់ខ្សោយ ទោះបីជាយឺតយ៉ាវក៏ដោយចុះ។

១៨-២៩ អស់អ្នកដែលចុះចាញ់ នឹងត្រូវបានជំនុំជម្រះ។ ព្រះដឹកនាំរាស្ត្រទ្រង់ទៅភ្នំស៊ីយ៉ូន ជាទីសម្រាកនៅស្ថានសួគ៌ដែលអាចចូលបាន ដោយការរត់ប្រណាំងនៃជំនឿ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវតែប៉ុណ្ណោះ។ ទីនោះជានគរដែលមានសុវត្ថិភាព រួចពីការជំនុំជម្រះ ដែលដូចជាទូករបស់លោកណូអេអញ្ចឹង។ បើយើងបោះចោលការប្រណាំង ហើយរស់នៅដោយសុខស្រួលក្នុងលោកិយនេះ ក៏ព្រោះតែ ផ្លូវនៃជំនឿពិបាកពេក នោះយើងនឹងមិនអាចទ្រាំទ្រ នឹងគ្រានៃការជំនុំជម្រះ ដែលនឹងអង្រួនលោកិយនេះបានទេ។

អានគម្ពីរ ៖ សាស្តា ៧-៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យដោះឫស នៃភាពល្វីងជូរចត់នៅក្នុងសហគមន៍ ហើយឲ្យដើរទៅផ្លូវនៃជំនឿជាមួយគ្នាផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	ការថ្វាយបង្គំនៃជីវិតប្រចាំថ្ងៃ
២៥ អង្គារ	ហេព្រើរ ១៣:១-១៧

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ និយាយអំពីការផ្ដល់ជំនួយ ការចែករំលែកការឈឺចាប់របស់អ្នកដទៃ អំពើកំផិត និងការផ្សេងទៀត ដែលត្រូវប្រយ័ត្នទាក់ទងនឹងរឿងប្រាក់កាស ដោយផ្អែកលើសេចក្ដីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន។ អ្នកសរសេរបន្តដោយការព្រមានមួយ ទៅនឹងអាកប្បកិរិយា ចំពោះអ្នកដឹកនាំក្នុងពួកជំនុំ និងការបង្រៀនខុសឆ្គង (ខ ១-១០)។ បើយើងស្វែងរកភាពសុខស្រួល តែលើរបស់ខាងលោកិយ ដើម្បីជៀសផុតពីការរងទុក្ខលំបាក នោះគ្មានសេចក្ដីសង្ឃឹមសម្រាប់យើងទេ។ យើងអាចសម្រេចបានសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដោយគ្រាន់តែ ដើរទៅក្រៅជំរុំជាមួយនឹងព្រះយេស៊ូវ ហើយចាប់ផ្ដើមដំណើរនៃជំនឿប៉ុណ្ណោះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទ ជាពួកអ្នកដែលសរសើរតម្កើងព្រះគ្រីស្ទ ដោយអស់អំពីកម្លាំងរបស់ពួកគេ នៅក្រៅជំរុំ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះ ដោយថ្វាយជីវិតរបស់ពួកគេ ទុកជាតង្វាយផង (ខ ១១-១៧)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-៣, ១៦ ជីវិតនៃជំនឿ មានន័យថា ការថ្វាយបង្គំតាមរយៈជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង។ ការទទួលស្វាគមន៍ពួកអ្នកសំណាក់ និងការនឹកចាំអ្នកដែលត្រូវបានគេដាក់គុក ឬត្រូវបានគេបៀតបៀន គឺជាគំរូនៃការថ្វាយបង្គំ ដែលបម្រើព្រះគ្រីស្ទ ហើយក៏សម្ដែងចេញនូវសិរីល្អរបស់ព្រះផង។ ការបដិសេធអ្នកសំណាក់ដែលបានមកស្វែងរកសេរីភាព ហើយការមិនអើពើ នឹងការរងទុក្ខលំបាករបស់អស់អ្នកទន់ខ្សោយ ហើយក៏រងទុក្ខដោយអយុត្តិធម៌ នោះនឹងស្ដែងឲ្យឃើញជាសាធារណៈ អំពីការថ្វាយបង្គំដ៏គួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម ចំពោះព្រះ។

៩-១៤ ផ្លូវនៃការរងទុក្ខលំបាក គឺជាផ្លូវនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ។ ព្រះយេស៊ូវបានបំពេញនូវសេចក្ដីសង្គ្រោះ ដោយចេញទៅក្រៅជំរុំ ហើយទ្រាំទ្រនឹងការរងទុក្ខលំបាកនោះ។ បើយើងស្វែងរកភាពសុខស្រួល នូវអ្វីដែលមានស្រាប់នោះ យើងប្រហែលជាអាចគេចផុតពីការរងទុក្ខលំបាក មួយគ្រាបានមែន ប៉ុន្តែ យើងនឹងមិនអាចគេចផុតពីការបំផ្លាញ នៅចុងក្រោយបានឡើយ។ ចូរយើងបោះបង់នូវទំនៀមទម្លាប់រឹងចចេស និងរបៀបរស់នៅ ដែលស្រដៀងនោះចោល រួចដើរចេញពីជំរុំ ហើយចាប់ផ្ដើមការប្រណាំងនៃជំនឿម្ដងទៀតចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ *សាស្តា ១០-១២*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យស្វែងរកភាពសុខស្រួល ចំពោះការពិតនាពេលបច្ចុប្បន្នរបស់ទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែ ឲ្យសម្រេចចិត្តដោយជំនឿ ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ទូលបង្គំវិញផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា
២៦ ពុធ

ពាក្យជំរាបសួរ និងពាក្យជូនពរចុងក្រោយ

ហេព្រើរ ១៣:១៨-២៥

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរ បានតាមដានសំណើរសុំការអធិស្ឋាន ដោយអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកអ្នកជឿ។ គាត់អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកអ្នកជឿ ឲ្យបានជាឆាប់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចអនុវត្ត តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ និងដើម្បីឲ្យការងារ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះនោះ ត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងសហគមន៍ដែរ។ ពេលពួកអ្នកជឿបង្ហាញកិច្ចការនៃជំនឿ នោះព្រះនឹងឆ្លើយតបដោយការល្អ (ខ ១៨-២២)។ ជាចុងក្រោយ អ្នកសរសេរ បញ្ជូនដំណឹងបន្តនៃការលែងធីម៉ូថេ ហើយបង្ហាញផែនការ ដើម្បីទៅសួរសុខទុក្ខពួកអ្នកអានសំបុត្ររបស់គាត់ មុនពេលបញ្ចប់សំបុត្រ ជាមួយនឹងពាក្យជំរាបសួរ ពាក្យអធិស្ឋាននៃព្រះពរចុងក្រោយ (ខ ២៣-២៥)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៨-២១ វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកអ្នកជឿ ដើម្បីអធិស្ឋានឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ ជាពិសេស ពួកអ្នកដឹកនាំ ត្រូវតែអធិស្ឋានសម្រាប់សមាជិកពួកជំនុំរបស់ពួកគេ និងពួកអ្នកជឿត្រូវតែអធិស្ឋាន សម្រាប់អ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេដែរ។ មាតិកានៃការអធិស្ឋានទាំងនោះ មិនខុសគ្នាទេ។ ទាំងសងខាងត្រូវអធិស្ឋានឲ្យគ្នា ដើម្បីអនុវត្តតាមព្រះហឫទ័យព្រះ ហើយត្រូវបានគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងព្រះ។ ចូរយើងពិនិត្យមើលការអធិស្ឋានរបស់យើង ដើម្បីឲ្យប្រាកដថា ទាំងនោះមិនមែនជាការអធិស្ឋាន ត្រូវខាងផែនដីដែលមានគោលបំណង ដើម្បីបំពេញតែការលោភលន់របស់យើងប៉ុណ្ណោះ ហើយថា យើងក៏មិនកន្តើយនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃផងដែរ។

២២-២៥ យើងត្រូវបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការចាប់អារម្មណ៍ ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកសរសេរកណ្ឌហេព្រើរបញ្ជាក់ថា សំបុត្ររបស់គាត់គឺ "ខ្លី" ទោះបីជា សំបុត្រនោះវែងក៏ដោយ។ កណ្ឌទាំងមូលនឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ ឲ្យគាត់បង្ហាញពីដួងចិត្តរបស់គាត់ ទាំងស្រុងបានឡើយ។ តើមាននរណាម្នាក់ នៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នក ដែលត្រូវការការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នក ឬទេ? ការចែកចាយសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការលើកទឹកចិត្ត គឺជាភារកិច្ច ដែលព្រះបានប្រគល់ដល់យើងថ្ងៃនេះ។

អានគម្ពីរ ៖ បទចំរៀងសាឡូម៉ូន ១-៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមដឹកនាំការចាប់អារម្មណ៍ទូលបង្គំ ចំពោះអ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យការចាប់អារម្មណ៍នោះ ពង្រីកចូលក្នុងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ដែលបំពេញតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# ក្រុងស៊ីយ៉ូន ជាដើមហេតុនៃការបង្កើត
២៧ ព្រហ.	**ទំនុកដំកើង ៨៧:១-៧**

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានចាប់ធ្វើជាឈ្លើយ ហើយបានខ្ចាត់ខ្ចាយគ្រប់ទីកន្លែង ខណៈដែលក្រុងស៊ីយ៉ូន បានជាប់ដោយការបាក់បែក។ ជំទាស់នឹងផ្ទៃខាងក្រោយនេះ អ្នកលើកកំណាព្យបានច្រៀងអំពីភាពស្រស់ស្អាតនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនរបស់ព្រះ។ ក្រុងស៊ីយ៉ូនជាក្រុងដែលជាទីស្រឡាញ់បំផុតរបស់ព្រះ ហើយជាក្រុងដែលត្រូវបានជាតិសាសន៍ទាំងអស់ កោតសរសើរ។ អ្នកលើកកំណាព្យបានសម្លឹងទៅថ្ងៃដែលក្រុងស៊ីយ៉ូននឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។ នៅថ្ងៃនោះ ជាតិសាសន៍ដែលបានចាប់ពួកសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាឈ្លើយ នឹងប្រជុំគ្នានៅក្រុងស៊ីយ៉ូន។ ព្រះនឹងទទួលពួកគេដោយព្រះទ័យរីករាយ ក្នុងនាមជាប្រជាជននៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ហើយមនុស្សម្នាទាំងអស់ នឹងច្រៀងនៃភាពស្រស់ស្អាតនៃក្រុងស៊ីយ៉ូនជាមួយគ្នា (ខ ១-៧)។

តើព្រះជានរណា?

១-៧ ព្រះជាព្រះអម្ចាស់នៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ជាប្រភពនៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ ប្រជាជន និងព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់។ ក្រុងស៊ីយ៉ូនជាប្រភព(ដើមហេតុ)នៃជីវិត ដែលទន្លេនៃព្រះបន្ទូល ដែលធ្វើឲ្យគ្រប់ការបង្កើតទាំងអស់រស់ឡើងនោះ ហូរចេញមក។ ម្ល៉ោះហើយ អំណាចទាំងអស់ ប្រាជ្ញាទាំងអស់ និងវប្បធម៌ទាំងអស់ អាចបង្ហាញពីសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេបាន នៅពេលដែលពួកវាត្រូវបានជ្រមុជ ដោយព្រះបន្ទូលនៅលើក្រុងស៊ីយ៉ូន។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-៧ ក្រុងស៊ីយ៉ូនជាប្រភព និងជាទីកំណើតដែលយើងត្រូវត្រឡប់ទៅ។ អស់អ្នកដែលដឹងប្រភពនេះ មិនអស់សង្ឃឹមឡើយ ទោះបីពួកគេបានធ្លាក់ចូលក្នុងអន្ទាក់ក៏ដោយ។ ពេលយើងមិនអាចមើលឃើញផ្លូវនៅខាងមុខបាន ចូរយើងចូលទៅចំពោះព្រះនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ដោយស្ងប់ស្ងាត់ចុះ។ ចូរយើងទទួលបានកម្លាំង ពីដើមហេតុនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន ហើយចាប់ផ្តើមជាថ្មីចុះ។ ការធ្វើជញ្ជឹងគិត គឺជាការធ្វើដំណើរប្រចាំថ្ងៃទៅកាន់ និងចេញពីទីក្រុងស៊ីយ៉ូន។

អានគម្ពីរ ៖ បទចំរៀងសាឡូម៉ូន ៥-៨

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យប្រាជ្ញា និងសមត្ថភាពរបស់ទូលបង្គំ នឹងត្រូវបានកែជាថ្មីឡើង ដោយព្រះបន្ទូលដែលហូរចេញពីក្រុងស៊ីយ៉ូនមក។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	**សេចក្ដីអធិស្ឋាននៃការរស់នៅតទល់នឹងសេចក្ដីស្លាប់**
២៨ សុក្រ	**ទំនុកដំកើង ៨៨:១-១៨**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ បានឈរនៅមាត់ច្រាំង នៃស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់។ សូម្បីតែ ពួកមិត្តជិតស្និទ្ធបំផុតរបស់គាត់ ក៏បានចាកចេញពីគាត់ ដែលត្រូវបានគេដេញចេញ ដោយស្ថានភាពរាងកាយដែលមានជំងឺរបស់គាត់ដែរ។ ភាពងងឹត ជាមិត្តតែមួយគត់របស់គាត់ ហើយគាត់បានរង់ចាំតែសេចក្ដីស្លាប់។ អ្នកលើកកំណាព្យបានទួញយំថា ព្រះអម្ចាស់បានបោះបង់គាត់ចោល។ គាត់ស្រែកឡើងថា ព្រះអម្ចាស់បានបំភ្លេច និងបោះបង់គាត់ចោល ហើយក៏ដាក់ទោសគាត់ផង។ ការភ័យខ្លាចនៃសេចក្ដីស្លាប់ បានគ្របសង្កត់លើគាត់ ដូចជាទឹកជំនន់។ រាងកាយគាត់ទន់ខ្សោយ ដោយការភ័យខ្លាច ហើយដោយអារម្មណ៍ថា គាត់គ្មានកន្លែងត្រូវវិលវិញបានទេ។ ការតែមួយគត់ ដែលអ្នកលើកកំណាព្យអាចធ្វើបាន គឺអំពាវនាវជាមួយនឹងកម្លាំងចុងក្រោយរបស់គាត់ ប៉ុណ្ណោះ (ខ ១-១៨)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១, ៩, ១៣ អ្នកលើកកំណាព្យបានតោងជាប់នឹងព្រះ ហើយបានអធិស្ឋានរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ទោះជាមិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះក្ដី ក៏យើងអាចអធិស្ឋានជានិច្ចបានដែរ។ សេចក្ដីអធិស្ឋាន គឺជាផ្លូវនៃជីវិតរបស់អស់អ្នក ដែលផ្ទុកផ្ដាក់ខ្លួនទាំងស្រុង ទៅនឹងការជ្រាបជាមុន និងការយកព្រះទ័យទុកដាក់របស់ព្រះ។

១០-១២ អ្នកលើកកំណាព្យ ដែលនៅចំពោះមុខនៃសេចក្ដីស្លាប់ ដែលជិតមកដល់ បានបង្ហាញពីមូលហេតុដែលគាត់គួររស់នៅ។ គាត់នៅតែមានការសរសើរតម្កើងព្រះ ហើយប្រាថ្នាចង់ចែកចាយសេចក្ដីស្រឡាញ់ព្រះ ទៅដល់មនុស្សដទៃទៀតដែរ។ ការនេះក៏ជាមូលហេតុ ដែលគាត់បានស៊ូទ្រាំដល់ចំណុចនេះ ដោយមិនបង់ចោលក្ដីសង្ឃឹមឡើយ។ ជីវិតនៃអ្នកជឿម្នាក់ មានការរស់នៅដោយការយល់ច្បាស់ពីគោលបំណងរបស់ខ្លួន សម្រាប់ការរស់នៅ ជាជាងគ្រាន់តែរស់នៅ ដោយឥតគំនិតជារៀងរាល់ថ្ងៃនោះវិញ។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ១-៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យជួបនឹងទ្រង់ ដែលយកព្រះទ័យទុកដាក់ សម្រាប់អស់អ្នកដែលរងទុក្ខ ហើយក៏អធិស្ឋានសម្រាប់យើងខ្ញុំ ចំពេលដែលមានទុក្ខលំបាកផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	## ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់
២៩ សៅរ៍	**ទំនុកដំកើង ៨៩:១-១៨**

តិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យបានលន់តួថា សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ បានស្ថិតស្ថេរនៅ "ជារៀងរាបតទៅ" "នៅលើស្ថានសួគ៌"។ ព្រះបានសន្យាថា នឹងបង្កើតពូជរបស់ដាវីឌជារៀងរហូតដោយសេចក្តីសប្បុរស និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ អ្នកលើកកំណាព្យបានពណ៌នាថា ព្រះជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងជាអ្នកចម្បាំងដ៏ខ្លាំងក្លានៃផែនដីនេះ (ខ ១-១៣)។ ព្រះបានបង្កើតសព្វសារពើ ហើយគ្រប់គ្រងពិភពលោកនេះ ដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌ សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីស្មោះត្រង់។ នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់ មនុស្សម្នាបានរីករាយ។ ពួកគេបានស្រែកហ៊ោកញ្ជ្រៀវចំពោះការគ្រប់គ្រងដ៏សុចរិត និងការយកព្រះទ័យទុកដាក់របស់ទ្រង់ ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយបានអរសប្បាយ ដោយកាន់ស្នែងនៃជ័យជម្នះ (ខ ១៤-១៨)។

តើព្រះជានរណា?

៨-១០ ព្រះជាអ្នកចម្បាំង ដែលបំផ្លាញអំណាចនៃភាពវឹកវរ។ ព្រះដាក់ទោសលើពួកពលអាក្រក់ដែលប្រឆាំងទាស់នឹងលំដាប់នៃការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ហើយធ្វើឲ្យរូបអង្គទ្រង់មិនត្រឹមត្រូវ។ ជាជាង ការសង្ស័យលើអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ ក៏ព្រោះតែអំណាចដែលប្រឆាំងទាស់នឹងទ្រង់ ចូរយើងរៀនពីរបៀបទទួលស្គាល់អធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ នៅពេលយើងរស់នៅក្នុងចំណោមការបង្កើតរបស់ទ្រង់ដែលសរសើរទ្រង់ចុះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៣-១៨ ភាពត្រឹមត្រូវ និងសេចក្តីយុត្តិធម៌ គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ ហើយប្រទានមកមនុស្ស ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់នូវហេតុផល ដើម្បីច្រៀងសរសើរតម្កើងទ្រង់បាន។ ម្ល៉ោះហើយ អស់អ្នកដែលបម្រើព្រះទុកជាស្តេច នោះរីករាយនឹងសុភមង្គល និងអំណរដ៏ពិតបាន។ បើយើងអាចកាន់តាមសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ បើទោះបីជា ក្នុងស្ថានភាពដែលសុភមង្គល ត្រូវបានគំរាមកំហែងក៏ដោយ ក៏យើងអាចស៊ូទ្រាំនឹងការពិតណាមួយនោះបានដែរ។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៤-៦

***អធិស្ឋាន ៖** ឱ ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់អើយ សូមគ្រប់គ្រងពិភពលោកដែលទ្រង់បានបង្កើតនេះ ដោយសេចក្តីយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	ព្រះនៃសេចក្ដីសន្យា
៣០ អាទិត្យ	ទំនុកដំកើង ៨៩:១៩-៣៧

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ បានលើកឡើងពីសេចក្ដីសន្យារបស់ព្រះ ពីចាស់បុរាណ។ ព្រះបានសន្យាការជាច្រើនដល់ដាវីឌ ហើយបានប្រកាសថា ទ្រង់ប្រាកដជានឹងរក្សាសេចក្ដីសន្យាទាំងនោះ ជារៀងរាបតទៅគ្រប់គ្រាទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ (ខ ១៩-២៩)។ ទោះយ៉ាងណា មានលក្ខខណ្ឌមួយសម្រាប់សេចក្ដីសន្យាទាំងនេះ។ ដាវីឌ និងពូជពង្សរបស់ទ្រង់ ត្រូវរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ដើម្បីទទួលបានផលពីសេចក្ដីសន្យាទាំងនេះ។ ព្រះបានព្រមានថា បើពួកគេបំពានបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ នោះទ្រង់នឹងជំនុំជម្រះពួកគេយ៉ាងតឹងរ៉ឹង។ ទោះជាយ៉ាងណា ជាដំបូង ព្រះនឹងមិនដែលបំបាក់ ឬបញ្ច្រាស់សេចក្ដីសន្យារបស់ទ្រង់ឡើយ (ខ ៣០-៣៤)។

តើព្រះជានរណា?

២៨, ៣៣-៣៥ ព្រះទ្រង់ពិតត្រង់ ដល់ពួកអ្នកទទួលសេចក្ដីសន្យារបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ស្មោះត្រង់ផងដែរ។ ជំនឿ គឺជាការឆ្លើយតបដ៏ត្រឹមត្រូវ ទៅនឹងសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ ហើយសេចក្ដីស្រឡាញ់ គឺជាការឆ្លើយតបដ៏ត្រឹមត្រូវ ទៅនឹងសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ តើអ្នកកំពុងឆ្លើយតបដោយចិត្តស្មោះ និងស្មោះត្រង់ទៅនឹងព្រះ ដែលបានជឿលើយើង ហើយបានស្រឡាញ់យើងជាមុន ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣០-៣២ ដូចទៅនឹងការហាមឃាត់ ដែលត្រូវបានប្រទានដល់មនុស្សជាតិជាលើកដំបូង ជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការរីករាយនឹងព្រះពរ នៅក្នុងសួនច្បារអេដែននោះ រាស្ត្ររបស់ព្រះក៏ត្រូវស្ដាប់បង្គាប់ តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ដើម្បីទទួលបានព្រះពរ នៃសេចក្ដីសន្យារបស់ទ្រង់ផងដែរ។ តើសេចក្ដីសន្យាអ្វីខ្លះ ដែលព្រះបានសន្យានឹងអ្នក? តើជីវិតបែបណាដែលអ្នកគួររស់នៅ ដើម្បីរីករាយនឹងព្រះពរ ដែលបានសន្យានោះ?

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៧-៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយនឹកចាំថា ព្រះអង្គមិនដែលខាននឹងស្មោះត្រង់ នោះសូមជួយទូលបង្គំឲ្យរស់នៅ ដូចជាកូនរបស់ទ្រង់ម្នាក់ ដែលស្មោះត្រង់នឹងសេចក្ដីសន្យាផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

កក្កដា	# ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមយាងត្រឡប់មក
៣១ ចន្ទ	**ទំនុកដំកើង ៨៩:៣៨-៥២**

គិត និង ស្វែងយល់

អ្នកលើកកំណាព្យ ត្រូវបានប្រឈមដោយស្ថានភាពមួយ ដែលធ្វើឲ្យគាត់ជឿថា សេចក្តីសន្យាដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះ ត្រូវបានបញ្ចប់។ រាជវង្សរបស់ស្តេចដាវីឌត្រូវបានដួលរលំ អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានបំផ្លាញ ហើយពួកខ្មាំងសត្រូវបានសើចឡក (ខ ៣៨-៤៥)។ អ្នកលើកកំណាព្យ បានអំពាវនាវរកព្រះ។ គាត់បានទូលសុំអង្វរ ឲ្យព្រះអត់ទោសដល់អ៊ីស្រាអែល ហើយនៅជាមួយពួកគេម្តងទៀត។ គាត់បានអធិស្ឋានទូលសុំព្រះ ឲ្យនឹកចាំសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ ក្នុងការតាំងរាជវង្សរបស់ដាវីឌ ជារៀងរាបដរាប ហើយជំនុំជម្រះពួកខ្មាំងសត្រូវ ដែលជាន់ឈ្លី និងមើលងាយដល់រាជវង្សរបស់ដាវីឌ។ អ្នកលើកកំណាព្យ បានបញ្ចប់ទំនុកតម្កើងរបស់គាត់ ដោយតាំងចិត្តសរសើរតម្កើងព្រះ "ជារៀងរាបតទៅ" នៅគ្រប់ស្ថានភាព (ខ ៣៦-៥២)។

តើព្រះជានរណា?

៣៨-៤៥ ព្រះបានលះចោលនូវសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ ហើយបានដកចេញនូវអធិបតេយ្យភាពនៃរាជវង្សរបស់ដាវីឌ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែពួកគេបានឈប់ទទួលស្គាល់ព្រះ ជាព្រះអម្ចាស់ជាមុន។ ពួកគេបានរស់នៅតាមបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ដោយជឿថា ការជំនុំជម្រះមិនសមទំនងទាល់តែសោះ អញ្ចឹងហើយទើបការជំនុំជម្រះដែលមិនសមទំនងនោះ ត្រឡប់ជាការពិត។ ចូរយើងកុំគិតសើៗ ចំពោះការព្រមាននៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះឡើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤៦-៥១ សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នកលើកកំណាព្យ មិនមែនជាសេចក្តីអធិស្ឋានត្អូញត្អែរ ទាស់នឹងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះទេ។ គាត់កំពុងជំទាស់ថា ទោះជាការជំនុំជម្រះសមនឹងទទួលបានក្តី ប៉ុន្តែ ការជំនុំជម្រះដែលពួកគេបានទទួលរួចហើយ សមល្មមហើយ។ គាត់បានទូលសុំអង្វរដល់ព្រះ ឲ្យនឹកចាំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលទ្រង់មានចំពោះដាវីឌកាលពីដើមដំបូង។ តើអ្នកកំពុងអធិស្ឋាន សម្រាប់ពួកជំនុំនៅប្រទេសកម្ពុជា យ៉ាងដូចម្តេច?

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ១០-១២*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា បើទ្រង់ជំនុំជម្រះសេចក្តីល្ងង់ខ្លៅរបស់យើងខ្ញុំ នោះក៏សូមទ្រង់នឹកចាំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ហើយសូមស្តារយើងខ្ញុំឡើងវិញម្តងទៀតផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………

កាលវិភាគប្រចាំខែសីហា *August 8*

អាទិត្យ	ចន្ទ	អង្គារ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍
		1 លេវីវិន័យ ១៨:១-១៨	2 លេវីវិន័យ ១៨:១៩-៣០	3 លេវីវិន័យ ១៩:១-១៨	4 លេវីវិន័យ ១៩:១៩-៣៧	5 លេវីវិន័យ ២០:១-១៦
6 លេវីវិន័យ ២០:១៧-២៧	7 លេវីវិន័យ ២១:១-១៥	8 លេវីវិន័យ ២១:១៦-២២:៩	9 លេវីវិន័យ ២២:១០-៣៣	10 លេវីវិន័យ ២៣:១-១៤	11 លេវីវិន័យ ២៣:១៥-២៥	12 លេវីវិន័យ ២៣:២៦-៤៤
13 លេវីវិន័យ ២៤:១-២៣	14 លេវីវិន័យ ២៥:១-២២	15 លេវីវិន័យ ២៥:២៣-៣៨	16 លេវីវិន័យ ២៥:៣៩-៥៥	17 លេវីវិន័យ ២៦:១-១៣	18 លេវីវិន័យ ២៦:១៤-២៦	19 លេវីវិន័យ ២៦:២៧-៣៩
20 លេវីវិន័យ ២៦:៤០-៤៦	21 លេវីវិន័យ ២៧:១-១៥	22 លេវីវិន័យ ២៧:១៦-៣៤	23 ១ថែស្សាឡូនីច ១:១-១០	24 ១ថែស្សាឡូនីច ២:១-១៦	25 ១ថែស្សាឡូនីច ២:១៧-៣:១៣	26 ១ថែស្សាឡូនីច ៤:១-១២
27 ១ថែស្សាឡូនីច ៤:១៣-៥:១១	28 ១ថែស្សាឡូនីច ៥:១២-២៨	29 ២ថែស្សាឡូនីច ១:១-១២	30 ២ថែស្សាឡូនីច ២:១-១៧	31 ២ថែស្សាឡូនីច ៣:១-១៨		

សីហា	**ការញែកចេញ និងការស្ដាប់បង្គាប់**
១ អង្គារ	**លេវីវិន័យ ១៨:១-១៨**

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ជាជនជាតិមួយ ដែលបានចូលរួមក្នុងសេចក្ដីសញ្ញានឹងព្រះ។ ក្នុងរបៀបមួយ ដែលសមនឹងអត្តសញ្ញាណថ្មីនេះ ពួកគេចាំបាច់ត្រូវបោះបង់ នូវទម្លាប់អាក្រក់ចាស់របស់ពួកគេចោល បដិសេធចោលនូវវប្បធម៌គ្រប់គ្រងថ្មី ហើយរស់នៅស្របតាមច្បាប់ និងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះវិញ។ គ្រប់គ្នាដែលរស់នៅបែបនេះ នឹងរស់នៅជាបរិបូរក្នុងទឹកដីសន្យានោះ (ខ ១-៥)។ បញ្ញត្តិដំបូងបំផុត គឺជាក្រឹត្យវិន័យ អំពីការហាមឃាត់ខាងផ្លូវភេទ។ ព្រះបានហាមឃាត់យ៉ាងតឹងរ៉ឹង នូវទំនាក់ទំនងបែបកំផិត ដែលបំពានលើលំដាប់នៃការបង្កើតរបស់ព្រះ។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចាំបាច់ត្រូវផ្ដោតតែលើព្រះបន្ទូលព្រះ ហើយរក្សាអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេ ជារាស្ត្របរិសុទ្ធ (ខ ៦-១៨)។

តើព្រះជានរណា?

៤-៥ ព្រះប្រទានជីវិតដល់យើង។ ព្រះជាស្ដេចដែលបានរំដោះពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចេញពីអ្នកដឹកនាំដ៏ឃោរឃៅនៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយបានការពារពួកគេ ចេញពីពួកសាសន៍កាណានដ៏កំណាច។ ព្រះបានធ្វើឲ្យពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដកចេញនូវសណ្ដាប់ និងច្បាប់ទម្លាប់នៃសាសន៍ដទៃ ដែលប្រឆាំងនឹងលំដាប់នៃការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ហើយបានប្រទានច្បាប់ និងបញ្ញត្តិថ្មីដល់ពួកគេ ដែលអាចឲ្យពួកគេរស់នៅយ៉ាងបរិបូរ តាមលំដាប់នៃការបង្កើតរបស់ព្រះ។ តើអ្នករីករាយនឹងស្ដាប់បង្គាប់តាមច្បាប់របស់ព្រះ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣, ៦-១៨ យើងត្រូវតែបដិសេធ នូវសណ្ដាប់ដ៏អាក្រក់របស់លោកិយចោល។ យើងចាំបាច់ត្រូវបោះបង់សណ្ដាប់ចាស់ ក៏ដូចជាសណ្ដាប់ខូចអាក្រក់ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះចោលដែរ។ តើសណ្ដាប់អ្វីខ្លះនៅសម័យនេះ ដែលយើងត្រូវបដិសេធ និងជំទាស់ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទបរិស័ទ? តើអ្នកកំពុងចូលរួមក្នុងវប្បធម៌ដែលលើកទឹកចិត្ត ចំពោះទង្វើខាងផ្លូវភេទដែលខូចអាក្រក់ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ១៣-១៦*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យបដិសេធនូវសណ្ដាប់ និងវប្បធម៌អាក្រក់ចោល ហើយរស់នៅស្របតាមច្បាប់ និងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

ការអនុវត្ត

ការអធិស្ឋាន

សីហា	ចូរកុំបង្ខូចខ្លួនឯង
២ ពុធ	លេវីវិន័យ ១៨:១៩-៣០

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ងាយទទួលរងវប្បធម៌ខូចអាក្រក់របស់ពួកសាសន៍កាណានណាស់។ ដូច្នេះ ព្រះបានចេញនូវច្បាប់យ៉ាងលម្អិត ដែលបានហាមឃាត់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល យ៉ាងតឹងរ៉ឹង អំពីការប្រព្រឹត្តសាហាយស្មន់ ការថ្វាយយញ្ញបូជាក្មេង ការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងការរួមសង្វាសនឹងសត្វ ដែលត្រូវបានពួកសាសន៍កាណានប្រព្រឹត្ត (ខ ១៩-២៣)។ វប្បធម៌ខូចអាក្រក់នៃកាណាន ជាមូលហេតុចម្បងដែលពួកសាសន៍កាណាន ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីទឹកដីរបស់ពួកគេ។ ព្រះបានព្រមានថា បើពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលប្រព្រឹត្តអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម ដោយធ្វើតាមសណ្តាប់នៃពួកសាសន៍កាណាន នោះពួកគេក៏នឹងជួបជោគវាសនាដូចគ្នាដែរ (ខ ២៤-៣០)។

តើព្រះជានរណា?

២៤-៣០ ព្រះបានបណ្តេញពួកសាសន៍កាណាន ដែលបង្ខូចខ្លួនដោយអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើម ចេញពីទឹកដីរបស់ពួកគេ។ រាស្ត្ររបស់ព្រះ មិនត្រូវបានលើកលែងពីរឿងនេះឡើយ។ ព្រះបានព្រមានរាស្ត្រទ្រង់កុំឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើគួរខ្ពើមឆ្អើមណាមួយ ដែលបំពានលើលំដាប់នៃការបង្កើតរបស់ទ្រង់។ តើអ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងរបៀបបរិសុទ្ធ ដែលសមនឹងទឹកដី និងអត្តសញ្ញាណដ៏បរិសុទ្ធ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៦, ៣០ ផ្លូវតែមួយគត់សម្រាប់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ក្នុងការចេញឆ្ងាយពីសណ្តាប់ដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមរបស់ពួកសាសន៍កាណាន គឺត្រូវចូលឲ្យជិតព្រះបន្ទូលព្រះ។ យើងក៏ត្រូវប្រយ័ត្នខ្លួន ទាស់នឹងសណ្តាប់របស់លោកិយនេះផងដែរ ព្រោះយើងមិនស៊ាំនឹងវាទេ។ ម្ល៉ោះហើយ ជាជាងពឹងផ្អែកលើកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ចូរយើងលុតជង្គង់ចំពោះព្រះជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយអធិស្ឋានទូលសុំ ឲ្យព្រះបន្ទូលការពារយើងចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ១៧-២០*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យអត់ធ្មត់ សូម្បីតែសណ្តាប់អាក្រក់មួយក៏ដោយ ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចការពារភាពបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន និងសហគមន៍របស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា
៣ ព្រហ.

ចូរបរិសុទ្ធ និងស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងអ្នកចុះ

លេវីវិន័យ ១៩:១-១៨

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ឲ្យ "បានបរិសុទ្ធ ដ្បិតអញបរិសុទ្ធ" (ខ ១-៥)។ ការនេះមានន័យថា ជាការរស់នៅតាមរបៀបមួយ ដែលខុសប្លែងទាំងស្រុងពីសាសន៍ដទៃ ដែលបំពេញតែសេចក្ដីលោភរបស់ខ្លួនគេ។ ពេលថ្វាយតង្វាយ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវចែករំលែកសាច់ ហើយនៅរដូវចម្រូត ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវចែករំលែកស្រូវ ដែលពួកគេបានច្រូតកាត់ (ខ ៦-១០)។ ការលួច ការឆបោក ការស្បថបន្លំ ការសង្កត់សង្កិន និងការរឹបជាន់ ដែលធ្វើទុក្ខដល់អ្នកទន់ខ្សោយ និងភាពអយុត្តិធម៌ក្នុងរឿងក្ដី គឺជារបៀបរបស់ពួកសាសន៍កាណានទេ។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចាំបាច់ត្រូវញែកពីការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេចេញ។ ក្នុងនាមជារាស្ត្របរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ពួកគេត្រូវស្រឡាញ់ពួកអ្នកជិតខាងឲ្យដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ (ខ ១១-១៨)។

តើព្រះជានរណា?

១-១៨ ព្រះបានបង្គាប់ឲ្យយើង រស់នៅក្នុងរបៀបបរិសុទ្ធ។ ជីវិតបរិសុទ្ធ គឺជាជីវិតនៃការអនុវត្តសេចក្ដីស្រឡាញ់។ សេចក្ដីស្រឡាញ់ នោះចាំបាច់ត្រូវតម្រង់ទៅរកព្រះ ឪពុកម្ដាយរបស់យើង ពួកអ្នកជិតខាងរបស់យើង អ្នកដែលជួបបញ្ហាក្នុងសង្គម និងសព្វសារពើទាំងអស់ផង។ តើនរណា ដែលអ្នកចាំបាច់ត្រូវបង្ហាញសេចក្ដីស្រឡាញ់ បន្ថែមទៀត? តើអ្នកកំពុងរួមចំណែក ដើម្បីបង្កើតសហគមន៍មួយដែលស្រឡាញ់ និងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៩-១៨ ព្រះបង្គាប់ឲ្យយើងស្រឡាញ់ពួកអ្នកជិតខាងរបស់យើង តាមរបៀបច្បាស់លាស់។ ចេញពីអ្វីៗដែលតូចបំផុត នៃជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង រហូតដល់ការប្រែប្រួលសង្គម នោះឥទ្ធិពលនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ គ្មានដែនកំណត់ទេ។ តើរបៀបណាខ្លះ និងផ្នែកណាមួយ ដែលអ្នកកំពុងអនុវត្តសេចក្ដីស្រឡាញ់ចំពោះពួកអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក? ចូរយើងកុំសម្រាកយ៉ាងសុខស្រួល ក្នុងផ្លូវជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់យើងឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរបោះជំហានទៅមុខក្នុងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ចំពោះពួកអ្នកជិតខាង ឲ្យកាន់តែទូលំទូលាយផងចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ២១-២៣

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងចំណាប់អារម្មណ៍បន្ថែមទៀត ចំពោះពួកអ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំ និងបង្ហាញវាតាមទង្វើច្បាស់លាស់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

សីហា	ព្រំខណ្ឌដូចនឹងខ្សែជីវិត
៤ សុក្រ	លេវីវិន័យ ១៩:១៩-៣៧

គិត និង ស្វែងយល់

"ច្បាប់ និងបញ្ញត្តិ" របស់ព្រះ គឺជា"ខ្នាតគំរូ" និងជា "ដែនកំណត់" សម្រាប់រាស្ត្របរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។ ព្រះបានការពារអត្តសញ្ញាណតែមួយគត់ នៃប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃការបង្កើត និងបានហាមនូវវិធីមន្តអាគមផ្សេងៗ ចិត្តសោកសង្រេងតាមរយៈការធ្វើទុក្ខដល់ខ្លួនឯង និងសណ្ដាប់ខាងផ្លូវភេទជាប់ទាក់ទងនឹងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ដែលទាំងអស់នោះ ត្រូវបានអនុវត្តដោយពួកអ្នកមិនជឿ។ រួចមក ព្រះទ្រង់បានបង្គាប់ថា បាវបម្រើស្រី មនុស្សចាស់ អ្នកប្រទេសក្រៅ និងអ្នកសំណាក់ មិនត្រូវបានគេរំលោភបំពានឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបានគោរពវិញ។ ទ្រង់ក៏បានបង្គាប់ឲ្យបណ្ដាជនរក្សាថ្ងៃឈប់សម្រាក ដោយអនុវត្តតែពិធីសំអាត ការពារអ្នកទន់ខ្សោយ និងការរងទុក្ខដោយអយុត្តិធម៌ តាមរយៈការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ហើយយកភាពស្មើគ្នាប៉ុណ្ណោះ (ខ ១៩-៣៧)។

តើព្រះជានរណា?

១៩-៣៧ ព្រះបានប្រទានច្បាប់ និងបញ្ញត្តិដល់រាស្ត្រទ្រង់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរស់នៅ ដោយញែកចេញពីគេ។ ច្បាប់ និងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ បានប្រទាននូវខ្នាតគំរូមួយ សម្រាប់រាស្ត្រព្រះ។ រាស្ត្រព្រះចាំបាច់ត្រូវជំនុំជម្រះវប្បធម៌សាសន៍ដទៃ និងបង្កើតព្រំខណ្ឌសម្រាប់ការការពារខ្លួន ស្របតាមខ្នាតគំរូនោះ។ តើអ្នកកំពុងដើរហួសព្រំខណ្ឌ ដោយបណ្ដោយខ្លួនទៅតាមសណ្ដាប់ខាងលោកិយ ដែលខូចអាក្រក់ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៣-២៥, ៣០ ភាពបរិសុទ្ធនាំទៅរកភាពបរិបូរណ៍។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល មិនចាំបាច់ត្រូវសម្រុបទៅនឹងវប្បធម៌ខាងស្រែចម្ការ ដែលបានជាប់ទាក់ទង នឹងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់ពួកសាសន៍កាណានឡើយ ក៏ព្រោះតែព្រះនឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ ដោយផលផ្លែបរិបូរណ៍។ តើអ្នកកំពុងព្រងើយកន្តើយនឹងព្រះបន្ទូល ហើយបង់ចោលជីវិតបរិសុទ្ធ ក៏ព្រោះតែការប្រាថ្នាចង់បានលឿនជាងនេះ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ២៤-២៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យបដិសេធនូវសណ្ដាប់អាក្រក់នៃលោកិយនេះ ហើយយកព្រះបន្ទូលទ្រង់ ជាខ្នាតគំរូសម្រាប់ជីវិតរបស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	# អញនឹងកាត់គេចេញ
៥ សៅរ៍	**លេវីវិន័យ ២០:១-១៦**

គិត និង ស្វែងយល់

ជំពូក២០ ពាក់ព័ន្ធនឹងការដាក់ទោសចំពោះអំពើបាប ដែលត្រូវបានរៀបរាប់នៅជំពូក១៨ និង១៩។ ជាពិសេស ការដាក់ទោសដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចបំផុត ត្រូវបានតម្រូវចំពោះអំពើបាប ដែលបំពាននូវភាពបរិសុទ្ធនៃការថ្វាយបង្គំ ហើយត្រូវបានគំរាមកំហែង ដល់សន្តិសុខគ្រួសារ។ អស់អ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបបែបនេះ ចាំបាច់ត្រូវចោលសម្លាប់នឹងដុំថ្ម ព្រោះវាបានបង្អាប់ដល់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ និងព្រះនាមរបស់ព្រះ (ខ ៥)។ ទន្ទឹមនឹងនោះ ព្រះបានកាត់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចេញ ចំពោះអ្នកណាដែលស្វែងរកពួកគ្រូខាប និងគ្រូមន្តគាថា (ខ ៦-៨)។ អ្នកណាដែលប្រទេចផ្តាសាឪពុកម្តាយខ្លួន ឬបានភ្ជាប់ខ្លួននឹងអំពើសហាយស្មន់ ការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា ឬអំពើជួជាតិណា ក៏ត្រូវបង់ថ្លៃយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ចំពោះអំពើបាបរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវទទួលទោសដល់ស្លាប់ផង (ខ ៩-១៦)។

តើព្រះជានរណា?

៧-៨ ព្រះបានបង្គាប់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ឲ្យបានស្អាតបរិសុទ្ធ។ ទោះបីជា ពួកគេត្រូវបានសំអាតដោយទឹកនៃសមុទ្រក្រហមក៏ដោយ ក៏ពួកគេត្រូវតែខំប្រឹងបន្តជានិច្ច ដើម្បីរក្សាភាពបរិសុទ្ធរបស់ពួកគេ។ ដើម្បីកុំឲ្យយើងបានសៅហ្មង ដោយសណ្តាប់ដ៏គួរខ្ពើមឆ្អើមរបស់មនុស្សជំនាន់នេះ ចូរយើងពិនិត្យខ្លួនយើងជានិច្ច ដើម្បីឲ្យដឹងថា តើយើងបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណា។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-១៦ បើយើងមិនដាក់អំពើបាបឲ្យស្លាប់ទេ អំពើបាបនោះ នឹងនាំយើងទៅរកសេចក្តីស្លាប់។ លើសពីនេះ អំពើបាបបែបសាសនា និងសង្គម មិនត្រឹមតែមានឥទ្ធិពលដល់បុគ្គលម្នាក់ៗប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ វាបំផ្លាញសហគមន៍ទាំងមូលផងដែរ។ បច្ចុប្បន្ននេះ តើអំពើបាបអ្វីដែលត្រូវដាក់វាឲ្យស្លាប់ ដែលអ្នក ឬសហគមន៍របស់អ្នកកំពុងមើលរំលង?

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ២៧-២៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអង្គអើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យដកចោល នូវឫសគល់នៃអំពើបាប ដែលរស់ក្នុងជីវិតទូលបង្គំ និងសហគមន៍របស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	# ភាពបរិសុទ្ធ និងការរស់នៅដែលញែកចេញ
៦ អាទិត្យ	**លេវីវិន័យ ២០:១៧-២៧**

គិត និង ស្វែងយល់

ការដាក់ទោសត្រូវបានកំណត់ឡើង សម្រាប់ទំនាក់ទំនងខាងផ្លូវភេទ។ ការសហាយស្មន់ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ថា ជាអំពើបាបដែលកំហែងដល់សណ្ដាប់ធ្នាប់ និងអត្តសញ្ញាណនៃគ្រួសារមួយ ដូច្នេះហើយ ចាំបាច់ត្រូវតែដាក់ទោស (ខ ១៧-២១)។ ពួកសាសន៍កាណាន នឹងត្រូវបានបណ្ដេញចេញពីស្រុករបស់គេ ហើយវប្បធម៌ដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ៊ីស្រាអែល នឹងត្រូវបានតាំងឡើងនៅទីនោះ។ "បរិសុទ្ធ" មានន័យថា "ត្រូវបានញែកចេញ"។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវតែរក្សាខ្លួន ចេញពីការចម្លងវប្បធម៌ពួកសាសន៍កាណាន ប៉ុន្តែ ត្រូវរស់នៅក្នុងរបៀបដែលបានញែកចេញវិញ។ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការនឹកចាំពីការនេះ ស្របតាមខ្នាតគំរូរបស់ព្រះ នោះពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវតែញែកចេញ សូម្បីតែ សាច់ដែលពួកគេបរិភោគក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃក៏ដោយ។

តើព្រះជានរណា?

២២-២៦ ព្រះប្រទាននូវ "ព្រះគុណដែលបានញែកចេញ" ហើយតម្រូវនូវ "ទំនួលខុសត្រូវនៃការញែកចេញ"។ ការនេះមិនមែនសំដៅលើ "ការរើសអើង" ដែលបែងចែកកម្រិត និងបង្កើតលំដាប់យសសក្តិទេ ប៉ុន្តែ សំដៅលើ "ភាពខុសគ្នា" ដែលទាក់ទងនឹង "ការនៅដោយឡែក" ពីលោកិយនេះវិញ។ តើអ្នកកំពុងរស់ក្នុងជីវិតនៃការញែកចេញ ហើយត្រូវបានញែកចេញពីគេ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៧ មនុស្សចាំបាច់ត្រូវលុបចោល នូវទង្វើខាងវិញ្ញាណដែលខូចអាក្រក់ ដែលរុករានសហគមន៍បរិសុទ្ធចោលចេញ។ ការអន្ទងវិញ្ញាណ និងការទាយពីថ្ងៃអនាគតបានកំណត់ទុកថា ជាទង្វើនៃភាពគ្មានជំនឿ។ ចូរយើងកុំអត់ធ្មត់ ចំពោះទង្វើនៃពួកជំនុំខុសឆ្គង និងពួកអ្នករកស៊ីក្នុងសាសនា ដែលល្បួងពួកអ្នកជឿឡើយ។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៣០-៣២

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យតែងតែបរិសុទ្ធ និងក្លាយជាឥទ្ធិពលល្អមួយ ដល់ពួកអ្នកជិតខាងរបស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា

៧ ចន្ទ

សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃពួកសង្ឃ

លេវីវិន័យ ២១:១-១៥

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះមិនបានតម្រូវផ្លូវជីវិតបរិសុទ្ធ តាមខ្នាតគំរូមួយទេ។ ទ្រង់បានតម្រូវភាពបរិសុទ្ធ ដែលសមនឹងប្រជាជនចេញពីប្រជាជន និងភាពបរិសុទ្ធដែលសមនឹងពួកសង្ឃ។ ខ្នាតគំរូនៃការរស់នៅតឹងរ៉ឹង ត្រូវបានតម្រូវពីពួកសង្ឃវិញ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែបើសង្ឃម្នាក់ស្មោកគ្រោក វាបាននាំមកនូវសេចក្តីអាម៉ាសដល់ព្រះនាមព្រះ ហើយសង្ឃមិនអាចធ្វើជាអ្នកសង្រួបសង្រួម ដែលធ្វើឲ្យបណ្តាជនបរិសុទ្ធបានទៀតទេ។ ម្ល៉ោះហើយ ពួកសង្ឃចាំបាច់ត្រូវឲ្យអាទិភាព ដោយចៀសចេញពីភាពស្មោកគ្រោក ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះ លើសជាងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ (ខ ១-១៥)។

តើព្រះជានរណា?

៦, ១២ ព្រះបានញែកពួកសង្ឃ ហើយធ្វើឲ្យពួកគេបរិសុទ្ធ។ រួចមក ទ្រង់បានប្រគល់កាតព្វកិច្ច នៃការញែកពួកជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ទុកជាបរិសុទ្ធ។ ពួកសង្ឃត្រូវតែបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រជាជនបរិសុទ្ធ។ ចូរសរសើរតម្កើងដល់ព្រះ ដែលបានបង្កើតយើងរាល់គ្នា ជាកូនដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដ៏ជាសម្តេចសង្ឃ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-១៥ ពួកគ្រីស្ទបរិស័ទជាពួកសង្ឃ ដែលធ្វើឲ្យលោកិយនេះបរិសុទ្ធ។ ត្បិតព្រះនាមព្រះ ត្រូវបានគោរពក្នុងរបៀបបរិសុទ្ធមួយ ដើម្បីឲ្យលោកិយនេះត្រៀមខ្លួន ដូចជាកូនក្រមុំបរិសុទ្ធម្នាក់ទៅបាន នោះគ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែបរិសុទ្ធជាមុន។ តើសេចក្តីស្មោកគ្រោកអ្វី ដែលអ្នក និងពួកជំនុំអ្នកត្រូវសម្អាតចេញ?

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ៣៣-៣៥*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យក្លាយជាសង្ឃបរិសុទ្ធម្នាក់ ដែលអាចធ្វើឲ្យលោកិយនេះបរិសុទ្ធផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	**ភាពបរិសុទ្ធជាភាពពេញលេញ/ចូរកុំបន្ទាប់ទីបរិសុទ្ធព្រះ**
៨ អង្គារ	**លេវីវិន័យ ២១:១៦-២២:៩**

គិត និង ស្វែងយល់

ដូចតង្វាយទាំងអស់ ដែលត្រូវថ្វាយដល់ព្រះដែលឥតវិកលវិការ នោះរូបកាយសង្ឃដែលថ្វាយតង្វាយទាំងនោះ ក៏ចាំបាច់ត្រូវតែឥតសៅហ្មងដែរ។ ក៏ព្រោះតែ ភាពបរិសុទ្ធត្រូវបានគេចាត់ទុកតំណាងឲ្យភាពពេញលេញ នោះអ្នកណាដែលមានពិការភាពរាងកាយ មិនអាចរ៉ាប់រងនូវកាតព្វកិច្ចជាសង្ឃបានទេ។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគេនៅតែអាចទទួលចំណែករបស់សង្ឃ ហើយអាចបរិភោគអាហារបរិសុទ្ធបានដែរ (២១:១៦-២៤)។ ព្រះបានព្រមានដល់ពួកសង្ឃ ទាស់នឹងការទុកដាក់តង្វាយដុត ដោយធ្វេសប្រហែស។ ខណៈមិនស្អាតខាងរាងកាយ នោះសូម្បីតែ ពួកសង្ឃផ្ទាល់ក៏មិនអាចពាល់អាហារនោះបានដែរ។ ការពាល់ ឬបរិភោគអាហារ មិនត្រូវបានចាត់ទុកថា ជារឿងតូចតាចនោះទេ។ ពួកសង្ឃត្រូវស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ហើយធ្វើឲ្យបានត្រឹមត្រូវ (២២:១-៩)។

តើព្រះជានរណា?

១៧-២៣ ព្រះបានតម្រូវនូវភាពពេញលេញចេញពីតង្វាយ និងពួកសង្ឃ។ ការតម្រូវនេះត្រូវបានសម្រេចនៅចុងបំផុត តាមរយៈ "កូនចៀមដែលឥតសៅហ្មង" (១ពេត្រុស ១:១៩) និងព្រះយេស៊ូវដ៏ជាសម្ដេចសង្ឃ (ហេព្រើរ ៧:២៦)។ តើអ្នកកំពុងរស់នៅជាជីវិត ដែលពេញលេញ និងឥតកន្លែងបន្ទោស ក្នុងលោកិយដែលវៀចវេរ និងច្របូកច្របល់នេះ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២២:១-៩ ការស្តាប់បង្គាប់ គឺជាជីវិត។ គ្មានបញ្ញត្តិនៃព្រះណាមួយមិនសំខាន់ ដែលយើងអាចព្រងើយកន្តើយសោះឡើយ។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលមិនអាចធ្វេសប្រហែស ចំពោះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះមួយណាឡើយ ទោះបីជាស្ថានភាពនៃតង្វាយ សិទ្ធិរបស់ពួកសង្ឃ ឬបទបញ្ញត្តិសម្រាប់ការបរិភោគតង្វាយដុតក៏ដោយ។ ការស្តាប់បង្គាប់ ការពារយើងចេញពីអំពើបាប និងភាពស្មោកគ្រោករបស់លោកិយនេះ ហើយក៏ជាផ្លូវតែមួយគត់ដល់យើង ឲ្យរក្សាជំនឿរបស់យើងបាន។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៣៦-៣៩

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យក្លាយជាតង្វាយពេញលេញ ឥតកន្លែងបន្ទោស ដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់ឲ្យលោកិយនេះបរិសុទ្ធផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	តង្វាយដែលគ្មានសៅហ្មង
៩ ពុធ	លេវីវិន័យ ២២:១០-៣៣

គិត និង ស្វែងយល់

សិទ្ធិដើម្បីបរិភោគតង្វាយដុត ជាកម្មសិទ្ធិរបស់គ្រួសារពួកសង្ឃ និងគ្រួសាររបស់ពួកទាសកររបស់ពួកគេ។ តង្វាយដែលគេឲ្យទៅពួកសង្ឃ គឺជាអំណោយដែលត្រូវបានឲ្យ សម្រាប់ចិញ្ចឹមគ្រួសាររបស់គេ (ខ ១០-១៦)។ ដូចសង្ឃដែលមានពិការភាពខាងរាងកាយ មិនអាចចូលរួមក្នុងការថ្វាយតង្វាយបានជាយ៉ាងណា នោះសត្វដែលពិការក៏មិនអាចប្រើ ជាតង្វាយបានដែរ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែតង្វាយដែលបានថ្វាយដល់ព្រះ ចាំបាច់ត្រូវតែ "ពេញលេញ" (ខ ១៧-២៥)។ សត្វដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់ជាតង្វាយ មិនអាចត្រូវបានប្រព្រឹត្តយ៉ាងព្រៃផ្សៃបានទេ។ ព្រះបានបង្គាប់ពួកសង្ឃ មិនឲ្យបន្សល់ទុកសាច់ដែលនៅសល់ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវចែកវាជាមួយអ្នកជិតខាងខ្លួនវិញ (ខ ២៦-៣៣)។

តើព្រះជានរណា?

១៩, ២៩ ព្រះបានទទួលយញ្ញបូជាឥតសៅហ្មង ដោយព្រះទ័យអំណរ។ ព្រះទតឃើញចិត្តអ្នកដែលថ្វាយតង្វាយ ហើយទទួលដោយព្រះទ័យរីករាយ។ វាជាសិទ្ធិតែមួយគត់សម្រាប់យើង ក្នុងការថ្វាយអ្វីដែលល្អបំផុតដល់ព្រះ ដែលបានប្រទានឲ្យយើងគ្រប់យ៉ាង ដោយព្រះគុណ។ តើឥរិយាបថបែបណាដែលអ្នកកំពុងថ្វាយការថ្វាយបង្គំ ធនធានសម្ភារៈ និងពេលវេលា?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១០-១៦ ចំណែករបស់ពួកសង្ឃត្រូវតែបានប្រើ ដូចជាអាហារសម្រាប់តែពួកសង្ឃ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ ពួកសង្ឃមិនត្រូវបង្កើនចំណែករបស់ខ្លួនទេ ព្រោះចំណែករបស់ពួកគេ មិនអាចប្រើសម្រាប់ការផ្សេងទៀតបានឡើយ។ មានពេលជាច្រើន នៅពេលមានបានច្រើនពេក នោះអាចជំទាស់នឹងចំណងចិត្តរបស់យើង។ ចូរយើងជញ្ជឹងគិតអំពីព្រះគុណដ៏ពិសេស ដែលព្រះប្រទានឲ្យយើងនូវអាហារជាប្រចាំថ្ងៃចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៤០-៤៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ ខណៈដែលថ្វាយតង្វាយឥតសៅហ្មង នោះសូមជួយទូលបង្គំឲ្យរស់នៅជាជីវិត ដែលឥតសៅហ្មង ដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

………

………

………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

………

………

………

………

………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

………

………

………

………

………

………

ការអនុវត្ត

………

………

………

………

ការអធិស្ឋាន

………

………

………

………

សីហា	# ថ្ងៃបុណ្យទាំងប៉ុន្មាននៃព្រះអម្ចាស់
១០ ព្រហ.	**លេវីវិន័យ ២៣:១-១៤**

គិត និង ស្វែងយល់

ថ្ងៃបុណ្យបរិសុទ្ធដំបូង ដែលពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវធ្វើ គឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាក។ ជាជាងការរស់នៅតាមរបៀបដ៏មមាញឹក នៅស្រុកកាណានដែលមិនបានសម្រាក នោះពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ត្រូវដើរតាមរបៀបនៃព្រះ ដែលបានបង្កើតពិភពលោកនេះ ក្នុងរវាង៦ថ្ងៃ រួចមកសម្រាកមួយថ្ងៃវិញ (ខ ១-៣)។ ថ្ងៃបុណ្យទី២ គឺជាបុណ្យរំលង។ បុណ្យរំលង គឺសម្រាប់ជាការនឹកចាំ ដល់សេចក្តីសង្គ្រោះនៃការចាកចេញ។ បុណ្យរំលង គឺជាពេលមួយសម្រាប់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចងចាំ និងរស់ឡើងវិញនូវការចាកចេញ ខណៈដែលកំពុងបរិភោគនំប៉័ងឥតដំបែ រវាង៧ថ្ងៃ (ខ ៤-៨)។ ថ្ងៃបុណ្យទី៣ គឺជាបុណ្យផលដំបូង ដែលទាក់ទិននឹងការថ្វាយផលដំបូងពីចម្រូត ទុកជាតង្វាយ (ខ ៩-១៤)។

តើព្រះជានរណា?

១-១៤ ព្រះបានបង្គាប់ដល់បណ្តាជន ឲ្យប្រជុំជំនុំបរិសុទ្ធ។ ការចាកចេញនោះ បានផ្លាស់ប្រែពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចេញពីទាសករ ដែលធ្វើការឲ្យស្តេចស្រុកអេស៊ីព្ទ ឲ្យត្រឡប់ទៅជាអ្នកដែលថ្វាយបង្គំដល់ព្រះវិញ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេលែងធ្វើជាមនុស្ស ដែលរស់ពឹងលើតែអាហារទៀតហើយ ប៉ុន្តែ ជាមនុស្សដែលរស់ពឹងនៅលើព្រះបន្ទូលវិញ។ ចូរយើងកុំក្លាយជាទាសករធ្វើការ ប៉ុន្តែ ត្រូវរស់នៅថ្វាយជីវិតជារាល់ថ្ងៃ ទុកជាការថ្វាយបង្គំវិញ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣, ៨, ១៤ ថ្ងៃបុណ្យបរិសុទ្ធទាំងប៉ុន្មាន តម្រូវឲ្យមនុស្សឈប់ធ្វើការចំពេលនោះ។ ត្បិតមនុស្សដែលខ្វល់ខ្វាយពីអាហាររបស់ពួកគេ នោះថ្ងៃបុណ្យទាំងប៉ុន្មាន គឺជាការខ្ជះខ្ជាយពេល និងជាបន្ទុកខាងផ្លូវចិត្តវិញ។ មានតែអស់អ្នកដែលទុកចិត្តលើព្រះ យ៉ាងពេញលេញប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចថ្វាយការងាររបស់ខ្លួន ហើយចូលរួមដោយអំណរ ក្នុងថ្ងៃបុណ្យបរិសុទ្ធទាំងប៉ុន្មានបាន។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៤៤-៤៦

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យមានជំនឿពេញទី ដែលពឹងផ្អែកលើទ្រង់តែមួយប៉ុណ្ណោះផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	**សម្លេងត្រែ**
១១ សុក្រ	**លេវីវិន័យ ២៣:១៥-២៥**

គិត និង ស្វែងយល់

មួយសប្តាហ៍ បន្ទាប់ពីតង្វាយផលដំបូង នៅថ្ងៃទី៥០ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលចាំបាច់ត្រូវរក្សាបុណ្យអាទិត្យទី៧ ដើម្បីអរព្រះគុណចំពោះចម្រូត។ ការប្រមូលផលស្រូវរបស់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចាំបាច់ត្រូវចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយការថ្វាយបង្គំ។ បណ្តាជនត្រូវឈប់ធ្វើការ ដោយស្របតាមបទញ្ញត្តិនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក ដើម្បីធ្វើបុណ្យបរិសុទ្ធនេះ (ខ ១៥-២២)។ រួចមក ព្រះបានប្រាប់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលឲ្យប្រជុំជំនុំបរិសុទ្ធនៅថ្ងៃទី១នៃខែទី៧ ដោយការផ្លុំត្រែ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវឈប់ធ្វើការ ឲ្យស្របតាមបទបញ្ញត្តិនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក ហើយថ្វាយតង្វាយដល់ព្រះ (ខ ២៣-២៥)។

តើព្រះជានរណា?

១៥-២២ ព្រះបានប្រទានទឹកដី ឲ្យពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលរស់នៅ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេច្រូតចម្រូតពីស្រុកនោះផង។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវអរព្រះគុណ ចំពោះការប្រមូលផលដ៏បរិបូរ ដោយថ្វាយផលដំបូងរបស់ពួកគេនោះ ទុកជាតង្វាយ។ ចូរយើងឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រះគុណដ៏បរិបូរ ដែលព្រះបានប្រទានដល់យើង ហើយរស់នៅដោយអរព្រះគុណ ជារាល់ថ្ងៃចុះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

២៤-២៥ ថ្ងៃទី១នៃខែទី៧ ត្រូវបានរើសតាំងឡើង ទុកជាថ្ងៃសម្រាប់បុណ្យ។ នៅថ្ងៃនេះ បណ្តាជនត្រូវផ្លុំត្រែឡើង ដើម្បីប្រកាសថ្ងៃបុណ្យនោះ។ វាជាថ្ងៃបុណ្យមួយសម្រាប់ជាការនឹកចាំ ពីការការពារ និងការដឹកនាំផ្លូវរបស់ព្រះ។ ក្នុងអំឡុងថ្ងៃបុណ្យនីមួយៗ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល បានថ្វាយតង្វាយនៃការអរព្រះគុណ ចំពេលរីករាយនឹងការសម្រាក ដែលត្រូវបានប្រទានសម្រាប់ពួកគេ ដោយព្រះគុណព្រះ។ តើអ្នកកំពុងតែរស់នៅ ជាជីវិតដែលពោរពេញដោយការសម្រាក និងការអរព្រះគុណ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ៤៧-៤៩*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យអរព្រះគុណ សម្រាប់ផលដ៏បរិបូរនៃជីវិត ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ទូលបង្គំ និងឲ្យរស់នៅ ដោយចែករំលែកផលទាំងនោះផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	ថ្ងៃធួននឹងបាប និងបុណ្យបារាំ
១២ សៅរ៍	លេវីវិន័យ ២៣:២៦-៤៤

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះបានបង្គាប់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ឲ្យរក្សាថ្ងៃនៃការធួននឹងបាប នៅថ្ងៃទី១០នៃខែទី៧។ នៅថ្ងៃនេះ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវឈប់ធ្វើការ យំសោក និងសោកសៅចំពោះអំពើបាបរបស់ខ្លួន ហើយថ្វាយតង្វាយឲ្យធួននឹងបាបចុះ។ អ្នកណាដែលមិនឈប់ធ្វើការ ហើយមិនបញ្ឈឺចិត្តខ្លួនទេ អ្នកនោះនឹងត្រូវកាត់ចេញពីបណ្តាជន (ខ ២៦-៣២)។ បុណ្យបារាំបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី១៥នៃខែទី៧។ វាជាបុណ្យមួយ ដើម្បីឲ្យពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល រំឭកពីរបៀបដែលព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេ អំឡុងពេលពួកគេនៅវាលរហោស្ថាន។ បណ្តាជនប្រជុំគ្នា តាមបទញ្ញត្តិនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក នៅថ្ងៃដំបូង និងថ្ងៃចុងក្រោយនៃបុណ្យបារាំ ហើយបានថ្វាយតង្វាយជាប្រចាំថ្ងៃផង (ខ ៣៣-៤០)។

តើព្រះជានរណា?

២៦-៣២ ព្រះបានបើកផ្លូវពួកកូនចៅស្រាអែល ដើម្បីឲ្យបានធួននឹងអំពើបាបរបស់ខ្លួន។ ក្រោយមកបុណ្យនេះត្រូវបានបំពេញ ដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដ៏ជាសម្តេចសង្ឃ ដែលបានសម្រេចការធួននឹងបាបដ៏ល្អឥតខ្ចោះ នៅលើឈើឆ្កាង។ ឥឡូវនេះ ផ្លូវត្រូវបានបើកសម្រាប់យើង ដើម្បីឲ្យយើងចូលទៅជិតព្រះដោយក្លាហាន ហើយចូលរួមក្នុងសេចក្តីប្រកបនឹងទ្រង់បាន។ តើអ្នកកំពុងរីករាយនឹងព្រះគុណ នៃការធួននឹងបាបនេះ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣៣-៤៤ បុណ្យរបាំ គឺជាបុណ្យមួយ សម្រាប់រំឭកដល់គ្រានៅទីរហោស្ថាន ពេលដែលពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ត្រូវពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើការផ្គត់ផ្គង់របស់ព្រះ។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានស្នាក់នៅក្នុងត្រសាល ដូចជាការលន់តួមួយ ដោយការប្រមូលផលដ៏បរិបូរ ដែលពួកគេបានច្រូតកាត់ពីស្រុកកាណាន គឺជាការពង្រឹកនូវ "ព្រះគុណនៃទីរហោស្ថាន"។ តើអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីបង្ការភាពចម្រុងចម្រើននោះ មិនឲ្យគ្របដណ្តប់លើព្រះគុណ ដែលអ្នកធ្លាប់មាន នៅពេលអ្នកក្រីក្រ?

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ៥០-៥២*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យនឹកចាំពីព្រះគុណ ដែលទ្រង់បានប្រទានមក នៅគ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	ចង្កៀងបំភ្លឺពន្លឺដល់មនុស្ស
១៣ អាទិត្យ	លេវីវិន័យ ២៤:១-២៣

គិត និង ស្វែងយល់

តួនាទីសំខាន់មួយរបស់ពួកសង្ឃ គឺត្រូវធានាថា ចង្កៀងនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធភ្លឺជានិច្ច។ ជើងចង្កៀងក្នុងទីបរិសុទ្ធ សម្គាល់ឲ្យព្រះ ដែលឆេះឡើងបំភ្លឺដល់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីនាំផ្លូវពួកគេ។ ជើងចង្កៀងដែលមាននំបុ័ង១២ តំណាងឲ្យពូជអំបូរទាំង១២របស់អ៊ីស្រាអែល (ខ ១-៩)។ ជាមួយគ្នាដែរ ព្រះបានបង្គាប់បណ្ដាជន ឲ្យចោលនឹងថ្មសម្លាប់ដល់អ្នកណា ដែលបង្អាប់ និងជេរប្រមាថដល់ព្រះ។ រួចមក ព្រះបានមានបន្ទូលអំពីច្បាប់នៃការសងសឹក (lex talionis) ដែលគេស្គាល់ថា "ភ្នែកឲ្យធួននឹងភ្នែក ធ្មេញឲ្យធួននឹងធ្មេញ" (ខ ១០-២៣)។

តើព្រះជានរណា?

២-៤ ព្រះបានបំភ្លឺពន្លឺដល់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ដោយរក្សាទុកចង្កៀងក្នុងទីបរិសុទ្ធឲ្យឆេះនោះ ព្រះបានឲ្យបណ្ដាជនដឹងថា ទ្រង់ការពារ និងនាំផ្លូវពួកគេជានិច្ច។ ចង្កៀងដែលត្រូវបានគេប្រើ សម្រាប់បំភ្លឺទីបរិសុទ្ធនោះ ឥឡូវនេះ បានភ្លឺក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃចិត្តរបស់យើងវិញ។ តើអ្នកកំពុងរស់នៅ ដោយដើរតាមចង្កៀងនៃព្រះ ដែលបំភ្លឺលោកិយងងឹតនេះ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៣-១៦ គ្មានអ្នកណាដែលបង្អាប់ ឬជេរប្រមាថដល់ព្រះនាមព្រះ ដែលត្រូវបានអត់ទោសឲ្យឡើយ។ ការបង្អាប់ព្រះ គឺជាទង្វើមួយ ដែលបំផ្លាញអត្តសញ្ញាណសហគមន៍នៃសេចក្ដីសញ្ញា។ អំពើបដិសេធព្រះ ពិតជាត្រូវបានដាក់ទោសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ភាពបរិសុទ្ធ និងសេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃសហគមន៍។ តើសហគមន៍របស់អ្នក យ៉ាងណាដែរ?

អានគម្ពីរ ៖ *អេសាយ ៥៣-៥៥*

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ ទោះបីជា យើងស្នាក់នៅក្នុងលោកិយនេះក៏ដោយ ក៏សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យរស់នៅដូចជាមនុស្សបរិសុទ្ធ និងដូចជាតង្វាយមួយ នៅចំពោះទ្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	# ដីនឹងរក្សាថ្ងៃឈប់សម្រាក
១៤ ចន្ទ	**លេវីវិន័យ ២៥:១-២២**

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះបានសម្រេចព្រះទ័យលើបញ្ញត្តិមួយ ដែលអាចឲ្យពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹកចាំថា ព្រះអម្ចាស់នៃទ្រព្យសម្បត្តិ និងកេរអាករទាំងអស់។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំទី៧ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវផ្អាករាល់ការងារស្រែចម្ការ។ នេះជាឆ្នាំឈប់សម្រាក សម្រាប់ឲ្យដី និងមនុស្សបានសម្រាក។ បណ្តាជនត្រូវបរិភោគ និងរស់នៅដោយស្មើភាពគ្នា ដោយជំនួយរបស់ព្រះតែមួយគត់ ដូចដែលពួកគេបានធ្វើនៅទីរហោស្ថានដែរ (ខ ១-៧)។ ឆ្នាំសោមនស្ស គឺជាពេលវេលានៃសេរីភាព និងការស្តារឡើងវិញ ដែលបណ្តាជនអាចវិលទៅទឹកដី ដែលជាចំណែក និងគ្រួសាររបស់ពួកគេបាន។ បណ្តាជនត្រូវដោះលែងបាវបម្រើរបស់ខ្លួនឲ្យមានសេរីភាព ហើយប្រគល់ដីមកឲ្យគេវិញ ដោយនឹកចាំពីព្រះគុណព្រះ។ បើពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលធ្វើតាមបញ្ញត្តិ និងក្រឹត្យវិន័យទាំងនេះដោយជំនឿ នោះព្រះនឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេរស់នៅ ដោយសេចក្តីសុខសាន្ត (ខ ១៩-២២)។

តើព្រះជានរណា?

១-៧ ព្រះបានតម្រូវថ្ងៃឈប់សម្រាក សម្រាប់ដី។ ដី និងដំណាំជាអំណោយមកពីព្រះ។ ម្ល៉ោះហើយ អស់អ្នកដែលបានទទួលស្គាល់ថា ពួកគេបានរស់នៅដោយព្រះគុណព្រះ ជាជាងការប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួននោះ មិនភ័យខ្លាចនូវថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃដីឡើយ។ តើអ្នកកំពុងយកឈ្នះសេចក្តីលោភ ហើយជាប់ចិត្តនឹងការងារ ដែលអាចបង្អាក់ដល់ថ្ងៃឈប់សម្រាកនៃដីនោះ ដោយរបៀបណា?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៨-១៣ ព្រះបានតម្រូវឲ្យមានសេរីភាព និងការស្តារឡើងវិញ។ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យបណ្តាជនអនុម័តឡើងវិញ នូវសេចក្តីសង្គ្រោះនៃការចាកចេញ ដោយព្រះទ័យទុកដាក់របស់ទ្រង់ នៅទីរហោស្ថាន និងព្រះគុណ ដែលទ្រង់បានប្រទានស្រុកកាណានដល់ពួកគេ។ តើអ្នកចាំបាច់ត្រូវប្រកាសពី "ឆ្នាំសោមនស្ស" បែបណាខ្លះ ក្នុងសង្គម? តើយើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើអ្វីមុនគេ ដើម្បីបង្ហាញនូវឆ្នាំសោមនស្សនេះ?

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៥៦-៥៨

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយឲ្យពួកជំនុំនៅផែនដីនេះ ក្លាយជាសហគមន៍ដែលអនុវត្តនូវគុណតម្លៃនៃថ្ងៃឈប់សម្រាក និងឆ្នាំសោមនស្សផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	**អ្នកក៏ដូចជាពួកអ្នកសំណាក់ដែរ**
១៥ អង្គារ	**លេវីវិន័យ ២៥:២៣-៣៨**

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះបានបើកសម្តែងថា ភាពជាម្ចាស់ដី នោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់។ មនុស្សជាតិមិនអាចបែងចែកឡើងវិញនូវដី ដែលព្រះបានបែងចែក ឲ្យមកពួកគេរួចហើយនោះទេ។ ទោះបីជា អ្នកមានបានទិញដីពីអ្នកក្រីក្រក៏ដោយ ក៏ដីនោះត្រូវប្រគល់មកវិញ ដោយឥតបង់ថ្លៃនៅឆ្នាំសោមនស្ស ហើយអ្នកមានមិនអាចយកដី ដែលព្រះបានចែកឲ្យដោយយុត្តិធម៌នោះ ផ្តាច់មុខបានទេ។ ព្រះបានប្រទានទឹកដីដល់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដោយសង្ឃឹមថា ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងប្រែរ៉ា ឲ្យក្លាយជាស្រុកនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ម្ល៉ោះហើយ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ចាំបាច់ត្រូវជួយដល់ពួកអ្នកជិតខាង ដែលជួបការលំបាកដែរ (ខ ២៣-៣៨)។

តើព្រះជានរណា?

២៣-៣៨ ព្រះបានប្រជាប់នូវប្រព័ន្ធមួយ ដើម្បីការពារពួកអ្នកក្រីក្រ និងអ្នកទន់ខ្សោយ។ ព្រះបានកំណត់នូវការទទួលខុសត្រូវ ដែលពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយការបង្កើតក្រឹត្យវិន័យនៃឆ្នាំសោមនស្ស និងក្រឹត្យវិន័យនៃការប្រោសលោះ។ ម្ល៉ោះហើយ របៀបដែលបណ្តាជនបានប្រព្រឹត្តចំពោះពួកអ្នកក្រីក្រ ក្នុងចំណោមពួកគេនោះ នឹងក្លាយជាការល្បងលនៃឥរិយាបថរបស់ពួកគេ នៅចំពោះព្រះ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣៥-៣៧ ពួកអ្នកក្រីក្រ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី មិនមែនកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុទេ។ បណ្តាជនដែលយកការលំបាករបស់អ្នកជិតខាង ដើម្បីតែជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួននោះ មិនអាចហៅថាជារាស្ត្រព្រះបានឡើយ។ ចូរយើងឲ្យអំណោយដោយចិត្តរីករាយ ដោយនឹកចាំថា យើងបានទទួលគេរអាករទាំងអស់ ជាអំណោយដែរ។

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៥៩-៦២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យនឹកចាំថា ទូលបង្គំជាអ្នកសំណាក់ម្នាក់ ហើយកុំឲ្យជាប់ជំពាក់នឹងគេរអាកររបស់ទូលបង្គំឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា

១៦ ពុធ

មិនមែនជាបាវបម្រើទេ តែជាអ្នកស៊ីឈ្នួលវិញ

លេវីវិន័យ ២៥:៣៩-៥៥

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ត្រូវចាត់ទុកសមាជិកនៃពូជអំបូរណា ដែលត្រូវបានលក់ខ្លួននោះ មិនមែនជាបាវបម្រើទេ ប៉ុន្តែជាអ្នកស៊ីឈ្នួល ឬជាអ្នកស្នាក់នៅវិញ។ បើនរណាម្នាក់ត្រូវការបាវម្នាក់ នោះគេអាចទិញបាវនោះ ពីពួកអ្នកប្រទេសក្រៅ ដើម្បីទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនបាន (ខ ៣៩-៤៦)។ បើអ៊ីស្រាអែលម្នាក់ត្រូវបានគេលក់ ឲ្យធ្វើជាបាវដល់អ្នកប្រទេសក្រៅនៅក្នុងស្រុក នោះសាច់ញាតិជិតដិតរបស់ពួកគេ ត្រូវលោះពួកគេមកវិញ។ កំឡុងឆ្នាំសោមនស្ស ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលបានលក់ខ្លួនទៅជាសមាជិកនៃពូជអំបូរមួយ ហើយសូម្បីតែអ្នកដែលត្រូវបានលក់ ទៅដល់ពួកអ្នកប្រទេសក្រៅក៏ដោយ ក៏អាចត្រូវបានប្រគល់ដីឲ្យមកវិញ ហើយក៏អាចវិលត្រឡប់ទៅគ្រួសាររបស់ពួកគេ បានវិញផងដែរ។ ការនេះសបញ្ជាក់ថា ពួកគេត្រូវបានត្រឡប់ទៅរកព្រះ ដែលជាម្ចាស់ដើមរបស់ពួកគេវិញ (ខ ៤៧-៥៤)។

តើព្រះជានរណា?

៣៩-៤៣, ៥៣-៥៥ ព្រះបានហាមដល់ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល មិនឲ្យចាត់ទុកពួកអ្នកក្រ ក្នុងចំណោមពួកគេ ទុកដូចជាទាសករ ហើយក៏មិនត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគេ ដោយឥតមេត្តាឡើយ។ ការនេះក៏ព្រោះតែស្ថានភាព ឬហេតុភេទរបស់បុគ្គលម្នាក់ មិនគួរជាហេតុផលសម្រាប់មនុស្ស ដែលត្រូវបានបង្ខូចនូវសិទ្ធិមនុស្ស ជាមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេឡើយ។ ចូរយើងក្លាយជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ដែលជញ្ជឹងគិតនូវទស្សនទានរបស់អ្នកដទៃ ហើយដឹងពីការឈឺចាប់របស់ពួកគេ ឲ្យស៊ីជម្រៅផងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤៧-៥២ ព្រះបានបង្គាប់បណ្តាជនឲ្យបង់ថ្លៃ ហើយក៏លោះ អស់អ្នកដែលត្រូវបានលក់ទៅជាបាវបម្រើ។ មនុស្សម្នាដែលត្រូវបានព្រះប្រោសឲ្យរួច មានទំនួលខុសត្រូវ ការពារសេរីភាពនៃពួកអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន។ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីបានសម្រាប់អ្នកជិតខាងរបស់អ្នក ដែលកំពុងប្រឈមបញ្ហាខាងហិរញ្ញវត្ថុ? តើការបង់ថ្លៃប៉ុន្មាន ដែលអ្នកអាចបង់សម្រាប់បងប្អូនក្នុងសហគមន៍ ដែលកំពុងរស់នៅជាបាវបម្រើនៃអំពើបាប?

អានគម្ពីរ ៖ អេសាយ ៦៣-៦៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យបង្ហាញនូវវិញ្ញាណនៃឆ្នាំសោមនស្ស នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	**បើអ្នករាល់គ្នារក្សារស់នាំខបញ្ញត្តអញ**
១៧ ព្រហ.	**លេវីវិន័យ ២៦:១-១៣**

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល មិនអាចបម្រើទាំងព្រះ និងរូបព្រះផងបានទេ។ ពួកគេក៏ចាំបាច់ត្រូវរក្សាថ្ងៃឈប់សម្រាក ដោយទុកចិត្តលើការថែរក្សារបស់ព្រះ ហើយធ្វើឲ្យទីបរិសុទ្ធដែលព្រះគង់នៅ បរិសុទ្ធដែរ។ រួចមក ពួកគេនឹងពិសោធនូវព្រះពរដ៏អស្ចារ្យ ដែលព្រះបានសន្យាទុកឲ្យ។ ព្រះនឹងធ្វើឲ្យមានភ្លៀងធ្លាក់តាមរដូវ ដើម្បីឲ្យដីបង្កើតផលជាបរិបូរ ហើយឲ្យមនុស្សអាស្រ័យនៅ ដោយសុខសុវត្ថិភាពផង។ ព្រះនឹងបំផ្លាញពួកខ្មាំងសត្រូវពួកគេ ហើយធ្វើឲ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្តនៅក្នុងស្រុក។ ទ្រង់នឹងចម្រើនកូនចៅរបស់ពួកគេ ហើយបំពេញស្រុកដោយបរិបូរណ៌ និងសេចក្ដីសុខសាន្ត (ខ ១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

១, ១១-១៣ ព្រះជាព្រះអម្ចាស់នៃសេចក្ដីសង្គ្រោះ និងជាព្រះនៃសេចក្ដីសញ្ញា។ ព្រះក្លាយជារបស់យើង មិនមែនមានន័យថា ទ្រង់ពិនិត្យតាមដាន និងសង្កត់សង្កិនយើងនោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ការពារយើង ហើយធ្វើឲ្យជីវិតយើងបរិបូរណ៌ផង។ តើអ្នកត្រូវរូបព្រះសង្កត់សង្កិន ដែលអ្នកបានបង្កើតធ្វើជាម្ចាស់របស់អ្នក ឬទេ? ចូរយើងដកបល្ល័ង្កក្នុងចិត្តយើងចោល ដើម្បីឲ្យព្រះអម្ចាស់អាចគង់នៅវិញ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-១២ ព្រះប្រទានពរដល់អស់អ្នកដែលស្ដាប់បង្គាប់។ ព្រះពរទាំងនេះ ត្រូវបានអមមកជាមួយនឹងព្រះពរ នៃវត្តមានជាប់ជានិច្ចរបស់ព្រះ។ ស្រុកណាដែលព្រះអម្ចាស់គង់នៅ ជាស្រុកដ៏សុខសាន្ត ហើយមនុស្សដែលរីករាយនឹងសេចក្ដីប្រកបជាមួយព្រះ នឹងរីករាយនឹងជីវិតដ៏សុខសាន្តដែរ។ ខណៈដែលព្រងើយកន្តើយនឹងព្រះ តើអ្នកសង្ឃឹមតែលើព្រះពរពីស្ថានសួគ៌ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ១-៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមគង់ក្នុងទូលបង្គំ ហើយការពារទូលបង្គំ ដោយយាងក្បែរទូលបង្គំផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……

……

……

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

……

……

……

……

……

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……

……

……

……

……

……

ការអនុវត្ត

……

……

……

……

ការអធិស្ឋាន

……

……

……

……

សីហា	បើអ្នករាល់គ្នាផ្ដាច់អស់ទាំងបញ្ញត្តអញ
១៨ សុក្រ	**លេវីវិន័យ ២៦:១៤-២៦**

គិត និង ស្វែងយល់

ភាពបរិបូរណ៍ សុខសុវត្ថិភាព និងសេចក្ដីសុខសាន្តត្រូវបានធានា បើបណ្ដាជនរក្សាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែ បើពួកគេមិនរក្សាទេ នោះនឹងមានជំងឺរីងរៃ គ្រោះរាំងស្ងួត ការស្រេកឃ្លាន និងគ្រោះមហន្តរាយ។ បើបណ្ដាជននៅតែមិនត្រឡប់មកវិញទេ ទោះបីមានការដាក់ទោសទាំងនេះក្ដី ក៏ព្រះនឹងគ្រប់គ្រងលើពួកគេ ដោយការដាក់ទោសកាន់តែខ្លាំងជាងនោះ (ខ ១៤-២០)។ ព្រះនឹងប្រែក្លាយស្រុកនៃព្រះពរ ឲ្យទៅជាស្រុកនៃបណ្ដាសា ហើយពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល នឹងត្រូវពួកខ្មាំងសត្រូវ និងពួកសត្វសាហាវបំផ្លាញខ្ទេច។ ស្រូវដ៏បរិបូរ ដែលគួរមានក្នុងការផ្គត់ផ្គង់លើសតម្រូវការ នឹងឈប់លូតលាស់ រហូតទាល់តែនំប៉័ងតែមួយដុំ អាចត្រូវបានដុតនំ ហើយចែកឲ្យដល់ស្ត្រី១០នាក់ ហើយនឹងកូនៗរបស់ពួកគេផង (ខ ២១-២៦)។ ទោះបីជា ការដាក់ទោសនឹងធ្ងន់ធ្ងរក៏ដោយ ប៉ុន្តែជាការល្អ ល្គឹកណាការដាក់ទោសនៅតែបន្ត វាតែងតែជាឱកាសឲ្យបណ្ដាជនប្រែចិត្ត។

តើព្រះជានរណា?

១៤-២៦ ព្រះនឹងដាក់ទោស ដល់អស់អ្នកដែលមិនបានស្ដាប់តាមព្រះបន្ទូលទ្រង់។ ក៏ព្រោះតែបំណងចង់ឲ្យពួកគេវិលត្រឡប់មកវិញនោះ ជាដំបូង ទ្រង់គ្រាន់តែដាក់ទោសពួកគេសមល្មម ឲ្យពួកគេទទួលស្គាល់អំពើអាក្រក់របស់ខ្លួន ប៉ុណ្ណោះ។ ទោះយ៉ាងណា បើពួកគេមិនវិលត្រឡប់មកវិញទេ នោះព្រះនឹងដាក់ទោសឲ្យកាន់តែខ្លាំង រហូតទាល់តែពួកគេចុះចាញ់។ តើអ្នកកំពុងឆ្លើយតបឲ្យរហ័ស ទៅនឹងបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៤, ១៨, ២១, ២៣ ចិត្តបណ្ដាជនរឹងរូសខ្លាំងណាស់ ហើយពួកគេមិនបានងាកក្រោយឡើយ។ ពួកគេបានព្យាយាម នៅកន្លែងដែលពួកគេនៅនោះ ទោះបើមានឱកាសតិចតួចបំផុតក្ដី។ នៅទីបំផុត ជីវិតនៃអំពើបាបនឹងបញ្ចប់ដោយឥតន័យ។ ចូរយើងក្លាយជាមនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញា ដែលឆ្លើយតបនឹងព្រះបន្ទូលព្រះ ដោយអស់ពីចិត្ត និងដោយរូបកាយស្មោះត្រង់ ប្រុងប្រយ័ត្ន ចិត្តស្មោះ និងឆ្លៀសវៃចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ៤-៦

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានឲ្យទូលបង្គំនូវចិត្តបន្ទាបខ្លួន និងទន់ទាប ដែលងាកបែរយ៉ាងរហ័ស ចេញពីការប្រឈមនៃការដាក់ទោសផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	# ការដាក់ទោសចុងក្រោយ
១៩ សៅរ៍	**លេវីវិន័យ ២៦:២៧-៣៩**

គិត និង ស្វែងយល់

បើពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលមិនបានត្រឡប់មកវិញ សូម្បីតែ "ធ្វើបែបនេះក៏ដោយ" ក៏ព្រះនឹងវាយពួកគេ ដោយការដាក់ទោសជាចុងក្រោយដែរ។ ពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល នឹងត្រូវពួកខ្មាំងសត្រូវសម្លាប់ រួចយកទៅធ្វើជាឈ្លើយ ហើយនឹងបាត់បង់អំណាច និងសេចក្ដីសុខសាន្តរបស់គេផង។ ព្រះបានរំដោះពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដែលធ្លាប់បានរស់នៅជាបាវបម្រើ នៅស្រុកអេស៊ីព្ទ ហើយបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេរីករាយនឹងភាពបរិបូរណ៍ក្នុងទឹកដីសន្យា។ ទោះបីជាយ៉ាងណា បើពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលបំពានលើទឹកដីនោះ តាមរយៈការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ និងសេចក្ដីលោភ នោះព្រះនឹងបង់ចោលពួកគេ ហើយក៏ធ្វើឲ្យពួកគេរស់នៅជាបាវបម្រើ ក្នុងទឹកដីប្រទេសក្រៅម្ដងទៀត ជាមិនខាន (ខ ២៧-៣៩)។

តើព្រះជានរណា?

២៧-២៩ ព្រះនឹងដាក់ទោសមនុស្សដែលមិនដឹងគុណ។ ទ្រង់នឹងបណ្ដេញពួកគេចេញពីស្រុក ដែលបម្រើរូបព្រះ ហើយកេងប្រវ័ញ្ច និងលោភលន់។ មុននឹងយើងបញ្ចប់ក្នុងស្ថានភាពអស់សង្ឃឹមបែបនេះ ចូរយើងគិតពិចារណាខ្លួនយើងយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយចិត្តភ័យខ្លាចចុះ។ យើងត្រូវតែបំផ្លាញរូបព្រះ ដែលបានរឹងខះនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ដូចជាការ ហើយស្ដារទំនាក់ទំនងដែលខូចរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះឡើងវិញ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣៦-៣៩ អស់អ្នកណាដែលពឹងផ្អែកលើកម្លាំងរបស់ខ្លួន នឹងបាត់បង់នូវសេចក្ដីសុខសាន្ត ហើយផ្ដើមចេញនូវសេចក្ដីភ័យខ្លាច។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ត្រូវថមថយ ហើយអំណាច និងកម្លាំងទាំងអស់ ក៏ត្រូវថយចុះបណ្ដើរៗដែរ។ មានតែអ្នកដែលទុកចិត្តលើព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចរីករាយនឹងសេចក្ដីសុខសាន្ត ដ៏អស់កល្បជានិច្ចបាន។

អានគម្ពីរ ៖ *យេរេមា ៧-៩*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យកាត់ចោលនូវនឹមនៃការអាក្រក់ ហើយលោះចោលនូវសំណល់នៃអំពើបាប ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចក្លាយជាអ្នកជឿដ៏បរិសុទ្ធម្នាក់ ដែលនាំនូវថ្ងៃឈប់សម្រាក ទៅក្នុងលោកិយនេះបាន។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	ការជំនុំជម្រះ ការចាប់ផ្ដើមថ្មីមួយ
២០ អាទិត្យ	លេវីវិន័យ ២៦:៤០-៤៦

គិត និង ស្វែងយល់

ព្រះសព្វព្រះទ័យឲ្យពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែល លន់តួបាបរបស់ពួកគេ ដោយបន្ទាបខ្លួន និងទទួលយកការដាក់ទោស។ ទោះជាពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវនិរទេស ទៅរស់នៅក្នុងស្រុករបស់ពួកខ្មាំងសត្រូវជាទាសករក្ដី ក៏ព្រះមិនបានបង់ចោលពួកគេឡើយ។ បើពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលវិលមកវិញ នោះវេលានៃការដាក់ទោស នឹងមិនមែនជាវេលានៃការជំនុំជម្រះទេ ប៉ុន្តែជាពេលនៃការស្ដារឡើងវិញ។ ព្រះមិនភ្លេចសេចក្ដីសញ្ញារបស់ទ្រង់ទេ ហើយក៏មិនដកសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ចេញពីពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលដែរ។ ដូចជាទ្រង់បានជួយរំដោះពួកគេ ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ក្នុង "ក្រសែភ្នែកនៃជាតិសាសន៍នានា" ជាយ៉ាងណា នោះព្រះនឹងជួយរំដោះពួកគេម្ដងទៀត ហើយបំពេញសេចក្ដីសញ្ញារបស់ទ្រង់ ជាយ៉ាងនោះដែរ (ខ ៤០-៤៦)។

តើព្រះជានរណា?

៤០-៤៥ ព្រះស្ដារអស់អ្នកដែលប្រែចិត្តឡើងវិញ។ ទោះជាទ្រង់ធ្វើឲ្យមនុស្សបង់ថ្លៃ សម្រាប់អំពើបាបរបស់ខ្លួនក្ដី ក៏ទ្រង់មិនស្អប់ ឬបង់ចោលពួកគេឡើយ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ដាក់ទោសពួកគេ ដើម្បីឲ្យគេវិលមកវិញ វេលាដែលទ្រង់រង់ចាំ ដោយព្រះទ័យអត់ធ្មត់។ ចូរយើងជញ្ជឹងគិត អំពីសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ដែលមិនដែលបំភ្លេចយើង សូម្បីតែ នៅក្នុងសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់ក្ដី។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤០-៤១ រាស្ត្ររបស់ព្រះចាំបាច់ត្រូវលន់តួ ហើយប្រែចិត្ត ដោយមិនគ្រាន់តែជាអំពើបាបរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ ជាអំពើបាបរបស់សហគមន៍ដែរ។ ចូរយើងលន់តួ និងទទួលស្គាល់អំពើបាបរបស់សហគមន៍ដែលបានបង់ចោលព្រះ ហើយដេញតាមអំណាច និងទ្រព្យសម្បត្តិចុះ។ រួចមក ចូរយើងបង់ថ្លៃសម្រាប់អំពើបាបទាំងនោះ ដោយបន្ទាបខ្លួន ដោយក្ដីសង្ឃឹម នៅថ្ងៃនៃការស្ដារឡើងវិញចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ១០-១២

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យក្លាយជាបុគ្គលនៃជំនឿ ដែលពិចារណាលើខ្លួនឯងតាមរយៈព្រះបន្ទូលព្រះ និងត្រឡប់ក្រោយ ចេញពីផ្លូវនៃអំពើបាបផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា

២១ ចន្ទ

ក្រឹត្យវិន័យអំពីពាក្យបន់បំណន់

លេវីវិន័យ ២៧:១-១៥

គិត និង ស្វែងយល់

ពេលពាក្យបន់បំណន់មួយត្រូវបានស្បថឡើង ទាក់ទងនឹងការគិតថ្លៃបុគ្គលម្នាក់ នោះវាត្រូវតែត្រូវបានលោះ ដោយការសងប្រាក់នៃតម្លៃស្មើៗគ្នា។ ក្នុងករណីនៃអ្នកក្រ បុគ្គលនោះត្រូវឈរនៅចំពោះមុខសង្ឃម្នាក់ ដែលរួចមកនឹងគិតថ្លៃទៅតាមសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ (ខ ១-៨)។ បើពាក្យបន់បំណន់នោះជាសត្វ សត្វនោះបានទៅជាតង្វាយដ៏វិសុទ្ធ។ ដើម្បីលោះសត្វនោះ គឺ១ភាគ៥ត្រូវបន្ថែមទៅនឹងការគិតថ្លៃនោះ។ បើផ្ទះមួយត្រូវបានថ្វាយជាអំណោយនោះ សង្ឃនោះត្រូវគិតថ្លៃ ហើយសម្រាប់ផ្ទះដែលត្រូវលោះនោះ គឺ១ភាគ៥ត្រូវរាប់បញ្ចូល ទៅក្នុងតម្លៃនៃការគិតថ្លៃនោះ (ខ ៩-១៥)។

តើព្រះជានរណា?

១-១៥ ព្រះធ្វើឲ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ រក្សាតាមពាក្យបន់បំណន់របស់ពួកគេ។ ទោះបីជា ពាក្យបន់បំណន់អាចធ្វើឡើងដោយសេរីក្តី ក៏បណ្តាជនមានកាតព្វកិច្ច រក្សាពាក្យបន់បំណន់នោះដែរ។ ការអនុវត្តនៃពាក្យបន់បំណន់ គឺជាការប្រកាសជាសាធារណៈ ទាក់ទងនឹងការជឿទុកចិត្តរវាងព្រះ និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ព្រះបានស្តារឡើងវិញ នូវទំនាក់ទំនងនៃការទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទ យ៉ាងពេញទី ហើយប្រទាននូវគ្រប់យ៉ាងដោយសេរី ដោយមិនតម្រូវនូវពាក្យបន់បំណន់ណាមួយ ជាថ្នូរឡើយ។ តើអ្នកកំពុងរីករាយនឹងការរស់នៅជាកូនព្រះ ដែលអាចហៅព្រះថា "ព្រះវរបិតា" ហើយស្នើសំណើដោយក្លាហាន ឬទេ?

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៨ ស្ថានភាព និងសមត្ថភាពរបស់មនុស្សម្នាក់ ត្រូវតែយកមកពិចារណា។ ទោះបីជា មានខ្នាតគំរូសម្រាប់ការលោះក្តី ក៏ខ្នាតគំរូដូចគ្នានោះ មិនត្រូវបានអនុវត្តចំពោះមនុស្សទាំងអស់បានដែរ។ ព្រះមិនបានតម្រូវ ឲ្យយើងនូវការរួមចំណែកដ៏ធំបំផុតទេ ប៉ុន្តែ ជាអ្វីដែលល្អបំផុត ដែលយើងអាចលក់លែបានវិញ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ១៣-១៥

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយយើងខ្ញុំឲ្យត្រឡប់ជាមនុស្ស ដែលនិយាយ និងធ្វើដោយទទួលខុសត្រូវ ក្នុងរបៀបស្មោះត្រង់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	ជីវិតត្រូវបានប្រទានមក ទុកជាតង្វាយដ៏បរិសុទ្ធ
២២ អង្គារ	លេវីវិន័យ ២៧:១៦-៣៤

គិត និង ស្វែងយល់

បទគម្ពីរថ្ងៃនេះ និយាយពីការថ្វាយដីជាពាក្យស្បថ។ ក្រឹត្យវិន័យនៃឆ្នាំសោមនស្ស មិនបានអនុវត្ត ចំពោះដី ដែលបានទទួលជាមរតកទេ ប៉ុន្តែ ដីដែលបានទិញ ដែលត្រូវបានប្រគល់ជូនម្ចាស់ដើមវិញ ក្នុងឆ្នាំសោមនស្ស (ខ ១៧-២៥)។ កូនច្បងនៃសត្វ ត្រូវបានញែកទុកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ។ សត្វដែលត្រូវបានប្រគល់ដល់ព្រះនោះ មិនត្រូវបានគេលោះទេ ហើយដីដែលបានប្រគល់មកជាមរតក ក៏មិនអាចត្រូវបានលោះម្តងទៀតដែរ ព្រោះវាត្រូវបានគេញែកទុកជា"បរិសុទ្ធ"ហើយ (ខ ២៦-២៩)។ ទ្រព្យសម្បត្តិ ១ភាគ១០ នៃពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ គឺជា "របស់បរិសុទ្ធ" ដែលចាំបាច់ត្រូវថ្វាយដល់ព្រះ (ខ ៣០-៣៤)។

តើព្រះជានរណា?

២៦, ៣០ ព្រះបានឲ្យបណ្តាជន ប្រគល់កូនច្បងនៃសត្វទាំងឡាយ និង១ភាគ១០នៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ ទុកជាតង្វាយ។ ការនេះ ដើម្បីបង្ហាញមនុស្សម្នាថា គ្រប់ទាំងអស់ជារបស់ផងព្រះ។ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលយើងបានទទួលមកពីព្រះ ជាអំណោយដែលទ្រង់បានប្រទានមកឲ្យយើង ដើម្បីគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់យើង ហើយទ្រង់ក៏បានប្រគល់វាមកយើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចប្រើមួយចំណែក ជួយដល់អ្នកជិតខាងរបស់យើងដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣៣ យើងមិនត្រូវលោភ ក៏មិនត្រូវចាត់ទុករបស់ទាំងអស់ ដែលយើងថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ ជាការបង្ខាតឡើយ។ ព្រះទ្រង់មិនសព្វព្រះទ័យនឹងការថ្វាយ ដែលមើលទៅដូចជាការចូលរួមចំណែក ដែលបានថ្វាយ ដោយចិត្តមិនដាច់ស្រេចនោះឡើយ។ តើឥរិយាបថបែបណា ដែលអ្នកកំពុងរួមចំណែកនូវទ្រព្យសម្បត្តិ ពេលវេលា និងសមត្ថភាពរបស់អ្នកនោះ? តើវានឹងគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ ឬទេ?

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ១៦-១៧

***អធិស្ឋាន ៖** ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យបោះបង់ចោលនូវសេចក្តីលោភ ដែលបង្អាក់នូវជីវិតបរិសុទ្ធ ហើយបម្រើទ្រង់ដោយចិត្តស្អាតផង។*

<u>តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?</u>

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

<u>តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?</u>

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

<u>តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ</u>

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

<u>ការអនុវត្ត</u>

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

<u>ការអធិស្ឋាន</u>

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………………………

សីហា	ក្លាយជាគំរូ ដោយត្រាប់តាមគំរូព្រះអម្ចាស់
២៣ ពុធ	១ ថែស្សាឡូនីច ១:១-១០

គិត និង ស្វែងយល់

ក៏ព្រោះតែ ការគម្រាមដែលពួកយូដាបានចោទ ដែលបានប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ នោះលោកប៉ុល ត្រូវបន្ថយការស្នាក់នៅ ក្នុងពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច ហើយគាត់បានចាកចេញជាបន្ទាន់ ប៉ុន្តែ ពួកជំនុំថែស្សាឡូនីចបានចម្រើនឡើង ដោយសេចក្ដីជំនឿ សេចក្ដីសង្ឃឹម និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ សូម្បីតែពេលអវត្តមានរបស់ប៉ុលក្ដី (ខ ១-៣)។ ពួកអ្នកជឿនៅក្រុងថែស្សាឡូនីច បានរស់នៅស្របតាមដំណឹងល្អ ដោយត្រាប់តាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ និងប៉ុល ព្រមទាំងគូកនការងាររបស់គាត់ផង។ ពួកគេបានទទួលអ្នកប្រកាសដំណឹងល្អ យ៉ាងកក់ក្ដៅ ហើយបានរស់នៅ ស្របតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដោយរង់ចាំថ្ងៃនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេបានក្លាយជាគំរូ ដល់ពួកអ្នកជឿដទៃទៀត ហើយដំណឹងរបស់ពួកគេ បានសាយទូទាំងតំបន់ផ្សេងៗ អមដោយដំណឹងល្អ (ខ ៤-១០)។

តើព្រះជានរណា?

១ ព្រះរក្សាពួកជំនុំ ដោយការឱបក្រសោបរបស់ទ្រង់។ ម្ល៉ោះហើយ មិនថាទីណានោះទេ គ្រប់ពួកជំនុំនៅក្នុងលោកិយនេះ រស់នៅ"ក្នុងព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ"។ ពេលដែលកូនត្រូវបានឪពុកម្ដាយបីទ្រ មិនថា ពួកគេនៅទីណានោះទេ ពួកគេមានឪពុកម្ដាយតែមួយដដែល។ ដូចគ្នានេះដែរ អាសយដ្ឋានខាងវិញ្ញាណរបស់យើង គឺជាការឱបក្រសោបរបស់ព្រះអម្ចាស់។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៧-១០ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អឲ្យបានត្រឹមត្រូវ យើងត្រូវធ្វើតាមដំណឹងល្អ ឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ការនេះក៏ព្រោះតែ បន្ទាប់ពីបានប្រែចិត្តជឿមក ពួកអ្នកជឿនៅក្រុងថែស្សាឡូនីច បានបង្ហាញ "ជីវិតដែលដើរតាមដំណឹងល្អ" ដែលសារនៃដំណឹងល្អ ដែលបានផ្លាស់ប្រែពួកគេនោះ រីករាលដាលដូចជាភ្លើងឆេះព្រៃដូច្នោះដែរ។ តើអ្នកមានអារម្មណ៍ពិបាកផ្សាយដំណឹងល្អឬទេ? ការរស់នៅក្នុងលក្ខណៈដែលសមនឹងដំណឹងល្អ នោះឯងជាការប្រកាសដំណឹងល្អ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ១៨-២០

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យផ្សាយដំណឹងល្អ ដោយរស់នៅក្នុងកិរិយា ដែលសមនឹងដំណឹងល្អនោះផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	សូម្បីតែខ្លួនឯងក្តី/គំរូរបស់ប៉ុល
២៤ ព្រហ.	១ ថែស្សាឡូនីច ២:១-១៦

គិត និង ស្វែងយល់

ប៉ុលបានការពារខ្លួន ទាស់នឹងការយល់ខុសអំពីគាត់របស់ពួកអ្នកជឿ នៅក្រុងថែស្សាឡូនីច។ ប៉ុលជាអ្នកត្រួតត្រានៃដំណឹងល្អម្នាក់ ប្រយោជន៍ដល់ការអធិប្បាយដំណឹងល្អ គាត់បានទៅសួរសុខទុក្ខនៅក្រុងថែស្សាឡូនីច សូម្បីតែ ក្នុងគ្រាដែលមានទុក្ខលំបាកក្តី ហើយក៏បានជាប់ជាមួយពួកគេ ដោយទឹកចិត្តនៃឪពុកម្នាក់ (ខ ១-១២)។ ប៉ុលបានបញ្ជាក់សេចក្តីពិត នូវអ្វីដែលគាត់បានអធិប្បាយ ដោយចង្អុលដល់ជីវិតផ្លាស់ប្រែរបស់ពួកអ្នកជឿ ជាភស្តុតាងស្រាប់។ រួចមក ប៉ុលបានប្រកាសថា សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនឹងមកដល់លើពួកយូដា ដែលបានបង្ខូចដំណឹងល្អ (ខ ១៣-១៦)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៤-៦, ១២ គោលការណ៍ដ៏សំខាន់នៃព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជា"សេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះ"។ ប៉ុលមិនបានអធិប្បាយដំណឹងល្អ ឲ្យទទួលបានការពេញចិត្តពីមនុស្ស ឬត្រូវបានគេលើកតម្កើងទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានជម្រុញចិត្តដោយបំណងប្រាថ្នា ដើម្បីផ្គាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះវិញ។ អ្នកបម្រើជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ត្រូវតែប្រយ័ត្នចំពោះបំណងប្រាថ្នា ដែលចង់ឲ្យគេទទួលស្គាល់។ យើងអាចមានចិត្តក្លាហាននៅចំពោះអ្នកដទៃបាន នៅពេលដែលយើងស្វែងរកការទទួលស្គាល់ពីព្រះ ជាជាងអ្នកដទៃ។

១៣ ព្រះបន្ទូលដ៏ពិតរបស់ព្រះ នាំទៅរកការផ្លាស់ប្រែដ៏សម្បើម។ ព្រះបន្ទូលព្រះដែលមានជីវិតនិងមានចលនា អាចត្រូវបានរកឃើញ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលព្រះនោះ ត្រូវបានបង្រៀនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដោយអស់អ្នកដែលប្រកាស ហើយបានទទួលយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដោយអស់អ្នកដែលស្តាប់ផង។ ដើម្បីឲ្យការនេះកើតឡើងបាន អស់អ្នកដែលបង្រៀនព្រះបន្ទូល ហើយទទួលព្រះបន្ទូល ត្រូវតែលះចោលការរើសអើង និងសេចក្តីលោភទាំងអស់ ហើយចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល ដូចជាភាជនៈទទេ ដោយចិត្តបរិសុទ្ធ និងទន់ទាប។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ២១-២៣

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំ ឲ្យរស់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះទ្រង់ និងអ្នកដទៃ ដើម្បីកុំឲ្យទូលបង្គំមានសេចក្តីខ្មាស ចំពោះព្រះបន្ទូលទ្រង់ឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	ក៏ព្រោះតែសេចក្ដីស្រឡាញ់
២៥ សុក្រ	១ ថែស្សាឡូនីច ២:១៧-៣:១៣

គិត និង ស្វែងយល់

សម្រាប់ប៉ុល ពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច គឺជាប្រភពនៃសេចក្ដីសង្ឃឹម សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងសិរីល្អ ហើយក៏ជាហេតុឲ្យគាត់អួតផង។ ទោះបីជា ប៉ុលគ្មានជម្រើសអ្វី ក្រៅពីចាកចេញពីក្រុងថែស្សាឡូនីច ក៏ព្រោះតែ ការគំរាមដល់ជីវិតរបស់គាត់ក្ដី ក៏ចិត្តរបស់គាត់ តែងតែនៅជាមួយពួកអ្នកជឿ នៅក្រុងថែស្សាឡូនីចដែរ (២:១៧-២០)។ គាត់បានបញ្ជូន ដោយការចាត់ធីម៉ូថេ ឲ្យទៅពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច ដើម្បីពិនិត្យមើលស្ថានភាពនៅទីនោះ ហើយផ្ដល់ជំនួយដែរ។ គាត់បានឮតាមរយៈធីម៉ូថេថា ទោះបីជា មានការបៀតបៀនក្ដី ពួកអ្នកជឿនៅក្រុងថែស្សាឡូនីច នៅតែប្រកាន់ខ្ជាប់ជំនឿ និងសេចក្ដីស្រឡាញ់ ហើយក៏បានចង់ឃើញប៉ុល និងគូកនការងាររបស់គាត់ដែរ (កិច្ចការ ១៨:៥)។ ទីបំផុត គាត់បានក្សាន្តចិត្តដោយសារដំណឹងនេះ ប៉ុលបានអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកអ្នកជឿ នៅក្រុងថែស្សាឡូនីច (៣:១-១៣)។

តើព្រះជានរណា?

៣:១២-១៣ ព្រះធ្វើឲ្យយើងចង់ភ្ជាប់ដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ ហើយធ្វើឲ្យយើងបរិសុទ្ធ។ ប៉ុលបានអធិស្ឋាន ជាជាងទាមទាររកសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងភាពបរិសុទ្ធ។ ការនេះក៏ព្រោះតែយើងមិនអាចបង្កើនសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងរក្សាភាពបរិសុទ្ធរបស់យើង ដោយការខំប្រឹងផ្ទាល់ខ្លួនបានឡើយ។ ព្រះបង្រៀនយើងនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងភាពបរិសុទ្ធ ដោយព្រះទ័យអត់ធ្មត់ដូចជាឪពុកម្នាក់ ដែលបង្រៀនកូនឲ្យដើរដោយដឹកដៃនាំផ្លូវពួកគេ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣:៦-៩ ពេលយើងស្រឡាញ់នរណាម្នាក់ យើងរីករាយនឹងសុខុមាលភាពរបស់គេ លើសជាងយើងយំយែក ចំពោះទុក្ខព្រួយរបស់ខ្លួនទៅទៀត។ ទោះជាទ្រាំទ្រនឹងការលំបាក និងទុក្ខព្រួយយ៉ាងណាក្ដី ក៏ប៉ុលបានអរសប្បាយជាខ្លាំង ហើយក៏បានអរព្រះគុណ ចំពោះស្ថានភាពល្អប្រសើរ នៃពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច ដោយប្រកាសថា "ឥឡូវនេះ យើងរស់នៅ"។ ការខ្វល់ចិត្តចំពោះស្ថានភាពលំបាករបស់អ្នកដទៃ នោះឯងជាសេចក្ដីស្រឡាញ់។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ២៤-២៦

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យស្រឡាញ់យ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឲ្យខ្វល់ខ្វាយដល់អ្នកដទៃ ហើយក៏រីករាយចំពោះសុខុមាលភាពរបស់ពួកគេផងដែរ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

ការអនុវត្ត

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

ការអធិស្ឋាន

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

……………………………………………………………………………………

សីហា
២៦ សៅរ៍

គាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ

១ ថែស្សាឡូនីច ៤:១-១២

គិត និង ស្វែងយល់

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ប៉ុលបានបង្គាប់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ដល់ពួកអ្នកជឿនៅក្រុងថែស្សាឡូនីច ឲ្យរស់នៅក្នុងជីវិត ដែលកាន់តែគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ (ខ ១-២)។ ទីមួយ គាត់បានបង្រៀនពួកគេឲ្យជៀសចេញពីសេចក្តីកំផិត។ ពួកគេចាំបាច់ត្រូវរក្សាព្រំខណ្ឌ ដែលព្រះបានសម្រេច តាមរបៀបស្មោះសរ និងបរិសុទ្ធ។ ការនេះក៏ព្រោះតែភាពបរិសុទ្ធ ជាគោលបំណងរបស់ព្រះ សម្រាប់សង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ (ខ ៣-៨)។ ក្នុងបរិបទនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុលបានបង្គាប់ពួកអ្នកជឿ ឲ្យប្រគល់ខ្លួនឯងទៅនឹងមុខរបរ។ គាត់មិនរិះគន់ភាពគ្មានការងារធ្វើទេ ប៉ុន្តែ អ្នកខ្ជិលច្រអូសដែលខ្វះចិត្តចង់ធ្វើការវិញ។ ប៉ុលបានសង្កត់ធ្ងន់ថា គ្រីស្ទបរិស័ទ ត្រូវការបង្ហាញទំនួលខុសត្រូវកាន់តែខ្លាំង និងការប្រគល់ចិត្តចំពោះភារកិច្ចរបស់ខ្លួន (ខ ៩-១២)។

តើព្រះជានរណា?

៣-៨ ការរួមភេទ ត្រូវតែបានអនុវត្តតាមរបៀបបរិសុទ្ធ។ សេចក្តីបរិសុទ្ធ និងភាពបរិសុទ្ធ ជាមូលហេតុដែលព្រះបានសង្គ្រោះយើង ហើយប្រទានឲ្យយើងនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ចូរយើងជៀសចេញឲ្យឆ្ងាយពីតម្លៃ និងសណ្តាប់អសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ដែលបំផ្លាញលំដាប់ ដែលព្រះបានសម្រេចទុក។ ចូរយើងកុំភ្លេចថា ការបង់ចោលភាពបរិសុទ្ធនោះ មានន័យថា ជាការបែរខ្នងដាក់ព្រះហើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១, ១០ គ្រីស្ទបរិស័ទមិនត្រូវឈប់ខំប្រឹង ឲ្យបានកាន់តែពេញវ័យឡើយ។ ប៉ុលបានដាស់តឿនពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច ដែលកំពុងតែធ្វើបានល្អរួចហើយនោះ ឲ្យផ្គាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ "ថែមទៀត" និងអនុវត្តសេចក្តីស្រឡាញ់ឲ្យបាន "ខ្លាំងជាងមុន" ផង។ ការស្កប់ចិត្តលើខ្លួនឯង គឺមានគ្រោះថ្នាក់ណាស់ ក៏ព្រោះតែ វាអាចនាំទៅរកភាពជាប់គាំងបាន។ ចូរយើងខំប្រឹងឲ្យបានភាពពេញវ័យ ដោយរៀនពីគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាគោលដៅរបស់យើងចុះ។

អានគម្ពីរ ៖ *យេរេមា ២៧-២៩*

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យរស់នៅជីវិត ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ទ្រង់ តាមរយៈសេចក្តីបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា

២៧ អាទិត្យ

ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ ក្តីសង្ឃឹម និងការកម្សាន្តចិត្តរបស់យើង

១ ថែស្សាឡូនីច ៤:១៣-៥:១១

គិត និង ស្វែងយល់

ពួកអ្នកជឿក្រុងថែស្សាឡូនីច មានការព្រួយបារម្ភ និងសោកសៅដែលថា ពួកអ្នកជឿដែលស្លាប់ទៅ អាចត្រូវបានគេដកចេញពីព្រះពរ ដែលនឹងត្រូវបានប្រទានមកឲ្យពួកគេ នៅវេលាដែលព្រះអម្ចាស់យាង ត្រឡប់មកវិញ។ ទោះជាយ៉ាងណា ប៉ុលបានបង្រៀនថា នៅថ្ងៃនៃការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ មនុស្ស ស្លាប់នឹងរីករាយនឹងអំណោយ នៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ចមុនមនុស្សរស់ ហើយមនុស្សស្លាប់ និងមនុស្ស រស់ នឹងចូលទៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ ដ៏អស់កល្បជាមួយគ្នា (៤:១៣-១៨)។ ប៉ុលក៏បានដាស់តឿនពួកអ្នកជឿ កុំឲ្យព្យាយាមប៉ាន់ស្មានពីថ្ងៃ នៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវត្រៀមខ្លួនជាស្រេច សម្រាប់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដោយនៅរលឹកជានិច្ច ដូចកូនក្មេងនៃថ្ងៃនោះ ដោយសង្ឃឹម លើសេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះអម្ចាស់ (៥:១-១១)។

តើព្រះជានរណា?

៤:១៣-១៨ នៅថ្ងៃនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះនឹងប្រោសឲ្យគ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់ រស់ឡើងវិញ ហើយក៏អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេ ដើរជាមួយព្រះយេស៊ូវរហូតដែរ។ នៅថ្ងៃនោះ ព្រះយេស៊ូវដែល នាពេលបច្ចុប្បន្ន យើងមិនអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកបាន ហើយពួកអ្នកជឿ ដែលបានចាកចេញដោយ សេចក្តីស្លាប់ នោះនឹងរួបរួមជាមួយនឹងមនុស្សរស់ ហើយរីករាយជាមួយគ្នា។ ព្រះនឹងធានាថា ពួកអ្នកជឿ នឹងលែងពិសោធនូវទុក្ខព្រួយ នៃការចាកចេញម្តងទៀតហើយ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៥:១-១១ គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជាមនុស្ស ដែលដឹងអំពីលោកិយខាងមុខ ព្រមទាំងលោកិយដែលមាននៅ ហើយត្រៀមខ្លួនយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះ ចូរយើងកុំតម្រឹមខ្លួន ដោយភាពងងឹតនៃលោកិយនេះឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវឈរទាស់នឹងភាពងងឹត ជាមួយនឹងជីវិតដែលជាកម្មសិទ្ធិនៃពន្លឺ ដែលជាជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសង្ឃឹមវិញ។ ការរស់នៅបែបនេះ ជាការបញ្ជាក់ថា យើងត្រូវបានព្រះរើស ឲ្យទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការធានាថា យើងនឹងរស់ជាមួយព្រះយេស៊ូវ ជារៀងរហូត។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ៣០-៣១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយទូលបង្គំឲ្យត្រៀមខ្លួន សម្រាប់ថ្ងៃនៃការយាងមកវិញរបស់ ព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីសង្ឃឹមផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណ:ដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា

២៨ ចន្ទ

បំណាចព្រះន័យព្រះ

១ ថែស្សាឡូនីច ៥:១២-២៨

គិត និង ស្វែងយល់

នៅចុងបញ្ចប់នៃសំបុត្ររបស់គាត់ ប៉ុលបានហៅពួកអ្នកជឿនៅក្រុងថែស្សាឡូនីចថា "បងប្អូនរបស់គាត់" (ខ ១២,១៤,២៥-២៥) ហើយបានដាក់ចេញនូវគុណធម៌មួយចំនួន ដែលពួកជំនុំត្រូវការ ដើម្បីរក្សាជាសហគមន៍នៃគ្រួសាររបស់ព្រះ។ សមាជិកនៃពួកជំនុំ ចាំបាច់ត្រូវគោរពអ្នកដឹកនាំ ដែលបានបង្រៀនពួកគេ និងបានខំធ្វើការនៅចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេចាំបាច់ត្រូវអត់ធ្មត់ បន្ទោស ជួយកម្សាន្តចិត្តគាំទ្រ និងធ្វើល្អចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក (ខ ១២-១៥)។ ពួកគេក៏ចាំបាច់ត្រូវយល់ ពីការទាំងអស់នៃលោកិយនេះ ស្របតាមសេចក្តីបង្រៀននៃព្រះបន្ទូល និងការត្រាស់ហៅនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបានដឹកនាំបញ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេ (ខ ១៦-២២)។ ប៉ុលបានអធិស្ឋានសុំភាពបរិសុទ្ធ នៃពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីចហើយបានសុំអ្នកជឿ ឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ផង (ខ ២៣-២៨)។

តើព្រះជានរណា?

១៦-១៨ ព្រះជាហេតុផលសម្រាប់សេចក្តីអំណរ ការអធិស្ឋាន និងការអរព្រះគុណរបស់យើង។ យើងអាចអរសប្បាយជានិច្ច ក៏ព្រោះតែ ព្រះជាប្រភពនៃសេចក្តីអំណររបស់យើង ចូរអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ ក៏ព្រោះតែ ព្រះសណ្តាប់ការអធិស្ឋានរបស់យើងជានិច្ច ហើយចូរអរព្រះគុណ ក្នុងគ្រប់ហេតុភេទទាំងអស់ ក៏ព្រោះតែ ព្រះប្រើគ្រប់ការទាំងនោះ សម្រាប់ការល្អទេ។ ជាជាង ការបង្គាប់បញ្ជាដែលយើងត្រូវកាន់តាម ទាំងនេះជាព្រះពរដែលយើងគួររីករាយវិញ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១៤-១៥ សមាជិកពួកជំនុំ ត្រូវអត់ធ្មត់នឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ នៅក្នុងសហគមន៍ មានមនុស្សមិនពេញវ័យ មនុស្សទន់ខ្សោយ ហើយសូម្បីមនុស្សអាក្រក់ផង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី យើងមិនត្រូវដកមនុស្សបែបនេះ ចេញពីចិត្តយើងទេ ប៉ុន្តែព្យាយាមជួយគេវិញ។ ការនេះ ក៏ព្រោះតែពួកជំនុំ គឺជាគ្រួសាររបស់ព្រះ ហើយពួកគេគឺជាបងប្អូនរបស់យើង។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ៣២-៣៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអង្គអើយ សូមបណ្តុះសហគមន៍ពួកជំនុំរបស់ទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យយើងខ្ញុំអាចមើលថែគ្នាទៅវិញទៅមក ជាបងប្អូន និងក្លាយជាគ្រួសារដ៏ស្រស់ស្អាតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា

២៩ អង្គារ

មនុស្សដែលសក្តិសមនឹងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ

២ ថែស្សាឡូនីច ១:១-១២

គិត និង ស្វែងយល់

នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមសំបុត្ររបស់គាត់ ប៉ុលបានទទួលពួកអ្នកជឿដោយ "ព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត" ហើយបានអរព្រះគុណនូវ "សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន (សេចក្តីសង្ឃឹម)" របស់ពួកគេដែរ។ រួចមក គាត់បានប្រកាសថា ការលំបាកនានាដែលពួកជំនុំបានជួប គឺជាសញ្ញាមួយ នៃការជំនុំជម្រះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះ (ខ ២-៥)។ អស់អ្នកដែលបានទ្រាំទ្រនឹងការបៀតបៀន ប្រយោជន៍តែសេចក្តីសុចរិត នោះជារាស្ត្ររបស់ព្រះ ហើយពួកអ្នកដែលបៀតបៀនមនុស្សសុចរិត ត្រូវនាំទៅរកសេចក្តីវិនាស។ ដូច្នេះ ប៉ុលមិនបានអធិស្ឋានសុំព្រះ ឲ្យលុបទុក្ខលំបាកបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេចេញទេ ប៉ុន្តែបានអធិស្ឋានសុំព្រះ ឲ្យពួកគេក្លាយទៅជាមនុស្ស ដែលសក្តិសមនឹងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ (ខ ៦-១២)។

តើព្រះជានរណា?

២,៥,១១ ជាជាង ប្រទានឲ្យយើងនូវសេចក្តីសុខសាន្ត ដោយគ្មានទុក្ខលំបាក នោះព្រះអនុញ្ញាតឲ្យយើងទទួលបានសេចក្តីសុខសាន្ត ក្នុងគ្រាទុក្ខលំបាកវិញ។ ទុក្ខលំបាក គឺជាការឈឺចាប់កាន់តែខ្លាំងឡើង ដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវតែជួប ក្នុងដំណើរការនៃការត្រឡប់ជាមនុស្ស ដែលសមនឹងនគរព្រះ។ ម៉្លោះហើយ ទោះបីជាព្រះនាំផ្លូវយើងទៅកាន់ទុក្ខលំបាកក្តី ក៏ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យយើង ទទួលបានសេចក្តីសុខសាន្តនៃនគរទ្រង់ ចំពេលមានទុក្ខលំបាកនោះដែរ។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៣-៤, ១១ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីសង្ឃឹមពិតជាត្រូវបានស្តែងចេញតាមរយៈជីវិតរបស់យើង។ សេចក្តីជំនឿត្រូវបានស្តែងចេញតាមរយៈទង្វើ ស្របតាមព្រះទ័យល្អរបស់ព្រះ ឯសេចក្តីស្រឡាញ់ត្រូវបានបញ្ជាក់តាមរយៈទង្វើ នៃការលះបង់ខ្លួនឯង សម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមត្រូវបានស្តែងចេញ តាមរយៈសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួន នៃសេចក្តីជំនឿរបស់មនុស្សម្នាក់ សូម្បីតែ ចំគ្រានៃការបៀតបៀន និងការសាកល្បងក្តី។ ការទាំង៣នេះ ត្រូវតែមាននៅជានិច្ច ហើយជាគុណធម៌ដែលអ្នកជឿទាំងអស់គ្នា ត្រូវតែមានដែរ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ៣៥-៣៧

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទង្វើនៃសេចក្តីជំនឿ ការនឿយហត់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីខ្ជាប់ខ្ជួននៃសេចក្តីសង្ឃឹម ត្រូវបានស្តែងចេញតាមរយៈជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ក្នុងគ្រប់ស្ថានភាពផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

ការអនុវត្ត

ការអធិស្ឋាន

សីហា	ចូរឈរឲ្យមាំមួនចុះ
៣០ ពុធ	២ ថែស្សាឡូនីច ២:១-១៧

គិត និង ស្វែងយល់

នៅពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច ដែលមិនទាន់មានគ្រឹះរឹងមាំ នៃសេចក្ដីពិតនៅឡើយ នៅទីនោះបានចាប់ផ្ដើម រីករាលនូវការផ្សាយការបង្រៀនខុសឆ្គង ដែលថា ព្រះអម្ចាស់បានយាងមកវិញរួចហើយ។ វាហាក់ដូចជាពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច ដែលបានទ្រាំទ្របានយ៉ាងល្អ ទល់នឹងការបៀតបៀននោះ ត្រូវបានរង្គើយ៉ាងខ្លាំង ដោយហេតុការនេះ។ ប៉ុលបានរំឭកពួកអ្នកជឿ អំពីហេតុការដែលនឹងកើតឡើង មុនការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលនឹងមានសេចក្ដីក្បត់សាសនា និងសេចក្ដីទទឹងច្បាប់យ៉ាងធំ។ អំឡុងពេលនោះ មនុស្សទទឹងច្បាប់នឹងល្បួងពួកអ្នកជឿ តាមរយៈទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យជាច្រើន (ខ ១-១២)។ ប៉ុលបានអធិស្ឋានសុំព្រះ ឲ្យប្រទានចិត្តមាំមួនឡើង ដល់ពួកអ្នកជឿក្រុងថែស្សាឡូនីច ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេធ្លាក់ក្នុងការបៀតបៀន និងការបង្រៀនខុសឆ្គងនោះ (ខ ១៣-១៧)។

តើព្រះជានរណា?

១៤, ១៦ ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដែលប្រទានការកម្សាន្តចិត្ត និងសេចក្ដីសង្ឃឹមជាដរាប។ គ្មានការកម្សាន្តចិត្តណាមួយ សម្រាប់ពួកអ្នកជឿក្រុងថែស្សាឡូនីច ដែលត្រូវបានរង្គើដោយការបៀតបៀន និងសេចក្ដីល្បួង ធំជាងសេចក្ដីពិត ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងតាមផ្លូវដដែលនោះ មុនគេនោះឡើយ (៣:៥)។ ក៏គ្មានសេចក្ដីសង្ឃឹមណា ធំជាងសេចក្ដីសង្ឃឹម ដែលពួកគេនឹងទទួលបានសិរីល្អនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ (២:១៤)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

១-៥ យើងនឹងត្រូវរង្គើ ដោយការបង្រៀនខុសឆ្គង បើយើងមិនមានគ្រឹះនៃសេចក្ដីពិតទេ។ ពួកអ្នកជឿក្រុងថែស្សាឡូនីច ត្រូវបានបញ្ឆោតយ៉ាងងាយ ដោយការបង្រៀនខុស ក៏ព្រោះតែ ពួកគេមិនបានរៀនឲ្យគ្រប់គ្រាន់ ចេញពីសេចក្ដីពិតនៃដំណឹងល្អ។ សូម្បីសព្វថ្ងៃនេះក្ដី គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវបានល្បួង ដោយគំនិតខុសឆ្គង និងសេចក្ដីពិតដែលបំភ្លៃដែរ។ យើងមិនត្រូវទុកឲ្យការចាំយាមរបស់យើងចុះខ្សោយ ដោយជឿថា យើងមានលទ្ធភាពលើសសេចក្ដីល្បួងបែបនេះឡើយ។ បើយើងមិនឈរឲ្យបានមាំមួន នឹងសេចក្ដីពិតទេ យើងក៏អាចត្រូវគេបញ្ឆោតបានដែរ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ៣៨-៤១

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ជួយទូលបង្គំឲ្យប្រដាប់កាយ ដោយសេចក្ដីពិតជានិច្ច ដើម្បីកុំឲ្យទូលបង្គំត្រូវរង្គើ ដោយការបង្រៀនខុសឆ្គង និងព័ត៌មានក្លែងក្លាយឡើយ។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....

សីហា	## ជីវិតដែលខ្នះខ្នែង
៣១ ព្រហ.	**២ ថែស្សាឡូនីច ៣:១-១៨**

គិត និង ស្វែងយល់

នៅពួកជំនុំក្រុងថែស្សាឡូនីច មានមនុស្សដែលរស់នៅដោយខ្ជិលច្រអូស និងគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ដោយយកលេសថា ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងត្រឡប់មកវិញឆាប់ៗ។ ជាការឆ្លើយតបនឹងការនេះ ប៉ុលបានទូន្មានដល់ពួកអ្នកជឿ ឲ្យយកតាមគំរូរបស់គាត់ និងគូកនការងាររបស់គាត់ ហើយរកប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន។ គាត់បានណែនាំពួកអ្នកជឿឲ្យ "ព្រមាន" ដល់អ្នកណា ដែលមិនធ្វើតាមសេចក្តីបង្រៀននេះ។ ទោះជាយ៉ាងណា គាត់ក៏បានស្នើឲ្យពួកគេធ្វើដូច្នេះ មិនមែនពួកគេកំពុងចាត់ទុក ដូចជាខ្មាំងសត្រូវទេ ប៉ុន្តែ ទុកដូចជាការប្រឹក្សាដល់បងប្អូនរបស់ខ្លួន ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់វិញ។ ពួកអ្នកជឿមានកាតព្វកិច្ចត្រូវខំប្រឹងធ្វើការល្អរហូតដល់ទីបញ្ចប់ ជាជាងការនៅទំនេរ ឬបាក់ទឹកចិត្តក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាដែលសហគមន៍ជួបប្រទះវិញ (ខ ១-១៨)។

តើព្រះកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ?

៦, ១០-១២ អស់អ្នកដែលត្រូវបានសង្គ្រោះ ត្រូវរស់នៅដូចជាការបង្កើតថ្មី។ ព្រះអម្ចាស់បានយាងមក មិនមែនដើម្បីបំបែកយើង ចេញពីជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែដើម្បីស្តារ និងចម្រើនជីវិតរបស់យើងវិញ។ ការប្រើការយាងមកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាលេសដើម្បីរស់នៅដោយទំនេរ និងគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ នោះមិនត្រឹមជាការយល់ខុស ពីសេចក្តីសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ ជាការខ្វះខាតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះផងដែរ។ ចូរយើងសម្រេចនូវសេចក្តីសង្គ្រោះ ក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង តាមរយៈការរស់នៅយ៉ាងអស់ពីចិត្ត និងស្មោះត្រង់ចុះ។

១៣-១៥ ការមិនអើពើ ឬមិនរាប់បញ្ចូលពួកអ្នកដែលបង្កបញ្ហាក្នុងសហគមន៍ នោះមិនមែនជាដំណោះស្រាយដ៏វៃឆ្លាតឡើយ។ វាក៏មិនវៃឆ្លាតដែរ ក្នុងការផ្តល់ឲ្យគ្រប់ការទាមទាររបស់គេនោះ។ ការចេញនូវការព្រមានដ៏តឹងរ៉ឹង និងការដាក់ទោស គឺជាការនឿយហត់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលសហគមន៍ត្រូវធ្វើ។ ក៏ព្រោះតែ ពួកគេជាបងប្អូនរបស់យើង វាជាកាតព្វកិច្ចរបស់យើង ដើម្បីធ្វើការល្អយ៉ាងអស់ពីលទ្ធភាព ប្រយោជន៍ដល់ការស្តារពួកគេឡើងវិញ។

អានគម្ពីរ ៖ យេរេមា ៤២-៤៤

អធិស្ឋាន ៖ *ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ជួយទូលបង្គំ ឲ្យរីករាយនឹងជីវិតដ៏បរិបូរ ហើយឲ្យមានប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍របស់ទូលបង្គំ ដោយការនឿយហត់យ៉ាងខ្នះខ្នែងផង។*

តើអ្វីជាគំនិតសំខាន់របស់អត្ថបទនេះ?

....

....

....

តើព្រះមានលក្ខណៈដូចម្ដេច?

....

....

....

....

....

តើមេរៀនអ្វីដែលព្រះកំពុងបង្រៀនដល់ខ្ញុំ

....

....

....

....

....

....

ការអនុវត្ត

....

....

....

....

ការអធិស្ឋាន

....

....

....

....